

سه لایه دینی ته یو بی

له لای میژ و نوسانی کورد

بهره فانی به دلیسی - محمد د نه مین زه کی - ماله ع قه ننان
شو کرو لهد بابان - د. محسن محمد حسینی

ناماده کردنی
ته حمه د حمه آمین ره نجیار

نارین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناشر

سه لاهه دینی نه یوبی

له لای میژونوسانی کورد

ناوی کتیب: صہ لاحہ دینی ٹہ یوبی لہ لای میژونوسانی کورد
ٹامادہ کردنی: ٹہ حمہ د حمہ آمین رہ نجیار
نہ خشہ سازی ناوہ وہ: کومپیوٹہری نارین (محمد علی)
سالی چاپ: ۲۰۱۱ ز
ژمارہ ی سپاردن: (۱۳۰۳) ی سالی (۲۰۱۱) ی بہ پڑوہ بہ رایہ تی گشتی
کتیبخانہ گشتیہ کانی پیدراوہ.

بازاری زانست بؤ کتیب و چاپہ مہنی
website: www.nareenpub.com
E-mail: info@nareenpub.com
تہ لہ فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)
موبایل: ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰ ۰۰۹۶۴

صه لآحه دینی ئه یوبی

له لای میژونوسانی کورد

شهره فخانی به دلیسی - محهمه د ئه مین زهکی - صالح قه فتان

شوکروللا بابان - د. محسن محمد حسین

ئاماده کردنی

ئه حمه د حمه امین ره نجیار

ناییت

پیشه‌کی

شتی‌کی روون وناشکرایه که گه‌لی کورد پله‌و پایه‌یه‌کی تاییه‌تی هه‌یه له میژووی ئیسلامیدا، نه‌مه‌ش زیاتر به‌هۆی ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌وه بووه که کورده نه‌یووبیه‌کان له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست به‌رامبه‌ر خاچ په‌رسته‌کان به‌ده‌ستیان هینا.

واته ئه‌و بنه‌ماله‌ کوردیه رۆلێکی گه‌وره‌یان هه‌بووه له ناساندنی نه‌ته‌وه‌که‌یان به خه‌لکانی جیهان و سه‌رنجی دۆست و دوژمنیان به‌لای خۆیاندا کیشمه‌ند کردووه.

جا بۆ دلنیاکردنی ئه‌و که‌سانه‌ی که بیروبووچونی نادروستیان به‌رامبه‌ر ئه‌و بنه‌ماله‌یه هه‌یه، چه‌ندیتی پابه‌ند بوونیان به نه‌ته‌وه‌که‌یان و ئه‌و که‌لک و سوودانه‌ی که له کرداره‌کانیان که‌وتۆته‌وه به‌کورتی ده‌بخه‌ینه روو.

سه‌ره‌تا پێویسته ئه‌وه بزاین که خودی (سه‌لاحه‌دین) خۆی پیشه‌نگی نه‌یووبیه‌کان بووه، نکولی له کوردیتی خۆی نه‌کردووه به به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی (ابن خلکان) که میژوونوسیکی متمانه پێکراوه ده‌لێ: (یه‌کێک له برازاکانی سولتان که‌ناوی "المعز إسماعیل بن یوسف الإسلام" بوو، خۆی به نه‌وه‌ی ئه‌مه‌ویه‌کان له‌قه‌له‌م ده‌دا).

له‌داوی ئه‌وه ده‌لێ: (به‌لام گویم له قاضی "ابن شداد" بوو ده‌یوت: سولتان ئه‌و قسه‌ی زۆر له‌ناخۆش بوو، به‌منی وت ئه‌و ره‌چه‌له‌که‌ی برازام هه‌یج نه‌سل و نه‌ساسیکی نی‌یه).

هه‌روه‌ها که‌سانی تریش له بنه‌ماله‌ی نه‌یووبی ئه‌و ره‌چه‌له‌که‌یان ره‌د کردۆته‌وه، وه‌ک مه‌لیک (العاذل أبوبکر) که ئه‌وه‌ش مامیه‌تی.

کاتێ ئه‌و شته ده‌بیستێ نامه‌یه‌کی هه‌ر شه‌ ئامیژی بۆ ده‌نیژی و داوی لی ده‌کات واز له‌و جۆره ره‌چه‌له‌که هه‌لبه‌ستوانه بێنێ و ده‌ست به‌رداری بێت.

شایه‌نی ئاماژه‌ بۆکردنه که کورده‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه ته‌نانه‌ت خاوه‌ن ده‌سه‌لات و میرنشینه دیاره‌کانیش ئه‌و جۆره ره‌چه‌له‌که‌یان بۆخۆیان داناوه، به‌لام مه‌به‌ستیان له

دیاریکردنی نه و ره چه له کانه جیاواز بووه، خاوهن میرنشینه کان به مه به سستی نژیک بوون له ثابینی ئیسلام و شه رعیت دان به ده سه لاتی خویان نه و کاره یان کردووه .

به لام هه رچی نه و مه لیکه یه "المعز اسماعیل" به هۆی سه رکه شی و نیازخرایی نه و کاره ی کردبوو، هه روه ها له بهر به دره وشتی و داوین پیسی له لایه ن سه ربازه کانی ده کوژری. هه روه ک سه رچاوه میژوویه کان ئاماژه ی بۆ ده که ن .

ئینجا شتیکی گرنگتر ده رباره ی نه و زمانه ی که نه یوبیه کان له نیو خویان گفتوگویان پی ده کرد، بی گومان زمانه ی زگماکی خویان بووه به به لگه ی نه وه ی (جورجی زیدان) که میژو نو سیکی مه سیحیه ده لی: (سه لاهه دین له گه ل یاریده ره نژیکه کانی به زمانیک ده دوا خه لکه که لیی تی نه ده گه یشتن).

له مه وه بۆمان ده رده که وی که ئینتیمای نه ته وه یی لای نه یوبیه کان به رجه سته بووه و ده توانین بلین شانازیشیان به کوردیتی خویا نه وه کردووه .

به لام به داخه وه هه ژاری میله ته که مان له لایه نی رۆشنیری کاریکی زۆری کردۆته سه ر ده رگاوا لا کاردن بۆ نه و که سانه ی که بیانه وی میژووی ئیسلامی کورد بشیوین.

له راستیدا تۆمه ت خستنه پال نه و بنه ماله یه پیشه ی که سانیکه که هه گبه یان خالیه له به لگه ی زانستی راست و دروست و له هه مان کاتیشدا به لگه یه بۆ نا رۆشنبیران.

نه گینا که ی ره وایه به چاوی نه مپۆ دادگایی میژوو بکه یین و له سه رده مانیک بیرى ثابینی به رقه راربوو بیته، باسی بیرى نه ته وایه تی بکه یین.

فه تحی قودس ئاکامه که ی چه ند ده رسیک بوو بۆ نه و روپاو هه لو یسته یه ک بوو له لایه ن جیهانی ئیسلامی و عه رب به رامبه ر به کورد!

سه باره ت به و که لک و سوودانه ش که له کرداره کانیا ن که وتۆته وه، له راستیدا زۆنۆن به لام وه ک ئاماژه مان بۆ کرد ته نها به کورتی باسی سوومه ندبوونی گه لی کورد ده که یین له م باره یه وه .

ئه‌وه‌ی راستی بێت ئه‌گه‌ر هه‌ر هه‌لۆیسته‌یه‌ك له میژوودا به‌رامبه‌ر به‌میلله‌تی کورد کرابێت، ئه‌وا له ئه‌نجامی ناویانگی (سه‌لاحه‌ددین) و فه‌تحی قودس بووه‌.

ئه‌و کورده‌ مه‌رده‌ی که توانی نه‌ته‌وه‌که‌ی و ئیسلام به‌ جۆرێک ئاوێته‌ بکا، تا دنیا دنیا بێت دوژمن نه‌توانی لێکیان بچڕینی.

به‌لام دیسانه‌وه‌ به‌داخه‌وه‌ هه‌یشتا میلله‌تی ئێمه‌ نه‌یتوانیوه‌ بگاته‌ ئه‌و ئاسته‌ هه‌لسوکه‌وتی ته‌واو له‌گه‌ڵ میژوودا بکات تاكو داها تووی پی رووناك بکاته‌وه‌، چونکه‌ بئه‌ماله‌ی ئه‌یوبی له‌ رۆژئاوا دا چاکتر ناسراون زیاتر له‌ رۆژه‌لات.

رۆژئاوا به‌ هۆی دیراسه‌یه‌کی قولی ژیا نی (سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی) چه‌ند ده‌رسیک فیروبوو، که‌چی تازه‌ ئێمه‌ بابته‌ی ئاوا ساکارو ساده‌ ده‌خه‌ینه‌ روو.

تاكو ئه‌و پسته‌یه‌: (رۆژئاوا له‌ رقی سه‌لاحه‌ددین کوردستانیان دابه‌ش کرد) نه‌بێته‌ ویردی سه‌ر زاری نه‌وه‌کانمان.

سه‌لاحه‌ددین ره‌مزیکه‌ بۆ گه‌لی کوردی موسوڵمان له‌مه‌ر هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ بێگانه‌، نمونه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ بیروباوه‌په‌که‌ی.

هه‌رچه‌نده‌ خودی رۆژه‌لات ناسه‌کان خۆیان دانیان به‌به‌زه‌یی و لی بوردن و کاربه‌ری سولتاندا هه‌یناوه‌، به‌لام کاتی یه‌کیکی وه‌ك (غورۆ) که‌ خۆی به‌نه‌وه‌ی خاچه‌رسته‌کان ده‌زانی و ده‌لی: (سه‌لاحه‌ددین وا هاتینه‌وه‌).

له‌و کاته‌دا با ئه‌و وته‌یه‌ی خۆی گه‌وره‌ بخه‌ینه‌وه‌ یادمان که‌ روو له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ((ولن ترضی عنک الیهود و النصارى حتى تتبع ملتهم)) با ئێمه‌ش خۆمان به‌ نه‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددین بزانی و بۆی بچینه‌ مه‌یدان به‌ بیروباوه‌په‌ی سه‌لاحه‌ددین هه‌یبوو، به‌و هه‌لسوکه‌وته‌ی له‌گه‌ڵ باپیرانی (غورۆ) کردی. بزانی ناخۆ زه‌هرمه‌ند ده‌بین!

باشه‌ بۆ شانازی به‌ یه‌کیک نه‌که‌ین سه‌ری کوردی به‌ ئیسلام و هی ئیسلامی به‌ کورد به‌رزکردبێته‌وه‌؟ بۆ به‌وه‌ رازی نه‌بین کاتی ناوی (قودس) بی، هه‌روه‌ك قاضی محی

الدین کاتئ و تار ههینی له مزگه وتی نه قسا خوینده وه، قه ده ری خوا که له یه که م رۆژی فه تحی قودسدا بوو له لایه ن جهنگاوه رانی موسلمانانی کورد.

له ده سپیکی وتاره که ی دا ئاماژه ی به رۆلی کورد کردو وتی:

الحمد لله الذي ذل دولة الصليبي وعز بالکرد دين المصطفى العربي

هه ر بۆیه تانیستاش فه له ستینییه کان چاویان بریوه ته دایکانی کورد تا کو رۆله یه کی تری وایان بۆ گۆش بکات.

شایانی ئاماژه بۆ کردنه کاتئ قودس له لایه ن خاچییه کان داگیر کرا (۷۰۰۰) موسلمانانی لی کوژرا، به لām که سولتان فه تحی کرد به هۆی ریکه وتنیک بوو له نیوان هه ردوو لا، هه روه ها دل نه رمیه کی زۆریشی به رامبه ر دیله خاچییه کانئ ناو قودس نواند.

به لām له گه ل نه وه شدا هیزیکی زۆری خاچییه کان له نه وروپا به ریکه وت بۆ سه ندنه وه ی قودس، که دیارترین هیز به سه رکردایه تی (رتشارد قلب الاسد) بوو، که چی سولتان به رده وام بوو له سه ر دل نه رمی و لیئورده یی خۆی. هه تا خودی نه و مه لیکه کاتئ نه خۆش که وت سولتان خورده مه نی و پزیشکی بۆ ره وانه کرد، تا کو نه فس به رزی موسلمانان نیشان بدات.

بۆیه ئه م پاشایه زۆر سه ری له و کاره سوپماو به م جۆره وه سفی سولتانانی کردوه که ده لی: (أنا أعلم بأن السلطان صلاح الدين شهيم، عالي الهمة، عادل، رحيم).

به و جۆره سه لاهه ددین بۆ نه وروپای سه لماند که موسلمانان به چاوی مرقانه وه سه یری دوژمن ده که ن.

ئینجا با بزانی ن رۆژه لات ناسه کان چۆن له باره ی (سه لاهه ددین) وه دواون. بۆ نمونه (ادنولد سید توماس) ده لی: (له سه رده می نه و سولتانه دا مه سیحیه کان له میسر دا له بارودۆخیکی زۆر خۆشدا ژیا نیان ده گوزه راند، نه و سولتانه ی که ناسرا بوو به (لیئورده یی ئایینی)، هه ندی سه رانه و باجی به ته وای له سه ره لگرتن و

هه‌ندیکیشی که م کرده‌وه، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر کاروباره گشتیه‌کانیش دایمه‌زاندن وه‌ک وه‌زیرایه‌تی و نوینه‌رایه‌تی و ... هتد

هه‌روه‌ها (کارل بروکلمان) یش که رۆژه‌لات ناسیکی تره‌ده‌لی: (له راستی دا سه‌لاحه‌دین له رۆژه‌لاتدا وه‌ک ره‌مزیک وایه بۆ به‌خته‌وه‌رتیرین و پڕ ئاسایش تیرین چاخ‌ی مرۆف، هه‌روه‌ها دۆژمن و ناحه‌زانی هیچ چاره‌یان نه‌بووه بیجگه له دان هی‌نان به مه‌ردایه‌تی و دل نه‌رمی و به‌خشنده‌یی).

له دوا‌ی ئه‌وه‌ش تۆمه‌تیکی تر ده‌خړیته پال ئه‌و بنه‌ماله‌یه و به‌وه تاوانبار ده‌کړین که (ده‌وله‌تیکی نه‌ته‌وه‌بیان پێک نه‌هی‌نا). له‌هه‌مان کاتدا هه‌ندی نووسه‌ری شو‌فی‌نی عه‌ره‌ب ده‌لێن سه‌لاحه‌ددین و بنه‌ماله‌که‌ی ته‌نها بایه‌خیان به‌هاو‌په‌گه‌زی خۆیان دا‌وه‌و که‌س و کاری خۆیان له‌سه‌ر پله‌وپایه‌ی به‌رز دامه‌زانده‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ندیکی تریان هه‌ر دان به‌کوردیه‌تی ئه‌یوبیه‌کاندا نانێن.

سه‌باره‌ت به‌بایه‌خی ئه‌یوبیه‌کان بۆ کرد له راستی دا به‌لگه‌ زۆر زۆره، کورده‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پێش ده‌رکه‌وتنی (سه‌لاحه‌ددین) یش ئه‌و هه‌سته‌یان هه‌ر هه‌بووه، هه‌روه‌ها له‌وکاته‌دا ئاین پێوانه‌ بووه بۆ دامه‌زاندنی خه‌لک له‌سه‌ر پله‌وپایه‌ی به‌رز، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هۆزه کورده‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌ناو خۆدا یه‌کگرتوو بوون و هه‌تا کوردیکی شیاو هه‌بوا‌یه بۆ پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رز په‌گه‌زیکی تریان دانه‌ده‌نا، بۆ نمونه کاتێک ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆی مامی سه‌لاحه‌ددین کۆچی دوا‌یی ده‌کات چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی تورک و کورد ده‌یان‌ه‌وێ پله‌ و پایه‌ی وه‌زیرایه‌تی له دوا‌ی شێرکۆ زه‌وت بکه‌ن.

بۆیه‌ پیاوێ به‌ناوی (فه‌قی عیسا هاوکاری) هه‌ولده‌دات سه‌لاحه‌ددین به‌ وه‌زیر دابنێ و ده‌توانی زۆریه‌ی سه‌رکرده کورده‌کان پازی بکات به‌وه‌ی واز له‌و کاره‌ بی‌ن و له‌کۆتاییدا پوو ده‌کاته سه‌رکرده‌یه‌کی کورد که ناوی (خه‌سرۆ کوپی ئه‌لیلی هه‌ژبانی) یه

پئی دهلی: (لینگه پئی با کوردیک ببیته وه زیر باشته له وهی تورکمانه کان نه وه له بقوزنه وه).

له پاش نه وهی نه یوبییه کان توانیانه دهوله تیکی به هیزی یه کگرتوی نیسلامی کوردی سر به خه لافه تی عه بباسی پیک بهینن که چه ند مه مله که یه کی وهک (ولاتی شام و میسر و مه غریب و سودان و یه من و حجاز و کوردستان) ی گرتبووه وه. که میژوونوسه کان به (دهوله الاکرا) ی ههروه ها پادشاکانیشیان به پادشایانی نه و ناوچانه ناوزده کراون.

له دواى نه وه با نیمه چه ند پرسیاریک له خومان بکهین، نایا نه گهر سه لاهه ددین له که ناراهه کانی ده ریای ناوه راست به ره نگاری خاچییه کانی نه کردایه نه و ناوبانگه ی پهیدا ده کرد، گهر له پارچه زهوییه کی کوردستان گۆشه گیربویه نه ی توانی نه و سووده ی که به کوردی که یاندووه بیگه یه نیت؟

نایا گهر له پیناوی نیسلام نه بویه نه و هه موو په گه زه جوراوجۆره به شداری له سوپاکه ی ده کرد؟ نه و سه رکه وتنانه ی به ده سته دهیتا؟

له دوایدا نه ته وه کی له و په پری سه ربه سستی و سه ربه رزییه جودابوونه وه له خه لافهت مانای چییه؟

له بهر نه وهی من له و برپویه دام که نه یوبییه کان زیاد له پیویستی نه و سه رده مه بایه خیان به نه ته وهی خویان داوه و به هیچ کلۆجیکیش په وای نییه تانه و ته شریان لی بدریت، ههروه ها بۆ گه یشتن به حقیقهت پیویسته لاساییکه ره وه نه بین و خویندنه وه یه کی ورد و واقعیانه مان هه بی بۆ نه م مه سه له یه.

هه ره له م پوهه شه وه من هه ستاوم به هه لدا نه وهی لاپه ره ی کتیبه میژووییه خۆمالییه باوه پپیکراوه کانی کورد، وهک (شه ره فنا مه ی شه ره فخان ی به دلیسی) و (خولاصه یه کی تاریخی کورد و کوردستان) ی محمد نه مین زه کی و (میژووی گه لی کورد له کۆنه وه تا نه مرق) ی صالح قه فتان و (میژووی کورد و کوردستان) ی شوکرالله ی بابان و هه ره یه ک

له‌و بناغه‌دانه‌رانه‌ی میژووی کوردمان که له باره‌ی ئه‌یوبیه‌کان و سه‌لاحه‌ددینه‌وه که وه‌ک به‌شیکێ گرنه‌گ له میژوومان لێی دواون، هیتاومن وه‌ه‌روه‌ها پاشکۆیه‌کیش به‌ ناوی (ده‌وری کورده‌کان له سوپای سه‌لاحه‌ددیندا) ی د. محسین محمد به‌ینم ئه‌مه‌ش به‌ خاتری ئه‌وه‌ی جارێکی تر نه‌وه‌ی نویمان به‌ میژووی پر له سه‌روه‌ری خۆی ئاشنا بێته‌وه‌ و چیترا نه‌زانیت له‌م سه‌رده‌می ئازادی کورد و حوکمی خۆپیه‌رییه‌یدا نه‌بوونی باس و خواستی (سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی) له‌ کایه‌ پۆشنه‌یری و سیاسیه‌ کوردیه‌که‌ماندا کارێکی پوایه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌و زاته‌ گیراوه‌ته‌به‌ر گوايه‌ سه‌لاحه‌ددین له‌ پابردوودا هه‌چی بۆ میله‌ته‌که‌ی نه‌کردوه‌ هه‌تا ئیستا پێویست به‌ باس و خواست و یادکردنه‌وه‌ و فیه‌ستیفاڵ بۆگرتنی بێت. نه‌خێر، به‌لکو ئه‌وه‌ صلاحه‌ددین بوو وه‌ک کوردێکی موسڵمان و به‌ سوپایه‌کی زۆرینه‌ی کورده‌وه‌ که سه‌رۆکایه‌تی دونه‌ی ئیسلام گه‌رای ده‌کرد به‌رامبه‌ر به‌ دونه‌ی خاچه‌رستی وه‌ستایه‌وه‌ و لوت به‌رزی چه‌ندین سه‌ده‌ی ئه‌وانی دا له‌ زه‌وی و سه‌رزه‌مینێ ئیسلامی له‌ داگیرکاری و زۆرداری ئه‌وان سه‌پیه‌وه‌، به‌لام زۆر هه‌یف له‌ دواي نه‌مانی ئه‌وو په‌رته‌وازه‌بوونه‌وه‌ی میله‌تانی ئیسلام و هاتنه‌وه‌ی ته‌وژمی خاچ په‌رستی بۆ جیهانی ئیسلام و کۆلۆنی کردنی خاک و نه‌ته‌وه‌کانی، باسو خواستێک له‌ سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی بوو به‌ پێویسته‌کی هه‌تمی له‌بیرخۆ بردنه‌وه‌ له‌لایه‌ن خودی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشیه‌وه‌.

پئی ده لئ: (لینگه پئی با کوردیک بیته وه زیر باشته له وهی تورکمانه کان نه وه له بقوزنه وه).

له پاش نه وهی نه یوبیه کان توانیانه دهوله تیکی به هیزی یه کگرتوی ئیسلامی کوردی سه ر به خه لافه تی عه بیاسی پیک بهینن که چه ند مه مله که یه کی وهک (ولاتی شام و میسر و مه غریب و سودان و یه من و حجاز و کوردستان) ی گرتبووه وه. که میژوونوسه کان به (دهوله الاکرا) ی ههروه ها پادشاکانیشیان به پادشایانی نه ناوچانه ناوزه د کراون.

له دوی نه وه با ئیمه چه ند پرسیاریک له خومان بکهین، ئایا نه گه سه لاهه ددین له که نارواهه کانی ده ریای ناوه راست به ره نگاری خاچییه کانی نه کردایه نه ناویانگه ی پهیدا ده کرد، گه له پارچه زه وییه کی کوردستان گوشه گیربویه نه یوانی نه سووده ی که به کوردی که یاندوهه بیگه یه نیت؟

ئایا گه له پیناوی ئیسلام نه بویه نه وه مو په گه زه جوراوجوره به شداری له سوپاکه ی ده کرد؟ نه وه سه رکه وتنانه ی به ده سته هیئا؟

له دوایدا نه ته وه کی له وه په پی سه ره سستی و سه ره رزییه جودابونه وه له خه لافهت مانای چیه؟

له بهر نه وهی من له و برپویه دام که نه یوبیه کان زیاد له پیویستی نه وه سه رده مه بایه خیان به نه ته وهی خویان داوه و به هیچ کلوجیکیش په وای نییه تانه و ته شریان لی بدریت، ههروه ها بۆ گه یشتن به حقیقهت پیویسته لاساییکه ره وه نه بین و خویندنه وه یه کی ورد و واقعیانه مان هه بی بۆ نه مه سه له یه.

هه ره له م پوهه شه وه من هه ستاوم به هه لدا نه وهی لاپه ره ی کتیبه میژووییه خۆمالیه باوه پینکراوه کانی کورد، وهک (شه ره فنا مه ی شه ره فحانی به دلپسی) و (خولاصه یه کی تاریخی کورد و کوردستان) ی محمد نه مین زه کی و (میژووی گه لی کورد له کۆنه وه تا نه مرۆ) ی صالح قه فتان و (میژووی کورد و کوردستان) ی شوکرالله ی بابان و هه ره یه ک

له‌و بناغه‌دانه‌رانه‌ی میژووی کوردمان که له باره‌ی ئه‌یوبیه‌کان و سه‌لاحه‌ددینه‌وه که وه‌ک به‌شیکێ گرنه‌گ له میژوومان لێی دواون، هێناومن وه‌ه‌روه‌ها پاشکویه‌کیش به‌ ناوی (ده‌وری کورده‌کان له سوپای سه‌لاحه‌ددیندا) ی د. محسین محمد به‌ینم ئه‌مه‌ش به‌ خاتری ئه‌وه‌ی جاریکێ تر نه‌وه‌ی نویمان به‌ میژووی پر له سه‌روه‌ری خۆی ئاشنا بێته‌وه‌ و چیت‌ر وا نه‌زانیت له‌م سه‌رده‌می ئازادی کورد و حوکمی خۆپێه‌رییه‌یدا نه‌بوونی باس و خواستی (سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی) له‌ کایه‌ پۆشنه‌یری و سیاسیه‌ کوردیه‌که‌ماندا کاریکێ پرایه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌و زاته‌ گیراوه‌ته‌به‌ر گوايه‌ سه‌لاحه‌ددین له‌ پابردوودا هه‌چی بۆ میلیله‌ته‌که‌ی نه‌کردووه‌ هه‌تا ئیستا پێویست به‌ باس و خواست و یادکردنه‌وه‌ و فیه‌ستیقال بۆگرتنی بێت. نه‌خێر، به‌لکو ئه‌وه‌ صلاحه‌ددین بوو وه‌ک کوردیکێ موسلمان و به‌ سوپایه‌کی زۆرینه‌ی کورده‌وه‌ که سه‌رۆکایه‌تی دونه‌ی ئیسلام گه‌رای ده‌کرد به‌رامبه‌ر به‌ دونه‌ی خاچه‌رستی وه‌ستایه‌وه‌ و لوت به‌رزی چه‌ندین سه‌ده‌ی ئه‌وانی دا له‌ زه‌وی و سه‌رزه‌مینێ ئیسلامی له‌ داگیرکاری و زۆرداری ئه‌وان سه‌پیه‌وه‌، به‌لام زۆر هه‌یف له‌ دواي نه‌مانی ئه‌وو په‌رته‌وازه‌بوونه‌وه‌ی میلیله‌تانی ئیسلام و هاتنه‌وه‌ی ته‌وژمی خاچ په‌رستی بۆ جیهانی ئیسلام و کۆلۆنی کردنی خاک و نه‌ته‌وه‌کانی، باسو خواسیک له‌ سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبی بوو به‌ پێویسته‌کی هه‌تمی له‌بیرخۆ بردنه‌وه‌ له‌لایه‌ن خودی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆشیه‌وه‌.

به شی یه که م

صلاح الدینی نه یو بی

له دوو تو بی (شه ره فنامه) ی

شه ره فخان ی به دلیسی دا

پادشايى مىسر و شام

كە بە بنەمالەي ئەيىبى بە ناويانگن

چىرۆك بېژانى دەمپاس و دىرۆك زانانى دوپناس و مېژونونوسانى تەردەست و مېژونناسانى پىتۆل و لە سەرەست، بۆ باسى ئەم مەبەستەمان بەم جۆرە دەست پى دەكەن و دەلێن:

با پىرانى پادشايانى مىسر و شام بە بنە و بنەچەكە دەگەنەو سەر شادى كوپى مەروان^(۱) و لە ھۆزى كوردەكانى رەوەندەن^(۲) و لە مەلبەندى ئازەربايجان، لە گوندى دوين^(۳) دەژيان. گوندى دوين ئىستا ويرانە و لە شوين ئەو گوندىك بە ناوى ((ضغور سەعد)) ھو ئاوەدان كراوەتەو.

لە رۆژگارى دەسەلاتدارى سولتان مەسعودى سەلجوقىدا، يەكێك لە كاربەدەستانى سولتان پاراستنى قەلاى تكرىتى بە شادى - باپىرە گەورەى ئەيىبىيەكان - ئەسپاردوو و بە ھۆيەو شادى لە تكرىت گىرساوەتەو ھەر لە ویدا ماوەتەو، ھەتا رۆژى تىندارى ژيانى كەوتۆتە خۆرنشینی مەرگەو و شادى لە كەس و كارى بوو بە شين.^(۴) لە پاش نەمانى شادى، كوپى گەورەى - كەناوى نەجمەدىن ئەيىب بوو -^(۵) لە سەر كارى بابى دامەزراو ئەكى قەلادارى كەوتە سەر شانى. نەجمەدىن ئەيىب براىەكى لە خۆى گچكەترى ھەبوو ناوى ئەسەدەدىن شىركۆ بوو.^(۶) لەو سەروپەندانەدا كە نەجمەدىن ببوو دژدارى تكرىت، رۆژێك لە رۆژان نەجمەدىن و شىركۆ پێكەو بە ناو شارى تكرىتدا دەگەران، لە نەكاو ژنىك بە زىرژن و گريان و ھاوار، ھاوارى بۆ ھێنان و دەست و دامىنيان بوو، كە بىكەن لە راھى خودادا كابرايەك چاوى بپووەتە نامووسم و ئىو نەمپارێزن ئاوپووم دەبا! وا خۆن ھاويشتە دالدەو بەسىوى ئىو ھو.

نه سه ده دین شیرکۆ به بی رامان و سی و دوولۆ کردن، رای کرده سهر کابرای بی
 ئابرووی ئابروویه و نهو نیزه ی له ده ست ده رینا که گه فی پی له ژنه که ده کرد و هه
 به نیزه که ی خۆی برینیکی و احه سته می لی کرد که به بی لینگه فرته و نقه کردن، هه
 دوو جاران ده می پیک داداو مرد.

نه جمه دین وه که هه موو فه رمانداریکی خۆ نه بویر و ری و شوین زان، شیرکۆی برای
 خۆی کۆت و زنجیر کرد و خسته ی زیندان و کاره ساته که شی چۆن دیبو، ئاوی
 ده نامه یه کدا نووسی و بۆ نایی سولتان مه سعوودی سه لجۆقی نارد و چاوه تۆپی
 فه رمانی به غدا بوو.

نایی سولتان مه سعوود له وه لامی نامه ی نه جمه دیندا نووسی بووی: نه و کابرایه که
 برای تۆ کوشتوویه، دۆستیکی زۆر نزیك و خۆشه ویستی من بوو، زۆری بۆ به په رۆشم.
 له لایه کی تریشه وه هه وال و هۆگری تۆشم. زۆر ده ترسم زۆرێک توشم بیی به توشی
 شیرکۆوه و خوینم هه لچی و خۆم بۆ رانه گیرئ و له تۆله ی دۆستی له ده ست چوو ما،
 شیرئ لی بکیشم و لیمان ببیتته کیشه و دیسان خوین بیتته سهر خوین. من وای به باش
 ده زانم تا ته مه نی ماته می نه وم له سهر ده ره وی، ئیوه له و مه لبه نده بارکه ن، با چاومان
 به یه کتر نه که وی^(۷) نه جمه دین له وه رانه وه زانی که تازه له تکریت مانه وه تامی
 نه ماوه . ده گه ل شیرکۆی برای دا نئومال و که ل و په لی خۆیان پیچایه وه و باریان کردو
 روویان کرده مووسل و چوونه لای عیماده دین زه نگی، که فه رمان په وای مووسل بوو^(۸)
 عیماده دین زۆری به خیر هینان و گه لیکی ریژ لینان و زۆر به رووی خۆشه وه له لای
 خۆی گل دانه وه و کردنیه باوه پیچکراوی خۆی و له سهر خواست و ئاواتی خۆیان
 دایمه زانندن.

کاتی که شاری به عله به ک که وته ده ست عیماده دینه وه، به نه جمه دینی نه سپارد که
 به سهر کاروباری رابگا و کارگوزاری نه وی.

نه‌جمه‌دین که‌له پیاویک بووه له پیاوه هه‌لبژاردنه‌کانی جیهان، به‌مشوور و کارزان و نازاو پالنه‌وان و له‌سه‌رخۆ و پشوو‌دریژ و به‌رچاوفره‌وان و ده‌ست و دل‌پاک و ئاکاچاک و له‌خواترس و پارێزگار و لاگری بیچاره‌وه‌ژاران و ئاگری سه‌رگیانی دوژمن و به‌دکاران و جێگه‌ی شانازی دۆست و یاران، له‌هه‌ر کوێیه‌ک و له‌هه‌ر جێیه‌ک ماوه‌یه‌ک ماوه‌ته‌وه، به‌دادگه‌ری و هونه‌روه‌ری ده‌نگی داوه‌ته‌وه.

له‌وه‌سه‌روبه‌نده‌دا که‌به‌سه‌ر به‌عه‌به‌ک راگه‌یشته‌وه، خانه‌قایه‌کی بۆ سۆفیه‌کان دروست کردووه که‌به‌نه‌جمیه ناوی رویشته‌وه.

له‌پاش مه‌رگی خوالیخۆشبوو عیماده‌دین زه‌نگی، نه‌جمه‌دین و نه‌سه‌ده‌دین شیرکو چوونه‌لای نوره‌دین مه‌حمود^(۹) که‌پادشای شام بوو. نوره‌دین به‌هاتنی کوپانی شادی، شادوشاگه‌شکه‌بوو، زۆری به‌خیراتن کردن و گه‌لیکی به‌ریز گرتن. شیرکوێ کرده‌سه‌رداری له‌شکر و شاری حیمسیشی پی‌سپارد^(۱۰).

عازدی ئیسماعیلی والی میسر^(۱۱) - که‌له‌چه‌نگ فه‌ره‌نگان وه‌ته‌نگ هاتبوو - هانای برده‌به‌ر نوره‌دین مه‌حمود که‌به‌هاواریه‌وه‌بچی. نوره‌دین مه‌حمود سی‌جاران شیرکوێ به‌له‌شکری گرانی خۆیه‌وه‌ناردە میسر و یاریده‌ی عازدی دا. له‌جاری سی‌هه‌میندا - له‌سه‌ر خواستی عازد - شیرکو، شاپووری وه‌زیری عازدی کوشت و له‌جێگه‌ی نه‌وکرا به‌وه‌زیر^(۱۲) به‌لام هیشتا گولێکی له‌گولزاری وه‌زاره‌ت نه‌چنی بوو که‌شه‌خته‌ی سه‌ختی مه‌رگی له‌پڕ، به‌رگ و په‌لکی گولێ ژیانی په‌په‌ر کرد و هه‌لیوه‌راندو کۆچی بیواده‌ی نه‌و نازا و نازاده - وه‌ک دپکه‌زی - چه‌قیه‌ ناوچه‌رگی هه‌موو میسری و شاسیه‌که‌وه، له‌دوای ته‌نیا ۶۵ رۆژه‌زیرایه‌تی کردن، رۆژی دوو شه‌مه‌، دوو هه‌می مانگی جیمادی یه‌که‌می ساڵی ۶۵۴ ک. (۱۱۶۹ ز) گیانی پاکی به‌خودای تاک سپارد و له‌پاش نه‌و سه‌لاحه‌دینی برازای کرا به‌جێنشینی.

سه‌لاحه‌دین لاویکی ژیهاتی و ژیر و کارامه‌ و پیاویکی زیت و زۆزان و به‌زیپک و ده‌ستگه‌رم بووه. له‌ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا زۆر خۆی ره‌پیش خست و هه‌موو کاروباری

میسری خسته ناو چمک و ژیر چۆکی خۆیه وه و کاریکی کرد که هیچ که سیک له میسردا هیچ کاره نه بی، خۆی نه بی.

له لایه ن خه لیفه عازده وه نازناوی مه لیک ناسری پیدراو له و ساوه به مه لیک ناسر سه لاهه دین ناو برا.

سه لاهه دین له دواي ئه وه که زۆر باش له میسردا خۆی داکوتا و هه موو کاروباری رووبه پرا کردن، پیاوی به نامه وه نارد هه شام و وه لامی بۆ نووره دین به ری کرد و تیا درکاندی: گه وره م خۆت ئاگاداری که چه ندیکه له دیدای ئیوه به ش بپاوم و چاوم به که س و کارو خزمانم نه که توه. به تایبه تی زۆرم وه پره نی باوكم کردوه و زۆری به تاسه م. نه گه ر ئه و چاکه یه شم ده رباره بکه ی و ریگه ی بابم بده ی بیته لام و به دیداری شایم، هه رگیز له سوپاسگوزاریت رزگاریم نایه.

نووره دین ئاواته که ی پیک هینا و نه جمه دین، به ره و فرزه ندی جگه رگۆشه ی - که ده میک بوو بۆی به په رۆشه وه بوو - به ره و میسر چوو.

روژی بیست و چواره می ره جه به مانگی سالی ۶۵هـ (۱۱۶۹ز) نه جمه دین گه یشته میسر و خه لیفه عازد - هه ر خودی خۆی - تا ده ره وه ی پاته خت به پیره وه هات و زۆر به ریژ و حورمه ته وه پیشوازی لیکرد.

نه جمه دین ئه ییوب که مینا یاقوب پیغه مبه ر، له سوئی نازیزی له به ردلان و جگه گۆشه ی پالّه وانی، جگه ربزّاو و چپژاو و له تاوی دووره دیده یی یۆسفی میسری جوانی، تانه له چاو و بی تین و تاو بوو، هه موو ئاواتی هه ر ئه وه نده بوو جاریک له که ناریکه وه هه والیک ی بژنه وی یان له باتی ده نگ و یاسی، بۆ کراسی، وه به ر بیقل که وی. ئه و خا کاریکی وای کردوه که دووبه دوو، رووبه روو ده بنه وه و هه مبه ر به یه ک خۆ ده نویتن و تیرو پر ده به ژن و بالانی یه ک راده میتن و ده س ده ملی یه کتر وه ردینن و ته می سه رده می تووشی جودایی ده په ویتنن و دیو و خییوی خه سته می روژانی لیک بران و چاوه توپی ده توڕینن و ده تارینن. له و تووشی یه کتر هاتنه وه دا،

فرمیسکی شادی هه لده وهرین و پهك و بهرگی چرۆی داری په ژاره و خه مباری - وهك
گه لا ریژانی سارده پاییز - داده وهرین.

باب و کوپ پیک شاد و شوکور بوونه وه و له ناو چه پله ریژان و گولبارانی خه شاماتدا
به دلی خوښ و چاوی روونه وه به ره و مال بوون و بۆ ناو شار چوونه وه.

سه لاهه دین له بهرانبهر نه و سه روهره خاوه ن ناوه ی باویدا، هر ده بوو به تنۆكه
ئاویك و به چاویکی نه وهنده به ریژه وه سهیری ده كرد كه هه موو كهس سه یر ده ما.

هر كه نه جمه دین تۆزی ریگه ی ته كاند و شه كه تی په رواند و پشوو ی داو
خه سایه وه، سه لاهه دین كه وته خاك و پایه وه و له بهری پاراپه وه كه وه زیرایه تییه كه
خۆی بیکا و نه میش وهك بهنده یه کی ئالقه به گوی فهرانبه ریکی به گوی و گوی له
مست و راست و درووست، له بهر ده ستیدا راوه ستی و به راویژ و فرمانی نه و دانیشی و
هه ستی و نۆكه ریکی كه مبه ره به سته ی بی. به لام نه جمه دینی وا پسپۆر و دورناس -
كه ده یزانی نرخی كوپه كه ی چنده و چند هیژا و به جه وهر و هونه روهر و مهرد و
رهنده و چاوی تیوه بوو كه چۆن نه ستیره ی به گرشه ی شكۆ و سه ربڵندی، له ئاسۆی
هات و كامرانیدا ده دره وشیتته وه سات به سات پتر ده گه شیتته وه - باش تی گه بیوو
كالای خونکاری هر به بالای نه و بپاوه و له كهسی تر ناوه شیتته وه، به هیچ ئاوايهك
ملی نه دا جیگه ی بگریته وه و بۆی له خودا پاراوه كه هر بالاده ست و كامپه و بی، له
سه ره تاكانی مانگی محه پهمی سالی ۵۶۷ ك (۱۱۷۱ ن) دا، خلیفه عازد به نه خوښی
له سه ر جیگا كه وت و پتر له ده رۆژی نه خایاند كه چاوی له دنیای روون نوقاند و له
مه لبه ندی رابردوواندا له ناو نوینی گلکۆدا بۆ هه میشه لیی خه وت^(۱۳).

سه لاهه دین بوو به یه كه مین كه له پوورگری خه لیفه ی خوالیخۆشبوو. هر كه خه لیفه
سه ری ئاوا بوو، سه لاهه دین خۆی گه یانده سه ر گه ندینه ی گه واهیرات و كۆ - كۆ و
ولوده - لۆده زیڕ و زیو وه سه ر یهك نرابوون و هه لدرابوونه وه. چهند یه غدان و سندوق و

تیر و جه وال، له خشل و خه ملی دوړ و یا قووت و زمووت و لال، قه لاپه چن و دارمال بوون، هیچ لئی رانه وهستا، سووکه دهستیکی پيدا هیئا و رایمالی.

نه وه موو دراوه - له سکه دراوه، له زیر و زیوان - که ده ژماره و پیوان نه ده هاتن و به سال و زه مانان کومه لئی نیسماعیلی به و نیازه که رۆژیک دیت و دراو بۆ رۆژی وا به کاریان دیت، قۆشه - قۆشه و چکه - چکه به گرده وه کوویی وه سهریه کیان نابوو، له خه زینه ی خه لیفه که ی خویان دانابوو، هه مووی مابوو، به خړوپړی و سووک و هاسان که وته دهس گه پناسانی کورد.

یافیی له تاریخه که یدا ده لئی: هیندیک له و شتانه ی که ده گه نجینه ی عازیدا بووه و دهست سه لاهه دین که و تووه، دار عه سایه که له زمووتی رووت و سه دهزار بهرگ کتییی دهست نووسی زۆر هیژا و خوشخت بووه ^(۱۴) ئیتر له پاش مهرگی عازید ناوه که شی له ئاسۆ ئاوا بوو، کاروباری دنیا داری له میسر دا بۆ سه لاهه دین یکلای بووه.

سه لاهه دین نه و جار دهستی کرد به ریک و پیک کردنی دارایی و داهاتی میسر و له شکر ی زۆر و تیری ساز کرد و نه وه ندهش به دادگه ری و دلسۆزی رهفتاری ده گه ل ژیردهستان و بی دهستان ده کرد که دلی زۆبه ی زۆری خه لکی میسری به لای خویدا هیئا و له هه موو گۆشه و که ناران و گوند و شاراندا، باس هه ر باسی پیاوه تی و کارچاکی سه لاهه دین بوو.

که سه لاهه دین له میسر دا بوو به و ده سه لاتداره، چاوپنۆک و چرووک و قریۆکه پیاوان، له لای نووره دین بۆیان تی چاند و پییان راگه یاند که سه لاهه دین وه که پادشا له خۆی ده پوانی و خۆی به پیاوی تۆ نازانی. نووره دین دلی له سه لاهه دین کرمی ببوو، لی برابوو که بۆ خۆی بجیته میسر و یه کیکی تر له جیگه ی سه لاهه دین بکاته وه زیر و نه وی له سهر کار لابه ری. سه لاهه دین کاتی به م که ین و به ینه ی زانیه وه، کوپیکی پیک هیئا و باوکی و خالی و خزم و که سی خۆی کو کرده وه و مه به سته که ی

خسته گۆږی و داوای کرد که له هه موو سه ریکه وه لیی بتۆژنه وه و بیر و برۆیان چیه ده ری بن.

ته قیه دین — که برازایه کی سه لاهه دین بو — له ناو کۆږه که دا هه ستا و گوتی نه گهر نووره دین هه ر پتی داگیرت و ها ته میسر، به له شکره وه پیتی لی بگرین و به گژیدا بچین. ئیمه هه تا ده سمان چه ک بگری و هه تا ره گی ته رمان ده له شدا مابی، نابی میسر له ده ست خۆمان بده دین.

نه جمه دین که لای سه رووی هه مووانه وه رۆنیشتبوو، وتاره که ی نیوه چل به ته قیه دین بری و گه لیکی جوین پيدا و ده ری کرده ده ره وه. نه مجار رووی کرده سه لاهه دین و پتی گوت: کوپی خۆم! من باوکت و شه هابه دینیش خالته، ئیمه تۆمان له هه موو که س خۆشتر ده وی. نه گهر ئیستا ئیچه هه ردووکمان چاومان به نووره دین زهنگی بکه وی، ده که وینه خاک و پایه وه ده سه تونه زه ره به تۆکه ری له به ره ده سیدا ده وه ستین. جا که ئیمه باوک و خالته بین و وابین، کار به ده ستان و سه ردارانی چه کدارانت ده بی چۆن بن؟ نه گهر به راستی و به وردی بیر بکه ینه وه، نه م ولاته پارچه یه که له زه وی و زاری نووره دین مه حمود و ئیمه ش هه موو نان خۆرو کۆیله ی نه وین. نه گهر ئاره زووی ده رکردنمان بکا، ناچارین برۆین و نه گهر فه رمانی سزادانمان بدا، سه ره به فه رمانین. نه گهر به قسه ی بابی خۆت ده که ی، وه ره و وه ک پیت ده لیم به نامه یه که بۆ نووره دین مه حمودی بنووسه: گه وره م! وه ک من گوئی بیستبووم گوايه دلی پر به زه یی و پیرۆزت ها تۆته سه ره نه و نیازه که له شکره نه به ز و هه میشه سه رکه وتوو ه که ی خۆتان بنیرنه میسر، بۆ رزگار کردنی، وه ک من بیر ی لی ده که مه وه لام وایه هیچ نه مه ی پی ناوی و بۆ منیش له مردن گرانتره که ئیوه تۆزی رینگانان لی بنیشی و خودا به و رۆژه نه کا له ریکه دا ئیوه شه که ت و ماندووبن.

من تا ئیستا هه‌رگیز له کۆیله‌یی و نۆکه‌ری ئیوه سه‌رپێچیم نه‌کردوه و ناشیکه‌م. هه‌تا ده‌مرم و بگه‌ره دوا‌ی مردنیش من خۆم و گیانم پاسه‌وانی پێچکی ته‌ختی فه‌رمانپه‌روایی ئیوه ده‌زانم.

تا تۆم ناسیوه من خۆم فه‌رێ دا هه‌رچی بیه‌رمووی سه‌رم له‌پیدا نه‌گه‌ر خودا نه‌خواسته له منی کۆیله‌ی ئالقه به‌ گۆیوه ئاکاریک سه‌ری هه‌لدا‌یی، یان کاریکی وا رووی دابی که به‌هۆیه‌وه تۆز و گه‌ردێک له دلی رۆشنی ئیوه نیشته‌یی و من خۆم پێم نه‌زانیبی، دیسان پێویست به‌وه ناکا ره‌نجی سه‌فه‌رت بده‌مه به‌ر باری گونا‌هم له‌سه‌ر خۆم سه‌نگینتر بکه‌م له‌وێوه نۆکه‌ریکی به‌رده‌ستی خۆتان بنێرن، با لی‌ره‌وه به‌ ده‌ستی خۆی زنجیر بخاته گه‌ردنمه‌وه و ره‌کیشم کا هه‌تا ده‌مه‌پێنێته به‌ر ئاستانه‌ی ده‌رگانه‌ی خانه‌دانی سایه چه‌ورت.

به‌نده‌ی سه‌رك‌ز و شكسته‌ی بآلم خۆلی به‌ر ده‌رگات به‌ چه‌م ده‌مالم سه‌لاحه‌دین له ئامۆژگاری بابی ده‌رنه‌چوو، نامه نووسرا و به‌ پێ کرا. کۆپه‌ بآله‌وی کرد و له بێگانه هه‌لوه‌ ژێرا. نه‌جمه‌دین و سه‌لاحه‌دین دووبه‌دوو مانه‌وه. باوک رووی کرده کۆپی خۆی و گوته‌ی: کوپم! تۆ هه‌شتا لاوی و سه‌رت گه‌رمه و زوو هه‌لده‌چی! هه‌یمان سارد و گه‌رمی ژیان، قالی نه‌کردویت و له‌کلی ده‌رنه‌خستویت و له به‌روارد کردنی سوود و زینتدا پوخت و پاراو نه‌بوویت. ده‌بی ئه‌وه‌نده‌ بزانی هه‌ر وه‌ك گه‌ف و هه‌په‌شه‌ی نووره‌دین له شامه‌وه بۆ تۆ گه‌یشته‌وه، هه‌را و گوپه‌شه‌ی تۆش به‌ نووره‌دین ده‌گاته‌وه. نه‌وی سه‌رتی خه‌لکت بۆ دینی، لای خه‌لکیش بۆت تی ده‌چینی، سه‌بی رۆژ نووره‌دین ده‌یزانیه‌وه که تۆ چنگت به‌ سه‌ر میسردا گرتوه و ناته‌وی به‌شی نه‌وی لی بده‌ی، هه‌چی له هه‌یزو توانیدا بوايه و ده‌ستی پێ راگه‌یبایه، ده‌یه‌ینا کایه‌وه و له‌شکری شام و موسلێ لی ده‌نگ ده‌داین و ده‌هاته سه‌رمان بۆ شه‌پمان و سا به‌ هه‌ر نرخیک بۆی بکرایه و به‌ هه‌ر جوړیک بۆی ژبلاویه، ئه‌وه‌نده‌ی زیان پێده‌گه‌یاندین، ئه‌گه‌ر بۆشی ده‌ر نه‌کرا‌باین هه‌یز و گوپی زۆر لی هه‌لده‌ قه‌رچاندین به‌لام وه‌ك ده‌لێن: مار به‌

فیتوی نەرم لە کون دێتە دەر، ئەم باریک رستەنە ی ئیستامان ئەو گشتە کە گشتە وەها
خاوەن کاتە وە کە باو ناخواتە وە ئاو بە ئاگر دا دەکرێ و کیشە دادەمرکێتە وە.

کوڕم! ئێمە لە باتی ئەو کە شەپی نوورە دین بکەین، زۆر ئەکری گرینگترمان لە
پێشە و دەبێ بەرەو پێشی ببەین و ئەنجامی بدەین و دوا روژی خۆمان قایم کەین^(۱۵).

لە راستیشدا هەر وەک نەجمە دین بەراوەردی کردبوو، راست هاتە وە. کاتی نامە ی
سەلاحە دین و باس و خواستی ناو کۆر و گەفت و لەفتی نەجمە دین گەشتە وە نوورە دین،
پشوو ی هاتە وە سەخۆ و ژەنگی دلتەنگی مەشت و مال کرا و وەرامی نامە ی
سەلاحە دینی بە رووخۆشی و پەر لە دڵخۆشی دانە وە نووسیه وە و تیا درکاندی کە :
((جگە لە تۆ کەس لە سەر میسر نابێ و تۆ دەستی راست و دڵسۆزی بە راستی منی و
لەو بە و لاوە کەس رای ناکەوێ بە دگویی تۆم لە لا بکا و رێگە نادەم لە گول کالترت
پی بڵێن)).

سالی ۵۶۸. ک (۱۱۷۲. ن) نەجمە دین ئەییوب روژیک لە سەر ئەسپ هەلدێرا و چەند
روژیک لە ناو نوین و باندا بە نەخۆشی مایە وە، ئەوسا گیانی بێ تاوانی بە بینایی
چاوان سپارد.

کورشی پایە بەرز و خاوەن شکۆی، لە بە پێکردنی تەرمە کەیدا، داربەستی خستە
سەر شانی خۆی و لە شوینیکدا کە شایانی ئەویاوە بێ وینە یە بوو، بە خاکی سپارد و
پرسە و سەرەخۆشی شاهانە ی بۆ دانا.

نەجمە دین ئەییوب شەش کوپی لە پاش بەجی ما: سەلاحە دین یوسف، سەفە دین
محەمەد ئەبوبەکر، شەمسە دەوڵە تورانشا^(۱۶)، سەفە لئیسلا م توغرولتە گین، شەهە نشاھ،
تاجە لملوک بوری^(۱۷).

نورە دین محەموود سالی ۵۶۹. ک (۱۱۷۳. ن) سەر زەمینە ی بەجی هیشت و بە مردنی
ئەو سەلاحە دین بە بێ لە مەپەر و بەرگر پادشایە تی میسری بۆ رەخسا و هیچ کۆسپی لەو

باره وه له سه ر ری نه ما و هر به وه نده شه وه نه وه ستا، دواى ماوه یه کی که میش شامیشی خسته ژیر قه له مړه وی فه رمانږه وایی خویه وه و ئالای ده ولته تی نه ییوبی به سه ر ولاتی شامیشدا شه کایه وه وه ناسه سارد و بی ده ر ه تان و شه که تی نه رکی ژيانی، له ژیر سایه دا چه سایه وه .

سه لاهه دین که سی بی که سان و فریا په سی بی ده سان بوو. به دکار نه ویست و هه ژار خوشه ویست بوو. رووی له هر لایه ک بگردایه، ئاهوی پیسی و بی فه پی و نه گریسی لی ده تاراند و هر شوینیک سایه ی نه وی پیدا رابردایه، پیت و بره وی به پیژده وی به سه ر دانیشتونیدا داباراند.

له دواى شامیش زوری نه خایاند که شاری قودس و خه لیله ره حمانیشی له فه ر ه نگان پاکرده وه و خوار و خاچی راست و یه کلا کرده وه .

ته رابلوس و یه مه ن:

له لایه کی تریشه وه سه لاهه دین به هائهدین قه راقوشی برازای خوی^(۱۸) به له شکره وه به ره و خوریشین به پی کرد و نه ویش خاچ په رسته کانی له ته رابلوسی غه رب وه ده ر نا، که ده میك بوو چه پاویان ده کرد.

تیریژی نه ستیره ی به ختی سه لاهه دین سات به سات پتر و زورتر سه رزه مینی ده ته نیه وه و سروه ی ئازادی له سایه ی نه و خانه دانه دا، ده م به ده م خوشتر ده شه نیه وه، هیشتا هه والی گرتنی ته رابولس کون نه بیوو، که مزگینى هات وا توورانشاش یه مه نی گرت و نه و له دین ده رچووه ی که به زور دولینگه ی به سه ر یه مه ندا به ردابووه و ناوی عه بدولنه بی بوو، له شه رگه دا به ده ستی پیاوه کانی توورانشابه کوشت چوو.^(۱۹)

وهك باسمان كرد زۆریه ی زۆری ولاتی شام -- به ده مشقی پاته خته وه -- كه وته ژۆر دهستی سه لاهه دین مه لیک سالح ئیسماعیل کوپی نوره دین مه حموودیش فه رمانه وایه تی حه له بی به دهسته وه مابوو، به وئی دامه زرابوو. ^(۲۰)

سه لاهه دین سالی ۵۷۲.ك (۱۱۷۶.ن) فه رمانیدا دیوارێك به درێژایی بیست و نۆ هه زار و سیسه د گه ز له رووکاری بیابانه وه به هه ر چواره وری قاهیره دا بکیشری. له هه موو لایه که وه وه ستا و فه عله یان لی کۆکرده وه و ده ست به کار کرا و هیچ وهخت کار رانه گیرا و پشوی تی نه که وت و وچانی لی نه درا و هه تا دواڕۆژه کانی ژیانی سولتان ئه و قوپه کاریه دوایی هه ر پی نه هاتبوو.

شه ری ره مله :

سالی ۵۷۳.ك (۱۲۷۷.ن) سه لاهه دین به له شکری زۆره وه هیژشی برده سه ر شاری عه سقلان و قه لاکانی ده ورو به ری تالان و مالێکی زۆری له خاچه رسته کان گرت. نیازنی وابوو رهمله ش بگری. ئه و له ریگی رهمله دا بوو، له پرپونه کاو له شکریکی گه وره و گران و له ژمار به ده ری خاچه رستان، وهك لیشاو به وناوه وه ربوون و له شکری سه لاهه دینیان ده ناوه خو گرت و ده ره تانیان بو نه هیشت و بوو به کوشت و کوشتاریک له و رۆژه دا باب وئاوپی وه سه ر کوپی خوئی نه ده داوه. له بهر تۆزی سواران، رۆژی رووناک و تاووساو، ببوو شه وه زهنگیکی نهنگوست له چاو. دم و دووخی شیران وهك راخوشینی نه ستیران ده بریسکانه وه. لیزمه ی بارانی تیران وهك ته رزه ی خاکه لیوه له و نیوه، که ی که م ئیسه ی که م دای دابوو. له هه ر چوار که نارانه وه، له سۆنگه ی خوین بارانه وه، جۆی خوین جۆخینی جهنده کی کوزراوانی گرتبووه به ر خوئی و رایداوو. هه ر گۆشتی ته پ بوو به دم ده بانانه وه زویل ده بوون و هه روا گیان بوون و به دم هه نیسکانه وه ده رده چوون. هه تا رمبی حه یزه رانی هه ژده قه فی به گه ل ده له رین، سه ری سواران له ده شتی شه رگی به ریندا، وهك سیوی باوه رین داده وه رین.

هه ر چه نده سوارچاكانی فه رهنگ یه كجار زۆر و زۆر ئازاو له شه پدا نه ههنگ و خاوهن زۆریش بوون، به لام له شكری په روه رده ی دهستی سه لاهه دین كه ترسان و هه لاتنیان به و په پری شوورده یی و نهنگ ده زانی، كۆی كه می خۆیان وه بهر چاو نه دا و له هه موو لایه كه وه هه ر گوپه و هه را بوو. رۆژ رۆژی كورپانه و شه پ شه پری فه رهنگ و كوردانه، پیاو لاشه ی له ناو گوپ بی، نهك به مینی و سه رشوپی. كه س له و هه نگامه یه دا خۆی نه وه شارد و له جهنگ خۆی نه بوارد.

له شكری سه لاهه دین قاره مان هه تا شیر ی بری و تا هیزی تیدا ما، له شه پدا ما و له شه پ، دانه ما و دوزمنی خۆی زۆر شپړیو كرد، به لام له زۆرانی كه م ده گه ل زۆر ده دا، زۆری زیان پی گه یشته و به شی هه ره زۆری به سه ره رزی چوون. برازی سه لاهه دین كه ناوی ته قیه دین و ته مه نی له بیست به هاری تی نه په پاند بوو له و شه پده خونه ی ژینی په په پ كرا و له سه ر روپه پری سیایی پیزی مه رده نه مه ركه اندا جیی خۆی كرده وه.^(۲۱) ته نانه ته سه لاهه دین خۆشی زۆر جار ان له و شه پده كه وته تهنگ و چه له مه وه و درایه بهر گه مارۆ و خرایه شوینی بهرتهنگ و مه ودا كه مه وه و به هه زار ناری عه لی و به زه بری شیر و به نووکی خه نجهر، له مه بری په پاند و ریزی دپاند و ریی بۆ خۆی كرده وه و به له شكر شكاو ی خۆی گه یانده وه میسر .

خاچه رسته كان له دوا ی ئه و سه ركه وته نیان له شكریان برده سه ر حه ماو له ده وری قه لاکه یدا چوار مانگ مانه وه .

له برانه وه ی سالی ۵۷۳.ك (۱۱۷۷.ن) دا قه لای حه له ب به بی شه پ و له ریی ناشتیه وه كه وته ده ست سه لاهه دین و ئه ویش فه رمان په وایی حه له بی به مه لیک زاهیری کوپی خۆی سپارد.

هیرشی سه ر شام:

خاچپه رسته کان سالی ۵۷۴ ک (۱۱۷۸ ن) به نیازی داگیر کردنی شامه وه هیرشیان هیئاو له و ده مه دا فه پپوخ شای^(۲۲) برازای سه لاهه دین — له باتی مامی — به سه ر شام راگه یشت، خۆی لئ ساز دان و ریپازی لئ برینه وه ده لئین: نانیککی خوار دووه به و رۆنه وه، هاتووه به و پی و شۆنه وه. فه ره نگ لایان وابوو له هه موو هه وران هه ده باری و جاری سه رکه و توون تازه دانابه زنه وه، به لام که فه پوخ شا خۆی ده رخست، بۆی ده رخستن که به تاقه گولیک به هار دانایه و نه و کورده ی نه وان نه یانناسیوه به تیشکانیک وره یان به رنه دایه و هه رگیز ترسیان به دلدا تینه په پپوه. دوو له شکر پیک و هه ربوون و ده گزیه ک راچوون و هه نگامه یه کی زۆر به سام رویدا. نه و رۆژه له شکری ژیر سه رکرده یی فه پپوخی کورد، کاریکی به فه په نگان کرد با به ده واری شپری ناکا. هه ر خاچ بوو ده سینگی فه په نگاندا داده پاچان و خوار ده بوونه وه و هه ر خاچپه رست بوون به سه رقه لپووزی زیندا لار ده بوونه وه و به ره و به هه زار به هه زاری مه رگ گلار ده بوونه وه. فه پوخ تۆله ی ره مله ی ده قات لئ ساندن و زۆر پیسی شکاندن و تی ی گه یاندن که خه ونی به راوه ژوویان دیوه، ته نانه ت سه رکرده که شیان له کۆل دنیایه ک کرده وه.

هه ر له سالی ۵۷۴ ک (۱۱۸۷ ن) دا شه هابه دین لالۆی سه لاهه دین — که فه رمانپه وای حه ما بوو — رۆزی له سه ر زه وی نه مابوو، دنیای روونی به جی هیشت و مه لیک موزه فه ر ته قیه دین کوپی شه هه نشای کوپی نه جمه دین له جیگه ی نه و کرا به فه رمانپه وای حه ما و تا سالی ۵۷۷ ک (۱۱۸۱ ن) فه رمانپه وایی کرد و نه ویش رووی کرده باره گای خودا و دنیای بی تان و پۆی به خۆی په وانه دی.

سالی ۵۷۶ ک (۱۱۸۰ ن) شه مسوده وه له توورانشا کوپی نه جمه دین، نه و ئازا و فیه له ته نه ی به زه بیری شیر هه مو شار و گوند و چیا و چیمه ن و ده شت و به نده نی یه مه نی سه ند و چوو بووه نه سه کهنه رییه، گیزاوی مه رگ وه ک گیزی نه سه کهنه ر ده ناو

خۆی گرت و روو بە نەمان رووی هێشت. تەرمە کە یان هێنایەوێ شام و لە فێرگەییکی بنیاتی خوشکیدانێژرا. لە پاش نەمانی توورانشا سەیفە ئێسلاام تەقەگین توغروڵ تەگینی برای کرا بە جێنشینی و بوو بە فرمانڕەوای یەمەن.

شەری تەبەریا (طبرية)، کە بە شەری حوتین بەناوبانگە:

سالی ۵۸۳ ک (۱۱۸۷ ز) پۆژیکە هەینی، لە رۆژەکانی مانگی مەولود، لەشکری سەلاحەدین و لەشکری خاچەرستان، لە دەشتی تەبەریا گەیشتنە یەک و بەرانبەر بە یەک وێستان.

ئەوێ ئەرۆژە بوو کە سولتان سەلاحەدین بۆی دەگەرا و پالەوانە داخ لە دڵەکانی مەگیرانیان پێوە دەکرد^(۳۳) هەموو بە دڵی بڕابوون کە ژەنگی جەنگی پەملە بە یەكجارەکی لە میشکی فەرەنگان بکێتن و وایان لەبەر یەك هەڵدێنن کە لە مێژووی تازه و کەونیشیاندا گرینگترین بەسەرھات و نەهتیا بێ.

لێک مۆرپوونەوێ دوربەدور زۆری نەخایاند، خێوی خۆینخوازی رووبەندی لە سەرچاری دزیوی لاداو بە چرنووی تیز و نینۆکی درێژی پەر قێژێ، لە شەپیلک و لاپانی شۆرەسوارانی شەپانی پەبادا و لە پەر دوو لەشکر وەکوو دوو دەریای لە گۆشت و ئاسن، بە یەکا هاتن و پێکیان دادا. گۆرەو و هەوێ سواران و کۆرەو حیلە ی کە حیلان و هابگرە ی شیروەشینان و دەبمرە ی نێزەداران و ئاخ و ئالە ی برێنداران لەو دەشتەدا مەحشرەیکە وای بەرپا کردبوو ساوای بەر مەمکانی دەکردە پیرو زۆرھانێک. عیززاییل ھەر چنگ و پلێکی ببوو ھەزار پەل و بە تەرزیك لە گیانکیشتان کە وتبوو پەلەو، نەیدەپەرژا سەری خۆی بوخړینی و بە هیچ لایەکا لا بکاتەو.

ئەسپی دووبادی عەرەبی نەژاد، خاک و خۆلی بۆ سمکۆلی وە بەر نەدەھات و لە خۆیناودا وە مەلە کە وتبوو. لە بەر پاکۆی لاشەو گیشە ی جەندەک و گالیش و تەرمەکی تەرمان، نە بۆی دەلوا بۆ پێش بڕوا و نەلۆی دەکرا باو بخواتەو. ھەر سوارێک لەسەر

نه سپی بپه پیاو مه له ی نه زانییا، تازه له گۆمی خویندا دهرنه ده هاته وه. له شکری خاچه رستان شان، به لام چۆن شانیک؟ نه وی به بیری خوی ریگهی هه لاتنی بۆ خوی ده دۆزیه وه و به خه یال بۆی دهرده چوو، وای سهر لی شیوابوو که به سهر ده چوو، به ره و دۆژمن رای ده کرد و نووکی خه نجه ری مووکار و شیریی جه وه رداریی کورد وه ره له ریوه ده یقۆزیه وه. نه وه له شکره گه وره و گرانه ی فره نگ له و رۆژده دا، له هه شتیک مشتیک و له دیواریک خشتیکی مابوو. شکسته ی شهل و کوت و شکستیان به خوین و خوړه وه و له شی پر له برینه وه، ملیان له وه ده شته به رینه نابو. هه موو زهنده قی چووبوو، هیچی زراوی پی نه مابوو. ته نانه ت سوپاسالاری هه ره گه وره شیان، نه شیا دهر بازبی و به دیل گیرا و زنجیری خرایه پا و پيله وه.

هه له و هه لکه وتوو ده:

سه لاهه دین نه یه یشت دۆژمن پشوو بدا و برینی خوی بلیسیته وه و گۆشته زون بینیته وه. وای به بشا زانی هه تا گه رمه برینیان سارد نه بۆته وه و به خۆدا نه هاتو نه وه، باشتریان سهر و گویلاک بو کتیته وه ز هه لیکوتایه سهر باژیری عه کا و له نه کاو نابلقه ی داو له خاچه رستانی پاک کرده وه و چاره هه زار موسولمان — که دیلی ده سستی فره نگ بوون — به ده سستی سه لاهه دین ئازاد کران.

نه وه سهر پره وی هه لیگرتبوویه، خاوی نه کرده وه و به پانه وه هیرشیی برده سهر شاره کانی نابلوس و حه یفا و قیساریه و ناسره و عه سقلان و گه لیک قه لاو دژ و ئاوی به ژ و ده شت و ته لانی تریشی لی گرتن و نه وسا فره مانی دهر کرد که چونکه له شکر له و ماوه زۆره دا هه ره له شه پردا و شه که ت بووه، با وچان بدا و ماندووی به سیتته وه و خۆ بگریته وه و وه گورد بیتته وه. شه پی له وه دوامان شه پی به رانانه و ئامانج و مه به ست رووگهی پیروزی خاچه رست و موسولمانانه.

گرتنی قودس:

له پاش ماوه‌یه‌ك وچان و سانه‌وه، شه‌پیووری ئاماده‌بوون لی‌درا و له‌شكری سه‌لاحه‌دین به‌ره‌و ده‌وری‌ه‌ری شاری قودس كه‌وته‌پێ و گه‌یشته‌جی. سه‌ر له‌ هه‌وه‌له‌وه له‌ لای خۆرنشینانی شاره‌وه له‌شكریه‌زی كرد. دوا‌ی چه‌ند رۆژێك پلانی گۆپی و بنكه‌ی برده‌لای خۆره‌لاتی شاره‌وه‌و له‌ویوه په‌لاماری شار درا و شه‌پی مان و نه‌مان دامه‌زرا. شاری قودس شیست هه‌زار خاچه‌رستی تێدا‌بوو، هه‌مووی به‌ گیان و دل‌ لێ برابوو هه‌تا شیرێ بپێ و تاهیزی تێدا‌ مابێ، شه‌پی رووگه‌ پاریزی بكا. زۆر چالاكانه‌ چاکی مه‌ردانه‌یان لێ به‌لادا كرد و قۆلیان لێ هه‌لمالی و ملیان نا له‌ پته‌وكردنی سه‌نگه‌رو دابه‌ستنی چه‌په‌ر و شانیا‌ن دایه به‌ر بۆچین و مۆده‌ی دیواران و سه‌نگچن و هه‌لئانی هه‌شارو پیواران و دل‌یا‌ن دایه سه‌ر سه‌ربه‌خت كردن و شار به‌ده‌سته‌وه نه‌دان. سه‌لاحه‌دینیش بپاری دابوو به‌ هه‌ر نرخێك له‌سه‌ر ته‌واو بێ، ئه‌و كاره‌ گرینگه‌ ته‌واو كا و کاری شه‌پی خاچه‌رستان به‌ یه‌كجاری یه‌كلا و یه‌كچاو بكا‌ته‌وه و قه‌دسیان لێ بستینی و موسولمانی لێ دابه‌زینی. له‌ هه‌ر چوارلاوه به‌ره‌وقانی قه‌لاگر و مه‌نجه‌نیقی ئاگرپژینی خسته‌كار و به‌ربووه كوچك پێدادان و به‌رده‌باران و سووتمان نانه‌وه. ده‌م به‌ده‌م و سات به‌سات ئالقه‌ی له‌ شار ته‌نگ ده‌كرده‌وه‌و هیچکی له‌ فه‌ره‌نگ ده‌كیشاو هیچزی به‌ریه‌ره‌کانی لێ هه‌لده‌قرا‌ندن و وای ده‌مالی كولی‌ كردن، كه‌ ئاوا‌ته‌خواری مردن بن. ریگه‌ی پشوودانی لێ برپیوون، هه‌ركی سه‌ریکی هینابا ده‌ری، نه‌یده‌برده‌وه و كی به‌قه‌د به‌رگه‌ نوشته‌یه‌کی دیار با، تیری سارده‌كه‌وان ساردی ده‌كرده‌وه.

ئه‌م ده‌وره‌دانه‌ فره‌ی نه‌خایاند و رۆژی هه‌ینی بیست و هه‌وته‌می ره‌جه‌بی مانگی سالی ٥٨١ هـ (١١٨٧ ز) خاچه‌رستان توانای به‌ریه‌ره‌کانی کردنیا‌ن بر‌ا و داوایان له‌ سه‌لاحه‌دین کرد كه‌ له‌ خوینیا‌ن خوش بێ و به‌ دیلیان نه‌گرێ، شار ده‌ده‌ن به‌ ده‌سته‌وه سه‌لاحه‌دین به‌لێنی پێدان و ده‌رگای شاری قودس کرایه‌وه و موسولمان به‌ شاگه‌شکه‌یی به‌ نێو قودس وه‌ریوون و به‌رله‌ هه‌موو شتی‌ك چوون ئه‌و خاچه‌

زه‌به‌لاحه‌یان ورد و خاش کرد که له سه‌ر گومه‌زی به‌ردی سه‌خره‌توللا قوتیان‌ه وه کردبوو.

هه‌ر ئه‌و رۆژه سه‌لاحه‌دین و هه‌والانی نوێزی هه‌ینیان له مزگه‌وتی به‌یتولموقه‌ده‌سدا به‌جی هینا و ده‌نگی سوپاس و شادومانی گه‌وره و گچکه‌ی موسولمانان — له‌و رۆژه میژوویینه‌دا — گوێی فریشته‌ی عاسمانی^(۲۴) ده‌زینگانده‌وه. ئاوا مال به‌ مال خۆ گیشته‌وه و شاری قودس، که له سالی ۴۷۲.ک را تا ئه‌و رۆژه ده‌به‌رده‌ستیان دا‌بوو، سه‌لاحه‌دین بۆ موسولمانانی ساند‌ه‌وه^(۲۵)

ئه‌مجار سه‌لاحه‌دین و خاچپه‌رستان له سه‌ر ئه‌وه پیک هاتن که هه‌ر پیاویک له خاچپه‌رسته‌کان بیست دینار و بۆ هه‌ر ژنیک دیناریک له زیپ سکه‌ی شاری سوور سه‌رانه‌ بدەن و ئازاد بن. هه‌ر که‌سیش ئه‌و دراوه‌ی بۆ هه‌لته‌سو‌را، به‌ بارمه‌ت به‌می‌نیت‌ه‌وه تا ده‌یدا یان بۆی ده‌دری. له کۆ کردنه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رانه‌یه‌ دراویکی له ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر کۆ کرایه‌وه و هه‌مووشی هه‌ر له‌وی به‌سه‌ر له‌شکرچی و مه‌لا و فه‌قی و ده‌رویش و سو‌فیاندا به‌شرایه‌وه.

قه‌لای سه‌و‌ر:

له پاش گرتنی قودس، سه‌لاحه‌دین له‌شکری برده سه‌ر قه‌لای سه‌رو و ده‌وری دا. قه‌لای زۆر دژوار و چه‌سته‌م بوو، هه‌روا به‌ سووک و هاسانی نه‌ده‌گیرا و پشوو‌ی درێژه‌ی ده‌ویست. زستانێکی زۆر سه‌خت به‌سه‌ردا هات و له‌شکر خۆی له سه‌رمان له ده‌ره‌وه پێ نه‌ده‌گیرا. به‌ند و به‌سته‌له‌ک پیاوه‌کانی که‌سیره کردبوو، له‌ بنه‌وه که‌وتبوونه پرته‌وه. له سه‌ر ئامۆژگاری ئامۆژگاران، سولتان ده‌ستی له‌و قه‌لایه‌ هه‌لگرت و له‌ویوه به‌ هی‌رشیکی گورج و گۆلانه‌وه له نه‌کاو په‌لاماری شاری ته‌رسووسی داو له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا گرتی و مالیکی زۆری له خاچپه‌رستان ده‌سکه‌وت و له پاش تالان،

شاره‌که‌ی سووتاند و به‌ره‌و مه‌ل‌به‌نده‌کانی تری خاچپه‌رستانی بزوت و وه‌ك بزوت به‌ پووشه‌وه‌ بنیی، شار له‌ دوا‌ی شار‌قه‌لا له‌ دوا‌ی قه‌لا ده‌كه‌وتنه‌ ده‌ست سه‌لاحه‌دین و له‌ هه‌موو لایه‌كه‌وه‌ فه‌ره‌نگی راو ده‌نان تا گه‌یشته‌ قه‌لای به‌رزیه‌.

قه‌لای به‌رزیه‌: (۲۶)

ئه‌و قه‌لایه‌ بۆ سه‌ختی و هه‌له‌مووتی و رژدی ناویانگی ده‌رکردبوو، به‌رزایی ده‌گه‌ل دیواره‌کانی له‌ پینسه‌دوچه‌فتا گه‌ز تپه‌ر بوو. به‌لام لی‌پیرانی سه‌خت و پته‌وی سه‌لاحه‌دین، زۆر له‌وه‌ پته‌وتر بوو كه‌ قه‌لایه‌کی به‌دینه‌ خۆی له‌ به‌ر بگری‌ ده‌ستی لی‌ هه‌لنه‌گرت هه‌تا قه‌لای به‌رزیه‌ش له‌ سه‌ربه‌زی كه‌وت و ملی بۆ سه‌لاحه‌دین چه‌ماند و ئه‌ویشی له‌ دوزمن داته‌كاند.

ئه‌ه‌مجار هێرش‌ی برده‌سه‌ر ئه‌نتاكیا. خاچپه‌رستانی ئه‌وی له‌ ریگه‌ی ئاشتی‌ه‌وه‌ ده‌گه‌لی پێك هاتن و هه‌رچی دیلی موسولمانانیا له‌ لا بوو هه‌موویان ئازاد كردن. به‌سه‌ركردنه‌وه‌:

له‌ پاش گه‌رانه‌وه‌ له‌ ئه‌نتاكیا، سولتان له‌سه‌ر بانگه‌یشتنی مه‌لیك زاهیر شای كوبری چوو هه‌له‌ب. مه‌لیك زاهیر پێشوازیه‌کی شایانی شانی میوانی مه‌زنی خۆی كرد و له‌ خوشیان شاگه‌شكه‌ ببوو.

سولتان بۆ ماوه‌ی سی‌ رۆژان له‌ میوانداری رۆله‌ی شیرینی مایه‌وه‌و له‌ویوه‌ چوو بۆ سه‌ردانی ته‌قیه‌دینی برزازی و پووی كرده‌ شاری هه‌مایه‌. ماوه‌یه‌كیش له‌ لای ئه‌و مایه‌وه‌ و زۆری دلی ته‌قیه‌دینی دایه‌وه‌و لاواندیه‌وه‌ و ناوچه‌ی جه‌به‌له‌^(۲۷) و چه‌ند شوینێکی تریشی پێ به‌خشی و خستنیه‌ ژێر فه‌رمانیه‌وه‌.

له‌وه‌ دوا سه‌لاحه‌دین گه‌راییه‌وه‌ بۆ دیمه‌شق چه‌ند رۆژیکیش له‌ویدا هه‌سایه‌وه‌و ئه‌مجار هێرشێکی برده‌ سه‌ر شاری سه‌فه‌د^(۲۸) و ئه‌ویشی به‌ بی‌ شه‌ر و خوین‌پێژی ده‌سكه‌وت و له‌ سۆنگه‌ی گرتنی سه‌فه‌ده‌وه‌، كه‌ره‌ك و كه‌وكه‌بیش^(۲۹) —كه‌ سه‌ر به‌وی

بوون- که وتنه سه ر قه له مپه وی سه لاهه دینه وه. له ویشه وه هاته شاری قودس و نوژی جیژنی قوریانی له (بیت المقدس) دا کرد و پاشان چوو هه سقه لان و مه لیک عادل برای له وی لابرده و ناردیه سه ر قه لای که رهک و ئه مجار هاته هه کاو فه رمانیدا شووره کاول کراوه که ی نوی بکریته وه و کۆنه و رزیو و بن خزیوی لی دوور بخریته وه و هه کا به وارشیکی قایم و پته و ده وه بدریته وه.

قه لای شقیف^(۲۰):

له پاش ئه و گهشت و گوزاره، سولتان هه ر خوی به له شکریکه وه پکیفی هینایه و چوو هه سته ی قه لای شقیف، که قه لایه کی زۆر رژد و سهخت و په وه زیکی ماه و هه سته م بوو. ده وری لیدا و گێچه لی تیهالاند.

خاوه نی قه لاکه خاچه رستیکی زۆر پیتۆل و له بنه وه بر بوو. ده یزانی ئه وه سه لاهه دینه و دیاره، تا دژه که ی نه سستی وازی لی ناهینی و ئه ویش ئه وه نده ی به به ره وه نیه که بتوانی هه تا سه ر به ره ره کانی سولتانی پی بکری. زۆژیک هه ر به تاکه سواره له قه لاکه ی ده رکهوت و خوی گه یانده سه لاهه دین و گوتی وا خۆم هاویشه پهنای تۆوه و خۆم و مال و خیزانم به پیاوه تی تۆ ده سپیرم. سولتان زۆر به رووخۆشی به خیری هیناو له وه رامدا گوتی، هه رچی تۆ ئاره زووته بلی تا بۆت بکه م. کابرای خاچه رست - که زمانی هه ره بیشی زۆر باش ده زانی - هه رزی کرد من خۆم هاویشه تۆته خاک و پای تۆوه، ده زانم مه ردایه تی تۆ له هه موو نیاز و ئاواتیکی ئیمه ی تیپه پاندوه و ئاشکرایه که تۆ له به لینی خۆت پاشگه ز نابیه وه. من هه ر ئه وه نده م ده وی خۆم و مال و خیزانم له دیمشق دا به م زیننی و بژیویکی وامان بۆ ده به رچاو بگری که نه مرو نه ژ ی پی بژین و سه ری خۆمان راگیرن. ئه گه ر ئه و ئاواته م بیته دی ئه و منیش به خۆشی خۆم له ته می ده وه قه لا بۆ پیاوه کانی سولتان جی دێلم و به شانازییه وه هه تا ده مرم ناخۆری سولتانم.

سولتان به و قسانه گهردی له سهر دل نه ماو ده گه لای ریک که وت و برپار درا کابرا
 بچیته وه کارسازی خوی بکاو نه وسا به مال و منداله وه به ره و شام بارکا. سولتانیش —
 وه که په یمانی دابوو— له شکری له دهوری قه لا دور خسته وه و له دور وه چاوه تۆر
 بوون که نگه قه یران به سهر ده چی و کابرا له قه لا درده چی، نه و سایه بچنه ناویه وه،
 رۆژ هاتن و شه و کار چوون، کابرای تاین نه هاته ده رو به لینی نه برده سهر و هر چی
 گوته بوی هه مووی به درۆ ده رچوو. نه و ریوی بازی و فنده ل و فیله ی هه ر بویه کرد که
 له شکری سولتان هیچ نه بی بۆ ماوه یه ک سهر و دلی به رده ن و ری دهستی بی و
 دیواره رووخانوان چاکاته وه و که ل و قوربنان داداته وه و بورجان گورج کاته وه و
 دانه ویله و تیشوی زۆر وه سهر یه ک نی و چه کی له کار که وتوو نوی کاته وه و که لله له
 که لله ی دوزمن بداته وه.

سه لاهه دین ههستی کرد که دهستی به زاخه دا کراوه و به زمانیکی لووس و دوو
 قسه ی خوش، فریو دراوه. زۆری له بهر گران هات و فه رمانی به له شکری گرانی دا که
 هه تا قه لای شقیف ده گه ل زه وی ریک نه خری نابی وازی لی بیئری. دهوری قه لا
 درایه وه و سهر له نوی مه نه نیقی ناگرپژین و که رسته ی قه لا رمین دامه زرایه وه. به لام
 هیشتا کلی شه پی به گوپوتا و به ته وای نیل نه درابوو، نامه و پاسپارده به هه له داوان
 کهینه سه لاهه دین و خه به ریان دایه و له شکریکی زۆر و زه به نده ی خاچه رستان که
 سه روبنی دیار نیه و کاری هه زار و ده هه زار و سه د هه زایش نیه و به دهر له هه ژمارن و
 خوا نه بی که س نازانی چه ندن و چه ند ته یارن و چییان پییه، که یشتونه ته سهر
 به نده رگه ی عه کا و دهوری قه لا که یان داوه و زۆریان زۆری بۆ مه لیک عادل و
 دانیشتونانی شار هیناوه و کار که یشتوته ئالۆزی و کزی و ته نگایه که وه که مه لیک
 عادل به ناچاری ملی داوه شاری عه کا به هه موو چه ک و جبه خانه و گهمیه و که له ک و
 باره به رانه وه بخاته دهست فه ره نگانه وه و سه رباریش دووسه دهه زار دیناریان کاله درانه
 بۆ ببژیژی و سه د دیلی خاچه رستی که وره شیان ده گه ل پینج سه د دیلی ره مه کی

سه‌ربه‌وان ئازاد بکا و به‌وانی بسپێرێ و ئه‌وانیش پیاوه‌تی بکه‌ن رێگه‌ی موسولمانه‌کانی شاره‌که‌ بده‌ن، له‌ شار ده‌رکه‌ون و له‌ رێگه‌ی خۆیان تی‌ نه‌گه‌یه‌نن و ئه‌وسا شاره‌که‌ش بپیته‌ مۆلگه‌ی فه‌ره‌نگان^(۳۱).

سه‌لاحه‌دین له‌ بیستنی ئه‌م کاره‌ساته‌ دلته‌زێنه‌ گه‌لیک ته‌زوی سارد و گه‌رمی به‌ له‌شدا هاتن و ده‌ماری رێک هاتن و له‌ حیرسان گه‌ژ بوو. هه‌رگیز چاوه‌تۆپی ئه‌و رۆژه‌ی نه‌ده‌کرد که‌ بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی به‌و جو‌ره‌ سه‌رشۆپیه‌ مل بده‌ن و سه‌ربۆ دو‌ژمن دانه‌وی‌نن. له‌ عه‌یبه‌تان ژانی ده‌دل و یستان و ئی برا که‌ ئه‌م په‌رۆشینه‌ له‌ شان بکاته‌وه‌. پسپۆرانی له‌ شه‌پزان و راویژکه‌رانی زۆزانی کۆ کرده‌وه‌ و کۆریان به‌ست و مه‌به‌سته‌که‌ی خسته‌ به‌رده‌سته‌وه‌. بیرو به‌روای هه‌موویان ئه‌وه‌ بوو قه‌لا‌ی شقیف واز ئی بینن و هه‌رچی زووه‌ فریای عه‌کایه‌ بکه‌ون. سه‌لاحه‌دین فه‌رمانی دا به‌ مه‌لیک ئه‌فه‌زله‌ی کورێ — که‌ له‌ باتی بابی به‌ سه‌ر دیمشق راگه‌یشت — بجێ و عه‌سقلان و یران کا، چونکه‌ ده‌ترسا خاچه‌رست ده‌ستیان بگاته‌ عه‌سقلان و پوور و تالانی بکه‌ن و ئه‌وه‌نده‌یان ئی ده‌سکه‌وی که‌ بۆ گرتنی شاری قودس خۆی پێ سازده‌ن.

مه‌لیک ئه‌فه‌زل به‌ خه‌لکی عه‌سقلانی راگه‌یاند که‌ شه‌رو شتال و سپو سیپالیان بپێچنه‌وه‌ و عه‌سقلان به‌جێ بێلن و روو بکه‌نه‌ ناوچه‌ی تروه‌. خه‌لکی عه‌سقلان کلۆل و چاره‌ره‌ش ده‌سته‌پاچه‌ ببوون و سه‌ره‌ و ده‌رایان نه‌ده‌کرد که‌ چ بکه‌ن و روو بکه‌نه‌ کو‌ی؟ ده‌ستیان کرد به‌ هه‌راج کردنی ئه‌و که‌ل و په‌لانه‌ی که‌ بۆیان وه‌ده‌رنه‌ده‌خرا. نرخی هه‌موو شت له‌ ده‌وه‌ ببووه‌ یه‌ک و هێشتا کپیاریشی نه‌بوو. له‌ تاریخی مرا‌ة‌الجنان داده‌لی: ((عه‌سقلانه‌ی که‌ دوا‌زه‌ مریشکی ده‌دا به‌ دره‌مه‌یک)). ئیتر به‌و پێیه‌ لیکی ده‌ره‌وه‌ و بی‌ری ئی بکه‌ره‌وه‌.

پوخته‌ی مه‌به‌ست هه‌شامات و ئاپۆره‌ی زۆر — له‌ بۆره‌ پیاگ و له‌ شکری — به‌ربوونه‌ خاپوور کردنی شاره‌و له‌ رۆژی بیسته‌می مانگی شابانه‌وه‌ هه‌تا رۆژی نیه‌تی ره‌مه‌زان، داریان به‌سه‌ر به‌رده‌وه‌ نه‌هێشت و داروپه‌ردوویان به‌سه‌ر یه‌کدا داو سه‌ره‌پای کاو‌ل

کردنی، ئاگریشیان پیوه‌نا و له خۆله‌میش و مشکێ به‌ولاه — له شوینه‌واری نه‌و‌شاره به‌خت وهرگه‌پاوه‌ی ته‌خت کراوه — شتێک نه‌مابوو که پێی بلێن شت.

هه‌ر له سه‌ر نه‌و‌پلانه، شاری لودد و قه‌لای ره‌مله‌شی به‌مه‌رده‌ی عه‌سقه‌لان برد و به‌سووتاوی و کاول کراوی به‌جی هه‌شتن.

به‌له‌شکروه به‌ره‌و عه‌کا ده‌چوو، نامه‌ییکی له‌مه‌لیک عاده‌وه بۆ هات بۆی نووسیبوو خاچه‌رستان ئیستا خاوتر قسه‌ ده‌که‌ن و هاتوونه‌ته سه‌ر نه‌وه ناوچه‌ی که‌نار ده‌ریا بدری به‌وان و نه‌وانیش ده‌ست له‌شه‌پ و خوینپرێژی به‌ر بده‌ن و بینه‌ دۆستی یه‌کجاریمان. تۆ فه‌رمانت له‌ سه‌ر چیه‌؟ سه‌لاحه‌دین به‌وه پازی بوو. مه‌لیک عادلی سپارد که ده‌گه‌لیان پێک بکه‌وی. ئیتر هیم و بناخه‌ی ناشتی و شه‌پ به‌ره‌ست کردن له‌ نیواندا دامه‌زرا و په‌یماننامه نووسرا و به‌سویند و به‌لێنی پیاوانه‌ش دابه‌سترا. هاتووچۆی بازرگانی به‌ره‌وی سه‌ند و هه‌ر دوولا بۆ سارد و سه‌ودا و کالā به‌ کالā ده‌چوونه ناو یه‌کتر و دنیا‌یه‌کی کړ و ئارام هاته پوو.^(۲۲)

سوڵتان نه‌وسا مه‌لیک نه‌فه‌زه‌لی کوپی به‌له‌شکروه و ناردوه‌و شام، که پشوو بده‌ن و به‌سه‌ینه‌وه بۆ خۆشی چوو شاری قودسی و ماوه‌یه‌ک له‌وی مایه‌وه و به‌ره‌و دیمه‌شقی پاته‌ختی گه‌پایه‌وه.

له‌ رۆژی بیست و هه‌وتهمی شه‌شه‌کانی سالی ۵۸۸ ک. (۱۱۹۲ ز.) گه‌یشته‌وه دیمه‌شق و هه‌ر که‌ خه‌به‌ری هاته‌وه‌ی بلاو بۆوه، هه‌موو خه‌لکی شام به‌ ژن و مندال و پیرو کاله‌وه، که‌س نه‌مابوو نه‌چی به‌ پێشوازی نه‌و خۆشه‌ویسته‌وه و هه‌موو که‌س له‌و رۆژه‌دا گه‌شه له‌ چاو و بزه له‌ سه‌ر لیوان و مزگینیان به‌یه‌کتر ده‌دا و به‌ شانازی هه‌ره‌به‌رزیان ده‌زانی که‌ چاویان به‌ دیداری نه‌و نه‌به‌رد و مه‌رده‌به‌ناووده‌نگه‌ روون ده‌بیته‌وه.

کۆچی یه‌کجاری:

سالی دوايي که ده‌بووه سالی ۵۸۹.ک (فیبیرایر ۱۱۹۳.ن) رۆژی هه‌ینی پازده‌ی سه‌فه‌ره مانگ، سولتان سه‌لاحه‌دین بۆ پيشوازی هه‌جاجان - که له مه‌که ده‌گه‌رانه‌وه - له شار ده‌رکه‌وت. له گه‌رانه‌وه‌دا تايه‌کی زۆر گرانی هاتی. ئیتر به‌و تايه که‌وت و به‌ری نه‌دا و زۆریشی مه‌ودا نه‌داو له پاش دوازه‌ رۆژ، واتا رۆژی یه‌کشه‌مه‌مه بیست و هه‌وته‌می سه‌فه‌ری سالی ۵۸۹.ک (۴ی مارس ۱۱۹۳.ن) ئه‌و خودا په‌رسته خۆشه‌ویسته، به‌هه‌شتی به‌رینی له سه‌رزه‌مینی به‌رتنگ به‌ باشتر زانی و جیهانی به‌رچاوته‌نگی به‌ره‌لدا کرد و خێوه‌تی سه‌ربه‌زی له به‌ر باره‌گای یه‌زدانی دل‌اودا به‌رپا کرد.

له رۆژی مه‌رگی سه‌لاحه‌دین ئه‌ییبیدا وا بیر ده‌کرایه‌وه که هه‌رچی خۆشی و شادیه سولتان له پیش خۆیدا به پيشباری به‌پێ کردووه، یان هه‌مووی به شوین کۆچباری ئه‌و نازداره‌دا باری کردووه.

هه‌شاماتی شام و هه‌ول و هه‌وشی، هه‌رچی له‌و کاره‌ساته به‌ ئاگا بوو، به‌ خپری و به‌ پانه‌وه جمابوون و تیکرا گه‌وره‌و گچکه و پیر و منال و ژن و پیاو لاو و کال و شارستانی و ده‌شته‌کی و دارا و هه‌ژار و خانه‌دان و ره‌مه‌کی و کاسبکار و جووتیار، قورپه‌شان و سه‌ربه‌هه‌ش و جه‌رگه‌ش و دل‌ بریان و چاو به‌ گریان بوون. جۆی فرمی‌سکی سوێر و سوور له چاوانه‌وه سه‌ری کردبوو. ئه‌و ئاپۆره‌ی له ناشتنا به‌شدار بوون و ئازیه‌تبار بوون، له ئه‌ندازه به‌ده‌ر بوون و له شین و شه‌پۆرگێپان و له خۆدانه‌دا، له ئه‌ندازه‌یان برده‌ده‌ر. خۆ نه‌خوازه که داربه‌ستی ته‌رمی پیرۆزی ده‌رکه‌وت، ده‌نگی گریان و هاوار و رۆڤ و شلپه‌ی ده‌ستی له خۆده‌ران و کوته‌ی لاقی له پیش ته‌رما سه‌ماکه‌ران، گای ژیر زه‌مینی سل‌ ده‌کرد و دل‌ی فریشته‌کانی عاسمانی سه‌شینى داده‌چله‌کاند و داده‌خورپاند و رایده‌تله‌کاندن. ته‌رمی پیرۆزی له نزیک مزگه‌وتی ئه‌مه‌وی له شاری دیمشقدا به‌ خاک سپێرا و له‌شی که‌وته بن گل، به‌لام هه‌تا

دنیا دنیا یه، سه لاهه دین نه مردوو و نامری و ناوی ئه و مه رده له سه ر زاری خه لکی
هه موو دنیا، هه موو زه مانان به هه موو زمانان، هه ر ده می ئی و له ناو ناچی.

وا له دنیا بژی ئه گه ر بمری
هه رچی ناوت بزانی بۆ بگری
پیایوی ئازا نه مان سه ری نادا
ناوی چاک هه ر ده ژێ له دنیا دا

ئاکاره گانی:

سو ئلتان سه لاهه دین هه ر چه ندی خوا خه زکا پادشایه کی دادگه ر و به له نگازه روهر و
به ده ست و دل و ئازاد و ئازا و سه نگین و گران و ره زا سووک و خوین شیرین و
رووخۆش و دم به پیکه نین بوو. پیایوی ده ست ره نگین و هونه روهری ژۆر له لا هیژا
بوو. دۆستی هه ره نزیک پیایوی خوینده وار و زانا بوو. ریژی له بو یژ و نو سه ران
ده ناو بۆ شیرینکار و به جه وه ره ران سه روهر و پشت و په نا بوو. هۆزان و پیتۆل و
هونه رمه ندی له خۆی خه ر ده کردنه وه، که مایه سی و که م و کوپی ژیا نی بۆ پ
ده کردنه وه. له هیچ چاکه یه ک خۆی نه ده بوارد، با ژۆریشی تی چووبا. ده سه ر هیچ
خراپه یه که وه نه ده چوو با ژۆریشی پی چووبا. له رۆژگاری ئه ودا که س نه یده وێرا به
خه یالیش خراپه بکا. هیچ ده ستداریک ته تیتوش ده س نه ده که وت که له سه ر بی
ژۆران بادی هه وایی. یان بیرێ ژۆرکاری به دلدا بی. له و دم و پیتی ئه و سه رداره
سه رزه مینی میسر گه یشته چله پۆپه ی گه شه داری و ببوو نه مونه ی ئارامی و خیر
وخۆشی و هه رزانی. هی ئندیک له و شوینه واره به هه ردارانه ی که لیی به جی ماون هه ر
ماون و ئه مانه ن:

۱ و ۲ - مه دره سه ی قه ررافه ی گه و ره و مه دره سه ی قه ررافه ی گچکه. که له نزیک
گۆپی پیرۆزی ئیمام شافعی ن.

۳ - مه دره سه ی قه اهیره ی مو عیززی. نزیک به و زیاره تگایه یه که ده لێن ئیمام
حوسینی تیدا نیژراوه.

٤- مه دره سهى حه نه فييان. كه له جيى كوشكى عه بباس كورپى سه لاردا دروست كراوه.

٥- مه دره سهى شافعيان كه له ميسر به ناوى ((زين التجار)) به ناويانگه.

٦- مه دره سهى مالكيان له قاهره ي موغيزى.

٧- نه خوڅخانه يه كه له ناو كوشكى خويدا.

٨- مه دره سه و خانه قايه كه له قودسى خه ليل (شارى خه ليل)

٩- خانه قايه كه له جيگاي كوشكى ((سعيد السعدا))^(٣٣) كه يه كيك بووه له خه ليفه ئيسما عيليه كان^(٣٤)

به خشنده ي و دلاويي سولتان بى وينه بووه، مالى دنيا و خوڅلى دهم ريگاي به چاوڅك سهر كردووه. ته ناته كه له پاش مردنى سهرى نه غدينه كه ي خويان داوه، ته نيا چل و حوت دره مى مالى دنيا له پاش به جي ماوه.

نه و بولفه تح عوسمان كورى سه لاهه دين:

سولتان سه لاهه دين هر به زيندى سهر ميسرى دابوو به عوسمانى كورپه گه وره ي كه نازناوى مه ليك عه زيز بوو.^(٣٥) كاتى وه لامى مه رگى كتوپرپى جه رگبرپى نه و شيرى ميسرى و شيرى مه يدانه گه يشته وه عه زيزى ميسر، به كوڅكه و ته يى و په ژارى كه و ته ماته مدارى و نازيه تباريه وه و له ميسر يشدا پرسه ي له پاش هه لگيرانى خوانى سهره خوڅشى، سهر داران و نه ميرانى ميسر بوونه سوښند خوڅرى و په يمانى سهره ريان بو مؤر كرد. نه و يش كه و ته خوڅى و خوڅى ته يار كرد و كاروبارى ميسرى ليك وه بار كرد و نه وسا ده گه ل مه ليك عادلى ماميدا كاكه و براله ي خوڅيان كرد و به جوو ته له شكريان نازوټ و چوونه سهر شام و گه ريان ده مه ليك نه فزه ل هالاند. برايه كه له لايه كه و براو ماميك له لايه كى تره وه له شكريان به گزيه كدا كرد و مه ليك نه فزه ل دوو جاران له شكرى هيرشبه رانى به پاشدا كشانده وه و سهرى سى جاره زور به توندى ده ورى درا و

مه‌ودای ئی به‌رته‌سك كرا و بپرستیان ئی بپری و ده‌رۆستیان نه‌هات و له‌مانگی ره‌جه‌بی سالی ۵۹۲.ك (ن. ۱۱۹۶) دا مه‌ليك ئه‌فزه‌ل دیمشقی بۆ به‌جی هه‌شتن. عوسمان فه‌رمانه‌وایی دیمشقی دابه‌ عادل و به‌ره‌و میسر گه‌رايه‌وه.^(۲۶)

سالی ۵۹۳.ك (ن. ۱۱۹۷) سه‌یفه‌لئیسلاام توغته‌گین (توغرولته‌گین) کورپی نه‌جمه‌دین ئه‌ییبوب -که‌ پادشای یه‌مه‌ن بوو- کۆچی دواپی کرد و کورپه‌که‌ی که‌ ناوی فه‌تحه‌دین ئیسماعیل و نازناوی مه‌ليك موعیز بوو جیگه‌ی گرته‌وه.

سالی ۵۹۵.ك (ن. ۱۱۹۸) مه‌ليك عه‌زیز عوسمان کورپی سه‌لاحه‌دین -که‌ پادشای میسر بوو- له‌ دواي شه‌ش سال پادشایه‌تی کردن چاوی له‌ دنیا پۆشی و له‌و دنیا که‌وته‌ خۆشیه‌وه.

مه‌ليك عه‌زیز پیاویکی ژیر و وریا و وشیار بووه‌ و له‌ شه‌پمۆنی و هه‌منیدا ناودار و له‌ پشوو درێژی و سه‌ره‌خۆییدا تای نه‌بووه‌. ژۆریش ده‌ست و داوین پاک و دل چاک و به‌خشنده‌ بووه‌.

له‌ پاش نه‌مانی مه‌ليك عه‌زیز، به‌ره‌ی ئه‌ییبوی له‌ سه‌ر جینشینی ببوونه‌ دوو ده‌سته، ده‌سته‌یه‌کیان گه‌ره‌کیان بوو ئه‌بو مه‌نسور عه‌لی کورپی عه‌زیز بکه‌نه‌ جینشینی باوکی^(۲۷)، ده‌سته‌که‌ی تر ناریدیان به‌ شوین مه‌ليك ئه‌فزه‌ل کورپی سه‌لاحه‌دیندا و کردیانه‌ پادشای میسر.

مه‌ليك ئه‌فزه‌ل کورپی سه‌لاحه‌دین:

هه‌ وه‌ك له‌وه‌ پێش باسمان کرد، هه‌تا سه‌لاحه‌دین ما بوو مه‌ليك ئه‌فزه‌ل به‌ سه‌ر دیمشق راده‌گه‌یشت و که‌ ئه‌ویش نه‌ما عه‌زیز عوسمانی -برای ئه‌فزه‌ل- ده‌گه‌ل مه‌ليك عادلی مامیدا، سێ جار له‌شکریان هه‌تا سه‌ر شام و ئه‌فزه‌لێان ده‌رکرد و قه‌لای سه‌رخه‌د^(۲۸) یان دایه‌ و ئه‌فزه‌ل له‌و قه‌لایه‌دا ده‌ژیا. تا مه‌ليك عه‌زیز له‌ میسر مرد، ئه‌وسا له‌ دوویان نارد بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ سه‌ر میسر پادشایه‌تی کرد. که‌ مه‌ليك عادل

به م کاره ی زانی، به له شکری گه وړه و گرانیه وه هاته میسر و به زۆری زۆرداری دیسان مه لیک ئه فزهلئ له سهر ته ختی پادشایی داگرت ^(٣٩) و قه لای شمشیاتئ ^(٤٠) پی سپارد. مه لیک ئه فزهل هه تا مرد هه ره له و قه لایه دا رایبوارد و له سالی ٦٢٢ ک (١٢٢٥ ک) بهر به زه یی خوا کهوت.

تاریخی یافعی ده لئ ^(٤١) مه لیک ئه فزهل له زانست و وێژه وانیدا زۆر سه ره که وتوو بووه. زۆری فه رمایشی پیغه مبه ره له بهر بوون. خه تخۆشیکئ ده سپه نگین و له زه بر بووه. دلئ به زانا و هونه رمه ندان کراوه ته وه و زۆری له خۆی نزیک کردوونه وه و گه لیکی له لا به پێژ بوون. له کاری ناپه واه زۆر به قیز و بیژ و تووړه بووه. خۆی به که سی بیکه سان ده ژمارد و له گه ل گه لدا بیدریغ بووه. به کورتی، زۆر لایکی پیکه وته و ئاکارچاک و هونه روه ر و به جه وه ره و له پیاوه تیدا گولئ سه رچل بووه له بوژی شدا ده ستی بالای هه بووه. بۆ نمونه مه لیک عه زیزی برای وه ک زانیمان - ناوی عه سمان و مه لیک عادلئ مامئ به ئه بووبه کریش ناو براوه، بۆ خۆشی ناوی عه لی بووه. ئه بووبه کرو عه سمان ریک که وتون و هاتوونه سه ره عه لی و له شامیان ده رکدوه له و باره وه نامه یه کی بۆ ناسر ^(٤٢) ی خه لیفه ی عه بباسی نووسیوه و ئه و شیعرانه ی تیدا گونجاندوه (ئه مه کوردیه که یانه):

دنه ی ئه بووبه کریدا عویمان و ده س له ده سا
به شی ره وای عه لی بیچاره یان وه بهر پێدا
گه وهره م ده زانی که واه باوک به زیندی سه ری
به ناوی جیگری خۆی بۆ منی قه له م لێدا
که ئه و نه ما له سه ره م ده س کرا به سه رپێچی
له خێچ و خواری، که سیك راستی ناچئ به گویدا
منیش به ده ردی عه لی رووت کرام به ده ست عوسمان
ئه بووبه کر که نه بی کئ ده وپێرئ خۆم لێدا؟!

نارسه دینه لّای خه لیفه ی به غدایه ش له وهرامی مه لیک نه فزه لدا سی بهیتی نامه ی
خویدا گونداندووه، ده لّی:

نه گهر چی دهرده دلّیش زور هه بوو له نامه که تا
هونه ر ده باری به ریژه و له توی په یامه که تا
عه لی که مافی وه بن لیچ درا به زورداری
که سیکی وا نه بوو نه ودهم بگا به هاواری
به لام نه تو وه کوو نه و نیت و ئیمه هاناتین
دهم به یاریده رت خوش به هاربینا هاتین

نه سرو لّا کوپی نه بولکه رهم زیانه دین محمه د، کوپی عه بدولکه ریم شه بیانی جزیری
وه زیری مه لیک نه فزه لّ بووه، که نه ویش ده گه لّ عیزه دین عه لی^(٤٣) و مه جد ه دین
نه بوسه عاده تی برای^(٤٤) به ئیبنوئه سیر ناوبانگیان رویشتووه. نه و ئیبنوئه سیره ی که
وه زیری مه لیک نه فزه لّ بووه له هه موو زانایانی زه مانى خوی به ناوبانگتر بووه و که س
نه یتوانیوه له زاناییدا له به ری بکوخی و له به رانه رییدا بلّی نه زم. له هونه ری
نامه نووسی و وتار پازاند نه وه و ورده کاری پسپو پانه دا هه ر خوی تاکه سواره ی مه دیدان
بووه. له جزیره ی ئیبنو عومه ر له دایک بووه^(٤٥) و له ویش پیگه یشتووه و ده لّین زور به
مندالّی هه موو قورثانی له به ر کردووه. نه وه ند ه بیر تیژو له سه رزه دین بووه هه موو که سی
ناسیاوی سه ری لّ سوو پ ماوه، هیشتا تازه لاویک بووه هه موو دیوانی شیعرى موته نه بی
(متنبی) و بوحتوری (بختری) وه ک ناو له به ر بووه.

تاریخی یافعی له ئیبنو خه له کان (ابن خلکان)^(٤٦) هوه ده گپریته وه که نه م
ئیبیبنوئه سیره کاتى خویندنی ته واو کرد و پیگه یشت، له دیوانی سولتان سه حه دینی
نه ییوبی دامه زرا و سولتان زوری خوش ده ویست و هه ر نه ویش کردی به وه زیری مه لیک
نه فزه لّی کوپی خوی. ئیبنو نه سیر له کار و باری خویدا زور سه ره به ست و کارامه بوو،

وه زیرایه تی حکوومه تی دیمشقی به پڼوه برد هه تا مه لیک نه فزه لیان له شام ده رکرد. ئیبنو نه سیری وه زیر زۆر نه ترسا که تنیکی پی بکه و گه پڼکی تی هالینن، له شاری دیمشقا خۆی هه شار داو که س نه یده دیت و له نه جامدا یه کیک له په رده دارانی مه لیک نه فزه له خستیه ناو سندوقیکه وه گاله ی داو له وشتری بارکرد و برديه میسر. له میسریش ببوه نایب و وه زیری کورپی عه زیز^(٤٧).

کاتی مه لیک عادل میسری داگیر کرد، ئیبنو نه سیر دیسان توانی خۆی رزگار بکاو بهر چه نگی عادل نه که وی، له میسره وه خۆی گه یانده هه له ب و ماوه یه که له لای مه لیک زاهیر مایه وه و له ویشه وه چووه موسل، سه رده میک له سنجاریش رایبوارد و دوباره گه پایه وه موسل. ئیتر هه تا مرد له مووسل بوو. نه و کتیبانه ی که داینان و له وانه وه زانیاری نه و پایاوه مان بۆ ده رده که وی، یه کیان المثل السائدة که ده رباره ی نووسه ر وشاعیره وه دانراوه. نه وه نده ی ئامۆژگاری به نرخ و هیژا تیدا گونجاندوه که هه موو نووسه رو شاعیریک زۆری پیدایستی پێیان ده بی. دوو کتیبی تریشی به ناوی (الوشی للرقوم فی حل المنظوم و المعانی المخترعة فی صناعة النشاء) نووسیوه. سالی ٦٣٧ ک. (١٢٣٩ ز) شیرازه ی ژبانی هه لوه شاو به رگی مه رگی پۆشی و له سه ر تا قچه ی نه مان ریزی را برد و واندایه گی بۆ دیاری کرا. دوو برای له خۆی گه وره تری هه ببوه ناویان عیزه دین عه لی و مه جده دین نه و بولسه عادت بووه.

مه لیک عادل کورپی نه جمه دین نه ییوب:

یافعی له تاریخه که ی خۆیدا ده لی: مه لیک عادل زۆر پیاویکی کارزان و به زیپک و زاگون و به مشور بووه، زۆری خه مخۆری له بیژوران کردوه. ته نانه ت به بیرى به نه دازه یه که بووه که سولتان سه لاهه دین بۆ هه موو کاری دژواری پرس و رای پی کردوه و گری پوچکه ی کاری ئالوزای به ئامۆژگاری نه و ره ها کردوه. هه روه ها زۆر دیندار و پارێزگار و له خواتر سیش بووه، زۆرووی زۆری گرتوه و له نوێژ و نه ونوێژان

زۆر خێر بووه. له سهردهمی پادشایهتی سولتان سه لاهه دیندا له ولاتی شام به سه ره کا^(٤٨) و که ره ک^(٤٩) راگه یشتوو ه.

له پاش مردنی مه لیک عه زیزی برازای، دهستی به سه ره میسر و شامدا گرت و ئه بوومه نسوور عه لی کوپی مه لیک عه زیزی نارده شاری روها^(٥٠) و کاروباری ئه ویی پی سپارد و مه لیک کامل محمه دی کوپی خۆشی به سه ره میسر وه دانا، که له باتی خۆی ئه و پی راگا. مه لیک موعه زه می کوپیشی له دیمشقادا کرده هه مه کاره و مه لیک ئه شرف - که سیته مین کوپی بوو - جزیره ی پی سپارد و مه لیک ئه وحده ئه ییوبی کوپی چواره مینی کرده فه رمانپه وای ئه خلالت^(٥١) ئه وسا بۆ خۆی هات و له سه ره ته ختی پادشایه تی میسر پالی دایه وه و سیبه ره ئالای به رزه بالی، سه ری له گونبه زی به رزی کادزی عاسمان ده ساوی.

به کوشت چوونی موعیز:

له سه ره تاکانی سالی ٥٩٨ ک (١٢٠٢ ز) دا، مانگی ره جه ب، مه لیک موعیز ئیسماعیل کوپی سه یفه لئیسلام توغته گین کوپی نه جمه دین ئه ییوب، - که پادشای یه مه ن بوو - له شاری زوبه ید^(٥٢) به دهستی سه ردارانی له شکری خۆی کوژرا. بۆیه شیان کوشت چونکه ئه و موعیزه پیاویکی داوین پیس و هه میشه سه رخۆش و بیفه پ و به گه پ بووه. ده ست درێژی بۆ مال و نامووسی ژێرده ستانی خۆی کردوو ه. هه ره ئه و موعیزه له لای شه پم بووه بلێ کوردم، گوتوو یه من له تۆوی ئه مه ویه کانم. له پاش نه مانی ئه و، مه لیک ناسری کوپی - که هیشتا زۆر مندال بوو - کرا به جینشینی.

یه که له و زانا به ناوبانگه ی که له و سه رده مه دا ژیاون ئه بولغه نايم موسلیم کوپی مه حموودی شیرازی که کتییی عجایب الاسفار و غرائب الاخباری به ناوی ئه و مه لیک موعیزه وه داناوه.

مردنی نه ییوب:

مه لیک نه وحده نه ییوب کوپی مه لیک عادل — که فه رمانپه وای نه خللات بوو — پیاویکی نۆر ناپیاو و تووش و چه موش و تووپه و تووسن و نه گونجاو بوو، سالی ۶۰۹ ک (۱۲۱۲ ز) خوای جاره ساز، له کۆل کۆل و بیچارانی کرده وه و بو خۆی برده وه، نه خلالتیش خرایه سهر جزیره ودرایه ده ست مه لیک نه شرف.

سالی ۶۱۲ ک (۱۲۱۵ ز) مه لیک عادل نه وه یه کی خۆی به ناوی مه سهوود کوپی مه لیک کامیل نارد هه مه ن که له وی پادشایه تی بکا. کاتی مه سهوود گه یشته سنووری یه مه ن، هه موو که یخودا و پیاوماقولا نی یه مه ن هاتنه پیشوازی و به خویشی و شادییه وه له سهر ته ختی یه مه نیان دانا.

سالی ۶۱۵ ک (۱۲۱۸ ز) مه لیک عادل دلی له ئاو و گلی جیهان گوپی و باروبنه یه کجاری به ره و گوپ تی ئاو بو هه میشه چاوی لی ئا.

پازده کوپی له پاش به جی مان، پینج له وانه له پووی نه م جیهانه دا نه ستیره ی هاتیان له عاسمانی که مه رانیدا دره وشایه وه له سهر ته ختی پادشایه تی پالیان دایه وه. نه و پینجانه کامیل و موعه ززه م و نه شرف و سالح و شه هابه دین غازی بوون.

مه لیک نه شرف مووسا کوپی مه لیک عادل:

مه لیک نه شرف — که به مندالی ناوی مووسا بوو — له رۆژگاری ده سه لاتی بابی دا روها (ئورفا) ی دراوه تی و حه رانیشی بو خراوه ته سهر و که مه لیک عادل — که پاشای دیمشق بوو — سالی ۶۲۵ ک (۱۲۲۷ ز) له دنیا کۆچی کرد. داودی کوپی — که نازناوی مه لیک ناسر بوو — جیگه ی گرت هه و و بوو به پادشای شام. سالی ۶۲۶ ک (۱۲۲۸ ز) مه لیک کامیل کوپی مه لیک عادل له میسره وه له شکری هینا سهر دیمشق که داگیر بکات. مه لیک نه شرفه فیش ده گه ل مه لیک کامیلی برایدا پیک هاتن که بو داگیرکردنی دیمشق هاوکاری بکه ن. مه لیک ناسر داود — که جینشینی باوکی خۆی بوو —

به ربه ره کانی مامه کانی بۆ نه کرا و له رووی ناچاریه وه داوای پێک هاتن و شه پ داکوژانی کرد. له پاش وتووێژ و نامه راسپارده گۆرینه وهی ژۆر، بپیار له سه ره ئه وه درا مه لیک ناسر دیمشق به جی بێلی و له باتیان قه لای شو به ک^(۵۳) و نابلس و که ره ک وه رگری. مه لیک ئه شرف دیمشقی ده س که وی و چه پپان و ئورفه و ره ققه^(۵۴) بینه به شی مه لیک کامیل. له پاش ئه و به شینه وهیه، مه لیک کامیل هاته وه میسر.

مه لیک ئه شرف له دیمشقا له سه ره ته ختی فه رمانزه وایی جیگیر بوو، له راستیدا خێرو بێرێک بوو خودای گه وره بۆ داماو و لێقه و ماوانی نار دبوو. تا خوا چه ز کا دلوفان و دلنه رم و به کارو کارزان و خوین گه رم و به مشوور و رێک و پێک و به دامو ده ستوور و ده ستپاک و ئاکاچاک و له به دفه پی به دوور بوو. هه موو خه لکی شام شه و پوژ بۆی ده ست وه دوعا بوون، که ئه و پادشا خاوه ن داد و ئه و به هره ی خودا داده یان لی نه ستینی سه رداران و سه ربازانی له شکری، ئه و ساته یان له خودا ده ویست که فه رمانیان بۆ ده رکا و خوینی خۆیانی بۆ به خت که ن و کۆسپی سه ر رێگه ی ته خت که ن. خوینده واری ژۆر خوش ده ویست و په ره ی ژۆری به خویندن دا. گه لێک فیرگه و زانکۆی گرینگ و پرپایه خی بنیات نان و مامۆستای هیژای به سه ره وه دانان. زانکۆیه کی به ناوی دارالحديث بۆ زانای به ناووبانگ شیخ ئه بوو عه مر^(۵۵) - که به ئیبنوسه لاهی شاره زووری به ناووبانگه - کردوه وه، که ده رسی فه رمووده کانی پیغه مبه ری تیدا بلیته وه.

مه لیک ئه شرف سالی ۵۷۰ ک (۱۱۷۴ ز) هاتۆته دنیاوه^(۵۶) و سالی ۶۳۵ ک (۱۲۳۷ ز) له ته ختایی گۆرپا جیگه ی گرت و گیانی پاکی به خودای تاک سپارد. سه رکرده کانی سوپایی و کاربه ده ستانی سه راوپه رده ی شایی و هه موو گه وره پیاوانی شارو زانا و پێشه وایانی ئایینی، له ناشتنی ته رمه کهیدا به شدار بوون و له قه لای دیمشقا ئه سپارده ی گلێان کرد و له پاش ماوه یه ک ته رمی پیروزی گویزرایه وه بۆ ناو کۆشکیکی خۆی که له نزیک مزگه وتی گه وره ی باژێرپا دروستی کردبوو، له وی وه شیرایه وه.

مه لیک کامیل محه مه د کوری مه لیک عادل^(٥٧)؛

مه لیک کامیل پادشایه ک بوو له رۆژگاری خۆیدا له هه موو پادشایان ناویه ده ره وه تر بو له دنیا داری و چاکه کاری و به گژدا چوونی زۆر داریدا، له هه موو خونکاران له سه ره وه تر بوو. مه رد و رهند و خیره ومهند و چاو تیر و دلآوا بوو. ژیر و وریا، پیتۆل و زۆرزان و دانا بوو. له مه میدانی شه پدا له رووی هه زار سوار پووی وهر نه ده گه پا و بۆ دینداری و خودا په رستی ناویانگی به دنیا دا ده گه پا.

ئه وه نده ی له راست دوژمنان ئازا و به زراو بوو، سه د ئه وه نده له خودا ده تر سا و له فه رمانی به موو لای نه ده دا. له ئاوی شه و پارێزی ده کرد و له نا په وا بیزی ده هاته وه. هه موو شه وانی هه ینی پیر و پیاو چاکی له خۆ کۆ ده کرد نه وه و به باسی خواناسی و پرس و رای خوا په رستانه رای ده بوارد.

له رۆژگاری پادشایه تی خۆیدا هه دیسگه یه کی خۆشنوما و به رفره وانی له قاهیره ی (معززی) دروست کردووه و گومبه زێکی زۆر به رز و ته رزیشی به سه ر گلکۆی ئیمام شافعیه وه به رز کردۆته وه.

مه لیک کامیل له رۆژگاری باوکیدا ببوو دهستی راستی بابی و سه ره و به ره پێدانی دیوانی میسر به و سپێرا بوو. له پاش ئه وه که سالی ٦١٥ ک (١٢١٨ ن)^(٥٨) باوکی کۆچی داویی کرد، مه لیک کامیل جیگه ی گرته وه و زۆر زوو هیزوپێزێکی وای پهیدا کرد که توانی له ماوه یه کی زۆر که مدا خاکی حیجاز و یه مهن و شامیش بخاته ژێر سیبهری ئالای خۆیه وه و به و هۆیه وه، له هه موو مزگه وته کانی هه موو ئه و مه لبه نده ئیسلامیانه دا خود به ی هه ینی و جیژنان به ناوی ئه و پادشا خواهن شکۆیه ده خوینرایه وه و له سه ر به رزه کی مزگه وتان وایان پێ هه لده گوت: خواهنی مه که که به هوبه ییده وه و یه مهن به زوبه ییده وه و میسر به سه عیده وه، سه ردارای شام به پاله وانیه وه و جزیره به منالانیه وه، بۆ هه ردووک رووگه سولتانه و خواهنی هه ردووک

نیشانه. خزمه‌تکاری هه‌ردووک شوێنه پیرۆزه‌کانه. بۆ دین یاریده‌ر ویاری جێنشینی پیغه‌مبه‌ر (مه‌لیک کامیل) خوا راوه‌ستاوی کات، ئامین.

مه‌لیک کامیل ئیواره‌ی رۆژی چوار شه‌مه‌ممه‌ بیست و یه‌که‌می ره‌جه‌بی ساڵی ٦٣٥.ک (٨ی مارس ١٢٣٨.ن) له‌ قه‌لای دیمشقداه‌ستی له‌ ژبان به‌ردا و زۆر به‌ رووسووری، رووی کرده‌ باره‌گای خودای خۆی. واتا له‌ ته‌مه‌نی چل ساڵیدا جوانه‌مه‌رگ بوو.

باسیك ده‌رباره‌ی مه‌رگ و نه‌مانی پادشایانی میسر و شام:

یافعی له‌ تاریخه‌که‌ی خۆیدا ده‌لێ: مه‌لیک مه‌سه‌عود یوسف کوپی مه‌لیک کامیل که‌ ساڵی ٦١٢.ک (١٢١٥.ن) له‌ سه‌ره‌فرمانی باپیری له‌شکری برده‌سه‌ریه‌مه‌ن و پادشایه‌تی یه‌مه‌نی ده‌س که‌وت، ئه‌وسا نیازی خاکی جیجازی که‌وته‌ سه‌ر و ئازانه‌ و بازانه‌ گوپی به‌سته‌وه‌و بازیکێ سه‌ربازانه‌ی داوه‌رده‌ی پیرۆزی جیجازیشتی وه‌ک دڵخوازی خۆی خسته‌ ده‌سته‌وه‌. ئه‌و مه‌لیک مه‌سه‌عوده‌ ساڵی ٦٢٦.ک (١٢٢٩.ن) له‌ مه‌که‌که‌ی پیرۆز کۆچی دوایی کرد و له‌ پێچی مالاوایدا راسی سپارد که‌وا کفن و دفنی له‌ مال و دراوی خۆی بۆ نه‌که‌ن و ته‌رمه‌که‌ی بدریته‌ ده‌ست شیخ سدیق^(٥٩) - که‌ پیر و پیاوچاکێ به‌ناووده‌نگی ئه‌و رۆژگاره‌ بوو- تا پیری ناوبراو له‌ جاوی بیخه‌وش و ره‌وا، کراسی قیامه‌تی بۆ بپری و وه‌ک هه‌موو مردووی هه‌ژار و بێ په‌نا، بێ هه‌را و هوریا و زه‌نا و بێ ئه‌وه‌ هیچ ریزی لێ بنرێ، ئاوێته‌ی ژێر توپی خاک و گل بکری و له‌سه‌ر کێلی گۆپه‌که‌ی بنوسن: ((ئه‌مه‌ گلکۆی هه‌ژاری چاو له‌ ده‌ستی خودای په‌روه‌ردگار، یوسف کوپی محهمه‌د کوپی ئه‌بووبه‌کر کوپی ئه‌ییوبه‌)).

شیخ سدیق له‌ باتی کفن بالاپۆش و فۆته‌یه‌کی خۆی تێوه‌ پێچا که‌ زۆری هه‌ج پێوه‌ کردبوون و له‌ گۆپستانی ره‌مه‌کی موسولماناندا به‌ خاکی سپارد.

مه لیک کامیل له مهرگی نه و جوانه مهرگه نازیزه، کزه ی له جهرگه وه هات و ته می خه می په ژاره ی جگه رگوشه ی ناواره ی، ده وری ته نی و دوباره له شامدا پرسه ی بۆ دانایه وه و شین و شه پۆپ نو ی کرایه وه.

سالی ۶۳۲.ک (۱۲۳۴.ن) سه رکرده ی له شکری مه لیک کامیل (سه واب خادم) - که له نازیه تیدا ببووه نمونه ی هه لکه وتووی و نه به ردی له دنیا دا و هه موو میرخاس و گه پناسیک ئیره ی پی ده برد - دنیا ی به جیهیشت و مرد. نه و سه وابه سه د پیاوی وای پیگه یاندن که زۆر له وانه له دواړژدا به پله وپایه ی زۆر به رزوبالا گه یشتن.

هه ر له سالی ۶۳۲.ک (۱۲۳۴.ن) دا مه لیک زاهیر کوپی سولتان سه لاهه دین - که ناوی داود بوو، نازناوی نه بوو سوله یمانیشیان بۆ خستبووه سه ر - له قه لای بیره ^(۶) ی پایته ختیه وه گو یزایه وه بۆ گۆرستان و برازایه کی خوی - که ناوی مه لیک عه زیز کورشی مه لیک زاهیر بوو - کرا به جینشین.

سالی ۶۳۳.ک (۱۲۳۵.ن) مه لیک موحسین کوپی سه لاهه دین په رده ی لای ژبانی دادایه وه و به ره و نه بوونی بادایه وه. نه و مه لیک موحسینه زانایه کی هه لکه وتوو بووه و به تایبه تی له مه ر فه رمایشاتی پیغه مبه ری خواوه وه ک ده ریایه کی بیته ی و بووه و له هه موو ری و شوینی ئایینیدا زۆر شاره زایا بووه، دووره دنیا و له خوا نزیک و بی فیز و ئارام پاریزگار و بی ئازار بووه.

سالی ۶۳۵.ک (۱۲۳۷.ن) مه لیک نه شره فی پادشای شام، رۆزی له سه ر دنیا نه ماو چوو ه به ر باره گای به زه وی خوداو مه لیک سالح ئیسماعیلی برای کرا به جینشین و له سه ر ته ختی دیمشقی به چوار مشقی دانیشت.

مه لیک کامیل کوپی مه لیک عادل له مسیره وه به له شکره وه و هاته ویزه ی نه و مه لیک سالحه و شاری دیمشقی ده ورده دا. مه لیک سالح له شاردا سه نگره ندی کرد و ماته ی هه لگرت و ماوه یه کیش به ربه ره کانی هیرشبه ره کانی کرد، به لام له نه نجامدا

ناچار بوو له پاش وتووێژیکێ رواله‌تی و به مهرجی که‌م و زیانی زۆر، مل بدا و ولاتی خۆی به کامیل بدا و مه‌لیک کامیلی مام بوو به پادشای شام و وه‌ک ده‌پیشیشدا ئی دوا‌ین، پادشایه‌کی زۆر کامپه‌وا و به دام و ده‌ستوو و مه‌ مشوور بوو، به‌لام هه‌ر له پاش دوو مانگ پادشایه‌تی شام کردن، مردن هاته‌ جه‌سته‌ی و ده‌وری شاری له‌شی گرت و له پاش بیماریه‌کی که‌م و ئازاریکی زۆر و گیانی پاک و بێ تاوانی کرده‌میوانی مه‌لنه‌ندی نه‌ماوان.

تا دوو رۆژان وایان نه‌کرد ئه‌و باس و خواسه‌ ب‌لاو ب‌یته‌وه‌ . سیه‌م رۆژی پیمردنی - که‌ هه‌ینی بوو- به‌ر له‌وه مه‌لا ب‌ج‌یته‌ سه‌ر منیبه‌ر کابرایه‌ک سه‌ر که‌وت و به‌ قه‌و گوتی: خوایه‌ به‌زه‌ت به‌ مه‌لیک کامیلدا ب‌یته‌وه‌ و سایه‌ی مه‌لیک عادل‌مان له‌سه‌ر نه‌په‌و‌یته‌وه‌ . هه‌شاماته‌که‌ به‌ بیستنی ئه‌م خه‌به‌ره‌ دلته‌زینه‌ تیکرا دایانه‌ قول‌پی گریان و بوو به‌ شین و شه‌پۆر و له‌خۆدان . مه‌لیک عادل‌ی ج‌ینشین -که‌ له‌ میسر بوو- ه‌یشتا مندا‌ل بوو، کاروباری دیناداری پ‌ی هه‌لنه‌ده‌سوورا . سه‌ردارانی له‌شکر و کاربه‌ده‌ستانی ولات وایان به‌ په‌سند زانی که‌ موزه‌ف‌فه‌ره‌دین مه‌لیک جه‌واد یونس‌ی برا‌زای مه‌لیک کامیل ب‌کر‌یته‌ سه‌ره‌رشت و به‌ناوی مه‌لیک عادل‌وه‌ فه‌رمان‌په‌وایی دیمشق به‌پیوه‌ به‌ر‌یت . ئه‌وسا گوپی مه‌لیک کامیلیان له‌ په‌نا مزگه‌وتی گه‌وره‌وه‌ هه‌لکه‌ند و ته‌رمه‌که‌یان له‌ قه‌لاوه‌ گو‌یزته‌وه‌ و ئه‌و گوپه‌یان بۆ کرده‌ مالی یه‌کجاری .

پادشاکانی دیکه‌ی ئه‌و خانه‌دانه‌و با‌سی برانه‌وه‌یان:

یافعی له‌ تاریخه‌که‌یدا ده‌ل‌ی: مه‌لیک کامیل مرد و عادل‌ی کوپی له‌ میسر کرا به‌ ج‌ینشین و مه‌لیک جه‌واد به‌ ناوی ئه‌و، بوو به‌ فه‌رمان‌په‌وای دیمشق . سا‌لی ٦٣٧ .ک (١٢٣٩ ز) پیاوه‌ گه‌وره‌کانی میسر هات‌بوونه‌ سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌په‌ که‌ مه‌لیک عادل‌ و مندا‌ل بۆ پادشا ده‌ست نادا و باش ئه‌وه‌یه‌ مه‌لیک سا‌لح ئه‌یوبی برای له‌بری ئه‌و پادشایی .

رۆژێک پەلاماری کۆشکیان داو مەلیک عادلێان خستە ناو کەژاوە و لە بنکە ی
فەرمانرەوایەتیان وە دەرنان. چە کداریکی زۆر دەوری کەژاوەیان گرت و بردیانە قەڵا و
خستیانە زیندانە وە. ئیتر مەلیک سالح هیچ لە مێر و تەگەرە ی لە بەر نە ما و بە بی
دلە تە پی، لە سەر تە ختی پادشایە تی جیگیر بوو.

مەلیک سالح سەر و بەری تە واوی بە کاروباری میسردا. پادشایە کی داد پەر وەر و
مشوور خۆر بوو. بۆ ئاسوودە یی ژێردە ستانی، خۆی زۆر ماندوو دە کرد و بۆ بە ختە وەر
کردنی کلۆلان، تە مەنی خۆی بە خت دە کرد. لە هە موو ئاقاریکی میسردا مزگەوت و
پەرستگە ی بنیات نان و میسری -سەر لە بەر- زۆر ئاوە دان کردە وە.

ئە و سا بە نیازی شام ساندنە وە -بە لە شکر ی گرانە وە- کە و تە ری و هات و جە وادی
لە سەر دیمشق بەرکە نار کرد و لە باتی ئە سکە ندەریە ی پی سپارد کە پیی رابگا. مەلیک
سالح بۆ ئە وە لە بەرچاوی خە لک مەلیک جە وادی بشکێنی، خۆی کە سوار بوو
سەر پۆشی زینی ئە سپی خۆی پی هە لگرت و چە ند هە نگاویک بە پیادە یی وە پییش خۆی
دا. بە لām لە دوا ییدا لە و سووکایە تی بە سەر هیئانە ی زۆر پە ژ یوان و شە پە زار بوو.

مەلیک سالح داوی ئە وە ی دیمشقیشی بە یە کجاری بوویە، رووی کردە مە لئە ندی
غە ورو لە وێ وە ناردیە شوین مەلیک سالح ئیسماعیل^(٦١) ی مامی -کە فەرمانرە وای
بە علە بە ک بوو- کە بیته لای و بجیتە بەر فەرمانیە وە. مەلیک سالح ئیسماعیل
ئامادە نە بوو سەر وە بەر باری برازا کە ی خۆی بیئی و بۆ بەر بەرە کانی کردنی داوی لە
موجاهید^(٦٢) ی فەرمانرە وای حمیس کرد کە دژی ئە و برازیە ی کۆمە گی پی بکا.
موجاهید بە دەنگیە وە هات و لە شکر ی بۆ نارد و ئە ویش کە خۆی بە ساز و تە یاری
دیت، لە شکر ی خۆی بە کوێرە پێیە کی وادا هیئا کە هە تا لە شکر بە ناو شاری شام
وەر نە بوون، کەس پیی نە زانی و کاتی پییان زانی کار لە کار ترازو مام، پرزە ی برازی
بری و زۆر بە ی سەرباز و سەردارانی سوپای شام لە پادشای خۆیان تە کینە وە و تە کیاندا

به ته‌ك مه‌ليك سالح ئيسماعيل‌ه وه و سالح ئه‌ییبیان فرۆشت و دلی سالح ئيسماعيلیان پێ کړی.

سالح ئه‌ییبوب ده‌یویست خۆ و شیرێ، به‌لام هیندیک له پیاوانی مه‌ليك ناسری خواوه‌نی که‌ره‌ك — که بۆ کۆمه‌گی سالح ئيسماعيل هاتبوون — تووشیان بوو به‌ تووشیه‌وه‌و گرتیان و بال به‌سته‌ بریدیان و کردیانه‌ دیاری ده‌ستی خۆیان بۆ پادشای خۆیان برد. مه‌ليك ناسر مه‌ليك سالح ئه‌ییبوبی له‌ قه‌لای که‌ره‌كدا خسته‌ گرتووخانه‌وه.^(٦٣)

کاتی مه‌ليك عادلی کوپی مه‌ليك کامیل که سالح ئه‌ییبوبی برای ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ل کراوه‌و له‌ دیمشق وه‌ده‌ر نراوه‌، هه‌لی به‌ ده‌رفه‌ت زانی و توانی خۆی له‌ به‌ندی میسر رزگار بکا و ته‌ختی پادشایه‌تی میسری وه‌گیر خۆی خسته‌وه‌ و پیاویشی نارد له‌ لای مه‌ليك ناسر و رایسپارد که ئه‌گه‌ر بێ و سالح ئه‌ییبوبی برام بداته‌ ده‌ست، سه‌د دیناری خۆتبه‌ها بۆ ده‌نێرم^(٦٤) مه‌ليك ناسر به‌و پێشنیاره‌ زۆر تووچه‌ بوو، مه‌ليك سالح ئه‌ییبوبی له‌ به‌ند رزگار کرد و په‌یمانیشی ده‌گه‌ل به‌ست که به‌ له‌شکری خۆی میسری بۆ بستینیته‌وه‌ و به‌ گه‌وره‌ی خۆشی بزانی.

مه‌ليك سالح ئه‌ییبوب به‌ مه‌ليك ناسر و له‌شکریه‌وه‌ روویان کرده‌ میسر و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ له‌ سنووره‌وه‌ چوونه‌ چووره‌وه‌، هه‌موو ئه‌میرانی به‌ره‌ی کامیلی ئه‌ییبوبی میسر — که عادلیان ده‌دزا و سالحیان ده‌ویست — گوز و گومبه‌ت هه‌لیانکو‌تایه‌ سه‌ر مه‌ليك عادلی پادشایان و ده‌ست و لاقیان به‌ست و له‌ گۆشه‌ی زیندانیان توند کرده‌وه‌ و پێگه‌یان بۆ مه‌ليك سالح کرده‌وه‌ و چوون به‌ پیری‌ه‌وه‌ و بۆ سه‌ر ته‌ختی پادشایه‌تی میسریان برده‌وه‌و ئه‌وسا مه‌ليك ناسر هاته‌وه‌ بۆ قه‌لای که‌ره‌ك.

سالی ٦٢٨.ك (١٢٤٠.ن) مه‌ليك ئيسماعيلی پادشای دیمشق — سا به‌هه‌ر نیازیک بووه‌ — قه‌لای شقیفی بۆ خاچه‌رستان چۆل کردوه‌. له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ ناچه‌وايه‌، دوو زانای هه‌ره‌ گه‌وره‌ی شام (عیززه‌دین عه‌بدوسه‌لام^(٦٥) و ئه‌بوعه‌مر ئیبنولحاجب^(٦٦)) زۆر

به توندی به ربه رچیان دایه وه و توورپه یی خویان ئاشکرا کرد. مه لیک سالی ئیسماعیل له وه به گژ داچونه یان زۆری رک هه ستا و عیززه دینی له ئیمام جومعه یی خست و ده گه ل ئیبنو حاجیدا گرتنی و هه ردوکی خسته زیندانه وه.

سالی ۶۴۱. ک (۱۲۴۳. ز) ئه وه مه لیک جه واده — که له پاش مه رگی مه لیک کامل چه ند روژیک فه رمانپه وای دیمشق بوو — له دنیا ده رچوو.

سالی ۶۴۵. ک (۱۲۴۷. ز) مه لیک عادل کوپی مه لیک کامیل له زینداند مه رگی فریا که وت و رزگاری کرد ^(۶۷). کوپیکی له پاش به جی ما ناوی ((مه لیک موغیس عومه)) بوو، که بابه که ی مرد، ئه ویشیان خسته زیندانه وه. له سه ره ئه وکاره چه ند جاریک شه پ و کیشه له نیوان مه لیک سالی ئیسماعیلی پادشای دیمشق و مه لیک سالی ئه ییوبی میسر و مه لیک ناسری که ره کدا روویدا و به شی زۆریش هه ره مه لیک سالی ئیسماعیل تیده شکا. سه ره رای ئه وه یش قاتی و گرانی و په تای چاووقوولکه به شامیان وه ربوون و زۆریان قه کردن و هیژو پیژیکیان پیوه نه هیشتن.

سالی ۶۴۷. ک (۱۲۴۹. ز) مه لیک سالی ئه ییوبی پادشای میسر له شاری میسر وشکاوی ژیا نی هات. قه تایا ناو — که کۆیله ی مه لیک سالی خوالیخۆشبوو بو — ده گه ل سه رداران و ئه میرانی میسر دا بریاراندا که هه تا جینشیننی بو داده نیین باسی مه رگی مه لیک سالی له لای که س نه درکینن. مه لیک سالی کوپیکی بوو به ناوی مه لیک موعه ززه م ^(۶۸) و له وه سه رده مه دا له ولاتی شام ده ژیا. هه تا پیاویان نارد و مه لیک موعه ززه میان په یدا کرد و هینا یانه وه میسر، سی مانگی پی چوو، به لام هیشتا که س به مه رگی مه لیک سالی نه زانیبوو، که جینشین په یدا بوو. ئه وسا نه مانی پادشای پیشوو را که یه ندرا و پادشا نویی له جیگه ی داندرا و مینه ره و زیڕ و زیوی دراو به ناوی مه لیک موعه ززه م رازینرایه وه.

سالی ۶۴۷. ک (۱۲۵۰. ز) له شکریکی زۆر گران و پرچه کی خاچه رستان هیرشیان هینا یه سه ره میسر ^(۶۹) مه لیک موعه ززه م بو یان ده رکه وت و له شاری مه نسوره پیشایی

ئو لیساوهی گرت و بهرنگاریان بوو. شهپر و کوشتاریک کرا که ههتا دنیا دنیایه و زهوی له سهرپهرشتی گایه له هه موو کوپ و دیوه خانان، خوشخوانان به بهیت و چیرۆکوانان به داستانی بگێرینهوه. لهو رۆژهدا خوڕینی خونکاران و گوڕینی سهرداران و ههپهشهی چه کداران و خرمهی سواران و گرمهی تهپل و دهوالان و بوپه بوپی ترسه تۆکو بێ باران، دهنگی ههوری به هارانی وه بن خو دها. سنگ و بهری نه یاران به دهردی کۆته ره داران چووبوون، که شوپه سوارانی کوردی ئه ییوبی، پمی حه یزه رانی سهر به جۆلانی خۆیان پێ ده نه زموون و نیزه یان بێ به زهیی وه ک جلیتی رۆژی شایی به سهردا ده کوتان.

له شکری مه لیک موعه زه می ئه ییوبی لهو شهپری فه په نگه دا نمونه ی گه پناسی و نه به ردی بێ وینه ی به خه لکی جیهان راگه یاند و لهو جه نگه دا له شکری خاچه رستانی وا شکاند و ئابرووی وا تکاند که هیچ ئافه ریده یه ک له دنیا دا خوژگه ی پێ نه خوازێ له کوپێ شهپر و له شه پرگه دا حه وت هه زار که له شی خاچه رستان له گوپێ به جی مان و پاشان ئه و لاشانه گه نین و بوونه بژیوی خه رته ل و دالاشان. پادشای گه وره ی خاچه رستان دیل کراو ده ست و قاچی به ستره و په سترایه گو شه ی به ندیخانه وه و له ویشدا به کۆت و پیوه ند شه ته ک درا^(٧٠).

مه لیک موعه زه م له پاش ئه و سه رکه وته فیز و هه وای په یدا کردبوو، ره فتاری ده گه ل کۆیله کانی بابیدا زۆر خراپ ببوو. ئه وه نده ی زۆر بۆ هێنان که ئه وانیش له دژی ئه و یه کتریان گرت و له نه کاو رۆژیک لێی را په پین و گرتیان و کوشتیان و عیزه دین تورکمانی^(٧١) - که یه کێک بوو له خۆیان - کردیانه سهرداری خۆیان و له مه نسووره وه به له شکره وه هاتن و قا هیره ی ((معزز)) یان ده ست به سهردا گرت.

پادشاده یله که ی خاچه رستانی ش پینج سه د هه زار دینار و شاری دمیا تی دانێ و خۆی لێ کرپنه وه و رزگار کرا^(٧٢).

هر له و ساله دا مه لیک ناسر - حاکمی که رهک - له شکری برده سهر دیمشق و زور به هاسانی گرتی. نه و سا زور باش به خۆدا هات و له شکریکی ساز و پرچه کی سازدا و رووی کرده میسر وهاته گیانی کۆیله کان، بۆ له میسر وه ده رنانیان. له شکری میسر به سهر کرده یی کۆیله کان له عه بیاسیه هاتانه به رای و شه پکی زۆ خه ست و خویناوی له و ناودا قه و ما. له نه نجامدا له شکری میسر شکا وله شکری ناسر به سهر که و تووی هاته ناو شاری قاهره و ئالای ده ولته تی نه یوبی دیسان له سهر میسر شه کایه وه و له سهر به رزه کی مزگه وتان، خود به به ناوی مه لیک ناسر خوینرایه وه.

عیززه دین تورکمانی و قه تایا ده گه ل سیسه د کۆیله ی هه لبارده و زور له کۆیله کانی مه لیک سالح، له ده ست ناسر هه لاتن و به ره و شام رویشتن. له ریگه دا تووشی کاروانیکی سوپایی مه لیک ناسر هاتن. که چه ک و جبه خانه و گه نجینه و ته پل و ئالا و که ل و په لی تریان بۆ میسر ده هیئا. عزیزه دین و قه تایا به و سیسه د که سه وه به سهر کاروانیان داداو هر نه وه نده بلتی یه ک و دوو له به ریه کیان هه لوه شاندن و شیر و پریان تینان. شه مسه دین لؤلؤ - که سه رقافله بوو - که وته به رده ستیان و وه ک مه پی ئاوه کی گۆش تا به گۆش سه ریان بپی. ته پللی مه لیک ناسریان ورد و خاش کرد و گهند و داراییه که یان هه موو به تالان برد. له ویشه وه هیرشیان برده سهر غه ززه و گرتیان و کۆپی سه لاهه دین نه یوبی و مه لیک نه شره ف مووسا کۆپی عادل^(٧٣) فه رمان په وای حیمس و مه لیک سالح ئیسماعیل - که له پيشدا هیندیکی ده رباره دواوین - ده گه ل گه لیک له سه رناسان و نه میرانی نه یوبیان به دیل گرتن و هه موویان یه کجی کوشتن و ئاسه واریان برینه وه.

کاتی هه وال و باسی نه و کارساته جه رگپه به مه لیک ناسر گه یشته وه، زانی کار له کار ترازاونه و تازه مانه وه ی له میسر دا هیچ تامی تیدا نه ماوه. ناچار به یه کجاری سی برده ی نایه مشت بووکی پادشایه تی به ته خت و تاجی میسر و ته لاقیکی وایدا به هیچ

شیخ و مه لایه ک چا نه بیته وه و میسری به جیهیشت و سه ری خوی هه لگرت و به ره و شام قاچاندی. (۷۴).

سالی ۶۴۹ ک (۱۲۵۱ ز) ته واشی - که له لایه ن مه لیک ناسره وه دژداری که ره ک بووه - هه ستا سه ربه خۆ مه لیک موغیس عومه ر کوپی مه لیک عادل کوپی مه لیک کامیلی له به ندیخانه ده ریئا و کردیه فه رمانپه وای که ره ک. ده لیئ ده سستی هه نگویناوی بخیه زاری سه لوه ده یگه زی. ئه ویش پارسه نگی چاکه ی نان بده ی خوی ئاوا خراپه دایه وه. سالی ۶۵۱ ک (۱۲۵۳ ز) مه لیک سه لاهه دین کوپی مه لیک زاهیر کوپی سه لاهه دین کوپی نه جمه دین ئه ییوب، رۆژی له سه ر دنیا نه ما و په نای به گوپستان برد.

سالی ۶۵۲ ک (۷۵) (۱۲۵۴ ز) ئه میران و که یخودایانی میسر، عیززه دین تورکمانیان کرده پادشای خویان و نازناوی مه لیک موغیزیان دایه . ئه و موغیززه - وه ک گوتمان - له کۆیله کانی مه لیک سالتج بوو. ئیتر له و رۆژه وه پادشایه تی میسر که وته ده ست کۆیلانه وه و خانه دانی ئه ییوبی سیبه ری له سه ر میسر ره وی و بۆ یه کجاری ناویان له بووپه ری پادشایه تی میسر کوزایه وه. جا چونکه هیئدی ک له و کۆیلانه ی به ره ی ئه ییوبیان، ده گه ل پادشایانی عوسمانیدا هاوچه رخ بوون، له برانه وه دا - که باسی ئه و پادشاخواه ن شکویانه ده که م - به ره به ره ئه گه ر خوا حه زکا، له وانیشه وه ده دویم.

مه لیک ناسر داود کوپی موغه ززه م کوپی عادل، له ترسی عیززه دین تورکمانی ئوقره و ئامانی لئ هه لگیرابو. به ده ربه ده ری و خاکه سه ری هه ر رۆژه له جیهه ک و هه ر شه وه له دییه ک رایده یوارد.

سالی ۶۵۶ ک (۱۲۵۸ ز) به هه ناسه ی ساردی سه ری نایه وه و له گوپی ته نگه به ردا به بی ترس حه سایه وه.

ئه و مه لیک ناسره زیره ک و خۆش مرخ بووه. ماوه یه ک ده رسی خویندوه و لای مۆنهیدی تووسی گوپی بۆ حه دیس راداشتوه. شیعرێ زۆر باش ده هۆنده وه و مانای زۆر ته رونا سکی به بیر و میشکدا تیده په ری.

سالى ۶۶۲.ك (۱۲۶۵.ن) كۆپلەكانى مىسرهااتنه سەر كەرەك و دەورياندا. مەليك موغيس كوپى عادل سەنگەر بەندى خۆى كرد و ماوئەك شەپى كرد. بەلام دوزمن بپرستى لى بپى و مەليك موغيس بە ھىرشكەرانى گوت: ئەگەر نەمكوژن خۆمتان بە دەستەو دەدەم. بەلئنيان پىداو ھاتە دەر و ناردیانە لای پادشای مىسر و ئىتر سەرى تىدا چوو.

لە پاش مەليك موغيس، تازە لە نەتەوئەى نەجمەدىن ئەيىوب كەس سەرى بە پادشایى نەگەيشتەو.

خودا بە نيازى خۆى دەكاو چۆنى دەكا و چۆنى گەرەك بى، فەرمانى رەوايە.

پەراويزەكان

۱- لە بنەمالەيىكى گەرە و سەرەك ھۆز بوو، لە گوندی ئەجدنكانی نزیک بە دوین ژیاو، بە رەگەز دەچیتەو سەر پادشایانی شەددادی كورد. ھاوچەرخى ئەمیر فەزلونی سېئەم بوو. كاتى ئەمیر قرتى تورکمان ولاتەكەى بۆ سەلجۇقیان لى داگیر کردون، شادی لە نیشتمانی خۆى ئاوارە بوو.

۲- لە کتیبى (اخبار الدول) دا دەلى: لە ھۆزى حەمیدى كوردە، بەلام رەوئەندە، رواندا، رەوئەندى یان رەوادى تیرەيەکن لە ھۆزى ھەزەبانى، ھەزانى یان خیزانى، كوردن كە لە نیوان ھەولێرو ئازربایجان دەژيان و ھۆبەیان لە لای ئشنە (ئاران) بوو. جەمیل.

۳- مېژونونوسان لە سەرە ئەو ناوھ كێشەیانە، ھیندیک دەلین: لە نیوان ھەولێر رەواندەزە و نزیکى گوندی دیرحەریرە، كەسەر وەختیک پایتەختى فەرمانپەرەوايى سۆران بوو. زانای گەرەى كورد مەلامحەمد كوپى حاجى ھەزار مێردى. لە ئیبنو خەلەكانى كوردەو دەگیریتەو كە فەرمويە: ((دوین دال بۆر ۋاو ژیر. شاریکێكە لە نزیک ھەولێر و زۆریەى كاولگەيە و ئەمۆ ئەو دەوروپەرە بە ولاتى سۆران ناسراو)). ھیندیکیش گوتوویانە لە ئازربایجانە و كەوتۆتە لای سنوورى تاران (یەریقان) و گورجستان. شەرەف خان خۆى لای وایە و گەلێك لە مېژونناسانى ئیستاش وەك دوكتۆر ئەحمەدبیلی و ئەمین زەكى بەگ ھەر لە سەر ئەو بېروایەن، بەلام قازى مەحیەدین لای وایە بدوین بیتوینى ئیستایە كە لە لای كۆیسەنجەقە. جەمیل.

۴- ئەمیر جەمالەدین بەھرووز كۆنە كۆیلەى شادی بوو. كە شادی ئاوارە كراو، بەھرووز لە لای مەلیكشای سەلجۇقى دامەزراو و یاریدەى لەلەى شازادانى كردوو. كاتى لەلە مردوو، بەھرووز جیگەى گرتۆتەو، وریایى زۆرى لە خۆى نیشان داو و لە ئەنجامدا كراوئە والى بەغدايە. ئەوسا ناردوویە بە شوین شادی كۆنە خاوەنیدا و قەلاى تكرىتى داوئە دەست، لە پاش مەرگى شادی، نەجمەدین ئەبیب و شیركۆ

بوونه دژداری تکریت، که شارێکی بچووکه و له لای رۆژاواي دجله‌یه و سه‌ربه سامراپه. جه‌میل.

۵- نه‌جمه‌دین له گوندی نه‌جدنکان هاته دنیاوه و سالی ۵۶۸ ک له میسر دنیای به‌جی هیشته. جه‌میل.

۶- نه‌بو له‌ه‌رب شیرکۆ کراوه به سه‌هرکرده‌ی له‌شکری نوره‌دین زه‌نگی و سالی ۵۵۵ ک نه‌میر حه‌ج بووه و ناردراویشه‌ته میسر بۆ یاریده‌ی خه‌لیفه عازمه‌دوبیلای فاتمی و سی‌جار ده‌گژ فه‌ره‌نگان راجوه و کراوه‌ته وه‌زیری خه‌لیفه و له بیست و دووه‌می جیمای دووه‌می سالی ۵۶۴ ک دامردوه و له مه‌دینه نیژراوه. جه‌میل.

۷- مامۆستا محمه‌د کورد عه‌لی له کتیبی القدییم و الحدیث ی دا ده‌لی: کابرای په‌لاماری ژنه‌که‌ی دابوو، له نه‌فسه‌رانی پارێزگاری قه‌لاو مه‌سیحیش بوو. له‌وشه‌وه‌دا که نه‌جمه‌دین ده‌بوو تکریت به‌جی بیلی، سه‌لاحه‌دین له دایک بوو، باوکی پێوقه‌ده‌می به شووم زانیوه. نووسه‌ریکی به‌رده‌ستی، خاوی کردۆته‌وه و گوتویه: ئه‌م مناله گوناھی چیه که خۆی لی به‌خاوه‌ن ناکه‌ی؟ چووزانی له دوارۆژدا نابێته پادشایه‌کی به‌ناوبانگ؟ جه‌میل. جورجی زه‌یدان ده‌لی: میرزاکه مه‌سیحی بوو، نه‌گه‌ر ئه‌وه‌نه‌با، نه‌جمه‌دین سه‌لاحه‌دینی ساواي ده‌خنکاند. هه‌ژار.

۸- عیماده‌دین زه‌نگی کوپی تاقسونقور، به‌سه‌ر به‌غدا راگه‌یشتوه و سالی ۵۲۱ ک (۱۱۲۷ ز) بۆته فه‌رمانپه‌واي مووسل و سالی ۵۴۰ ک (۱۱۵۵ ز) -که ئابڵوقه‌ی قه‌لای جه‌عبه‌ری داوه - کوژراوه.

۹- نووره‌دین مه‌حمود کوپی عیماده‌دین زه‌نگی سالی ۵۱۱ ک (۱۱۱۷ ز) له حه‌له‌ب هاتۆته دنیاوه و سالی ۵۴۰ ک (۱۱۵۵ ز) بۆته فه‌رمانپه‌وا، پادشایه‌کی دادگه‌ر بووه و له ریی ئیسلامدا زۆری شه‌پی فه‌ره‌نگان کردوه. قه‌لا و وارشی زۆری له ده‌وری زۆر شاران دروست کردوه و گه‌لیک فی‌رگه‌ی ئایینی بنیات ناو، بیست و هه‌شت سال

به سه ره بخو بی پادشاهی تی کردوه و سالی ۵۶۹ ک (۱۱۷۳ ن) له شام مردوه و هه ره له ویش نیژراوه. جه میل.

۱۰- نه جمه دین و شیرکو ئاشناهی تی پیشوویان ده گهل نوره دین هه بووه، سال ۵۲۶ ک (۱۱۳۲ ن) شه تابیک نوره دین له باشووری تکریت ده گهل سه لجوقیان به شه پ هات و زور خراپ شکا و خو ی که یانده تکریت. نه جمه دین میوانداری کرد و به که له ک و به له م له ده جله ی ده رباز کرد. جه میل.

۱۱- والی بووه یان خهلیفه؟ عازدوبیلا یازدهمین خهلیفه ی فاطمی عوبهیدییه و ناوی عه بدولا کوری یوسف کوری حافیز بووه. سالی ۵۵۵ ک (۱۱۶۰ ن) به لاوه تی کراوه به خهلیفه و سالی ۵۶۷ ک (۱۱۷۱ ن) مردوه. جه میل. شه رف خان هه ره خو ی به ناوی خهلیفه عازد ناوی بردوه. بپوانه چاپه فارسیه که ی میسر، روپه پ ۸۶ هه ژار.

۱۲- شاپوور (شاوړ) له په یسه ری نه سه ده دین شیرکو و هه والانی ده گه پا و لییان ده خه فتا. نیازی وابوو که بانگیشتنیکیان بکا و له ماله خویدا هه مووا بکوژی. نه و پیلانه پی زاندر و رۆژیک له سوپا که دا سه لاهه دین گرتی و بال به سته ی ناردی بۆ خهلیفه که فه رمانی له سه ره چیه؟ خهلیفه بۆی ناردوه که سه ری بپن و سه ره که ی به دیاری بۆ بنیترنه وه. ئا به م جوړه خاینه ی ده یه ویست ولاته که ی بدا به فه رنه گان، سه ری تیدا چوو. جه میل.

۱۳- خاوه نی (أخبار الدول) له روپه پی ۹۹ ی کتیه که یدا ده لی: ((سه لاهه دین که بوو به وه زیر، عازدی گرت و له کۆشکیکا خستیه ژیر چاوه دپییه وه هه تا مرد))، به لام من نه مه به راست نازان، چونکه سه لاهه دینیکی ده گهل خاچیهرسته کانی قهسته سه ری نه وه نده باش ره فتار بکا بۆ تیماری برینداریان پزیشک بنیری و به فراو تونیایه تیان بشکینی، ده گهل نان بده ی خو ی - نه گه ر نه مه شم راست بی! که له دوی مامی کردی به وه زیر - بۆ گه یشتن به کورسی پادشاهی ته کی که درهنگ یا زوو هه ره می خو یه تی، چۆن نه و ره فتاره نا هه مواره ده کا؟ سه ره پای نه وه ش زۆریه ی

میژوناسان پیچه وانه ی نه وه ی ده گپ نه وه. جورجی زهیدان ده لئی: ((عازد پیلانی دژی سه لاهه دین ریك ده خست و شیخ سوله یمانی گزیکاریش - که نه بولحه سه نیان پی ده گوت و به ته مای جینشینی و خواستنی نه میره سیته لمه لیک خوشکی عازید بوو - له و پیلانده یاریده ی عازیدی ده کرد. به لام چونکه سیته لمه لیک خوشی نه ده ویست و به گیان و دل نه فینداری عیماده دینی هاو نشینی سه لاهه دین بوو، مه رگیش که بو عازید له که میندا بوو پیلانیان تیکدا. جه میل.

١٤- یافیعی له تاریخه کهیدا (٣- ٤٤٥) ده لئی: سه لاهه دین دهستی به سه ر کوشکی نشیمه نی عازیددا گرت و مال و سامانه که ی خسته دهست خویه وه، هه رچی ویستی لئی هه لبارد و به ئاره زوی لیشی به خشی و لیشی فروشت. گه واهیرات و نه غدینه ی نه وهنده به نرخه هه بوون که گه لیک سالان خه ریکی کۆکردنه وه یان ببوون، وینه یان له خه زینه ی هیچ پادشایه کدا نه بووه، له مانه چه لاکیکی زمرووت بوو که قامیش و نیویک درایزایی بوو، نه سپی له یاقووتی هه بوو. گه لیک شتی تریش هه ر کتیبی بژارده و خوشخه تی سه د هه زار به نگ تئیدا بوو. جه میل.

١٥- جورجی زهیدان ده لئی: نه جمه دین پیی گوت، به خودا نه گه ر نووره دین داوای قامیشه ی شه کریکی میسر بکا، ده گه لئی به شه ر دیم و خوومی ده گه ل ده گزپمه وه. هه ژار.

١٦- مه لیک موعه ززه م شه مسه ده و له تورانشا. له زۆربه ی شه په کانی ده گه ل خاچه رستاندا له سه رداره هه ره ئازاکانی له شکر بوو. موئته مه نه لئه لافه جه وه ره که به له شکری سوودانه وه شوپرسی ده کرد، توورانشا ده ردهستی کرد و سالی ٥٦٧ سوودانی گرت و سالی ٥٦٩ ک دهستی به سه ر یه مه ندا کیشا. ماوه یه ک له شام له باتی سه لاهه دین حوکمی کرد و به سه ر به عله به کیش راگه یشتوووه. یه مه ن و به عله به کی دایه وه به سه لاهه دین و به سه ر نه سکهنده ییه راده گه یشت و سالی ٥٦٧ هه ر له وئ مردوووه. جه میل.

١٧- زانایه‌کی به‌رز و شاعیریکی توانا بووه. سالی ٥٥٦.ك هاتۆته دنیاوه وه ده‌گه‌ل کاکێ ده‌وری چه‌له‌بی داوه و نۆر ئازایانه ده‌گژ دوزمن پاچوووه و له‌شه‌پدا بریندار بووه و برینه‌که‌ی وه‌بنی داوه و سالی ٥٧٩.ك پێی مردوووه. جه‌میل.

١٨- قاموس الاعلامی تورکی ده‌لی: قه‌راقوش کۆیله‌ی سه‌لاحه‌دین بووه و برازای نیه. ناوی به‌هائه‌دین عه‌بدوڵا بووه و ئه‌بوو سه‌عه‌یدیشیان پێ گوتوووه. سولتان سه‌لاحه‌دین نۆری خۆش ویستوووه، نه‌گه‌ر خۆی له مال نه‌بووبی ئه‌وی له جیگه‌ی خۆی داناوه. کاتی خاچه‌رستان له عه‌کا به دیلیان گرت، سولتان به ده هه‌زار زێری لێ کرپنه‌وه، ماوه‌یه‌ک به سه‌ر شامیش راگه‌یشت. پیاویکی نۆر پیاو و خێره‌ومه‌ند بووه، شوورده‌ی قاهیره و دژی جه‌به‌ل و پردی سه‌ره‌پێی ئه‌هرامی جیزه‌و گه‌لێک ته‌کیه‌و میوانخانه‌ی دروست کردوون. سالی ٥٩٧.ك (١٢٠٠.ن) مردوووه. جه‌میل.

١٩- عب‌دولنه‌بی کوپی مه‌هدی، به مله‌وپی یه‌مه‌نی گرت و پیاویکی نۆردار و خوینمژ بوو. گومبه‌زێکی له سه‌ر گۆپی باوکی کردبوو. خه‌لکی ناچار کردبوو که له باتی کابه له ده‌وری ئه‌و گومبه‌زه‌دا سووپ بخۆن. تورانشا گه‌یشته سه‌ری کوشتی و تالانی کرد و گۆپی بابی هه‌لۆه‌شاند و زێپه‌که‌ی توانده‌وه‌و به جیگه‌ی خۆی گه‌یاند. جه‌میل.

٢٠- سالی ٥٦٩.ك که نووره‌دین مرد، ئیسماعیل وه‌سالانه بوو، سه‌لاحه‌دین ولاتی شامی لێ داگیر کرد و ته‌نیا چه‌له‌بی به‌ده‌سته‌وه بوو. چه‌ند سالێک حوكمی ئه‌ویی کردو سالی ٥٧٧.ك (١١٨١.ن) مرد. جه‌میل.

٢١- ره‌نگه‌ نیازی مه‌لیک مه‌نسوو مه‌مه‌د کوپی مه‌لیک موزه‌ففه‌ر ته‌قیه‌دین عومه‌ر کوپی نوورو ده‌وله‌ شه‌هه‌نشا بووبی. زانای به‌ناوبانگ ئه‌میر عیسه‌ی هه‌کاریش له‌و شه‌په‌دا به دیل گیرا، سولتان به دراویکی نۆری کرپه‌وه. جه‌میل.

٢٢- ئه‌میر عیزه‌دین فه‌پوخ شا کوپی نووره‌ده‌وله‌ شه‌هه‌نشا. فه‌ره‌نگ له زێر سه‌رکردایه‌تی بلدوین شای چواره‌مدا بوون، که حاكمی ره‌مله بوو. فه‌پوخشا وه‌خت

بوو بلدوین به دیل بگری. به لام هه مفری ناویک - که له سوارچاکان (شه قالیه) ی به ناویانگی خاچه رستان بوو - خوی ده بهر گیترا ورزگاری کرد و له سه ره نهو خو ده بهر گیترا نه، بریندار کرا و هه به و برینه ش مرد. نابی نه وه مان له بیر بجی که شه پی مرجعیون به دوی نهو شه په دا به ماوه یه ک رویدا و حاکمی ته رابولس و بلدوین حاکمی رهمله و هوج خاوه نی ته به ریه و گه لیک له خاچه رستانی گه وره ی تر به دیل گیران، بلدوین به ۲۵۰ هه زار زیږ و به نازاد کردنی هه زار دیلی موسولمان خوی کپیه وه. جه میل.

۲۳- له نه نجامی شه پی رهمله - جگه له حاکمی ته رابولس و نه نتاکیه - بلوین و هه موو سه ردارانی تری خاچه رست، په یمانی شه پ وه ستان دنیان ده گه ل سه لاهه دین به ست و ماوه یه کی زور دنیا نارام و هیمن بوو. به لام له و ساله دا هیندیک له فه رمان په وایانی خاچه رست په یمانه که یان شکاند و شه رنات حاکمی که ره ک ری به کاروانیکی بازرگانه موسولمانه کان گرت و تالانی کردن و ژن و پیاوه کانی به دیل گرتن و جنیوی به ئایینی ئیسلام دا. سولتان که ئه م هه واله ناخوشه ی بیسته وه، له شکری برد و له بنکه ی سه لاهه نیک به گوندی به سپری، له شکریه زی کرد و نه وه نده پاوه ستا تا کاروانی حاجیان ده ریا ز بوون و له شکری میسریشی بۆ هات. ئه وسا گو یزایه وه ته ل عه شته ر و کوړیکی له سه ر له شکرانی خوی پیک هیئا و پلانی شه پریان دارشت و بریاریان دا که بۆ هه تا هه تایه فه ره نگان ته نبی بکه ن.

پوڅی پینج شه ممه ۱۶ ی ره بیعی دووه می سالی ۵۸۳ ک (۱۱۸۷ ز) ریزه کانی له شکری رانا و مایه وه هه تا بۆ به یانی نوڅی هه ینی کرا و ئه وسا له شکری ده نگ داو له لای باشووری زیباری ته به ریه وه، له روویاری ئوردون په ریه وه و به دزیه وه ناردی که بچه سفوریا و به وردی مه کوی دوزمنی بۆ هه لنین. بهر له هه موو شتیک گردی که فه رسه بتی لی گرتن و ری هاتوچوی لی برین. کومه لیک پیاوی زور نازا و به کاری له رووکاری دوزمن دامه زراند و خوشی به له شکریکی هیرش به ره وه په لاماری ته به ریه ی داو زور زوو به رده ستی کرد. به لام قه لاکه ی خوی نه دا به دهسته وه و ژن و مندا ل و

ده‌ست و پێوه‌ند و گه‌لێك پیاوه‌کانی ریا‌مۆ‌ند -که له‌و قه‌لایه‌دا قه‌تیس مابوون- ه‌ا‌واریان بۆ جۆی شای خاوه‌نی سفوریه‌ نارد. خاچه‌رستان کۆپی جه‌نگیان پێك هێناو به‌ گه‌ل و بریارنریان دا که به‌ره‌نگاری سه‌لاحه‌دین بن. له‌ به‌ره‌به‌یانیکدا به‌ پانه‌وه هێرشیان هێناو نیازیان وابوو رێ له‌ سوڵتان بېرن و له‌ له‌شکره‌که‌ی خۆی دابېرن و نه‌شه‌یتلن ده‌ستیان به‌ ئاوی خواردنه‌وه رابگا، به‌لام سوڵتان ده‌ستی خۆی ره‌پیش خست و هه‌موو رییسی لێ کردنه‌وه به‌ خوری و ناچاری کردن پاشه‌کشه‌ بکه‌ن و بچه‌وه سوپاگه‌. رۆژی دوا‌یی که ده‌بووه بیست و شه‌شه‌می مانگ، له‌شکری سوڵتان هه‌لیکوتایه‌ سه‌ریان و له‌به‌ریه‌کیان هه‌لوه‌شاندن و راویان نان و جۆی شا و پینۆلده‌رناتی برای -که حاکمی که‌ره‌ک بوون- ده‌گه‌ل گه‌لێك له‌ خاچه‌رستانی تر به‌ دیل گیران و له‌ پاش برانه‌وه‌ی شه‌په‌که‌، سوڵتان رووی کرده‌ خێوه‌تی خۆیه‌وه‌و ده‌گه‌ل راویژکه‌رو سه‌ردارانی له‌شکر دا به‌گه‌ل سوژده‌ی سوپاسگوزاریان بۆ خودا برد که به‌ سه‌ر کافرانی‌دا زāl کردوون. ئه‌مجار فه‌رمانی دا پادشا دیله‌کانیان بۆ برد، له‌ لای خۆی دانان و به‌فراویان بۆ هێنان و ده‌ستی کرد به‌ سه‌رکۆنه‌ کردنی خاوه‌نی که‌ره‌ک که ئه‌و که‌ریه‌تیه‌ی بۆ کردووه؟ کاروانی موسوڵمانی رووت کردووه و ناوی پێغه‌مبه‌ری به‌ خراپ بردووه؟ له‌ سه‌ر سویندیکی که‌ خواردبووی به‌ ده‌ستی خۆی ملی ریتۆلدی په‌راند، به‌لام جۆی شای زۆر لاوانده‌وه و په‌په‌ری رێز و حورمه‌ته‌وه ده‌گه‌ل گیراوه‌کانی تر دا ناردیه‌وه دیمه‌شق. جه‌میل.

٢٤- قازی حه‌له‌ب (مه‌حیه‌دین) له‌ قه‌سیده‌یه‌کدا -که بۆ سوڵتانی نووسیبوو-

پیشبینی گرتنی قودسی تیدا کردبوو، گوته‌بوی:

سه‌فه‌ر حه‌له‌بتان ئه‌ستاند به‌ شیرێ مانگی ره‌جه‌بیش قودس ده‌گیری پیشبینیه‌که‌ی و پاست گه‌را، سوڵتان ناردی هێنایان و خودبه‌ی هه‌ینی به‌وی خویند و له‌سه‌ره‌تاکه‌یدا گوته‌ی:

٢٤- نهم دینه که پیغه‌مبه‌ری عاره‌ب بوو خودانی کرد هات و له‌ده‌ست دوزمه‌دینانی ده‌رانی. جه‌میل.

٢٥- زیرنۆف پرسه‌کی له په‌نا تاریخه‌که داناهه، چونکه خاچه‌رستان سالی ٤٨٢.ک (١٠٨٩.ن) قودسیان گرتووه و سه‌لاحه‌دین سالی ٥٨٣.ک (١١٨٧.ن) ده‌ری کردوون. جه‌میل.

٢٦- به‌زیه شاریکه له ولاتی شام. خاوه‌نی قه‌لا و ژن و مندالی به‌دیل گیران. کچیکی حاکمه‌که که تازه‌بووک بوو، زاواکه‌ی له جه‌نگه‌ی شه‌پدا لی‌هه‌ل‌پرابوو، سولتان فه‌رمانی دا به‌شوین زاوادا گه‌پان، تا په‌یدایان کرده‌وه و دایه‌وه ده‌ست بووکی. جه‌میل.

٢٧- له‌و دوو نوسخه‌دا له جیاتی جه‌به‌له، حه‌له‌ب نووسراوه. په‌نگه ده‌ورو به‌ری حه‌له‌بی نیاز بووی. عه‌ونی رۆژبه‌یانی له‌ناو که‌وانه‌دا نووسیویه ((نواخته حلب)) وادیاره نواخته‌ی به‌نه‌واحی یان نواخته حه‌له‌بی به‌یه‌ک ناو زانیبی به‌لام فارس‌یه‌که ده‌لی: ((سلطان برادرزاده را نواخته، جبه‌ل و یک دو قصبه دیگر را اضافه الکای او نموده)) نواختن، لاواندنه‌وه‌یه، واتا ((برازای لاواندنه‌وه‌وه جه‌به‌له و یه‌ک دو شارۆکه‌ی تری خسته سه‌ر مه‌ل‌به‌نده‌که‌ی)) هه‌ژار.

٢٨- شاریک بوو به سه‌ر چیا به‌کی به‌رزه‌وه و دژه‌که‌ی ده‌یروانی به‌ریاچه‌ی ته‌به‌ریا. جه‌میل.

٢٩- دژیک سخته بوو، له سه‌ر چیا ی رووکاری ته‌به‌ریا و به سه‌ر دۆلی ئوردوندا زال بوو. جه‌میل.

٣٠- شقیف له سوریا، له که‌ناری ده‌ریا و سی کیلۆمتری سه‌وره ناوی قه‌لایه‌که و فه‌رنه‌گ ناویان نابوو ((بوفور)).

٣١- بۆ هه‌رشه هه‌موو ته‌وروپا هرووژا و له بۆره‌پیاگه‌وه هه‌تا که‌شه و پادشا، له خه‌زای خاچه‌رستیدا به‌شدار بوون. سه‌رکرده‌کانی شه‌پ‌ریچارد شیردل پادشای

ئینگلیز و فیلیپناگتۆس پادشای فه‌رانسه و فریدریک بارباروس په‌داشی ئه‌لمان بوون. خوا وای کرد رۆژی چواری جه‌مادی دووه‌می سالی ٥٨٦.ك (ده‌ی حوزه‌یرانی ١١٩٠.ن) فریدریک له چۆمی سالفدا خنکا و له‌شکره‌که‌ی بلّوه‌ی کرد. ریچارد و فیلیپ شه‌ری نۆریان کرد نۆریان ئازاری موسولمانان دا. بئ‌ تاوان و به‌ تاوانیان هه‌ر ده‌کوش و ته‌پو و شکیان پێکه‌وه ده‌سووتاند. دوایی ئه‌و دوانه‌ش له نیوان خۆیاندای تیک چوون. فیلیپ پۆژی حه‌وته‌می ره‌جه‌بی سالی ٥٨٧.ك (ته‌مووزی ١١٩١.ن) به‌ توورپه‌یی فه‌له‌ستینی به‌جئ‌ هیشت و کۆناردی له جێگه‌ی خۆی کرده‌سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌که‌ی. ریچارد نزیکه‌ی مانگیك له عه‌کا مایه‌وه‌و به‌ره‌و یافای ئازۆت. له‌شکری سولتان ریگه‌ی لی گرت و نۆزی شپه‌ز کرد و ده‌یافای په‌ستاوت و له‌ویدا خۆی قایم کرد. سولتان له یافاش ته‌نگی پئ‌ هه‌لچنی و جارێک له‌شه‌پێکدا هینده‌ی نه‌مابوو ریچاردی بگرن، گیلیۆم ناویک هاری کرد، من ریچاردم، ئه‌ویان کوش و ریچارد به‌ په‌له‌ پرووزه ده‌ریاز بوو.

ریچارد که ده‌یزانی سه‌لاحه‌دین به‌ هیچ جۆریک وره‌ به‌ر نادا و ده‌ستیشی لی به‌ر نادا، چاری ناچار ده‌گه‌لی که‌وته و تووێژی ئاشتی و له‌سه‌ر ئه‌وه پێک هاتن که ریچارد خوشکی خۆی بدا به‌ مه‌لیک عادل و که‌نار ده‌ریا بۆ بووک و زاوا بئ‌ و قودسیش له ژێر فه‌رمانی ئه‌و دوانه‌دا بئ‌ که نوێنه‌ری خاچه‌ره‌ست و موسولمانان و زیاره‌تی ((بیت المقدس)) بۆ ئیسلام و مه‌سیحی، وه‌ک یه‌ک و ئازاد بئ‌.

ئه‌مێن زه‌کی ده‌لی: بپیاره‌که‌ی پێشوو وابوو مه‌لیک عادل هه‌زار و شه‌شسه‌د که‌س له فه‌ره‌نگه‌یه‌خسیره‌کان به‌ر بداو دووسه‌د هه‌زار دیناریش بدا و ئه‌وانیش لی بگه‌ڕێن موسولمانان له عه‌کا ده‌رکه‌ون. به‌لام خاچه‌ره‌سته‌کان په‌یمانی خۆیان شکاند و قه‌لت و بپیان خسته موسولمانه‌کانه‌وه. ده‌لێن: هه‌ر ریچارد شیردل رۆژی ٢٣ی ره‌جه‌بی سالی ٥٨٧.ك (١٢ی حوزه‌یرانی ١١٩١.ن) دووه‌زار و حه‌وسه‌د موسولمانی کوشتوو. هه‌ر له شاری عه‌کا ٦٠ هه‌زار موسولمان کوژراوه. جه‌میل .

٣٢- سعید السعدا نازناوی پیاوکی خهلیفه موسته نسه روبیلای فاتی بووه و ناوی پېشوو قه نېهر بووه. جه میل.

٣٣- ئو خه لیفانه که له مه غریب و میسر حوکمیان کردووه و له وشیعانه بوون که ئیسماعیلی کوپی جه عفری سادق به ئیمامی خوین ده زانن. له سالی ٢٩٧ ک را تا ٥٦٧ ک خه لیفایه تیان کردووه. عه ونی. له میژووه کانی ترده نووسراوه که هر له قاهره دا جگه له دوو نه خووشخانه، کوشکی خهلیفه شی کردووه به نه خووشخانه و نه ناوی غه ربیانیشی بنیات ناوه. جگه له وهش گه لیک پرد و ناوباره و شووره دیواری له شاران کردووه و ریگهی زوری خووش کردوون و زهوی کشت و کالی چاک و زیاد کردووه و باج و گومرگی گرانی له سهر خه لک لابر دووه. دروشمی نالاکه شی به رچه یه کی زهره بووه و سیسارگیکی سووری له سهر نه خش کراوه. جه میل.

٣٤- هیندیک له میژوناسان لایان وایه مه لیک نه فزهل کوره گه وره ی بووه. عه ونی و جه میل.

٣٥- نه مین زه کی له تاریخی دووه و نه ماراتی کوردی دا، ج ٢، ل ٢٢٦ ده لی: مه لیک عادل و کومه لیک له نه میرانی نه یوبی رازی نه بوون که مه لی عه زیز په لاماری مه لیک نه فزهل بدا و بوونه ناوبزیکه و له هیرشی یه که مدا گیرایانه وه دواوه. سالی دواپی دیسان هیرشی هینایه وه سهر ولاتی شام و زور هاته ناوه وه. مه لیک عادل لاگیري له نه فزهل ده کرد و دنه ی له شکری عه زیزی ده دا که لیی هه لگه پینه وه تا نه توانی به شی براکه ی داگیر بکا، بۆ جاری دووه میش پیکي هینانه وه.

نه مین زه کی هر له و کتیبه دا ده لی: مه لیک عادل که زانی شه پی ئو دوو برایه کوتایای نایه و له سونگه یه شدا له شکری موسولمان تی ده چی و فهره نگیش گوئیان له کللو دهره پاندووه و نینوک لیک ده خیشین و له وانه یه هر ئه وان به هره ی لی ببین، ده شی و یست بۆ خو ی خه ز و به زه که ی به ری، وازی له نه فزهل هینا و ده گه ل عه زیز

پێك كهوت و به جووته هاتنه سه‌ر شام و ئه‌فزه‌لیان ده‌ركرد و قه‌لای سه‌رخه‌دیان دایه‌و بۆ خۆی بوو به پادشای ولاتی سووریا. جه‌میل.

٣٦- مه‌لیك مه‌نسوو عه‌لی كورپی مه‌لیك عه‌زیز عوسمان كورپی سه‌لاحه‌دین یوسف. عه‌ونی.

٣٧- قه‌لایه‌کی كه‌ونارایه له شام و له نیوان حوڤان و جه‌به‌ل دروزه و ئیستا شوینه‌واری كۆنی لییه. عه‌ونی.

٣٨- ئه‌مین زه‌کی ده‌لێ: کاتی مه‌لیك ئه‌فزه‌ل کرا به پادشای میسر و سه‌ره‌رشتی مه‌لیك مه‌نسووری برازای، لێ بپا كه تۆ له مه‌لیك عادل بکاته‌وه، ناردیه لای مه‌لیك زاهیری برای -كه پادشای هه‌لب بوو- دژی مامی یاریده‌ی بدا و بۆ خۆشی خه‌ریکی خۆسازکردن بوو كه بجێته جه‌سته‌ی مامی. مه‌لیك عادل به‌و کهین و به‌ینه‌ی زانی و له بنه‌وه نیوانی ئه‌فزه‌ل و سه‌ردارانێ تیکداو به له‌شکرێکی زۆریشه‌وه هاته سه‌ر میسر و ساڵی ٥٩٦.ک (١١٩٩.ن) ئه‌فزه‌ل و مه‌لیك مه‌نسووری ده‌ركردن و میسریشی خسته ژێر قه‌له‌م‌په‌وی خۆیه‌وه. جه‌میل.

٣٩- شمیشتات كه‌ونه قه‌لایه‌که له سه‌ر چه‌می فوڤات له کوردستانی باکووری و له باشووری قه‌لای مه‌نسووره. ئه‌تله‌سی عوسمانی به سامسادی نووسیوه. عه‌ونی.

ئه‌مین زه‌کی ده‌لێ: ئه‌گه‌ر له میسریان ده‌ركرد، ناردیان‌ه‌وه قه‌لای سه‌رخه‌د و ماوه‌یه‌کی تیدا مایه‌وه. مه‌لیك زاهیری برای له‌شکری هه‌لبی هینا كه شام بگری، وریایی مه‌لیك عادل نیوانی دوو براله‌ی تیکدا و مه‌لیك زاهیر هاته‌وه هه‌لب و مه‌لیك ئه‌فزه‌ل به ناھومیدی هاته‌وه قه‌لای سه‌رخه‌د. له پاشان عادل به‌زه‌ی پێدا هات و قه‌لاکانی نه‌جم و سروج و حمسادی دایه. جه‌میل.

٤٠- یافعی عه‌بدوڵلا كورپی ئه‌سه‌د به قوتبی مه‌ککه‌و میوانی مه‌دینه ناسراوه، چونکه زۆریان تیدا ماوه‌ته‌وه. ساڵی ٧٥٥.ک مردووه. زۆری کتیب داناون ((مرأة

الجنان في الحوادث الزمان)) كه له حهيدره رابادى ده كن چاپكراوه له هه مووان به ناويانگتره . جه ميل .

٤١- خهليفه ناسره دينه للآ نه حمه د كوپى موسته نژى، سى و چواره مين خهليفه ي عه باسى له سالى ٥٧٥ يه وه تا سالى ٦٢١ حوكمى كردوه و له پاش نه و زاهير بيته مريلاى كوپى بوته خهليفه . عه ونى .

٤٢- عيزه دين عه لى: نه بولحه سه ن عيزه دين عه لى كوپى نه بولكه ره مى جزيرى برآى نه بولسه عاده ت مه جده دين موباره ك كوپى نه بولكه په مى جزيرى، كه به ئيبنو نه سير به ناويانگه و له جزيره ي ئيبنو عومه ر (أبن عمر) سالى ٥٥٥ ك (١١٦٠ ز) هاتوته دنيا وه و كتيبي (النهاية في غريب الاحاديث و الكامل في التاريخ و أسد الغابة في معرفة الصحابة) نه و دايناون . عه ونى .

٤٣- نه بوسه عاده ت مه جده دين موباره ك نه بولكه ره مى جزيرى - كه به ئيبنو نه سير به ناويانگه - سالى ٥٤٤ ك (١١٤٩ ز) له جزيره ي ئيبنو عومه ر هاتوته دنيا و له وى گه و ره بووه و چو وه ته مووسل و له لاي محه مه د سه عيد كوپى موباره كى خو يندوه و گو يى له فه رموده كانى پيغه مبه ر گرتوه و بوته دو ستى نه مير موجه يده دين قايمان و دواى نه و يش هه مده مى نه مير نووره دين نه رسه لانى كوپى بووه، شه پله ليى داوه و گر ده نيشن بووه . نه مير و نه جيم زاده كان ده هاتنه مالى پرسى ان پى ده كرد . ميوانگه يه كى له ده ورى شار دروست كردبوو، سالى ٦٠٦ ك كه مرد، له ويدا نيژرا . (جامع الأصول و النهاية في غريب الاحاديث و النصارى في تفسير القرآن و البديع في فن الكتابة و ديوان الرسائل و كتاب الشافى و المصطفى و المختار في الادعية و الافكار) و كه ليك شتى تريشى داناوه . جه ميل .

وادياره عه ونى و روژبه يانى له سه ر خاوه نى النهاية في غريب الاحاديث پيك نه هاتون . هه ژار .

٤٤- جزیره‌ی ئیبنوعومه‌ر، عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیز ئاوه‌دانێ کردۆته‌وه و بۆیه به جزیره‌ی عومه‌ری ناوئزاهه. عه‌ونی.

منیش ده‌لیم عه‌بدولعه‌زیز عومه‌ری کوردی خه‌لکی به‌رقه‌عید - که سه‌ر به مووسله‌ - دروستی کردوه. میژوونوسی گه‌وره ئه‌بوالفیداش له میژووه هێژاکه‌یدا، ج ٢، ل ١٣٩ قسه‌ی من ده‌کا. له ناوه‌کەشی دیاره ئیبنوعومه‌ر نه‌بوو. هێندیکێ تر که نووسیویانه عومه‌ر کورپی حه‌سه‌نی ته‌غله‌بی دروستی کردوه، له ره‌گه‌زه‌رسته‌یه‌وه بووه و له راست نووسین به‌ دووره. جه‌میل.

٤٥- ئیبنو خه‌له‌کان، ئه‌بولعه‌بباس شه‌مه‌سه‌دین ئه‌حمه‌د کورپی ئیبراهیم له زانا گه‌وره‌کان و میژوونوسه‌ر به‌ناوبانگه‌کان بووه. سالی ٦٠٨.ک له شاری هه‌ولێر له دایک بووه و سالی ٦٧١.ک له دیمشق مردوه. زۆر کتیی هێژای داناو، (وفیات الاعیان وانباء وانباء والزمان) میژووێکی له هه‌مووان به‌ناوبانگه‌ره. عه‌ونی. خه‌له‌کان له دۆلی خه‌له‌کانه و گوندیکێ گه‌وره‌یه و له کۆیسنجه‌قه‌وه نزیکه. جه‌میل.

٤٦- ئه‌بو مه‌نسور عه‌لی مه‌لیک عه‌زیز عوسمان. هه‌ژار.

٤٧- عه‌کا شارێکه له سه‌ر که‌ناری ده‌یای سه‌پی ناوه‌راست هه‌لکه‌وتوه‌وه‌قه‌لایه‌کی که‌ونارای هه‌یه که له زه‌مانی خاچه‌رستان و له هێرشێ ناپلۆن و شه‌په‌کانی ئیبراهیم پاشای میسریدا -ئه‌وه‌قه‌لایه‌- ده‌وریکی گه‌وره‌ی میژوویی هه‌بووه. له دواڕۆژیشدا ده‌وری زۆر گه‌وره‌تری ده‌بی. زۆر فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر و مژده‌ی گه‌وره‌ی ده‌رباره‌ی هه‌یه. یه‌کیان ئه‌وه‌حه‌دیسه به‌ناوبانگه‌یه که فه‌رموویه: ((خۆشی له‌وه‌که‌سه‌ی عه‌کای دیت)) و فه‌رموده‌ده‌رباره‌ی ((عین البقر)) و شتی دیشه‌وه هه‌موویان به‌عه‌ره‌بی داخیون، هتد. عه‌ونی. ئه‌وه‌حه‌دیسانه به‌ زمان پیغه‌مبه‌ره‌وه هه‌لبه‌ستراون، به‌روانه کۆتایی سفرا‌لسعه‌ده‌ی خاوه‌نی قاموس. جه‌میل. عه‌کا شاری پیروزی به‌هایانه و بۆ ئه‌وان وه‌ک مه‌که‌کی موسوڵمانان وایه. هه‌ژار.

۴۸- قەلایەك بەو ناوہ لە دۆلى كەرەكدایە. ئاوەپۆی كەرەك دەپژێتە دەریاچەى لووت، كە لە رۆژەلانى ئۆردۆنەو گەلیكیش شوینەوارى كۆنە قەلایانى زەمانى خاچپەرستان و هیتى تێدایە. عەونى.

۴۹- شارێكە ئیستا ناوی ئورفايە، ۱۹۰ كیلۆمېتر لە دیاربەكرى پاتەختى كوردستانى توركیاوہ دوورە و لە باكوری جزیرەيە و لە رۆژەلانى فوراتە، شارێكى كەونارایە و شوینەوارى كلدانیانى زۆر تێدایە. عەونى.

۵۰- ئەخلات شار و قەلایەكى قایمە لە ولاتى بدلیس و باكوری رۆژاواى دەریاچەى وانە، لە كوردستانى باكوری و دانیشتوانى لە چوارەزار تینپەپن. عەونى.

۵۱- شارى بەوناوہ لە يەمەنە، كەوتۆتە باشورى رۆژەلانى بەندەرى حودەيدە و گەلیك زانای گەورە لەو زوبەيدەوہ پەيدا بوون. عەونى.

۵۲- ئیستا كاو لە قەلایەكە لە نێوان عەمان و دەریای سووردايە و سەر بە ئۆردونە. عەونى.

۵۳- شارێكە لە سووریا لە سەر چەمى فوراتە و كەوتۆتە نێوان حەلەب و دېرزۆر. عەونى.

۵۴- شارێكە لە جزیرە و باشورى رۆژەلانى ئورفايە. عەونى.

۵۵- ئەبوو عەمر عوسمان كۆپى عەبدووپرەحمان لە زانا بەناوبانگەكانى شافعیيە. سالى ۵۷۷.ك لە شارەزور ھاتۆتە دنیاوہ و سالى ۶۴۳.ك مردووە. زۆر كتيبی بەنرخى لە زمان و ئەدەبدا نووسیوہ. عەونى.

۵۶- مشاھیرالاکرادى ئەمین زەكى دەلى: سالى ۵۷۸.ك (۱۱۸۲.ن) لە دایك بووہ. جەمیل.

۵۷- مەلیك كامیل ئەبو لەمەعالى ناسرەدین محەمەد، كۆپى مەلیك عادل سەیفەدین ئەبو بەكر محەمەد، كۆپى ئەمیر نەجمەدین ئەيۇب، مانگی مەلودى سالى ۵۶۷.ك

(ن. ۱۱۸۰) هاته دنیاوه‌له شه‌پی خاچه‌رستاندا نه‌ه‌نده ئازا و به‌کار بووه
پیکاردوسی پادشای ئینگلیس نازناوی شیخالیه‌ی داوه‌تی. جه‌میل.

۵۸- له چاپه‌که‌ی رووسیادا و نووسراوه به‌لام له دوو نوسخه‌ی خه‌تی تردا
شه‌شسه‌د و پینجه. عه‌ونی.

۵۹- شیخ سدیق کوپی به‌دری، کوردی هه‌ولیری له مه‌ککه ده‌ژیا. جه‌میل.

۶۰- قه‌لای بیره‌جه‌گ له رۆژه‌لاتی رووباری فورات رۆژاوا‌ی شاری ئورفایه. عه‌ونی.

۶۱- هه‌ر نه‌و مه‌لیک سالح ئیسماعیلی کوپی مه‌لیک کامیل کوپی عادل له دیمشقی
ده‌رکرد و براش بوون. مه‌لیک سالح نه‌یوب کوپی مه‌یل کامیل کوپی عادل برازای سالح
ئیسماعیل بوو، که فه‌رمانپه‌وا‌ی به‌عه‌به‌ک بووه.

۶۲- موحاهید شیرکۆ کوپی نه‌سه‌ده‌دین شیرکۆ.

۶۳- مه‌لیک ناسرداود کوپی مه‌لیک شه‌ره‌فه‌دین عیسا کوپی مه‌لیک عادل کوپی
نه‌جه‌مه‌دین نه‌یوب. جه‌میل.

۶۴- په‌نگه هه‌زارێک له‌و ناوه‌دا په‌پیی و سه‌د نه‌بووبی و سه‌ده‌زار بووبی.
جه‌میل.

۶۵- عیززه‌دین کوپی عه‌بدوسه‌لامی دیمشقی - که نازناوی سولتان زانایانی
دراوه‌تی- له شاگردانی ئامیدی کورد و ئیمام جومعه‌ی دیمشق بووه. که نه‌و
کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ر هاتوه، له دوا‌ییدا رای کردوه و چۆته میسر و سولتانی میسر
نۆزی قه‌در گرتوه و کردویه‌ته دادپرس و ئیمام جومعه‌ی مزگه‌وتی عه‌تیق و له
قا‌هیره‌شدا له مه‌درسه‌ی سالحیه‌ی ده‌رسی گوتۆته‌وه و له رۆژی ده‌یه‌می جیمادی
یه‌که‌می سالی ۶۶۰ ک (۱۲۶۱.ن) کۆچی دوا‌ی کردوه.

۶۶- شیخ جه‌ماله‌دین نه‌بوعه‌مر عوسمان کوپی نه‌بوو به‌کر کوپی یونس کوردی
شاره‌زوری، له ریزمانزانه به‌ناوبانگه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی بووه. سالی ۵۷۰ ک
(ن. ۱۱۷۴) له ئه‌رستا له مه‌لبه‌ندی سه‌عید میسر له دایک بووه و له‌وی خۆیندنی ته‌واو

کردووه و له فیترگه ی فازلیه دا له قاهره کراوه ته فیترکار و ده رسی گوتوته وه و روویان لئ ناوه که بیکه نه قازی. حه زنی لئ نه کردووه و له ترسی قازیه تی، له میسر رای کردووه و په نای به دیمشق بردووه. ده پێشدا له سه ر شوپی شافعی رویشتووه و له شام رچهی مالکی ره چاو کردوه له مزگه وتی گه وره ی دیمشقدا کراوه ته ماموستا و گه لیک کتیبی زور هیژای داناون و له وانه نامیله که یه که بق بره و پیدانی مه زه بی مالکی، شافیه له سه رف و کافیه له نه حودا به شه پچه وه نه و نووسیونی و شرح المفصل و مختصر المنتهی له اصولی فقه و گه لیک شتی تریش هه ر به ره می نه وه. له پاشان که وته نه سه کهنده ریه وه و روژی پینجشه مه بیست و شه شی شه شه کانی سالی ۶۶۶. ک (۱۲۴۸. ن) له ته مه نی ۴۶ سالییدا مردووه و له ده ری بابوله حر له گوپستانی سالح کوپی نه بووشامه نیژراوه.

باوکی ئیبنو حاجب به رله وه بیته میسر، په رده داری نه میر عیزه دین سه لاهی کورد بووه و له شاری سند (زاخو) له لای ئامیدییه وه ژیاوه و له بهر نه و په رده داریه ی باوکی ناوی ئیبنو حاجبی به سه ردا براوه. جه میل.

۶۷- له روپه ی ۱۶۹ ی اخبار والدول دا ده لی: مه لیک سالح (نه جمه دین) نه ییوب نیازی وابوو به ره و شام بچی. ده ترسا له و بهینه دا عادلی برای، گپچه لیک بکا. ویستی بینیریته قه لای شوبه ک، عادل ملی نه دا که ده رکه وی. سالح هیندیک کزیله ی خوی ناردن له زینداندا خنکاندیان و بلاویان کرده وه که به مردنی خوی مردووه. جه میل.

۶۸- مه لیک موعه ززه م، تورانشایان پی گوتووه. جه میل.

۶۹- سانت لويس (سانلوی) ئیمپراتوری فه رانسه سوپا سالاری نه و هیژشه بووه. جه میل.

۷۰- زیانی سه لیبیان له و شه په دا سه ده ه زار کورژاو بوو. جه میل.

۷۱- مه لیک موعیز، عیزه دین ئایبه گ (ئاغابه گ) میردی شه جهره توددوپی نه ییوبی، له سالی ۶۵۳. ک (۱۲۵۵. ن) دا خوی کرده پادشای میسر و حه وت سالان

حوکمیکی سه‌ربه‌خۆی کرد و میرات گرانی له دواي ئه‌و به چینی کۆیله (ته‌به‌قه‌ی مه‌مالیک) ناو براون. جه‌میل.

۷۲- ئه‌مین زه‌کی ده‌لی: سان لویی به‌هه‌شسه‌د هه‌زار دینار خۆی کپروه‌ته‌وه‌و شاری دمیاتیشتی داوه‌ته‌وه‌ به‌ موسولمانان. جه‌میل.

۷۳- زیرنۆف پرسه‌ک (؟) ی له‌ سه‌ر داناوه. ره‌نگه‌ له‌ به‌ره‌ه‌له‌ی ناوه‌که‌ی بی، چونکه‌ موسا کۆپی عادل هه‌رگیز حیمسی به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌بووه. ته‌نیا به‌ سه‌ر میسر راگه‌یشتوووه‌ و ئه‌مه‌ش زۆر له‌ دواي ئه‌وه‌ بووه‌ و راسته‌که‌ی ئه‌شهره‌ف موزه‌فه‌ره‌دین موسای کۆپی مه‌نسوره‌ که‌ له‌ نیوان سالانی ۶۴۴.ک (۱۲۴۵.ن) و ۶۶۱.ک (۱۲۶۲.ن) پادشای حیمسی بووه‌.

۷۴- له‌ تاریخی دووه‌ل و ئیماراتی کوردی دا ده‌لی: سالی ۶۵۲.ک (۱۲۵۴.ن) خه‌لیفه‌ی به‌غدا ده‌ستی تیخت و ناسر و عیززه‌دینی ئاشت کرده‌وه‌. جه‌میل.

۷۵- ئه‌مین زه‌کی ده‌لی: سالی ۶۵۳.ک بووه‌. جه‌میل.

به شی دووهم

صلاح الدینی نه یوبی

له دووتویی (خولاصه ی تاریخی کوردو

کوردستان)ی محمد أمين زهکی دا

حکومه‌تی نه‌یویی تا دامه‌زاندنی

باپیر و باوکی موئه‌سیسه‌که‌ی کین و له‌کوێوه‌هاتوون:

ئهم ده‌وله‌ته، هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌و حکومه‌تانه‌یه، که کورد دامه‌زاندوه. له‌به‌رئهم زۆر پێویسته، که باش له ئه‌صل و فه‌صلی تێبگه‌ین.

ئینسیکلۆپیدیای ئیسلام، ئه‌لێ: باپیری سه‌لاح ئه‌ددین، موئه‌سیسی ئهم ده‌وله‌ته (شادی=شاژی) کوپی مه‌روانه. که له کوردانی خێلی (رودای=راوندا) ی (دوین) بوو، ئهم خێله به‌شیکێ عێله گه‌وره‌که‌ی (ئه‌زه‌نی=هازه‌نی) بوو. مه‌نسوبیه‌تی شاد، به شاری دوین، نوخته‌یه‌کی زۆر موهممه، چونکه ئه‌یزانین که حکومه‌تی شادی کورد، له دوین^(١) دا دامه‌زراوه‌لته‌ له زه‌مانی شادی دا، هیشتا شوهرت و باسی ئه‌و حکومه‌ته له فیکر نه‌چووئوه.

به‌عزێ له موئه‌ریخینی عه‌ره‌ب، ئه‌صل و نه‌سه‌بیکێ دوورو درێژیان بۆ شادی هه‌لبه‌ستوه. مه‌سه‌له‌ن وه‌کوو ئه‌بن خه‌لدوون، که نه‌سه‌به‌که‌ی ئه‌باته‌وه سه‌ر (عوف ئه‌لحه‌میر ئه‌لدوسی) به‌لام ئه‌مانه هه‌چیان جێگه‌ی باوه‌ر نییه‌و راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که تاریخ، باپیری شادی ناناسی.

کوڕانی شادی (ئهیوب، شیرکو)، له گوندی ئه‌جدانکان=ئه‌جدنکان^(٢) هاتۆته دنیاوه، صاحیبی (النوادر السلطانية) که قازی ئه‌بن شه‌داده، وه موصاحیبی تکریت بوو، صاحیبی (کتاب التاریخ)، که تاج ئه‌ددین شه‌هنشای ئه‌یوبیه، ئه‌لێ شادی خه‌لکی (دوین) ه.

به‌په‌یوایه‌تیکێ تر، نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوب له (شیختان)^(٣) هاتۆته دنیاوه له موصل دا گه‌وره بووه‌و خزه‌مه‌تی سولتان محه‌مه‌دی ملکشاھی کردووه‌و له ته‌ره‌ف ئه‌وه‌وه کراوه به محافظی تکریت (الحروب الصلیبیه ١١٢ل)

خولاصه وه‌کوو ئینسیقلۆپه‌دیا، ئه‌لێ: شادی له‌گه‌ڵ به‌هرۆزی رۆمی، دۆستایه‌تی هه‌بوو، ئه‌م به‌هرۆزه‌ مامۆستای کوپی سه‌لجوقیه‌کان بوو. له‌ پڕێکدا به‌هرۆز (دوین)ی به‌جێ هێشت و چوه‌ به‌غدا. وه‌ به‌هێزو مه‌عریفه‌تی خۆی زۆر پێشکه‌وت و له‌ ته‌ره‌ف سولتان مه‌سه‌ودی کوپی ملک‌شاهه‌وه‌ کرا به‌ محافظی به‌غدا. له‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ خه‌به‌ری بۆ شادی نارده‌ بانگی کرده‌ لای خۆی.

چۆن پێشکه‌وتن:

باپیری سولتان سه‌لاح ئه‌ددین، به‌ هیوای مجاهد ئه‌ددین به‌هرۆز، ولاتی خۆی به‌جێ هێشت و به‌ ماله‌وه‌ هاته‌ به‌غدا. له‌دوای به‌ینیك كه‌ سولتان مه‌سه‌ود، تکریتی به‌ مولکانه‌ دا به‌ به‌هرۆز، ئه‌میش شادی دۆستی به‌ وه‌کیلی نارده‌ سه‌ر ئه‌و مولکه‌. له‌ پاش چه‌ند سالیك، شادی ئه‌مری خوای کردو له‌ تکریت نیژرا. وه‌ نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوبی کوپه‌ گه‌وره‌ی له‌ جینگه‌ی دانرا.

له‌ سالی ٥٢٦هـ دا^(٤)، ئه‌تاپکی موصل عیماده‌دینی زه‌نگی، له‌ جنوبی تکریت له‌گه‌ڵ ئۆردووی سه‌لجوقی به‌غدا، شه‌پی کرد و شکاو به‌ حالیکه‌ خراپ خۆی گه‌یانده‌ تکریت، نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوب میوانداری خۆی و ته‌وابیعی کردو که‌ له‌ک و به‌له‌می بۆ په‌یاکردو له‌ شطی دیجله‌ په‌پاندیه‌وه‌. حکومه‌تی به‌غدا له‌م معاونه‌تی نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوبه‌ عاجزبوو.

له‌ دوا‌ی به‌ینیك و قوعاتیکه‌ی تریش قه‌وما. ئه‌سد ئه‌ددین شیڕکۆهی برای ئه‌یوب، به‌کێ له‌ ظابطی قه‌لای تکریتی کوشت و به‌م ته‌رحه‌ جینگه‌یان له‌ق بوو. وه‌ مجاهد ئه‌ددین به‌هرۆز به‌ ئه‌ندیشه‌ی مه‌وقیعی خۆی، نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوبی له‌ وه‌کیلی خست و ته‌مینی کردبوو که‌ له‌ تکریتدا نه‌مێنن. نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوب به‌ ناعیلاجی له‌گه‌ڵ براکه‌ی و مالیانا به‌شه‌و تکریتی به‌جیه‌هێشت و به‌ ئومیدی چاکه‌ی عیماده‌دینی زه‌نگی رووی کرده‌ موصل.

نه لاین سولتان سه لاه نه ددین له تکریت و له سالی ٥٣٢هـ (به گویره ی ئیستانلی لیمپول ١١٣٧م) دا هاتبوه دنیاوه و هتتا به عزئی که س گوتوو یانه ویلاده تی ته صادفی نه و رژه ی کرد که مجاهد نه ددین به هرۆز نه مری به ده رچوونیان له تکریت کردبوو. به گویره ی قسه ی کاتبیکی گاورد که له خزمهت نه جم نه ددین نه یوبدا بوو، نه و شه وه ی که له تکریت ده رچوون، سولتان سه لاه نه ددین ته وه لودی کردوه. وه چونکه باوکی زۆر عاجزبوو، وه له طالعی خۆی بیزاربوو، له ته وه لودی نه م کوپه ی و گریانی زۆری، سه غله ت بوو. به و ته رحه تکریتیان به جی هیشت.

نه جم نه ددین و براکه ی، که گه یشتنه موصل، عماد نه ددین زهنگی، چاکه ی نه یوبی هینایه به رچاوی و به رووخۆشی و مه منونی قبولی کردن. وه ئیرادیکی موناسیپی بۆ ته خصیص کردن. دووبرا به حورمهت و عیزهت، له سه رای زهنگیدا مانه وه له گه لیا چون بۆ به عزئی شه پیش. وه قتیك که عیما د نه ددین چوه سه ر سو ریوا و (به عله بهك) ی داگیرکرد (٥٣٤هـ)، نه جم نه ددین نه یوبی کرد به محافظی نه وی.

له دوا ی وه فاتی عماد نه ددین، مولکه که ی که وته ده ست کوپه کانی. له شکری شام هاتنه سه ر به عله بهك. نه جم نه ددین نه یوب زانی که له و پاشا گه ردا نیه دا، له شکری شام، هه رچۆنی بی، به عله بهك زهوت نه کا به فیکریکی دوورین، له گه لیا نا ریك که وت و چوه شام دانیش و به ره به ره پیشکه وت، تا بووه سهرداری له شکری شام. شیرکۆمی برای که له لای نور نه ددین مه حمودی کوپی عماد نه ددین مابوو وه، نه ویش به خزمهت و نازایی و عه قل و که مال خۆی، ته ره قی کرد و بوو به سه ره له شکری نور نه ددین.

نه جم نه ددین نه یوب، وه قتیك که نه هلی سه لیپی دووه شامی مو حاصه ره کرد، مو دافه عه یه کی مهردانه و به رزی کردو لافاوی سه لیب شکا وله شام دوور که وته وه.

نه میری شام هه رچه نده تا بیعه تی نور نه ددین مه حمودی قبول کردبوو، به لام سولتان نور نه ددین دیسان وه کوو باوکی هه رچاوی له شام بوو. وه به فیکری داگیرکردنی، له ئیداره ی شیرکۆهدا، له سالی ٥٤٧هـ دا له شکریکی نارده سه ر شام. نه م

حاله نه‌جم نه‌ددین ئه‌یوبی خسته موشکیلاته‌وه، چونکه حه‌زی نه‌ئه‌کرد که به‌رامبه‌ر به‌براکه‌ی بوه‌ستی و حه‌زی نه‌ئه‌کرد له‌گه‌ڵ له‌شکری کوپی ولی نیعمتیا شه‌ر بکا. به‌م فیکره‌ باشه، ویستی ئیشه‌که به‌ ئاشتی به‌رپه‌ته‌وه. له‌گه‌ڵ شه‌رکه‌ها به‌ره‌سمی که‌وته موخابه‌ره‌وه‌و له‌دوا شه‌ش رۆژ له‌شکری شه‌رکه‌ها، داخلی شام بوو. له‌دوای به‌ینیك سولتان نورالدین، سه‌لاح نه‌ددین کوپی ئه‌یوبی نارد بۆ میصر، حال به‌ نه‌وعه‌ ده‌وامی کرد.

ئه‌میر سه‌لاح نه‌ددین چۆن پێگه‌یشت:

به‌عزێ سالانی مندالی، له‌ به‌عه‌به‌کدا رابوارد. به‌لام دائیر زه‌مانی مندالی، تاریخ هیچ نازانی ستانی ئه‌لی: ئه‌بێ سه‌لاح نه‌ددینیش وه‌کوو ئه‌میر زاده‌کانی تر، له‌ حوجره‌دا قورئانی خوێندبێ و فێری خوێندن و نووسین بووبێ. دیسان هه‌ر له‌ به‌عه‌به‌کدا کتیبی سه‌رف و نه‌حوی ته‌واو کردبێ و مه‌بادی شیعو ئینشاو عیلمی حدیث و به‌عزێ شتی تر، فێربووبێ چونکه‌ باوکی پیاویکی زۆر گه‌وره‌و بلێد بوو، به‌ ته‌بیعه‌ت مامۆستای هه‌ره‌ به‌ناوبانگی بۆ په‌یاکردوه.

کتیبی (طبقات الشافعية) ده‌رحه‌ق به‌ ده‌وری جاهیلی ئه‌لی سه‌لاح نه‌ددین عیلمی حدیثی له‌ لای حافظ ئه‌بو طاهر ئه‌لسه‌له‌فی، و ئه‌بو طاهر بن عوف و شه‌یخ قوطب نه‌ددین ی نیشاپوری و عه‌بدوڵلا بن بری ئه‌لنه‌حوی و به‌عزێ مامۆستای به‌ شه‌هره‌ت خوێندوه. قورئان و فیه‌قی (تنبییه‌ی) له‌گه‌ڵ به‌عزێ داستانی خبکاویری له‌ به‌ربوو.

ده‌رحه‌ق به‌و زه‌مانه‌ی که‌له‌ شامداو له‌ پێش چوونی بۆ میصردا، رایبواردوه، له‌ ته‌ره‌ف موئه‌ریخی نی عه‌ره‌به‌وه، هیچ نه‌بیژاوه. ئه‌مما موئه‌ریخی غه‌رب به‌عزێکیان ئه‌لین: سه‌لاح نه‌ددین، ده‌وامی مه‌جلیسی سولتان نورنه‌ددینی ئه‌کرد، وه‌ به‌ سیفه‌تی ئه‌مه‌ی که‌ کوپی حاکی شام بوو، حورمه‌ت و عیزه‌تی ئه‌بینی. جوانیکی عاقل و شه‌ره‌زاو به‌ ئه‌ده‌ب بوو، ریه‌ایه‌تی دینی زۆر ئه‌کرد و ره‌نگه‌ وه‌کوو ئه‌میرزاده‌کانی ئه‌و

زه مانه مه یلی راوو شکاریشی بووئی. بئ شو به یاری (گۆ و گۆچان) ی نه کرد. به عزن له گه ل سولتان نورئه ددین دا ئه م یارییه ی نه کرد.

به گویره ی کاغه زک، که له دوا ی گرتنی شام، بۆ خلیفه ی عه باسی (مستخفیء بیئه مريللاه) ی نووسیوه، له پیش سه فه ری میصردا، له گه ل باوکی و مامی له هه موو غه زایه کدا، حازربووه. وه کوو صاحیبی کتیبی (حیاة صلاح نه ددین الایوبی) ئه لی به مقتضای قه ومیه تی کوردی، سواریککی چاک بوو، وه له شه جاعه ت و شه هامة دا، سه رفراز بوو.

قاضی نیین شه داد، له (النوادر السلطانية) دا ئه لی، که له گه ل باوکیا له به عله به که وه هاته شام، دایمه له خزمه ت باوکیا بوو. وه له فه زل و که مالی ئه و نیستیفا ده ی نه کرد، تا شۆره تی سه ند، له دوا ییدا سولتان نورئه ددین هه یرانی زه کاو که مالاتی بوو، رۆژ به رۆژ مه قامی گه و ره تر کرد.

ئه وه ل سه فه ری میصر:

که شاور ی وه زیری خه لیفه ی میصر، داوا ی کۆمه کی له سولتان نورئه ددین کرد، سولتان شیړکۆهی به له شکرێکه وه نارد بۆ میصر (۵۶۲هـ^(۹)) و ئه میر صه لاح نه ددینیش به ئه مری مامی له گه ل ئه م له شکره دا چوووه قوماندا نی فیرقه ی پیشدار. نیین شه داد ئه لی: ئه سه ده ددین شیړکۆه هه رچی نه کرد به پرس و رای ئه میر صه لاح نه ددین نه یکرد، چونکه رۆز عه قل و حوسنی ته دبیری ئه مین بوو.

شیړکۆه که گه یشته میصر، له شکر ی (ضرغام) ی له (بلبیس) دا شکاند و ئه م وه زیره ی له قاهره دا مو حاصه ره کرد. وه له دوا ی (فسطاط)، قاهره ش ده ست شاور کهوت و (ضرغام) کوژرا، شاور، رووی له شیړکۆه وه رگێراو نه یه یشت بیته قاهره وه. له سه ر ئه مه، شیړکۆه ئه میر صه لاحی به له شکره وه نارد و بلبیس و شرقیه ی زه وت کرد. شاور که وایزانی، خه به ری بۆ (ئملریک) ی قه پالی (قودس) و میصر، شیرانه، سی

مانگ مودافه‌عی کردو له لایه‌کی تریشه‌وه سولتان نورئه‌ددین بۆ کۆمه‌کیکی دووراو دوور چوو هه‌ر مه‌له‌که‌تی قودس و قه‌لای (بنیاس)ی موخاصه‌ره‌ کرد. قه‌رالی قودس، که نه‌مه‌ی بیست، ترسی ئی نیشته‌ و له‌گه‌ڵ شیرکۆه رێک کهوت و قه‌راریاندا که له‌شکری شام و قودس له‌ خاکی میصر، بچنه‌ ده‌ره‌وه‌، وه‌ له‌سه‌ر ئه‌م قه‌ول و بپه‌ شیرکۆه به‌ له‌شکروه‌ که‌پایه‌وه‌ شام.

له‌ دوا‌ی شیرکۆه‌ شاورى فیلباز، له‌گه‌ڵ قه‌رالی قودس رێک کهوت له‌شکرێکی بچوکی قودسی له‌ میصردا دانا، ئه‌مه‌ به‌ ته‌بیعه‌ت خیلافی موعا‌ه‌ده‌بوو، سولتان نورئه‌ددین له‌گه‌ڵ شیرکۆه‌دا قه‌راری گرتنی میصریان داو خه‌لیفه‌ی عه‌باسی به‌غداش به‌مه‌ رازی بوو.

دووهم سه‌فه‌ری میصر:

له‌ دوا‌ی سه‌فه‌ری ئه‌وه‌ڵ به‌ سێ سال، شیرکۆه به‌ خۆی و ئه‌میر سه‌لاح ئه‌ددین و له‌شکرێکی دوو هه‌زار که‌سی هه‌لبژارد‌ه‌وه‌، رووی کرده‌ میصر، وه‌ له‌ دوا‌ی زه‌حمه‌تیکی زۆر گه‌یشه‌ (نطفج) که‌ چل میلێک له‌ قاهره‌وه‌ دوور بوو، وه‌ له‌وێشه‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌ (جیزه‌). له‌شکری مه‌لیکی قودسیش له‌ بارامبه‌رو له‌ قه‌راغی چه‌می نیل بوو، مه‌لیک ئاموری، موعا‌ه‌ده‌یه‌کی له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌ی فاگیمی ئیمزا کردو به‌گوێژه‌ی ئه‌م موعا‌ه‌ده‌یه‌، میصر که‌وته‌ ژێر حیمایه‌ی مه‌لیکی قودسه‌وه‌. له‌ دوا‌ی ئیمزای ئه‌م موعا‌ه‌ده‌یه‌، مه‌لیکی قودس به‌ خۆی و له‌شکریه‌وه‌، له‌ پڕێکا له‌ نیل په‌ریه‌وه‌، شیرکۆه که‌ نه‌مه‌ی چاوپێکه‌وت، چوو بوو (صعید) و له‌شکری قدس ته‌عقیبی کرد، شیرکۆه له‌ (بابین) راوه‌ستاوه‌ که‌ له‌شکری قودس نزیکي بووه‌وه‌ له‌گه‌ڵایانا که‌وته‌ شه‌په‌وه‌و به‌ جه‌ساره‌ت و ئیداره‌ی باشی ئه‌میر سه‌لاح ئه‌ددین، له‌شکری قودس زۆر خراپ شکا، وه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌م غه‌له‌به‌یه‌، له‌شکری شام ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ی زه‌وت کردو شیرکۆه ئه‌م قه‌لا گه‌وره‌و به‌ ئه‌هه‌میه‌ته‌ی دایه‌ ده‌ست ئه‌میر سه‌لاح ئه‌ددین ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ڵ حاکمیه‌تی

ئەمیر بوو. لە دواى ئەمە، شێرکۆھ نیوہی لە شکرەکەى بۆ ئەمیر صەلاح ئەددین بە جى
هیشت و لەگەڵ نیوہەکەى تری چوو بۆ (صەعید).

مەلیکی قودس، لە دواى شکانى، گەراپەوہ قاھیرە و لەوێ لەگەڵ حکومەتى
میسردا قەراریان بە موخاھەرە کردنى ئەسکەندەریدە، لە تەرەف بەحریشەوہ
(دوونما) یەکی قوردس رەفاقەتى موخاھیرینی ئەکرد. ئەمیر صەلاح ئەددین بەرامبەر بە
دوونماو لە شکری میسرو قودس، قەرەمانانە مودافەعی کرد. مەھارەت و
جورئەتییکی زۆر بۆ ئەمسالی نواند. حەفتا رۆژ بەم نەوعە بەرامبەر بە تەعەبوزاتى
بەحرۆ بەر، وەکو شێر وەستا.

لەولاشەوہ شێرکۆھ رووی کردە پایتەختى میسر و لە (برکە ئەلحەبەشە) وە دەستى
کرد بە موخاھەرەى ئەم دەستوێردەى شێرکۆھ ترسى خستە بەینى دوشمنەوہ و
تەلەبى صولحیان کرد بە شەرتى کە لە شکری قودس و شام، میسر بە جى بهێڵن و ئیتەر
دەخلى ئیشوکاری میسر نەکەن.

لەدواى ئەم صولحە، ئەمیر صەلاح ئەددین چەند رۆژێک لە ئۆردوگاھى قەرالی
قودسدا بوو، بە تەبیەت تەدقیقى ئوصولئى عەسکەرى ئەو قەومەى کرد بە گوێرەى
ئەم صولحە، ھەردوو لەشکر، لە میسر چوونە دەرەوہ.

خیلافى صولح، ئەوەندەى پێ نەچوو کە قەرال (ئیملریک) گەمەى زەوتى میصرى
کردو، بە لەشکرێکەوہ رووی تێکرد، (بلبیس) ی گرت و کۆشتاریکی زۆرى لە خەلکی
میسر کردو مندال و ژنیش لە قەتل و عام نەجاتى نەبوو.

ئەمجارە خەلیفەى فاطیمی، بە نەفسى خۆى، کەوتە ھاوارو کاغەزێکی بۆ سولتان
نور ئەددین نووسی و رجاى حیمایەى لێ کردو پرچی ئافرەتى موسولمانى بۆ ناردو
ئەمەش عەلامەتى پارانەوہیەکی فوق ئەلعادەبوو.

شاوری وەرزیری خەلیفە، کە لە خائینی و درۆزیدا ئەمسالی کەم بوو، بە ئومیدی
پارە، مەلیکی قودسى تەفرەداو لەگەڵی کەوتە موخابەرەوہ، مەقصەدیشی وەقت

رابواردنبوو، تا نیمدادای سولتان نور نه ددینی دی، خولاصه بهم نومیده مهلیکی
 قودس، له پینچ میلیکی قاهره دا راوه ستا.

سینه م سه فوری میصر:

سولتان نور نه ددین، له سه ر پارانه وهی خلیفه، قهراری خوی دا، به ظاهیری بۆ
 یارمه تی خلیفه و له حه قیقه تدا بۆ زهوت کردنی میصر له شکیکی به قوه تی
 کۆکرده وه و له قوماندای شیرکۆه دا ناردی بۆ میصر. ئەم له شکره، ههشت ههزار
 که سیک بوو، وه گه لئ ئومه رای مه شهووری تیا بوو، ئەمیر سه لاه نه ددین ئاره زووی
 چوونی نه بوو، به لام به رامبه ر به ئه مری سولتان و مامی نه یتوانی راوه ستی و له گه ل
 مامی چوو.

(نملرک)، که خه به ری هاتنی شیرکۆهی بیست شه ژاو نه وه لهن ویستی نه هیلی
 له گه ل له شکری میصر دا یه کدگیریی، به لام پینی نه کراو نیهایه ت له ربیعالثانی ۵۸۴ دا
 (کانوونی پانی ۱۱۶۹م) به نا ئومیدی گه پایه وه قودس.

له ولوه، شیرکۆه گه یشته به رده می قاهره و خلیفه و خه لگی میصر هاتن به
 پیره وه و به یان شوکرو به خیره اتیان کرد. له دوایدا له به رده می قاهره دا خیره تی
 هه لدا، له پاشدا خلیفه ش هاته ئۆردوگا و شیرکۆهی زیاره ت کردو به یانی شوکرو
 مه منویه تی کرد. شاوریش هاته لای شیرکۆه و زۆر نه پهری مه منویه ت و
 مه حیه تیکی درۆی نواند.

عاده ته ن هه موو رۆژیک، به سواری نه هاته لای شیرکۆه و وه کوو دۆستیکی چه ند
 سه له و موخلیس، بی ته کلیف ئاموشوی نه کرد. فیکری وابوو که زیافه تیک بۆ شیرکۆه و
 ئومه رای شام بکاو له فرسه تیکدا هه موویان له ناویه ری، به لام (کامل) ی کوپی
 پییزانی و هه ره شه ی لی کرد و گوئی: "به خوا شتیکی وا بکه ی خه به ر به شیرکۆه

ئەدەم ! " له گەڵ ئەمەشدا بۆ خیانت کردن، له فرصەت ئەگەر، ئومەرای له شکری شێرکۆه هەموو، حسی خیانت و درۆزنیی شاوریان کردبوو.

رۆژێکی جومعه، به عاده‌تی خۆی شاور هاته ئۆردوگاه شێرکۆه له‌وێ نه‌بوو، ئەمیر سه‌لاح ئەدەین له‌گەڵ به‌عزێ ئومەرای تر، له‌گەڵیا سواربوون و له‌ سواره‌کانی دووریان خسته‌وه‌و له‌ پاشدا خستیانە خواره‌وه‌و قۆڵیان به‌ست و نارديان بۆ خەلیفه. وه‌ خەلیفه نارديه‌وه‌ دواوه‌ تا سه‌ری بېرن و ئەم ئەمره‌يان به‌جێ هێنا و سه‌ره‌که‌يان نارد بۆ خەلیفه. به‌م ته‌رحه‌، وجودی ئەم وه‌زیره‌ خائینه‌، که‌ ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو میصر بخاته‌ ده‌ست فه‌ره‌نگ، هه‌لگیرا.

له‌ دوا‌ی ئەمە خەلیفه‌ عاضد، ئەسد ئەدەین شێرکۆهی بانگ کرد و خەلاتی وه‌زیری و له‌قه‌بی (مه‌لیک ئەلمه‌نصور ئەمیر ئەلجیوش) ی دایه‌. ئەسد ئەدەین شێرکۆه به‌ صیغه‌تی وه‌زیری خەلیفه‌، ده‌ستی کرد به‌ رێکخستنی ئیشوکاری میصر، به‌لام وه‌زاره‌تی، ئەوه‌نده‌ ده‌وامی نه‌کرد و له‌ رۆژی شه‌مه‌ ۲۲ی جه‌مادی ئەلئاخر ۵۶۴ه‌دا ئەمری خوا‌ی به‌جێ هێنا. له‌ موده‌تی وه‌زاره‌تی شێرکۆه‌دا ئەغله‌بی ئیشی موهمم، حه‌واله‌ی ئەمیر سه‌لاح ئەدەین کرابوو.

وه‌زاره‌تی ئەمیر سه‌لاح ئەدەین:

ئەمیر له‌ دوا‌ی سێ رۆژ ته‌عزیه‌ی مامی، فه‌رمانی خەلیفه‌ بۆ وه‌زاره‌تی، صادیر بوو. به‌عزێ له‌ ئومەرای شام له‌مه‌ مه‌منون نه‌بوون و گه‌رانه‌وه‌ شام و ئەمه‌ش ئەسه‌ری حه‌سوودی بوو. به‌ ته‌بیعه‌ت بۆ ئەو مه‌قامه‌، هه‌یچیان به‌قه‌د ئەمیر سه‌لاح ئەدەین لایه‌ق نه‌بوون، خەلیفه‌ له‌قه‌بی (مه‌لیک ئەلناصر ئەبو المظفر سه‌لاح ئەدەین و ئەدەین یوسف بن ئەیوب) ی دایه‌.

مه‌لیک ناصر، له‌ عومری بیست و دووساڵیدا، له‌ دوا‌ی ته‌کامولێکی سیاسیی و عه‌سکه‌ری، گه‌یشه‌ ئەم مه‌قامه‌ بۆنده‌. به‌لام که‌ ته‌ماشای ئەترافی خۆی کرد، که‌سی

وای له ئومه‌رای نه‌دی، که به‌گیان و دل یارییه‌ی بدا، وه وای مونسایب زانی که باوک و براکانی و خزمانی له خۆی کۆ بکاته‌وه. کاغه‌زی بۆ نووسین و هاتن. که باوکی هات، خه‌لاتی وه‌زاره‌تی له‌سه‌ر شانی هه‌لگرت و ته‌قدیمی باوکی کرد، به‌لام باوکی قبوولی نه‌کرد و گوتی: " نه‌گه‌ر تۆ لایه‌ق نه‌بویتایه، خوا نه‌مه‌ی نه‌ئه‌دایتی".

مه‌لیک ئه‌لناصر، ویستی خه‌لکی میصر له خۆی مه‌منون بکاو زۆر ئیحسانانی دانی و چاکه‌ی له‌گه‌ل کردن و هه‌رچه‌نده خۆی سوننی و خه‌لکی میصر شیعه بوون، هیچ ده‌خلی ئیشوکاری مه‌زه‌به‌ی نه‌کردن و ته‌نیا له خوگبه‌دا له دوا‌ی ناوی خه‌لیفه ناوی " نورئه‌ددین" یش نه‌برا.

له وه‌قتی وه‌زاره‌تیدا، ئه‌ه‌لی سه‌لیب (دمیاط)یان داگیر کرد. مه‌لیک ئه‌لناصر له‌شکری لێکردن و شاره‌که‌ی سه‌نده‌وه‌و له میصر ده‌ریکردن و بێجگه له‌مه‌ش، قه‌سه‌به‌ری (عقه‌)شی، که له‌سه‌ر رێگه‌ی هه‌جای میصر بوو، زه‌وت کردن و ئه‌م دوو زه‌فه‌ره‌ی، تأثیری گه‌وره‌ی به‌سه‌ر خه‌لکی میصردا بوو. وه موحیبه‌تیکی زۆریان له حه‌قی په‌یاکردن و مه‌وقیعی مه‌لیک رۆژ به رۆژ له دلی خه‌لکی میصر و ئومه‌ریدا له بلندیدا‌بوو.

به‌ینیك (مۆته‌من ئه‌لخیلافه)، که‌وته خیانه‌ته‌وه له‌گه‌لی، وه حه‌تا فه‌ره‌نگی لی هاندا که بێته سه‌ر میصر، تا مه‌لیک ئه‌لناصر بکه‌ویته به‌ینی دوزمینی خاریجی و داخلییه‌وه. (مۆته‌من ئه‌لخیلافه) به له‌شکری سۆدان که په‌نجا هه‌زار که‌سیک بوو، پشت ته‌ستوور بوو. مه‌لیک له فرسه‌تیکیدا، ئه‌م خائینه‌ی له‌ناوبرد. وه له‌سه‌ر ئه‌مه له‌شکری سۆدانی، عوصیانی کرد.

مه‌لیک ئه‌لناصر شه‌مس ئه‌ده‌وله‌ تورانشاهی برای، بۆ کوژاندنه‌وه‌ی ئه‌م ئاگره مه‌منور کرد و حه‌قیقه‌ته‌ن ئه‌م برا ئازاو دلسۆزه، باش له عۆده‌یان هات و له فه‌رفی دوو سی‌ سالدادا، ره‌چه‌له‌کی برینه‌وه‌و له خاکی میصردا سۆدانیی نه‌ه‌یشت و زۆری لی

کوشتن، باقیش رای کردن بۆ سۆدان. له ویش له ته پەف (عادل) ی برایه وه، ته فرو توونا کران.

له دواى كوشتنى مۆته من نه لخیلافه (جه وهه)، مه لیک نه لناصر مه شهوور (بهانه دین قره قوش) ی کرد به مۆته من نه لخیلافه.

مه لیک الناصر، هیشتا تازه هه رای سۆدانی بریبوو وه، که نه هلی صه لیب هاته سه ر دمياط. مه لیکی قودس، له گه لّ حکومه تی رۆمدا، قسه ی کرد به یه ک و ویستی میصر داگیر بکاو له پیش هاتنی مه لیک الناصره وه، زۆر باش بۆ مودافعه هازر کرابوو. له بهر نه وه دوننما و له شکری قودس له دواى په نجا رۆژ شه پو مو حاصه ره، به حالێکی خراپ که پانه وه هه چیان پى نه کرا، بیجگه له مه ش به ته قدیری خوا فره نه یه کیش له به حردا په یابوو، وه به قایای دوننمای رۆمی غه رق کرد.

له دواى نه م غه له به یه، مه لیک نه لناصر، حالێ مودافعه ی ته رک کردو به له شکریکه وه رووی کرده له فه سگین و ده ستی کرد به ته چیق و تالانیان. گوپانی وه وظیفه تی عه سکه ریه و سیاسیه ی میصر، به م ته رجه ته عه پوزی ئۆردوو ه که ی به فه له سطین، بۆ خه لکی میصر، حادیه سه یه کی فوق العاده بوو. ده میك بوو له ژێر نفوذو وه حشه تی فره نگدا دامابوون و نه یاننا لاند، به لام به سایه ی حوسنی ئیداره وه ده های مه لیک نه لناصر وه که وتنه حالێکی تروه وه، مه جا فره نگ له ته عه روضی نه وان نه ترسا. ته به دولی وه ضعیف ته به م نه وعه، مو حیببه تی مه لیک نه لناصری له دلی میصریه کاندایا تر جیگیر کرد و مه وقیعی مه عنه وه ی مادی مه لیک، رۆژ به رۆژ له بلنیدیدا بوو.

مه لیک نه لناصر، له گه لّ نه مه دا که وه زیری خه لیفه عاضد بوو، له ته پەف سولتان نور نه ددینیشه وه مه نصه بی (سپه سالار) ی بوو. وه زۆر مو خلیصی سولتان بوو.

مه شهوور قاضی الأفضل و عماد نه ددین اصفهانی، ههردوکیان له مه عییه تی مه لیک نه لناصردا، مه ئمووری موخابه راتی ره سمیه و مشاوری خاص بوون. قاضی ئیین شه ددایش له دوايیدا (۵۸۴هـ) بوو به کاتبی خصوصی سولتان صهلاح نه ددین.

مه لیک نه لناصر، له دواي کوژاندنه وهی ئیختیلالی داخلی و غه له به به سه ره نگدا، ویستی بۆ ته ئمینی سه ره خۆیی، ورده ورده، مه زه بهی سوننی له بهینی میصریه کانا بلاوبکاته وه. به م فیکره باشه، دوو مه دره سه (حوجره) ی گه وره ی کرده وه، به کیکیان ناصرییه و نه وی تریشیان کاملییه ی ناوئرا. ئیین نه پیر نه لای حه بسخانه ی (دار المعونه) ی روخاندو مه دره سه یه کی بۆ مه زه بهی شافیعی، له جیگه ی دروستکرد. (دار العدل) یشی کرد به مه دره سه ی شافیعی. قازیانی شیعه ی میصر عه زل کردو له جیگه ی نه وان قاضی شافیعی دانا.

سولتان نور نه ددین، بۆ خوبه خویندنه وه، به ناوی خه لیفه ی عه باسییه وه، زۆر ئیلحاحی نه کرد نه فکاری عمومیه ش نه مه ی نه ویست. به لام مه لیک نه لناصر هه له شه یی نه کرد و ویستی نه وه له ن مه وقیعی خۆی باش قایم بکاو له دوايیدا ده ست بداته نه م ئیشه. له دواي به ینێک، به عاده تی خۆی، مه جلیسیکی ئیستیشاره ی کو کرده وه و موزاکه ره ی له گه ل کردن و له پاشدا له سه ره قه راری مه جلیس، خوگبه به ناوی خه لیفه ی عه باسییه وه خوینترایه وه. خه لیفه ی فاطیمی (العا ضد) له وه قته دا نه خۆش بوو. به نه مری مه لیک نه م خه به ره یان لێ شارده وه، واقیعه ن له دواي چه ند رۆژێک (العا ضد) وه فاتی کرد (۵۶۷هـ) مه لیک له وه فاتی زۆر عاجز بوو، چونکه بۆ سیاسه تی به رامبه ر سولتان نو نه ددین، مه صله حه ت نه بوو.

مه لیک الناصر، له دواي دفن و ته عزییه ی نه لعا جد، نه ته وه ی و خانه دانی فاطیمی، له قه سری خه لیفه هینایه ده ره وه و، له خانویه کی تریشدا ئافره ته کانی داناو زۆر باش ته ماشی کردن. له م جوئ کردنه وه یه ش مه عنا زاوژتیان بوو.

خه‌زێنه‌ی قه‌سری خه‌لافه‌تی به‌سه‌ر ئومه‌راو پیاو ماقولان و موحتاجینا دابه‌ش کرد. له‌ دوا‌ی وه‌فات‌ی ئه‌لعاجد، مه‌لیک ئه‌لناصر بوو به‌ حوکمداری سه‌ربه‌خۆی میصر. ئه‌وه‌ل ئیش دروستکردنی قه‌لای قاهره‌ بوو. له‌ وه‌قته‌ ئه‌م پایته‌خته‌ عیباره‌ت بوو له‌ چه‌ند پارچه‌یه‌ک: فسطاط، گه‌ره‌که‌کانی که ئه‌حمه‌دی گوڵۆن دروستی کردبوو، قاهره‌ ئه‌لمه‌عزیه‌. مه‌لیک ئه‌لناصر به‌ ده‌وری ئه‌مانه‌دا، دیواریکی مه‌حکه‌می دروست کرد و قه‌لایه‌کیش به‌ناوی خۆیه‌وه‌، بۆ حیمایه‌و موحافه‌تی شاره‌که‌ بینا کرد. وه‌ له‌ناو ئه‌م قه‌لایه‌شدا سه‌راو ده‌وائیر و به‌عزێ خانووی مونا‌سیبی، بۆ خۆی و ده‌ست و پێوه‌ندی دروست کرد.

مه‌لیک الناصر سه‌لاح ئه‌ددین، نه‌ی ئه‌ویست که سولتان نورئه‌ددین لێی بکه‌وێته‌ شوبه‌ه‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ له‌ خوتبه‌و له‌ دوا‌ی ناوی خه‌لیفه‌، ناوی سولتان نورئه‌ددین، زی‌کر ئه‌کراو سکه‌ی به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌ لێدا وه‌ له‌ خه‌زێنه‌ی قه‌صری خوله‌فای فاطیمی دیارییه‌کی زۆر به‌ قیমে‌تی بۆ هه‌لبژارد و ناردی.

به‌ینی‌ک مه‌لیک ئه‌لناصر، بۆ فه‌تحی قه‌لای (شوبک)، که له‌ فه‌له‌سگینداو له‌سه‌ر پێگه‌ی تیجاری میصرو شامدا بوو، چوو. به‌لام که بیستی سولتان نورئه‌ددین رووی کردۆته‌ ئه‌وناوه‌، نه‌یویست تووشی بی‌ و زاری له‌ قه‌لاکه‌ هێناو گه‌راپه‌وه‌.

به‌عزێ ئومه‌رای سولتان نورئه‌ددین که له‌ فه‌تحی میصردا له‌گه‌ڵ شێرکۆه و مه‌لیک ئه‌لناصردا نه‌ما‌بوونه‌وه‌، چووبوونه‌وه‌ لا سولتان نورئه‌ددین. ئه‌مانه‌، دايمه‌ سه‌عیان ئه‌کرد که دلی سولتان نورئه‌ددین له‌گه‌ڵ مه‌لیک ئه‌لناصر بگۆپن، هه‌تا ئه‌لێن که له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وی مه‌لیک، له‌ قه‌لای شوبک، سولتان نورئه‌ددین، رووی کرده‌ میصرو ویستی بیگری، که مه‌لیک ئه‌لناصر ئه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست مه‌جلیسی شو‌رای کرکرده‌وه‌و موزاکه‌ره‌ی له‌گه‌ڵ کردن و یه‌کێ له‌ نه‌عضای مه‌جلیس گوتی لازمه‌ شه‌پ له‌گه‌ڵ سولتان بکه‌ی. نه‌جم ئه‌ددین نه‌یوبی باوکی که ئه‌مه‌ی بیست تو‌په‌بوو، وه‌ گوتی: ولاته‌که‌ ولاتی سولتان‌ه‌و هه‌موومان عه‌بدو ته‌به‌عه‌ی ئه‌وین، وه‌له‌سه‌ر ئه‌مه‌، مه‌جلیس بلا‌وه‌ی

کرد و له پاشدا نه جم نه ددین ئه یوب له گه لێ لۆمه و نه صیحه تی مه لیک ئه لناصری کۆپی کرد.

واقیعه ن سولتان نور ئه ددین، له بهر به عزی ئیشوکاری مه هیمی جه زیره، نه ییتوانی بی بۆ میصر. مه لیک ئه لناصر، له دواي چه ندیک، توانشاهی برای بۆ ته ئیمینی سوډان و ته دقیقی ئه حوالی نارد.

سولتان نورالدین، له دواي ئه مه که کاغه زی ئیطاعه ت و تابعیه تی له مه لیک ناصر وه رگرت و ئیشوکاری جه زیره شی ته واو کرد. خه بهری نارد بۆ مه لیک ناصر که به له شکریه وه بی و له فه له ستین یه کدگیر بن و شه پ له گه ل مه لیک قودس بکه ن. واقیعه ن مه لیک ناصر ئیطاعه تی کرد و چوو، به لام له پێش چاوپێکه وتنی سولتان به سه به بی نه خۆشی باوکیه وه، گه رایه وه میصر.

واقیعه ن ئه میر نه جم نه ددین ئه یوب له نزیک باب ئه لئه صر له ولاخ گلابوو، وه له دواي چه ند رۆژی وه فاتی کرد.

سولتان نور ئه ددین، له گه رانه وه ی مه لیک ناصر عاجز بوو. وه قه راری دا که به له شکرێکه وه، بچێته سه ر میصرو داگیری کاو مه لیک ناصر عه زل بکا، به لام ئه جه ل مه یدانێ نه دایه و له و رۆژانه دا وه فاتی کرد (رۆژی چوار شه ممو، ۲۱ شوال ۵۶۹هـ).

له پێش وه فاتی سولتان نورالدین، مه لیک ناصر زۆر فاعلیه تی نواند، له لایه که وه له ژێر نضارت و ئه مرێ باوکیا له شکرێ میصری تنظیم و ته ربیه کرد. وه له قه راغ به حری سپیشه وه تا شاری (قابس) هه موو (ته رابلسی غه رب) و (تونس) ی داگیر کرد. له لایه کی تریشه وه بۆ فه ته ی مه ن توانشاهی برای نارد (ره جه بی ۵۶۹هـ) و ئه و ولاته و عه ده ن، که وتنه ژێر ئیداره ی میصره وه.

له و به ینه دا ته رتیب کرابوو، وه ئه مانه له گه ل مه لیک فه ره نگیشدا قسه یان کردبوو به یه ک، به لام له پێش وقوعیدا، مه لیک خه به ری زانی و سه به ب کاره کانی هه لواسی. له و

بهینه دا دونمای (سجلیا) هاتبوو سه نه سکه نده ریه، مه لیک ناصر، زوو ده فعی کردو له و بهینه دا قه رالی قودسیش مرد که دوزمنیکی به قوه تی مه لیک ناصر بوو. له دواي وه فاتی سولتان نورالدین، بو سه ربه خوئی بو مه لیک ناصر، ئیتر مانعیک نه ما، وه به ته بیعت حاکمیه تی مطلقه تی شهرق و سهرداری ئیسلام، که وته عۆده ی مه لیک ناصر سه لاه نه ددینه وه، ره قیپیکی وای بو نه ما که بتوانی به رامبه ری راوهستی. کوپه منداله که ی سولتان نورالدین، وه سه یف نه ددین حاکمی موصل و سولتانی سه لجوقی رۆم له ناو دا هه بوو، به لام نه مانه هیچیان هدی نه وه یان نه بوو که بتوانن ره قابه تی له گه ل کبه ن. مه لیک ناصر، چونکه شه پی فهرهنگی و ده رکردنیانی له ولاتانی ئیسلامی به وه زیفه یه کی دینی نه زانی، ویستی که له گه ل نه م حاکمانی موسلمانانه دا ئیتیفاق بکاو هه موو قوه تی ئیسلام به رامبه ر به دوزمنی دین کۆ بکاته وه. نه م فیکره باشه نه ساسی سیاسه تی موسته قبه لی مه لیک ناصر سه لاه بوو، واقعیه ن له سه ریشی رویشت.

له دواي وه فاتی سولتان نورنه ددین:

مه لیک صالح ئیسماعیل، که هیشتا مندالیکی یانزه ساله بوو، هاته جیگه ی سولتان نورنه ددینی باوکی و، به سه به بی بی ئیداره یی ئومه رای باوکی، غه له به یان لی سه ند، سه یف نه ددینی ئاموزای، که حاکمی موصل بوو، ولاتانی جزیره ی سولتا نورنه ددینی داگیر کرد، وه ئومه راکانی تریش هه ریه که و له جیگه ی خویدا، که وته هه وای سه ربه خوئی. مه لیک نه لناصر، که نه م حاله ی بیسته وه، کاغه زیکی بو وه زیری مه لیک صالح، که (شه مس نه ددین محمه دی کوپی عه بدولمه لیک کورشی موقه ده م) بوو، نووسی و لۆمه ی کردن و گوتی نه گه ر ئیوه باش خزمه تی مه لیک صالح نه که ن و مولکه که ی موخافه فه نه که ن، خۆی بیلزات دی و محافظه تی حقوقی نه کا، ئومه رای مه لیک صالح، گوئیان نه دایه نه م نه صیحه ته.

حاکمی حه‌لب (شه‌مس نه‌ددین بن دایه) ، (سه‌عد نه‌ددین کمشتکین)ی ناردە لای مه‌لیک صالح و بانگی کرده حه‌لب، بۆ خاتری نه‌مه‌ی مه‌لیک ناصر ده‌سی نه‌یگاتی، خه‌لکی شام، نه‌وه‌له‌ن نه‌یانیه‌یشت مه‌لیک بچی بۆ حه‌لب، به‌لام ده‌فعی دووه‌م، کمشتکین هات و ته‌فره‌یداو برديه حه‌لب و له‌وێ شه‌مس نه‌ددینی گرت و له‌گه‌ڵ خزم و کورپه‌کانیا حه‌پسی کر. له‌ دوای نه‌وه، کمشتکین، بۆ قایم کردنی جێگه‌ی خۆی، له‌گه‌ڵ حکومه‌تی فره‌نگی قودسدا، له‌حقی مه‌لیک ناصر، ئیتیفاقی کرد، له‌سه‌ر نه‌مه‌ی نه‌حواله، مه‌لیک ناصر کاغه‌زێکی بۆ خه‌لیفه‌ عه‌باسی (المستضيء بیللاه) نووسی و شکایه‌تی له‌م شوێش و پاشاگه‌ردانییه‌ی مه‌مله‌که‌تی مه‌لیک صالح کرد.

واقیعه‌ن، له‌و به‌ینه‌دا وه‌ضعییه‌تی سیاسیه‌ی بۆ مه‌لیک ناصر زۆر موساعید بوو. مه‌مله‌که‌تی فه‌له‌سگین و سوویه به‌ده‌س دوو مندالی بی کاره‌وه‌ بوو، نه‌مانه‌ش (بالدوین چواره‌می به‌له‌ک)ی کورشی مه‌لیک ئاموری و مه‌لیک صالح ئیسماعیل بوون.

لازم بوو، ئیستیفاده‌ له‌م فره‌ته‌ بکاو نه‌مه‌ مه‌مله‌که‌تانه، بێنێته‌ ژێر ده‌ستی خۆی، له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا مه‌لیک ناصر هه‌له‌شه‌یی نه‌کرد، چونکه‌ نه‌ی نه‌ویست خه‌لکی شام، له‌ خۆی عاجز بکا، له‌به‌ر نه‌وه‌ دايمه‌ کاغه‌زی بۆ مه‌لیک صالح نه‌نووسی و حورمه‌تی ی ئیطاعه‌تی خۆی عه‌پز نه‌کرد و سه‌کی به‌ناوی نه‌وه‌وه، لی نه‌داو خوتبه‌ی به‌ناوی نه‌وه‌وه، نه‌خوینده‌وه.

که‌ مه‌لیک صالح چوو بۆ حه‌لب، کمشتکین بوو به‌ ئامری سه‌ربه‌خۆ، ئیبن موقه‌ده‌م و ئومه‌رای ته‌ره‌قداری، که‌تنه‌ ترسه‌وه‌و کاغه‌زیان بۆ سه‌یف نه‌ددینی حاکمی موصل نووسی که‌ بیته‌ و یارییه‌یان بدا. وه‌لحال، سه‌یف نه‌ددین به‌روای پی نه‌کردن و له‌ نوای ته‌ره‌دودێکی زۆر بالعکس، له‌گه‌ڵ مه‌لیک صالح رێک که‌وت. ئومه‌رای دیمه‌شق، که‌ نه‌مه‌یان چاوپێ که‌وت، ئینجا، رجانامه‌یان بۆ مه‌لیک ناصر نووسی، تا بیانگاتی و له‌م ته‌هه‌لوکه‌ نه‌جاتیان بدا.

مه لیک ناصر، ده میځ بوو ده عوه تیکی وای له خوا نه ویست، ده ست به جی هه لساو به له شکره وه ده شتی (تیه) ی بپی و له خاکی قودس، به بی خؤف، تیپه پی و گه شیه خاکی سوریه. له پپش هه ره که تیدا، زاته ن بؤ خه لیه ی به غدا ی نووسی بوو، که زور پیویسته سوریه شی به ده سته وه بی، تا بتوانی له گه ل حکومه تی فهره نگدا، خه ریک بی و مودافه عه ی ئیسلامیه ت، بکاو زاته ن حکومه تی بیکاره ی مه لیک صالح نه م خزمه تیه یان پی ناگری و نه یان کردوه، به لکو له گه ل دوزمنی دیندا ئیتیفاقیان کردوه.

مه لیک ناصر به م ته رحه موساعه ده ی له خه لیه وه رگرت و له لای هه موو که س، به مودافیعی ئیسلام، ناسرا. له بهر نه وه، نه ک نه مه ی که تووشی مقاومه تی ک بی، به لکوو له هه موو لایه که وه، ئیمدادو معاونه تی بؤ هات.

خولاصه، مه لیک ناصر گه یشته (بصری) و حاکمه که ی چوو به پیریه وه و ئیگاعه تی کرد، له م شاره وه راسته و راست رووی کرده شامو له نه واخیری ره بیعوئه وه لی ۵۷۰ هه دا، گه یشته نه وی و داخلی شاربوو، چوو مه مالی باوکی و له دوا ی ئیستراحت، له وه ی قه لاکه ی ته سلیم کراو خه زینه و مالی زوری تیا بوو. هه مووی به سه ره خه لکی شامدا دابه ش کرد و هه موو که سیځ له قدوومی مه منون و مه سرور بوو.

مه لیک ناصر، به فیکریکی داهییانه، دایمه له موخابه ره و موعامه له یدا خۆی و نه نواند که ته نیا بؤ معاونه ت و خزمه تی کوری وه لی نیعمه تی، له مه لیک صالحه، هاتوو.

وه له بهر نه م حاله، هه موو که س زیاتر خۆی شی ویست و ئومه راو نه شرافی شام به دل و به گیان، تابیهی نه مرو نه می بوون.

مه لیک ناصر له دوا ی ریځخستی ئیشوکاری شام، (سه یف نه لئیسلا م طفه تکی ن) ی برای، به سه ریه وه داناو رووی کرده حمص. شاره که ی گرت و مقداری قوه تیشی بؤ مو حاصه ره ی قه لاکه ی به جی هیشت و رووی کرده حه م ما. حاکمی نه م شاره (نه میر عز نه ددین جور دیک) بوو که له سه فه ری سیپه می میصردا، له گه ل نه میر صه لاه نه ددین

بوو، به‌لام له دواى وه‌زاره‌تى نه‌یویست له مه‌عییه‌تیدا بئى و گه‌ر‌اپووه‌وه‌ شام. ئەم ئەمیره، ئەووه‌لەن نه‌یویست ئیطاعه‌تى بکا، به‌لام له دوا‌ییدا مه‌لیك ناصرى ئەمین کرده‌وه‌و شاره‌كه‌ى ته‌سلیم كر

. ته‌نیا قه‌لاكه‌ به‌ده‌س براكه‌یه‌وه‌ ما، وه‌ له ته‌ر‌ه‌ف مه‌لیكه‌وه‌ به‌ موره‌خه‌ص بۆ حه‌له‌ب نئیرا. له‌وئى ئوسه‌را به‌رده‌ن و مه‌یدان به‌ رژانى خوئین، له‌ به‌ینی ئیسلامدا نه‌ده‌ن. به‌لام ئەمیر عزه‌ددین كه‌ گه‌یشه‌ حه‌له‌ب، كمشتگین حه‌پسى كرد. له‌ دواى ئەمه، مه‌لیك رۆیى بۆ حه‌له‌ب و له‌ سیته‌م رۆژى جه‌مادى ئەلئوخره‌ ۵۷۰هـ دا، شاره‌كه‌ى موخاصه‌ره‌ كرد و ئیعلانیشى كرد كه‌ به‌ دوژمنایه‌تى نه‌هاتوه‌، به‌لكو بۆ خه‌لاص كردنى پادشا له‌ ده‌س كمشتگین و به‌عزئى ئومه‌رای عاصى هاتۆته‌ ئەم ولاته‌.

كمشتگین كه‌ چاوى به‌و حاله‌ كه‌وت، ویستی به‌ واسیطه‌تى فیدائى، ئیسماعیلی مه‌لیك ناصر، له‌ناو به‌رئى و ساعى مه‌خصوصى ناردە لای مورشیدی ئیسماعیلی (شیخ ئەلجه‌بل راشد ئەدین سنان) و له‌ ته‌ر‌ه‌ف ئەم شیخه‌وه‌ چه‌ند فیدائیه‌ك، نئیرا. به‌لام مه‌لیك ناصر پێیزانى و هه‌مووی كوشتن.

له‌ دواى ئەمه، به‌ ته‌ضیقى كمشتگین، مه‌لیك صالح، خه‌لكى له‌ عه‌له‌یهى مه‌لیك ناصر، ته‌شویق كرد بۆ شه‌ر. وه‌ واقیعه‌ن قه‌لاى حه‌له‌بیان به‌ شیدده‌ت، موخافه‌عه‌ كرد.

كمشگین، له‌ لایه‌كى تریشه‌وه‌ (ریاموند)ى حاكمى ته‌ر‌ابلسى، كه‌ له‌ زه‌مانى سولتان نور ئەددینه‌وه‌ حه‌پس بوو، به‌ره‌لاكرد، تا به‌رامبه‌ر به‌ مه‌لیك ناصر یارییه‌یان بدا. ئەم قوماندانه‌ى فه‌ره‌نگه‌، له‌ دواى به‌ربوونى، بوو به‌ وه‌صى مه‌لیك (بالدوین)ى قودس و، ته‌له‌بى معاوه‌نه‌تى كمشتگینى به‌ فره‌ت زانى، تا حه‌ق له‌ ئیسلام بسێنێته‌وه‌و به‌ له‌شكرێكه‌وه‌ رووى کرده‌ حمص. مه‌لیك ناصر كه‌ وایزانى، وازى له‌ موخاصه‌ره‌ى حه‌له‌ب هێناو رووى کرده‌ له‌شكرى قودس. به‌لام ریاموند، نه‌یوێرا راوه‌ستى و گه‌ر‌اپه‌وه‌. مه‌لیك ناصریش، به‌عه‌له‌بكه‌ى زه‌وت كردو چووه‌ شام.

مەلیك صالح، تەلەبی ئیمدادی، لە سەیف ئەددین حاکمی موصل، کردو ئەم حاکمە دەستبەجێ بە خۆی و لەشکرێوە هات و لەگەڵ لەشکرێ حەلەب یەكدیگر بوو، وە هەردوولا روویان کردە مەلیك ناصر، بەلام مەلیك چونکە حەزی نەئەکرد فەساد لە بەینی ئیسلامدا بێ و فەرەنگ ئیستیفادە بکا، تەکلیفی رێك کەوتنی لێ کردن و خەبەری بۆ ناردن کە بە غەیری شام، ئەو ولاتانە ی کە زەوتی کردو، هەموویان بۆ رەد ئەکاتە وەتەنیا بە وەکالەتی مەلیك صالح، شام بۆ خۆی ئەهێڵێتە وەو ئەگەر پێتە وە میصر. بەلام سەیف ئەددین و مەلیك صالح قبوولیان نەکرد. لەدوای ئەمە مەلیك ناصر رووی تێ کردن و لە نزیک حەمما لە ۱۹ی رەمەزانی ۵۷۰ دا شەپۆکی قورس قەوما. وە مەلیك ناصر غەلەبە ی بە سەر دوزمندا کردو زۆر خراب شکاندنی و تا حەلەب راوی نان. لەو شارەدا موحاصەرە ی کردن. سەیف ئەددین خۆی دەریازکردو چووە وە موصل، بەلام لەشکرێ مەلیك وازیان لێ نەهێناو روویان کردە موصل، ناچار سەیف ئەددین لەشکرێکی شەش هەزار کەسی، بە پێرە وە ناردو لە (تەل ئەلسوڵتان) دا تووشی لەشکرێ مەلیك بوون و مەجارەش لەشکرێ موصل پەڕێشان بوو، وە زۆریان لێ بەدیل گیراو تالانیکی زۆر دەس لەشکرێ میصر کەوت. بە قییە ی لەشکرێ موصل، رایان کردە حەلەب. مەلیك ناصر لە دوای ئەم ظەفەرە، لە رێگە دا قەلای (بزاغە) و (منبج) و (ئغزار) ی زەوت کردو دەستی کرد بە تەچێق کردنی قەلای حەلەب.

لە وەقتیکدا کە مەلیك ناصر، لەگەڵ موحاصەرە ی قەلای (ئغزار) (نزیك حەلەب)، خەریک بوو، رۆژێك فیدائیهك لە پڕێکا هجومی کردە سەری و شیرێکی لەسەری دا، بەلام لەبەر کلوزری، کەم تەئپیری کردو دەستەو دائیرە ی مەلیك، بە فریادا گەیشتن و کابرایان کوشت. وە زۆری پێ نەچوو، یەك لە دوای یەك، چەند فیدائیهکی تر، هەلیان کوتایە سەر مەلیك، بەلام هەموویان لە ناوبران.

ئهم قاتیلانه له تهرهف (کمشتکین) ی خائینه وه، نیرابوون، مهلیک ناصر له دواى
ئهم حادیشه یه قهلاى حهلهبى زیاتر تهضیق کرد و نیهایهت خه لکی شاره که نه یانتوانی
به رامبه به شیده دته مهلیک، راوهستن و به به عزى شروط، صولحیان ویست.

له و بهینه دا کچکی سولتان نورئه ددین و خوشکی مهلیک صالح، بۆ شه فاعهت هاته
لاى مهلیک ناصر، وه مهلیک زۆر قه درو حورمهتی گرت و له بهر خاطری ئهو، که سی
نازار نه دا، ئه سیره کانی حهلهبى به ره لا کرد و برینداره کانی ته داوی کرد.

نیهایهت مهلیک صالح، له سه ره مهیلی خه لکه که، به صولح راچی بوو. وه وازی له و
ولاتانه هینا که دهستی مهلیک ناصر که وتبوو، وه به م ته رحه، غهیری حهلهب و
اطرافى، هیچ جیگه یه ک بۆ مهلیک صالح نه مایه وه وه موو که وته ژیر حوکمی مهلیک
ناصره وه.

له دواى ئهم صولحه، مهلیک له شه والی ئهو ساله دا گه پايه وه شام و له وى خه لاتى
خه لیفه ی عه باسى، گه یشتى و به ناوی خه لیفه وه، بوو به صاحیبی میصرو شام و
عینوانی (سولتان) یشی درایه. وه له ئیعتیباری ئهو رۆژه وه ناوی مهلیک صالح له
سکه و خوگبه هه لگیرا و سکه به ناوی (مهلیک ناصر یوسف بن ئه یوب) وه لیډرا. له
دواى ئهمه له و سه فه ره دا هه رچی تالانیك دهس که وتبوو، هه مووی به سه ره له شکر دا
دابهش کرد.

دهوری سه لته نه تی:

سولتان صه لاح ئه ددین له دواى ریکخستنی ئیشوکاری سوریه، فیرقه ی
ئیسماعیلییه ی ته ربیه کردو له دواى حه سانه وه له شام، تورانشاهی برای که له
یه مه نه وه بۆ دیدنه ی هاتبوو کرد به وه کیل و له سه ره سوریه ی داناو گه پايه وه میصرو
دهسی کرد به بینای شووره ی دهوری قاهره و قه لاکه ی، واقعیه ن ئهم شووره ییه زۆر

جار ته عمیر و ته غییر نه کرا، به لām عهلامه تی به یاخی سولتان ، که (هه لۆ) یه کی سوور له سهر زه مینیکی زهره بوو، ئیستا کهش به سهر یه کی له دیواره کانی قه لاکه وه ماوه . له دوی که پانه وهی سولتان بۆ میصر، فهرهنگ به فرسه تیان زانی و له دوو قۆله وه روویان کرده شام و به عله بهک و نه وناوه یان تالان و بران کردو تورانشاهیشیان شکاندو زۆریان له موسلمانان به دیل گرت.

سولتان صهلاح نه ددین، که نه مهی بیست به له شکرکی بچوکه وه، رووی کرده فه له سگین و تا (رمله) هات و له وی تووشی له شکرکی به قوه تی فهرهنگ بوو وه که و تنه شه په وه، به لām نه م غه له بهیه بۆ دوزمن بوو، وه سولتان له ته هله که یه کی که و ره، نه جاتی بوو (۵۷۲هـ). (نه میر عیسا) ی حه کاری له م شه په دا که و ته دهس فهرهنگ و له دوا ییدا سولتان به پاره کرپییه وه.

سولتان صهلاح نه ددین که پایه وه میصر و نه مجاره له شکرکی به قوه تی کوکرده وه و له دوی سی مانگ، رووی کرده سوویه، وه له شکرکی شامیشی خسته ته ک خۆی و تهنگی به فهرهنگ هه لچنی، له و بهینه دا له شکرکی گا وور حه مایان تضیق کردبوو، وه له دوا ییدا چوونه سهر (حارم) که له ژیر حاکمی حه له بدا بوو، وه له دوی سه ندنی پاره یه کی زۆر له مه لیک صالح که پانه وه دوا وه.

فهرهنگ به رامبه ر به سولتان، خۆی به چه عیف دی و به ترسیکی دوا یی، ده سی کردی به قایم کردنی سه رحه دی خۆی و دروست کردنی قه لایه ک له نزیک (بهیت یه عقوب).

نه م قه لایه بۆ ئیسلام خراپ بوو، له بهر نه وه سولتان ویستی به ته ماعی مال وازیان پی لای بپینی، به لām فائیده ی نه بوو، وه ته وایان کردو بوو به مه رکه زکی موهیمی حه ربی.

مه لیک قودس، له دوی ته واکردنی نه م قه لایه، له شکرکی نارد ه سهر سوویه و سولتانیش (نه میر فهره خشا ه) ی برازای به له شکرکی که وه نارد ه به رامبه ریان.

فه ره خشاه، فه ره نگی خراپ شکاندو نه وه ندده ی نه مابوو مه لیکى قودس نه سیرکا، به لام شوالیه کی گاوور، که ناوی (همفری) بوو، مه لیکى رزگار کرد.

له لایه کی تریشه وه، سولتان سه لاه نه ددین، خو ی به له شکره وه، چوو ه سه ر قه لای یه عقوب و مو حاصره ی کرد و ده سی کرد به تالان کردنی اطرافى سه یداو به بیروت.

مه لیکى قودس، بۆ ئینتیقام له سولتان و مه نعی تالانى موسلمانان، به له شکرکی زۆر به قوه ته وه رووی کرده له شکرى سولتان و له (مېرچ نه لعیون) دا.

شه پښکی زۆر قورس له به یندا قه وما و فه ره نگ زۆر خراپ شکاو زۆریان لی به دیل گیرا حاکمی طه رابلس (ریاموند)، حاکمی رمله (بولدوین) و حاکمی طه بریه (هرج) و به عزى پیاو ماقولانی تری فه ره نگیش، له تاو نه سرادا بوون (۲ى موحه پهم ۵۷۵، ۱۰ى حوزه یران ۱۱۷۹).

سولتان، له دواى نه م زه فه ره بلنده به دوو مانگ، ها ته وه سه ر قه لای یه عقوب و له ظه رفی پینچ روژدا گرتی و محافیظانی فه ره نگی نه سیر کرد و قه لاکه ی تیکو مه کاندا. به سه به بی له ده ست چوونی قه لای یه عقوب، فه ره نگ که وته تره سه وه ته له بی مو تاره که یه کی دوو سالیى و سولتان قبوولی کرد. به غه یری حاکمی (ننطاکیه) هه مووی ئومه رای فه ره نگ داخل ی نه م صولحه بوون.

سولتان سه لاه نه ددین ویستی له م فرصه ته دا، نیشوکاری جه زیره ش ساغ بکاته وه، حاکمی حصن کیف (نور نه ددین) که زاواى (قلیچ نه رسه لان) ی حاکمی سه لجوقی رۆم بوو، له گه لّ خه زوړیدا تیک چوو بوو، وه له سه ر نه وه قلیح نه رسه لان ئیعلانی حه ربی له گه لّ کردبوو. وه لحالّ نه میر نور نه ددین مو ته فیقى سولتان بوو، هه رچه ند ه سولتان سه لاه نه ددین له وه قعه ی (حصن رعبان) وه پقى له قلیچ نه رسه لان بوو، به لام دیسان نه یویست خوین له به ینی موسلمانانا بېژى و ریکیخستن و خو شى چوو ه سه ر حاکمی نه رمه نییه ی بچوک که (روبین) بوو، وه شکاندی و مه جبووری صولحی کرد.

له م ظه فهرانه ی یهك له دواى یهكه ی سولتان، هه موو كه س ناگادار بوو. وه دهره جه ی شه وكت و قودره تیان ئیقرار كرد، وه هه موو حكومه ته بچكۆله كان بۆ دۆستایه تی، هه ولیانداو گه وده یی سولتان صهلاح نه ددنیا ن قبول كرد و له به ینى خۆیان و و سولتانا ئیتیفاقیکیان كرد كه له ئیعتیباری جه ماژی نه لئه وه ل ۵۷۵هـ (تشرینی نه وه لی ۱۱۸۰م) وه نه بوایه دوو سال دهوامی بكردایه.

حاكمی موصل و جه زیره وه ولترو حصن کیف و ماردین و سولتانی رۆم و مه لیکی ئهرمه نییه ش، داخلى ئه م ئیتیفاقیه بوون. وه قه ول و بریان كرد كه له م موده ته دا، شه ر له گه ل یهك نه كه ن. به م نه وعه شه ری به ینى موسلمانان دواى هات و شه رته ی گه وده یی سولتان، به ناو ولاتانی به حری ره ش و خلیجی فارس و به حری سپیدا، بلا بوووه وه به واسیطه ی ئه م ئیتیفاقه وه، ئیمکانی ئیستیعمال کردنی هه موو قوه تی ئیسلام به رامبه ر به فهرانگ، حاصل بوو.

له دواى ئه مه، سولتان به دلێکی پاحه ته وه، له ره جه بی ۵۷۶هـ دا، گه پرایه وه میصرو ئه میر فهرانشاهی برازای به سه ر شامه وه، به جی هیشت.

سولتان كه گه یشته میصر، ده سی كرد به رێكخستنی ئیشوکاری نه وی و کردنه وه ی مه کته ب و مه دره سه و چا کردنی رێگه ویان و ته حکیم کردنی نه سکه نده ریه. توانشاهی برای، كه له دواى به عله بهك، نه سکه نده ریه ی درابوویه، له پیش گه یشتنی سولتان به میصر، وه فاتی کردبوو.

له وه قتیكد ا كه سولتان له گه ل ئیشوکاری میصر خه ريك بوو، خه به ری بۆ هات كه رینۆلد (ارناط)، به خیلانی شه رطی موصله حه، كاروانیکی تیجاری ئیسلامی، كه له نزیک (کرن) وه تینه په رێن، تالان كرد.

ته صادوف له و وه قته دا گه مییه کی حه جاجی مه سیحی لای دابوه ده میاط، سولتان بۆ به رامبه ریی به معامه له ی حاكمی کرگ، نه و حه جاجانه ی گرت.

هەر له‌و به‌ینه‌دا، حاکمی موصل و جه‌زیره نه‌میر سه‌یف نه‌ددین غازى، وه‌فاتى کرد. جه‌زیره‌ی ئه‌بن عمرى دابوو به سه‌نجه‌رشاهى کورپی و عه‌قرى حه‌میدیشى دابوو به ناصره‌دین کشک و باقى ولاتانى موصل و جه‌زیره‌شى وه‌صه‌یت کردبوو بۆ عه‌زته‌دین مه‌سه‌ودى بارى.

له‌ دواى چه‌ند وه‌قتیکى تر . مه‌لیک صالح ئه‌سماعیلش وه‌فاتى کرد (۲۵ی ره‌جه‌بى ۵۷۷) وه‌ حه‌له‌بى وه‌صه‌یت کردبوو بۆ عه‌زته‌دین مه‌سه‌ود. نه‌میر عه‌زته‌دین له‌ دوایدا حه‌له‌بى به‌رامبه‌ر به‌ سنجا‌ردا به‌ عه‌ماد نه‌ددینی بۆ (۱۳ی محره‌مى ۵۷۸).

سوڵتان سه‌لاح نه‌دین، له‌ وه‌فاتى مه‌لیک صالح و له‌ زه‌وت کرانى حه‌له‌ب له‌ ته‌ره‌فى عه‌ماد نه‌ددینه‌وه، زۆر سه‌غله‌ت بوو، به‌لام به سه‌به‌بى ئه‌تیه‌فاقى دوو سا‌له‌وه، مومکین نه‌بوو بچێته سه‌رى و حه‌له‌بى لى‌ بسێنى. واقه‌عه‌ن سوڵتان زۆر ریه‌عه‌یه‌تى شه‌رت و عه‌ده‌ی نه‌کرد و قه‌ت عه‌هد و مه‌شاقى نه‌ئەشکاند و نه‌یشکاندوه. له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا هه‌یشتا بۆ ته‌واوبوونى موده‌تى موعه‌ه‌ده، چوار مانگ مابوو، که‌چى خه‌به‌رى بۆ هات که به‌عزى له‌ موته‌فیه‌کانى له‌گه‌ڵ شێخى جه‌به‌ل و فه‌ره‌نگدا له‌ عه‌له‌یهى سوڵتان، خه‌ریکی رێک که‌وتن.

له‌سه‌ر نه‌م نه‌حوال و نه‌خباره، سوڵتان سه‌لاح نه‌ددین به‌ له‌شکروه‌وه، رووى کرده شام. بارگرانى له‌گه‌ڵ (تاج نه‌لملوک بۆرى) بۆی بۆی، نارد بۆ شام و خۆى به‌ له‌شکروه‌وه ده‌سى کرد به‌ تالان کردنى ولاتى فه‌ره‌نگ و دوشمن نه‌یوێرا رێگه‌ی پێ بگرێ و به‌ بێ زه‌حمه‌ت له‌ سه‌فه‌رى ۵۷۸ دا گه‌یشه‌ شام.

له‌ دوائه‌ستیره‌حه‌تى چه‌ند رۆژیک، دیسان هه‌لى کوتایه‌ ولاتى فه‌ره‌نگ، زۆرى لى‌ کوشتن و (بیسان)یشى گرت و گه‌راپه‌وه شام. له‌ دواى مانگیك چوو به‌یروتى له‌ جیهه‌تى به‌خرو به‌په‌وه، به‌ ئۆردوو، دونما موخا‌سه‌ره‌ی کرد، به‌لام له‌ پێش گرتنى نه‌م شاره له‌سه‌ر ده‌عه‌وه‌تى (گوگبۆرى) حاکمى حه‌پان، رووى کرده جه‌زیره. له‌م به‌ینه‌دا موده‌تى ئه‌تیه‌فاق ته‌واو بوو وه‌ نه‌غله‌بى حاکمانى جه‌زیره نه‌یانویست بچه‌ ژێر

نیتماعه تی سولتانه وه، وه ئەم ئاره زوه شیان عرض کردبوو. ئەم حاله بۆ غه له بهی سولتان، موقه دیمه یه کی خیر بوو، وه ویستی له مه ئیستیفاده بکا و موصل بگری و واقعیه چوو وه موحاصره ی کرد، به لام له دوا ی دوومانگ موصلی به جی هیشت و چوو سنجاری گرت (۲ ی ره مه زانی ۵۷۸).

له وه بهینه دا، خه بهری زانی که فره نگ خه ریکی خو حازر کردنه بۆ تالانی جنوبی سوریه، سولتان نه همیه تی نه دایه و گوتی، فره نگ له وی به لکو به عزی گوندو موند زهوت ئەکا وه ل حال ئیمه لیره شاران ئەگیرن، هه ره وه قتی گه پاینه وه ئەوی، مومکینه فره نگ بشکینین و له ولاته که ی ده رکه یین. واقعیه مه قصه دی سولتان، ئەوه ل و ناخیر هیئانه ژیر نیتماعه تی ئومه رای نیسلام و ئیستیفاده له قوه ت و ئیتیحادیان بوو، به رامبه ر به فره نگ، بۆ سه ندنه وه ی قودسی شه ریف، به م فیکره ویستی ئەوه وه ل نه ئیش جه زیره ته واوکا.

سولتان صه لاح نه ددین له دوا ی سنجار پووی کرده قه لای ئامه د (دیار بکر) و له دوا ی موحاصره یه کی هه شت رۆژی، نه و قه لا مه حکم و گه و ره یه ی گرت. له وه بهینه دا خه بهری بۆ هات که عماد نه ددینی حاکی حه له ب، له عه له یی، له گه ل فره نگدا ئیتیفاقی کردوه و نه یانه وی تعرض بکه نه ولاتانی سولتان. له دوا ی ئەم خه بهره، ده ست به جی له فورات په پیه وه له رنکه دا (غیتان) ی له ۱۶ ی موحه پره می ۵۷۹ دا گرت و له پاشدا چوو حه له بی موحاصره کرد.

عماد نه ددین که زانی ناتوانی خوی رابگری، ته له بی له سولتان کرد که له باتی حه له ب، سنجاری له گه ل ته وابعیدا (وه کو نصیبین، خاپوور، رقه و سه روچ) بداتی، سولتان صه لاح نه ددین ئەم گۆرینه وه ی قبول کرد و له ۱۷ ی صه فره ی ۵۷۹ (۱۹ ی حوزه یرانی ۸۱۳) دا، داخلی حه له ب بوو. وه خه لکی ولاته که به ئاهه نگ وشادی، ئیستیقبالیان کرد و ژۆر مه منون بوون.

له وه‌قتی موخا‌سه‌ره‌ی حه‌له‌بدا بوو، که خه‌به‌ری وه‌فاتی مجد نه‌ددین بوری برای
بۆ هات و زۆر سه‌غله‌ت بوو.

قاضی شام (م‌ح‌ی نه‌ددینی کوپی زه‌کی)، له دوا‌ی فه‌ت‌ح‌ی حه‌له‌ب قه‌صیده‌یه‌کی
مه‌د‌ح‌یه‌ی بۆ سولتان نووسی که ئه‌م به‌یته له‌وه:

وفتحکم حلبا بالسيف في صفر

مبشر بفتوح القدس في رجب

حه‌قیقه‌ت فه‌ت‌ح‌ی قودس، به‌ فاصیله‌یه‌کی چوار سالی ته‌صادوفی مانگی
موخه‌ره‌می کرد.

له دوا‌ی فه‌ت‌ح‌ی حه‌له‌ب، شو‌ره‌ت و گه‌وره‌یی سولتان به‌ ته‌بیعه‌ت زیاتر بوو، وه‌ به‌
گه‌وره‌ی هه‌موو ئومه‌رای ئیسلام ناسرا، به‌ غه‌یری موصل له‌ جه‌زیره‌وه‌ تا رمله‌و
له‌ویوه‌ تا ته‌رابلس و یه‌مه‌ن، هه‌مووی تابییی نه‌مرو نه‌می بوو. ته‌نیا فکری له‌گه‌ل
زه‌وت کردنی قودسی شه‌ریف و ده‌رکردنی فه‌ره‌نگ له‌ ولاتی ئیسلام، خه‌ریک بوو.

سولتان سه‌لاح نه‌ددین له‌ ۳ی جه‌مادی ئه‌لله‌وه‌لی ۵۷۹ دا له‌ حه‌له‌ب جوئ بووه‌وه‌.
له‌و به‌ینه‌دا، فه‌ره‌نگ له‌ وه‌فاتی فه‌رخشاهی نااییی سولتان له‌ شام، ئیستیفاده‌یان
کرد و تا نزیک‌ی شام ولاتیان تالان کرد. له‌ لایه‌کی ته‌ریشه‌وه‌ ئه‌میری کرگ، تا مه‌دینه‌ی
منه‌وه‌ره‌ ئه‌و ناوه‌ی وێران کرد و هه‌تتا ئه‌وه‌نه‌دی نه‌ما‌بوو که مه‌دینه‌ش بگرێ، به‌لام
ئه‌میر لؤلؤ به‌ فریا گه‌یشته‌ و له‌شگری که‌ره‌گی شکاند و زۆری ئی به‌ دیل گرتن،
سولتان، له‌م نه‌حواله‌ عاجز بوو، وه‌ ویستی زۆر باش فه‌ره‌نگ ته‌رییه‌ت بکا، به‌
له‌شکروه‌وه‌ له‌ چه‌می نه‌رده‌ن په‌ریه‌وه‌و گه‌یشته‌ (ببسان) و سوتاندی، وه‌ له‌ ژووری
(الفوله — عفوله) تووشی له‌شگری فه‌ره‌نگ بوو، به‌ عه‌کسی زۆری، نه‌یانوێرا بکه‌ونه‌
شه‌په‌وه‌وه‌ له‌ دوا‌ی به‌نێک گه‌پانه‌وه‌ ته‌ره‌فی (حضوریه‌).

له‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ سولتان چوو هه‌ر کرگ و موخا‌سه‌ره‌ی کرد، به‌لام فائیده‌ی نه‌بوو.
سالی دوا‌ییش هاته‌وه‌ سه‌ری و دیسان نه‌گیرا.^(۱)

له پاش ئەم حادیساته ئومەرای فەرەنگ، بە مۆتەفیقی تەلەبی صولحی چوار سالتیان، له سولتان کرد و ئەم تەکلیفەش قوول کرا سولتا گەڕایەوه شام.

لەو بەینەدا، حاکمی موصل بە موافەقەتی خەلیفەی عەباسی، ویستی لەگەڵ سولتاندا صولح بکا و بەم مەقەدە بەهائەددین کوپی شەدادی که لەلای سولتا زۆر خۆشەویست بوو، لەگەڵ شیخ ئەلشیوخ سەدر ئەددیندا، ناردە شام،

بەلام سولتان سەلاح ئەددین بە مەصلەحتی نەزانی، وە لەدوای بەینیك بە لەشکرەوه رووی کردە موصل و موخاصەرە ی کرد (٥٨١هـ)، حاکمی موصل بۆ رجا ی صولح، کچی سولتان نۆرەددینی مامی که دایکی بوو، ناردە لای سولتان بەلام فائیدە ی نەبوو.

سولتان که خەبەری بەعزێ ئەحوال و ئیختیلافاتی ئەمەنیشاتی بیست، وازی لە موخاصەرە هێنا و چوو میافارقینی گرت (رەبیعو ئەلئاخر ٥٨١هـ). وە لە پاشدا گەڕایەوه سەر موصل، بەلام نەخۆش کەوت و ناعیلاج ما، گەڕایەوه حەرەپان.

لە پێگە تووشی مۆرەخەصیکی تری حاکمی موصل هات، بەعزێ شپوگی، باش، وە کوو خوگبە خویندن و سکه‌لێدان، بەناوی سولتانەوه و تەرك کردنی بەعزێ ولاتانی تر، پجای ناشتی کرد.

سولتا سەلاح، که گەیشته حەرەپان نەخۆشیەکه‌ی قورستر بوو، وە حەتتا بەعزێك ئومیدیان لە ژبانی بپی و سولتانیش وەصیەتی کرد، بەلام زۆری پێ نەچوو، نەخۆشیەکه‌ی چاک بوو وەو لەو وەقتەدا ئیبن شەداد گەیشته حەرەپان (ئەواخیری ذی ئەلقعدە ٥٨١هـ) و بەناوی حاکمی موصل وە صولحنامە ی مۆر کرد، بە گوێرە ی ئەم صولحە، سولتان سەلاح ئەددین بوووە حوکمداری جەزیرە ی شیمالی و بەشیکی کوردستان.

سولتان لە دوا ی ئەم صولحە، لە حەرەپان هەلساو چەند رۆژێك لە حمص دا مایەوه، لەوێ هاسەرەددینی کورشی شیرکۆهی مامی کوشت، چونکە لە وەقتی نەخۆشی

سولتاندای له به‌یینی ئومه‌رادا سه‌عی بۆ حوکمداریی خۆی کردبوو، له جیگه‌ی ناصه‌ره‌دین کۆپه‌که‌ی کرد به حاکمی حمص و له موچه‌په‌می ۵۸۲دا هاته‌وه شام.

سولتان سه‌لاح نه‌ددین و نه‌هلی سه‌لیب:

سولتان سه‌لاح، له دوا‌ی نه‌مه ئیشوکاری سو‌ریه و جه‌زیره‌ی ب‌ریه‌وه، ئاگری سه‌سادت و نیفای ئومه‌رای نه‌و ناوه‌ی کۆژانده‌وه و هه‌موو تابییی ئه‌مرو فه‌رمانی خۆی کرد، قوه‌ته‌ بلّوه‌که‌ی ئومه‌رای موس‌لمین، که نه‌غله‌ب بۆ شه‌پو ده‌عوای ناوخۆیان سه‌رف نه‌کرا، کۆکرده‌وه و بۆ گه‌یشتن به‌و مه‌قسه‌ده‌موباره‌که‌ی خۆی، که فه‌تحی قودس و ده‌رپه‌پاندنی نه‌هلی سه‌لیب له فه‌له‌ستین بوو، توانی به‌عه‌مه‌لی به‌یینی و له‌م وه‌حده‌ته‌و نفوژی حاکیمه‌ی خۆی به‌ته‌واوی نه‌مین بوو.

ئینجا قه‌راری به‌ئیعلا‌نی جیهادی موقه‌ده‌س به‌رامبه‌ر به‌فه‌ره‌نگدا، ته‌فه‌ره‌قه‌و ئیفای ئومه‌رای فه‌ره‌نگ له فه‌له‌ستیندا بۆ ته‌گبیقی ئه‌م قه‌راره زۆر موس‌اعید بوو، با خص‌وص له دوا‌ی مر‌دنی مه‌لیک (بال‌دوین)ی چواره‌م، ئیشوکاری ح‌کوومه‌ت به‌یینی‌ک به‌وه‌کاله‌ت به‌ده‌س (ریاموند)ی حاکمی ته‌رابل‌سه‌وه بوو، له دوا‌ییدا (سیبیل)ی خوش‌کی پادشا مر‌دوه، که شووی کرد به (جۆی) ناو نه‌میریکی فه‌ره‌نگ و تاجیشی نایه سه‌ر سه‌ری. ئه‌م (جۆی) ه له ش‌کری کرده سه‌ر ریاموند که له گه‌بری به‌بوو، وه ئه‌م ریاموده‌ش داوا‌ی کۆمه‌کی له سولتان کرد. به‌لام سولتان ئاره‌زووی نه‌ئه‌کرد که له پ‌یش ته‌واوبوونی موده‌تی مو‌عا‌ه‌ده، هه‌ل‌کو‌تیه‌ سه‌ر فه‌ره‌نگ.

ئه‌م نق‌ضی عه‌ده، نه‌مجاره‌ش، له ته‌ره‌ف فه‌ره‌نگه‌وه، وه به‌واس‌یطه‌ی رینۆل‌دی نه‌میری که‌رگه‌وه، کرا. واقیعه‌ن له ۵۸۲ ه‌.دا، کاروانیکی گه‌وره‌ی ئیسلام، له وه‌قتیکدا که له نزیک که‌رگه‌وه تیپه‌ر نه‌بوو، تووشی ته‌عه‌پوزیکی فه‌ره‌نگ بوو، وه هه‌موو مالیان له‌ده‌س چوو، پیاو و ئافره‌تی ئه‌م کاروانه‌ش نه‌سیر کرا، به‌ریوایه‌تیک خوش‌کی سولتانیش له‌ناو ئه‌م نه‌سیرانه‌دا بوو. رینۆل‌د به‌مه‌ش رازی نه‌بوو، وه به‌عه‌زی

ته حقیرات و ته عه پوزاتی به دینی نیسلامیش کرد. ئەم خەبەرە که گەیشته سولتان، زۆر سه غەلت بوو، وه سویندی خوارد ئەگەر رۆنۆلد بگری ئەبی به دەسی خۆی بیکوژی له دواي ئەم وه قیعهیه، سولتان ئیعلانی غەزای کردبوو، محافه ظهی حەجایش ئەوهی پێویست بوو کردی، وه له قەصری سه لامه که له نزیک (بصری) وه بوو، ئۆردووگای دامەزراند. زۆری پێی نه چوو له شکری میصریشی گەیشتی، وه مه لیک (أفضل) ی کوپیشی له جیهەتی عەککاوه، شکستیکی باشی به به شیکێ ئۆردووی فەرەنگ، دابوو. ریاموندیش له گەل فەرەنگ ئاشت بووه وه به م تەرەحه قوهەتی فەرەنگ زۆر بوو.

سولتان سه لاه ئەددین مه جلیسی شورای حەری کۆکرده وه ئەم مه جلیسه، قەزاری به شەپی فەرەنگدا، رۆژی پینچ شه ممو ١٦ ره بیعولئوه له ٥٨٣ه، له شکری نیسلام به بەرده میدا رابوارد، وه رۆژی دواي له دواي نوێژی جومعه له خوار طبری وه، له چه می ئەردن په پیه وه، وه ناردی بۆ که شفی له شکری دوزمن، که له صخورپوه بوو. له دوایدا قوه تیکی به رامبه ر دوزمن داناو خۆی چوه سه ر طبری تو زه وتی کرد، به لام مال و مندالی ریاموند، خۆیان هاویشته قه لاکه وه ته له بی معاونه تیان له مه لیک (جۆی) کرد.

له دواي موزاکه ره یه کی دوورو درێژ، فەرەنگ قەزاری شەپی دا، وه ویستی ریگهی ئەو له سولتان بپێی، به لام به غەلت چوو، چونکه سولتان ئەم خصوصه ی ته ئمین کردبوو، ریگهی ئاوی له له شکری فەرەنگ برپبوو، رۆژی ئەوه له، له شکری فەرەنگ هه ولێ بۆ برپینی ریگهی ئاودا، به لام موه فەق نه بوو. وه له و رۆژه گه رمایه دا خۆیان له بی ئاوی شپه رزه بوون و گه پانه وه ئۆردووگای خۆیان. رۆژی دواي له شکری نیسلام به هه لمه تیکی شیرانه روویان کرده له شکری فەرەنگ و ته فرو تونایان کردن، له لایه که وه حەمله ی نیسلام و له لایه کی تریشه وه ته ئسیری تینویه تی، فەرەنگی به ته واری له کار خست و ئەم رۆژی (٢٦ی ره بیعولئوخره ٥٨٦ه)، رۆژی رووخانی بناغه ی ئیماراتی

فه‌ره‌نگی له‌فه‌ستین بوو. مه‌لیک جۆی، ئه‌میری که‌رگ، برای مه‌لیک و به‌عزێ ئومه‌رای تریش، له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگیکی زۆر به‌دیل گیران. داری سه‌لیبی موقه‌ده‌سیش له‌ناو تالانا بوو. وه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ی که‌ فه‌ره‌نگر هاتبووه‌ ئه‌م ناوه‌، تا ئه‌و رۆژه‌ تووشی شکستیکی وا که‌وره‌ و به‌ ته‌ئسیر نه‌بووبوو.

له‌دوای شه‌پ خێوه‌تێکیان بۆ سولتان هه‌لداو له‌گه‌ڵ ئومه‌راو پیاو ماقولانا تیا دانیشتن. مه‌لیک جۆی و ئه‌میری که‌رگیان هێناو دانیشتن. مه‌لیک داوای ئاوی کرد، ده‌س به‌جێ به‌فراویان بۆ هێنا، توژیکی لێ خوارده‌وه‌و دای به‌ ئه‌میری که‌رگ، به‌لام سولتان ده‌س به‌ جێ مه‌نعی کرد و گوتی "ئێمه‌ ئه‌م ئاوه‌مان به‌وه‌ نه‌داوه‌ تا له‌ ئینتیقامی ئێمه‌ ئه‌مین بێ". له‌ دوای ئه‌مه‌ باسی وه‌حشه‌ت و غه‌دداریی ئه‌میر که‌رگی، ده‌رحه‌ق به‌ کاروان و حه‌جاجی موسلمانان کرد و له‌ پاشدا به‌ ده‌سی خۆی سه‌ری بپێ و سوینده‌که‌ی هێنایه‌ جێ.

مه‌لیک جۆی، له‌م معامه‌له‌یه‌ ترسا، به‌لام سولتان دلخۆشی دایه‌وه‌و له‌گه‌ڵ باقی دیله‌کانا به‌ حورمه‌ت و عیززه‌ت ناردنی بۆ شام. ته‌نیا له‌ به‌ینی ئه‌مانه‌دا دووصه‌د که‌سیکی هه‌لبژارد که‌ به‌ خراپه‌و زوڵمیان، ده‌رحه‌ق ئیسلام مه‌شهور بوون، ئه‌م دووصه‌ده‌ی کوشت.

له‌ دوای چه‌ند رۆژی، سولتان چوووه‌ سه‌ر طبریقو ژنه‌که‌ی ریانموند، مه‌ئوس بوو، قه‌لاکه‌ی ته‌سلیم کرد. له‌ دوای ئه‌مه‌، سولتان سه‌لاح ئه‌ددین، رووی کرده‌ باقی ولاتانی فه‌له‌ستین، زاته‌ن قوه‌تێکی وا نه‌مابوو به‌رامبه‌ری راوه‌ستی و گه‌یشه‌ به‌رامبه‌ر هه‌ر قه‌لاو شارێک ده‌س به‌جێ قاپی بۆ ئه‌کرایه‌وه‌. وه‌ ده‌رحه‌ق به‌ ئه‌هالی دایمه‌ رووخۆشی و عه‌داله‌تێکی به‌رزی ئه‌نواند.

له‌ دوای گه‌بریه‌ رووی کرده‌ عه‌ککا. به‌لام ئه‌م قه‌لایه‌ ته‌سلیم نه‌بوو. وه‌ موذافه‌عه‌یه‌کی کورتی کرد، له‌ پاشدا به‌ ئومیدی لوتفی سولتان، ته‌سلیم بوو. بوه‌ خه‌لکی رۆیشتن و پۆژی ۲ی جه‌مازی ئه‌لئولای ۵۸۳، له‌شکری ئیسلام داخڵی ئه‌م

قه لایه بوو. وه له مزگه وته کهیدا که گاورد کان کردبوویان به کلّیسا، نوژیی جومعه یان کرد. لیتره مالّ وغه نانیمیککی زۆر دهس ئیسلام کهوت.

له دواى ئەمه سولتان، مه لیک عادل برای نارد تا له حدودی میصره وه دهس پی بکاو مه لیک عادل (حصن مجدلیانا) و (یافا) ی گرت و دیلیکی زۆری دهس کهوت. سولتان خۆشی له عه ککاوه، به عزّی قوّلّی نارد (ناصره)، (قیساریه)، (صه یفا)، (صه فوریه)، (شه قیف) و (الفوله - عه فوله) ی داگیر کرد. له لایه کی تریشه وه (نابلس) و (سبسطیه) و به عزّی قه صه به ی تری نه و ناوه ی گرت.

له دوایدا خۆی بلزات، چوه سهر (تینین) ی گرتی، له ویوه رووی کرده (صهیدا) و ئەم شاره ی بی شه پ گرت و (بیروت) ی له دواى ههشت رۆژ موخا صهره زهوت کرد. له دوایدا سولتان ویستی (عه سقه لان) بگری، چونکه له سهر ریگه ی میصرو عاده تا قاپی قودس بوو. حه یف که له وه قته دا ئەهمیه تی نه دایه (صور). وه لحالّ گاورد کان ورده ورده له وی کریوونه وه، به لام بی ره ئیس بوون. به هیممه تیکی جوزئی نه گیرا، وه لحالّ ئەهمیه تی نه دایه و له پاشدا، ئەم قه لایه بوو به ئوس ئەلحه ره که بۆ گاورد کان و زۆری پی نه چوو (مارکیز کونارد)، له قوستنگینه وه به مال و نه سلیحه یه کی زۆره وه، هات ئەم قه لایه و موdafه عه ی تنظیم کرد بوو به ئوس ئەلحه ره که ی نه هلی صه لیبی سییه م و سه به بی فه لاکه تیکی زۆر بۆ موسلمانان. ئیهمالی صور خه تایه کی سه وقی جهیش و سیاسیی سولتان بوو.

له پیش هاتنی ئەم مارکیزه، خه لکی صور خه ریکی ته سلیم بوون، به لام که (کونارد) هات فیکریان گوپی.

سولتان سه لاه نه ددین ویستی به واسیته ی باوکی کونارد که له شام نه سیر بوو، مه نعی موdafه عه ی صور بکا، به لام ئەم ته دبیره سه ری نه گرت.

سولتان له دواى ئەمه رووی کرده عه سقه لان و موخا صهره ی کرد و چوارده رۆژ له گه لی خه ریک بوو. ویستی به واسیطه ی مه لیک (جۆی) وه، ئەم قه لایه بگری، به لام

فائیده‌ی نه‌بوو، وه له نیه‌یه‌تی جه‌مادی ئاخردا به شیدده‌ت هجومی کرده سه‌ری و گرتی. له دوا‌ی ئه‌مه‌ غازه، ره‌مله، خلیل ئه‌له‌رحمان و بیت ئه‌لله‌حم و چه‌ند جیگه‌یه‌کی تریشی گرت.

ئهم هه‌موو فتوحاته، له زهرفی دوو مانگدا بۆ سولتان مه‌یسه‌ر بوو، وه به راستی ئه‌مه به قیسه‌تی هه‌چ پادشایه نه‌بووبوو. له دوا‌ی ئه‌مه، ریگه‌ی (قودسی شه‌ریف) بۆ ئیسلام کرابوووه. سولتان سه‌لاح ئه‌ددین ئه‌یزانی که ئه‌همیه‌تی ئه‌و شاره‌ موباره‌که له لای ئیسلام و گا‌وور زۆر که‌وره‌یه، له‌به‌رئه‌وه نه‌ینه‌ویست به زۆر و به‌شه‌پ بیگری و تووشی مو‌حاصه‌ره و ته‌خریبی بکا. به‌م فیکره هه‌ینه‌تیکی ناره‌ده قودس، تا بۆ ته‌سلیم بوونیان قسه له‌که‌ل خه‌لکه‌کی بکه‌ن. فه‌ره‌نگی ئه‌وئ ته‌کلیفی ته‌سلیمیان قبول نه‌کرد، له‌وه‌قته‌دا قوماندانی قودس، حاکی (ره‌مله) بلبان بوو، که له شه‌پی (حطین) دا ئه‌سیر بووبوو، وه ئیزنی له سولتان خواستبوو که بجیته قودس و ماله‌که‌ی به‌ئینی و شه‌ویک زیاتر له قودسدا نه‌می‌نێته‌وه. به‌لام ئهم قوماندا‌نه بۆ شه‌ره‌فه، بیله‌کس، له قودسدا مایه‌وه و بوو به فۆماندانی مو‌دافه‌عه‌ی شاره‌که و شه‌ست هه‌زار که‌سیکی ئۆ کرابوووه، وه که‌وره‌ی قه‌شه‌کانی قودس، خه‌زینه‌ی کلێسای بۆ کرده‌وه، تا بۆ مو‌دافه‌عه سه‌رفی بکا.

سولتان سه‌لاح ئه‌ددین که وایزانی به له‌شکروه‌وه روی کرده قودس و له ۱۵ی ره‌جه‌بی ۵۸۲هـ دا گه‌یشه ئه‌وئ و ده‌وره‌ی دا. وه له‌دوا‌ی که‌شف و سه‌رنجیکی پینچ پۆژی، لای شیمالی بۆ هجوم به مونا‌سیب زانی، وه نه‌قلی ئه‌وئ کردو جه‌به‌ل نه‌له‌یه‌تونی کرد به مه‌رکه‌زی ئۆردوو، وه له وێه ده‌سی کرد به تضیقی شاره‌که. له‌شکری ئیسلام ورده ورده پیشکه‌وتن، له چاله‌که‌ی ده‌وری تیپه‌پ بوون و شووره‌ی ولاته‌که‌شیان کون کرد. ئهم حا‌له بووه سه‌به‌بی مه‌ئوسیه‌تی مو‌دافیه‌ینی فه‌ره‌نگ و ته‌له‌بی ئه‌مان و ته‌سلیمیان. له دوا‌ی موزاکه‌ریکه‌ی دوورو درێژ به شه‌رتی ئه‌مه‌ی

که‌له زه‌رفی چل رۆژدا، فه‌ره‌نگ به سه‌ره‌ستی له شاره‌که ده‌رچن، وه هه‌ر پیاویک ده‌ دینارو ژن پێنج و مندال دوو دینار فدییه‌ی نه‌جات بده‌ن.

به‌م قه‌ول و بڕیده‌یه، قه‌زاری ته‌سلیمی شاره‌که درا. له ئیعتیباری رۆژی جومعه‌ی ۲۷ی رجبی ۵۸۳هه‌، نه‌هالی ده‌سی کرد به ده‌رچوون له قودس. به‌م ته‌رحه، فه‌تحی قودس مه‌یسهر بوو وه هه‌روه‌کوو قاچی شام محی نه‌ددین له‌دوا فه‌تحی حه‌له‌ب ته‌خمینی کردبوو، له مانگی ره‌جه‌بدا واقع بوو. فیله‌حقیقه سولتان ئه‌م قازیه‌ فازیله‌ی بانگ کرده قودس تا له رۆژی فه‌تحیدا وظیفه‌ی خه‌تیبی به‌جی به‌یئێ، وه ئه‌و جومعه‌یه نوێژکه‌ر نه‌وه‌نده زۆر بوو که مه‌سجدی نه‌قصا نه‌یه‌گرت.^(۷)

ئه‌م فیدییه‌ی سولتان سه‌لاح نه‌ددین ته‌له‌بی کردبوو، ته‌نیا بۆ مه‌نسوبینی له‌شکری فه‌ره‌نگ بوو وه موساعه‌ده‌ی کردبوو که گاواره‌کانی قودس وه‌کوو خه‌لکی گاوردی شارانی تر له جیگه‌ی خۆیانا به‌ صیفه‌تی ته‌به‌عه بمی‌ننه‌وه.

سولتان سه‌لاح نه‌ددین له دوا‌ی ده‌رچوونی ئومه‌راو له‌شکری فه‌ره‌نگ، ئینجا داخ‌لی قودس بوو. بێجگه‌ له‌وه‌ش سولتان حه‌وت هه‌زار فه‌قیری له‌سه‌ر تکه‌ای مه‌لیک عادی برای و خۆشی ده‌ هه‌زار که‌سی له فدییه‌ عه‌فوو کرد. رۆژیکیش له‌و سه‌به‌ینیوه تا ئیواره به‌بێ فدییه موساعه‌ده‌ی ده‌رچوونی فه‌قیرو فقه‌را کرا. ئیزنی به‌ قه‌شه‌کان و مه‌ئمورینی روحانیش دا که تا نه‌توانن شت و مه‌ک له‌گه‌ل خۆیانا به‌رن.

خولاصه‌ گه‌وره‌یی و مه‌رحمه‌ت و عه‌داله‌تی سولتان، له‌ فه‌تحی قودسدا له‌ حه‌ده‌به‌ده‌ر بوو، وه موحه‌پیرین و موئه‌ریخینی گاوردان، هه‌موو تصدیقیان کردوه.

زۆر حورمه‌تی ضعفاو با خصوص ئافه‌ره‌تی گرت و زۆر یاریه‌ی دان و مه‌لکه سیبیلی به‌ حورمه‌ت و ئیکرام و له‌سه‌ر ئاره‌زووی خۆی نارد ه‌ لای مه‌لیک جۆی می‌ردی که له‌ نابلس نه‌سیر بوو.

به‌عزێ له ئافرهت، له وه‌قتی ده‌رچوونیان، که‌ گه‌یشته‌ نه‌ لای سولتان، رجای به‌ردانی می‌درو کوپو باوکیان له ئه‌ساره‌ت کرد و سولتان زۆر موته‌نه‌سیر بوو وه‌ رجاکه‌ی به‌جێ هێنان.

ئه‌م موعامه‌له‌ی ئینسانانه‌ی سولتان ده‌رحه‌ق به‌ فه‌ره‌نگی فه‌له‌ستین و قودس به‌ ته‌واوی عه‌کسی موعامه‌له‌ی ئه‌وان بوو ده‌رحه‌ق به‌ موسلمانان.

واقیعێ که‌ له‌ ساڵی ۱۰۹۹م دا که‌ (غودفری) قودسی گرت، ئه‌نواعی شه‌ناعه‌ت ده‌رحه‌ق موسلمانان کراو به‌ ئیعترافی موته‌ریخینی عیسه‌وی، نزیکێ حه‌فتا هه‌زار موسلمان قه‌تل و عام کرا.

سولتان سه‌لاح ئه‌دین نزیکێ مانگیك له‌ قودسی شه‌ریفدا مایه‌وه‌و ئیوشوکاری ریکخست و مزگه‌وته‌کانی ته‌عمیرو ئه‌حیا کرده‌وه‌و مه‌دره‌سه‌کانی دامه‌زرانده‌وه‌و باقی نو‌ق‌صانی ئیکمال کرد. له‌دوای ئه‌مه‌ به‌ له‌شکروه‌وه‌ رووی کرده‌ صور. دو‌ن‌ن‌م‌ای میصریش به‌ ئه‌مری سولتان رووی کردبووئه‌ ئه‌م قه‌لایه‌. مارکیز کونارد، له‌ فره‌صه‌ت ئیستیفاده‌ی کردبوو، وه‌ ئه‌م قه‌لایه‌ی زۆر باش ته‌حکیم کردبوو، هه‌رچه‌ند له‌ به‌ه‌رو به‌په‌وه‌ ته‌جیقیا‌ن کرد، فائیده‌ی نه‌بوو. وه‌ زاته‌ن زستانیش به‌سه‌را هات و له‌سه‌ر ته‌کلیفی به‌عزێ ئومه‌را سه‌رفی نه‌زه‌ر له‌ مو‌حاصه‌ره‌ کرا، به‌لام سولتان له‌م حا‌له‌ زۆر په‌شیو بوو، چونکه‌ ئومه‌رای له‌شکر ئه‌همیه‌تی ئه‌م قه‌لایه‌یان به‌قه‌ده‌ر سولتان ته‌قدیر نه‌کردبوو، وه‌ل‌ح‌ال لازم بوو هه‌رچۆنێ بی ئه‌م قه‌لایه‌ش له‌ده‌س فه‌ره‌نگ بسێنن و فه‌له‌ستین به‌ ته‌واوی پاک بکه‌نه‌وه‌. حه‌یف که‌ خیلای ئاره‌زووی سولتان ئیصراریان له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌ کرد.

ظاهیر وایه‌ که‌ له‌م جیهه‌ته‌وه‌ سێ غه‌له‌ت کراوه‌ ئه‌وه‌ه‌لی، له‌ وه‌قتی خۆیدا وه‌ له‌ پیش فه‌تحی قودسا ئه‌بوايه‌ ئه‌م قه‌لایه‌ له‌ده‌س فه‌ره‌نگ بسێنرێ. دووه‌می، ئه‌بوايه‌ سولتان سه‌لاح ئه‌دین نه‌یه‌شتایه‌ ئه‌وانه‌ی که‌ شه‌ریان پی ئه‌کری وه‌ له‌ نه‌سیری به‌ره‌لا کران وه‌ یا له‌ شاره‌ زه‌ه‌وت‌کراوه‌کان ده‌رچوون، له‌ صوردا کۆبینه‌وه‌، وه‌

مانیعیەکی تازە بۆ ئیسلام تەشکیل بکەن. سییەمی، ئەبوابە لە دواى فەتەحى قودس کە لەشکرى ئیسلام ھاتە سەر ئەم قەلایە، وازی لێ نەھێتن و ھەرچۆنێ بوابە زەوتیان کردایە.

خولاصە فەتەحى قودس لە تەرەف موسلمانانە و ئەوروپای خستە تەعەصوب و تەلاشەو، قەشە مۆتەعەصیبەکان داوینیان لێ ھەلکردو دەسیان بە تەحریکات کرد و بە نەتیجە قوەتێکی عەفیم کۆبوووە و لە ھەموو لایەکەوە روویان کردە فەلەستین. ئیمپراتۆری ئەلمانیا و مەلیکی ئینگلیز، کە ڕە ریشاری شیردل مەشھوور بوو، لە روئەسای ھەرە گەورە ئەم ئەھلی صەلیبە بوون.

سولتان صەلاح ئەددین لە و بەینەدا قەلای (ھونین)ی گرت و قەلای کەوکەب و صەفدو کەرگیشی موخا صەرە کرد و لە ۱۶ی رەبیعولئەوہ لی ۵۸۴ دا ھاتەو شام و لەوێ لەشکرێکی زۆری ھەلگرت و رووی کردە تەرابلەس و ئنطاکییە، لە دواى زەوت کردنی، ئەنگرۆس، مەلیک (جۆی) بەرەللا کرد و شەرگی لەگەڵ کرد کە لە سوربەدا نەمینی تەوہ و بچیتەوہ بۆ ئەوروپا و قەت بەرامبەر بە سولتان شەپ نەکا. وەلحال ئەم مەلیکە درۆزنە چوو بۆ صور، بەلام کونارد قبوولی نەکرد و لە پاشدا چووہ تەرابلەس و بەعزێ لە بەقایای ئەھلی صەلیبی کۆکردەوہ و لە پاشدا لەگەڵ لەشکرى صور چووہ سەر عەککا.

سولتان صەلاح ئەددین لەم سەفەرەیدا (مرقب، جبەل، لاذقییە، صەھیون) و بەعزێ قەلاو شارانی تریشی زەوت کرد. لە پاشدا بەسەر حەلەبدا گەپایەو شام، وە لە دواى ئەمە لەشکرى ئیزن داو خۆی لەگەڵ خەواصی لەشکرى، بەو زستانە چووہ سەر صەفەد و کەوکەب و ھەردووکی زەوت کردو لە و بەینەدا خەبەری زەوت کرانی کرگیش لە تەرەف مەلیک عادەلەوہ گەیشتە سولتان.

سولتان صەلاح ئەددین بە غەیری صور ھەموو شاران و قەلای فەلەستینی گرت، بەلام مانەوہی صور بە دەس فەرەنگەوہ تەھلەکە یەکی زۆر گەورە بوو. زاتەن

هه یه جانی ته عه صوبی نه وروپاش نه هلی سه لیبی سییه می ورده ورده نه گه یانده صورو نه یاهه ته له ئیبتیدای سالی ۵۸۵هـ و ه زعیه ته عه سه کهریه ی سولتان گۆراو له ته عه روضه وه که و ته مودافه عه .

کوناردی قۆماندانی صور، له شکریکی قه قوه ته پیکه وه نا ئه م حهره که ته موقه دیمه ی فهرته نه یکی گه وره بوو که رووی نه کرده مه مله که ته ئیسلام. مه لیک جۆی خیلافی وه عدی، له شکری زۆری له ته رابلس کۆکرد بووه وه سه فائینی فهره نگ دایمه نه هاتن و نه رزاق و سیلاحیان بۆ نه هینا .

سولتان سه لاه ئه ددین به رامبه ر به م نه حوالی خۆی حازر کردو به له شکره وه له (مبجح نه لعیون) دا إنتظار ی نه حوالی کرد و له لایه کی تریشه وه قه لای (شقیف نه رنن) ی مو حاصه ره کرد، به لام که دی فهره نگ ته نگ ی به عه ککا هه لچنیوه به شیکی له شکری له ده وری شقیف به جی هیشت و خۆی رووی کرده عه ککا .

مو حاصیری عه ککا، مه لیک جۆی بوو. وه نزیک دوو سالی ئه م مو حاصه ره یه گوولی کیشا. سه به بی ده وام کردنی مو حاصه ره ییش یه که له دوا ی یه که هاتنی ئیمداد ی فهره نگ بوو، وه حه تتا کوناردیش ئیشتیراکی ئه م مو حاصه ره یه ی کرد. نه گه ر سولتان سه لاه ئه ددین نه همیه تیکی ته واوی به مو حاصیری نه عه ککا بدایه و له پیش زۆربوونیان و هاتنی کورنارد زه رپه یه کی باشی لۆ بدانایه، نه مو حاصه ره گوولی نه کیشاو نه فهره نگ نه که و ته گه ماعی سه ندنه وه ی قه له ستین و قودس .

به عه کسی نه مه سولتان زۆر نه همیه تی به قه لای شقیف داو مه لیک جو ی ی سه ره به ست جی هیشت و به ره به ره قوه تی زیاد بکا .

سولتان سه لاه ئه ددین گه یشته عه ککا و دی که فهره نگ له گه ل مو حاصه ره خه ریکن. له دوا ی چه ند رۆژیک ته عه روچی کرده قوه تی مو حاصه ره، با خصوص نه میر تقی ئه ددین ی برازای به قوه تی که وه به راستی هجو میکی شیرانه ی کردو ته ره فیکی عه ککای به دوژمن چۆل کرد و ریگه ی بۆ شاره که کرده وه سولتان مقداری قوه تی

گه‌یاندە ناو شارو‌حه‌تتا (ستانلی) نه‌لێ بالنفس سولتان خوشی وه‌قتی عه‌صری رۆژی ۲ی شعبان ی ۵۸۵هـ، داخلی عه‌ککا بوو.

ئه‌میر حسام نه‌ددین سمینی کرد به‌ قوماندانی قه‌لاکه‌و که شه‌وه‌ات به‌سه‌ردا، له‌شکری ئیسلام گه‌پانه‌وه‌ ئۆردوگا، له‌م فرسه‌ته‌دا فه‌ره‌نگ ته‌حکیماتیکی زۆری کردو ئه‌و رێگه‌یه‌ی که ئۆردوی ئیسلام به‌ رۆژ گرتبووی، به‌ریه‌ستی کرد. به‌م ته‌رحه‌ ره‌نجی سولتان به‌ ضایع چوو.

سامی دوژمن به‌ نه‌وعیک شکا، که له‌ ۵ی ره‌مه‌زانی ۵۸۵هـ دا بیجگه‌ له‌ موخاصه‌ره‌ی قه‌لاکه‌، ه‌جومیکی به‌ شیدده‌تیشی کرده سه‌ر له‌شکری ئیسلام و بلاوه‌ی پێ کردن. له‌م به‌ینه‌دا له‌شکری ئیسلام زۆر بلاو بووه‌وه، به‌شیک به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌میری إنطاکیه (بوئه‌مۆند) وه‌ستابوو، قوه‌تیکی تر به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌لی سه‌لیب، دومیاگ و ئه‌سکه‌نده‌ریه‌یان موخافه‌قه‌ ئه‌کرد.

له‌ لایه‌که‌وه‌ ته‌ئسیری ئه‌م نیوه‌ شکانه^(۸) و له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ به‌ سه‌راهاتنی زستان و ره‌مه‌زان و ئیصراری ئومه‌رای ئیسلام بۆ شه‌پنه‌کردن و گه‌پانه‌وه‌، سولتان سه‌لاح نه‌ددینی مه‌جبوری هاتنه‌ دواوه‌ تا (خروبه) کرد وعه‌ککای سپارد به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر.

سولتان سه‌لاح نه‌ددین، له‌ غیره‌ت و فه‌عالیه‌تی فه‌ره‌نگ و سستی و خۆله‌شه‌ر پاراستنی ئیسلام، زۆر سه‌غله‌ت بوو. وه‌ ده‌رکی ته‌هله‌که‌ی دوا‌یی کرد. کاغه‌زی بۆ هه‌موو لایه‌ک نووسی و داوا‌ی کۆمه‌کی کرد و زستانی به‌بێ حه‌ره‌که‌ت له‌ خروبه‌دا رابوارد و له‌و نه‌خۆشیه‌ی که تووشی هاتبوو^(۹)، ورده‌ ورده‌ چاک بووه‌وه‌ له‌شکریشی لێ کۆبووه‌و له‌ دوا‌یدا هه‌لساو روی کرده‌ فه‌ره‌نگ (۱۷ی ره‌بیعو‌لئه‌وه‌لی ۵۸۶). له‌ دوا‌ی ئه‌و ته‌ئریخه‌ به‌ ۷رۆژ سولتان گه‌یشته‌ به‌ر عه‌ککا.

تا ئه‌و وه‌خته‌ دوژمن ته‌رتیباتی موخاصه‌ره‌ی ته‌واو کردبوو، وه‌ ته‌نگی به‌ مودافیه‌ینی هه‌لچنیبوو.

له و بهینه دا دوننمای میصریش هاتبوو بهر عه ککاو دوننمای فره نگی شکاند و داخلی لیمانی قه لاکه بوو، وه نیحتیاجاتی مودافیعی، نیکمالی کرد.

له م وه قته دا بوو که خه بهری داخل بوونی نیمپراتوری ئالمان (فردریق یاریارؤس) به نه هلی صه لیب و حه ره که ت کردنی بۆ قه له ستین، گه یشته سولتان. پیشداری ئۆردووی ئالمان، گه یشتبوه شیمالی کلکیا (ولاتی اطنه) سولتان صه لاح نه ددین به رامبه ر به لافاوی نه هلی صه لیب داوای کۆمه کی له حوکمداران و ئومه رای نیسلام کردو حه تتا بۆ ته له بی معاوه نه ت هه یه تیکیش ناره لای سولتانی مه راکیش (یه عقوب نه لمه نصور) زۆر حه یف که له هیهچ لایه که وه گوئ نه درایه قسه ی سولتان و که س یارمه تی بۆ نه نارد، وه به م ته رجه ئه م قه هره مانی گه وره ی نیسلامه، به رامبه ر به نه هلی صه لیب، ته نیا به لوتفی خواو قوه تی خۆی رایپه رموو.

نیمپراتوری ئالمان له ۱۱ی حوزه ی رانی ۱۱۹۰م دا له چه میکدا خنکاو له دوا ی نه مه به شیکی ئۆردووی ئالمان گه رایه وه مه مله که تی خۆی و به شیکیشی له ئیداره ی کورپی فره دریق یاریارؤس (دوق دوسواییادا)، به سه ر إنطاکیه دا رووی کرده قه له ستین.

به شیکی ئۆردووی نه هلی صه لیب، له گه لّ مو حاصه ره خه ریک بوون. وه به شیکی زۆریشی بۆ شه پی سولتان جوئ کرابوو وه. ئه م به شه له ۲۰ی جمادی نه لئاخر ۵۸۶هـ (۲۵ی ته مموزی ۱۱۹۰) دا هجو میان کرده سه ر له شکری سولتان و له ئیبتیدادا به شیکی له شکری نیسلام، خراپ شکاو بلاوه ی کرد. حه تتا به عزئی له مان تا (طبریه) و شام خۆیان نه گرته وه و له شکری فره نگ تا ئۆردو وگای سولتا هات، به لام له پاشدا موگه به قی قوه تی نیسلام هه لیان کوتایه سه ر فره نگ زۆر خراپ شکاندیان. مه یدانی مو حاره به پڕ بوو له مه یت، و جو رنه تی صه لیب به ته واوی شکا.

له لایه کی تریشه وه مودافیعی، به به عزئی وه سائیلی ئیبتیدائی، بورجه کانی مو حاصرینیان ناگر تیبه ردا و له گه لّ مو حاریبه کاندای سوتاندیان.

ته ماسی سولتان له گه ل له شکری ئینگلیز:

له ۲۲ی جهمازی ئه لئاخره ۵۸۶هـ دا، له شکریکی زۆری ئه هلی سه لیب، له قوماندانی (قۆنت هانری) دا که خوشکه زای قه پاللی ئینگلیز بوو، گه یشته بهرده می عه ککا و هاته دهره وه و ئۆردووگای دامه زراند، وه خۆی بۆ ته عه پوزیک حازر کرد. سولتان که ئه م خه بهری بیست، مه وقیعی خۆی بۆ موچاره به به موساعید نه دی، گه پایه وه (ئه لخریبه) وه لحال به م ته رجه دوورکه و تنه وه ی سولتان ئه زم و شیدده تی فرهنگی له مو حاصه رده دا زیاتر کردو سه رله نوێ ته نیگان به مه حصورین هه لچنی.

میری قه لا، ئه میر حسام ئه ددین، له لایه که وه و قوماندانی ته حکیمات (بهائه ددین قه رقوش) له لایه کی تره وه مودافیعی نیان ته شجیع ئه کرد و مهردانه به رامبه ر هه موو هجومی فرهنگ و یستان. موئه ریخ (میشور) زۆر مه دح و سه نای فه عالیه ت و مه تانه تی ئه م دوو قوماندانه ئه کا. زۆر جار سیار قله ی هجومی دوژمنیان سووتاندو گه لی جار له قه لا دهر ئه په پین و فرهنگه کانیان مه جبوری جیگه گوپین و گه پانه پاشه وه ئه کرد.

قۆنت هانری، به رامبه ر به م مودافعه ی مهردانه یه مه ئیوس بوو، وه هه موو قوه ت و ته دبیری، حصر کرده سه ر دهره دانی و تضیقی قه لاکه. له و به ینه دا خواره مه نی له هه ردوولا دا زۆر که م بوو بوو، به لام سولتان له بیرو ته وه میقداریکی موناسیب زه خیره ی گه یانده عه ککا و ته سلیمی مودافیعی نی کرد.

ئه هلی سه لیب، که زانیان مو حاصه ره ی بپی ئه وه نده ی ته ئسیر ناکاته مودافیعی ن، هاواریان نارد بۆ پاپا، و سه رله نوێ له ئه وروپا پڕویاغاندا ده سی پی کردو قوه تیکی زۆری سه لیب پی دهر پی گه یشته بهرده می عه ککا.

قۆنت هانری، وه ضعیفه تی هه ربیه ی بۆ ئه هلی سه لیب، به موساعید زانی و ته عه روضیکی کرده له شکری ئیسلام. ته صادوف سولتان سه لاح ئه ددین ناساغ بوو، له ژیر خێوه تیگدا دانیشته و سه یری مه یدانی موچاره به ی کرد. شه پ گه لی گوولی کیشا، به لام له نه تیجه دا فرهنگ ضائیعاتیکی زۆری دا، وه به په شوکی گه پایه وه جیگه ی

خۆی موئه‌لیفی (مصور تاریخ اسلام)، سه‌یید نه‌میر عه‌لی نه‌لی نه‌گه‌ر سولتان خۆی شه‌پێ ئیداره‌ی بکهدایه‌، موحه‌قه‌قه‌ له‌شکر ئیسلام ضه‌فه‌ریکی قه‌طعی و‌گه‌وره‌ی ده‌س نه‌که‌وت.

له‌و به‌ینه‌دا به‌ سه‌به‌بی فه‌رتنه‌، دو‌ننمای فه‌ره‌نگ له‌ عه‌ککا دوو که‌وتبووه‌و له‌شکری ئیسلام له‌م ظه‌فه‌ره‌ ئیستیفاده‌یان کرد و مودافیعیی عه‌ککایان گۆپی. به‌لام خیلای ئاره‌زووی سولتان، له‌شکریکی که‌متریان تیا داناو له‌لایه‌کی تریشه‌وه سیلاح و جبه‌خانه‌یه‌کی ته‌واویان نه‌دانی. (نه‌میر سه‌یف نه‌ددین عه‌لی المشطوب) کرا به‌ قوماندانی عه‌ککا.

به‌عزێ له‌ موئه‌ریخین نه‌لێن: سه‌به‌بی له‌ ده‌سچوونی عه‌ککا، که‌می مودافیعیی و شه‌پکردنی نابهدلیان و هاتنی ئیمدادیکی زۆر بۆ نه‌ه‌لی سه‌لیب بوو.

قه‌پالی فه‌ره‌نگ (فلیب ئۆگوست) له‌ ۱۲ی رییع الاول ۵۸۷هـ دا به‌ له‌شکریکی زۆره‌وه‌ گه‌یشته‌ به‌رده‌می عه‌ککا، به‌مه‌ له‌گه‌ڵ نه‌ه‌لی سه‌لیب یه‌کدگیر بوو. نه‌م قوه‌ته‌ تازه‌یه‌ فائیقیه‌تی عه‌ده‌یه‌یه‌کی فه‌وقه‌لعاده‌ی دا به‌ نه‌ه‌لی سه‌لیب و سولتان له‌سه‌ر نه‌مه‌ داوای کۆمه‌کی له‌ ئومه‌رای ئیسلامی تابییعی تابییعی خۆی کرد. زۆری پێنه‌چوو قه‌پالی ئینگلیز (ریشاری شیردل) یش که‌ به‌ جورئه‌ت و ئازایی له‌ نه‌ورپدا به‌ شوژه‌ت بوو، گه‌یشته‌ عه‌ککا.^(۱۰)

موحاصه‌ره‌ی عه‌ککا له‌ ته‌ره‌ف به‌خرو به‌په‌وه‌، به‌ شیدده‌ت ده‌وامی کرد. مودافیعیی موده‌تیک به‌راستی سه‌ربازانه‌ مودافعه‌یه‌یان کرد. سولتان سه‌لاح نه‌ددین هیشتا ئیمدادی بۆ ناهااتبوو، وه‌ قوه‌ته‌که‌ش بۆ ته‌ه‌روچ موساعید نه‌بوو. مودافیعیی زۆری پێ نه‌چوو تووشی برسیه‌تی و گاعون بوون، وه‌ له‌ ژێر باری نه‌م موسیبه‌تانه‌دا زۆر بێ هیژ که‌وتن. به‌ نه‌مری سولتان که‌میه‌ک له‌ بیروته‌وه‌ پڕ له‌ زه‌خیره‌و ئیمداد، نێررا بۆ عه‌ککا. به‌لام له‌ رێگا تووشی ته‌ه‌ه‌پوزی قه‌پالی ئینگلیز بوو، وه‌ قوماندان

که میه که ی به ناعیلاجی غه رق کردو نه مه بۆ مودافیعینی عه ککا چه ره به یه کی به شیدده ت بوو.

نه هلی سه لیب له ته ره ف به حرو به ره وه، به شیدده ت قه لاکه یان ته ضیق کرد. مودافیعین له لایه که وه به رامبه ر به ته ضیقات و بۆمباردمانی دوزمن و له لایه کی تریشه وه به رامبه ر به برسیتی و نه نوعی نه خوژی، له موحاده له دا بوون و قودره تی معاوه مه تیان به ته واوه ی شکابوو. قه لای عه کا دوو سال بوو که موقابیل به فره ته نه ی سه لیب به هیمه ته ی موحاهیدانه وه خو ی راگرتبوو. به لام ئیتر که لکی پیوه نه مابوو. ته له بی معاوه نه تی له سولتان کرد به لام چونکه قوه تی له شکری ئیسلام نه وه نه ده نه بوو، نه م معاوه نه وه نه کرا.

قوماندانی قه لاکه نه میر سه یف نه ددین عه لی مه شگوب، موقابیل به م وه چیه ته بۆ موزاکه ره چوو له لای قه پالی فره نساو پیی گوت " ئیمه شاره که تان ته سلیم نه که ین به شه رتیک ئیوه ش عه یینی مه عامه له مان له گه ل بکه ن " فلیب ئوگوست به رامبه ر به م ته کلیفه ماقوله گوتی " من قه ت رازی نابم که له خه لکی عه ککا و مودافیعینی، یه کیک ساغ بمینی ". له سه ر نه م جوابه نه میر سه یف نه ددین گه پاره وه عه ککا.

عه ککا مودده تیکی تر خو ی راگرت، به لام برسیه تی و نه خوژی مه یدانی نه دا و نیهایه ت به شه رتی محافظه ی رۆحی موسلمانان، ته سلیم بوو (۱۷ ی ره جه ب ۵۸۷، ۱۲ ی ته مموز ۱۱۹۱). به گویره ی شرکنامه ی ته سلیم، ۱۶۰۰ نه سیری نه هلی سه لیب به ره لالا نه کرا و ۲۰۰ لیره ش به روئه سای صلیبیون نه درا.

به لام نه هلی سه لیب که سه ره مستی ته عه صوب بوون، گوئیان نه دایه شه رت و عه ده، قه تل و عامیک زۆریان له عه ککا دا کرد. قه رالی ئینگلیز، به قایای مودافیعینی کۆکرده وه له ده ری شار، له ۲۳ ی ره جبدا، مه مووی کوشتن. به م ته ره عه مودافه عه ی عه ککا بووه سه به بی له نا و چوونی شه ست هه زار موسلمان.

له پیش گرتنی عه ککا دا، له بهینی روئه سایی نه هلی صه لیبداء، نیفاق و ئیختیلاف ده سی پی کردبوو. بهینی قه پالی فرانسه و قه پالی ئینگلتره، خراپ بوو.

بهینی مه بیک جوی و مارکیز غوناردیش، له سه ر طه معی تاجی له فه ستین تیک چوو بوو. قه پال فلیب ته په فداری غونارد بوو. وه قه پال ریشاریش مه لیک (جوی) حیمایه نه کرد. له سه ر به عزئی موعامه له ی حه قاره تی مه لیک ریشار، قه پالی فرانسه عاجز بوو، وه له ۷ی ره جبی ۵۸۷دا فه له ستینی به جی هیشت و رویی. غونارد له عه له یی مه لیک ئینگلتره، له ژیره وه موخابه ری له گه ل سولتان نه کرد و خه ریکی ئیتیفاق بوو.

خولاصه ئه م نیفاقی بیه نی ئومه رای صه لیبه، صولت و شیدده تی فه رهنگی سست کرد و به که لکی نیسلام هات.

قه پالی ئینگلیز، ته فربه ن له دوی مانگی نیستراحت، له عه ککا دا، روی کرده یافا. وه له پوگا له ژیر تعرضی به رده وامی له شکری نیسلامدا، ضانیعاتیکی زوریاندا. قه پال ریشار یافای ته حکیم کرد و به عزئی قه لاشی له ویشدا دروست کردو به لام له شکری مواهیدین فرسه تیان نه دایه و دایمه به شه پو شوپ ته نگه تاویان نه کرد، حه تتا ده فعه یه کیان نه وه نده ی نه مابوو که ریشرد نه سیر بی.

خولاصه قه پالی ئینگلیز باش تی گه یشت که عه زم و سه باتی سولتان و مه هاره تی حه ربیه ی، له گه ل هیچ دوژمنیکدا موقایه سه ناکری و به رامبه ر به م دوژمنه گه وره یه، شه پکردن بی فائیده یه. چ ئه م قه ناعه ته ی چ مه یلی گه پانه وه ی بو ئینگتره، هیئایه سه ر نه وه ی ته له بی صولج بکا.

سولتان صه لاح، له گه ل عه زم و مه تانه تی خارقولعه ده ی له به عزئی نه حوال و زوریی چایعاتی له شره که ی، موته نه سیر بوو. له به ر ئه مه موراجه عه تی ریشاری به مه لیک عادل برای بو صولج به موناسیب بینی. مه لیک عادل و ریشارد مولاقتیان کردو (هؤمفری دوتورن) ته رجومانی له به یندا کرد. به لام چونکه ته کلیفی قه پالی ئینگلیز

نه وه نده موساعید نه بوو، موزاکه ره و هاتوو چۆی سه ری نه گرت. له گه ل نه مه شدا، له دواي ته شه بوسی صولحی (مارکی دوفروا)، قه پالی ئینگلیز، دیسانه وه داوای ناشتی کرد. نیهایه ت موزاکه ره ی ریشارو مه لیک عادل هاته سه ر نه وه ی که قه پالی ئینگلیز خوشکه که ی خۆی بدا به مه لیک عادل و نه و مولکانه ی قه راغی به حر که ده سی که وتبوو، به شکلی دیاری ماره یی ته رکێ کا، وه سولتان سه لاه نه ددینیش نه راضی مه فته که ی قودس، بدا به مه لیک عادل و شاری قودسیش بۆ نیسلام و گاوور سه ره ست به یلرته وه له ژیر ئیداره ی خوشکی قه پالدابی.

سولتان سه لاه نه ددین نه م شروطه ی به نابه دلی قبول کرد، به لام قه شه کان به م ئیزدیواجه رازی نه بوون و هه ره شه ی (ئافورون) یان له قه پال و خوشکه که ی کرد، له به ره نه وه نه م صولحه سه ری نه گرت.

ته نیا فائیده ی نه م موزاکه ره و هاتوو چۆیه نه وه بوو، که سولتان سه لاه نه ددین له م فرصه ته ئیستیفاده ی کرد. عه سقه لانی وێران کرد و سه به بی نه م ته خریبه ی نه وه بوو که ئومه رای موسلیمین رازی نه بوون که وه کوو عه ککا مودافعه ی بکه ن، و له لایه کی تریشه وه هیشتنه وه ی نه بووه سه به بی ئیستیفاده ی نه هلی سه لیب له و قه لایه، و ته عه رۆژ کردنه قودس.

خولاصه ته خریبی نه م قه لایه له ۲۹ ی شه عبانی ۵۸۷ دا ته واو بوو. وه له دواي نه مه، سولتان نه مری به ته خریبی رمله ش دا، وه خۆشی به له شکره وه چوو (عین نه لنطرون) وله وناوه دا جیگه یه کی نه هیشت که نه هلی سه لیب بتوانن ئیستیفاده ی لی بکه ن. وه که زستان هات به سه را سولتان چوو (قودسی شه ریف) و موجهیدینیشی ئیزن داو قوه تیکی که می له ده ورما. وه به واسیطه ی نه مانه وه، له لایه که وه ته حکیماتی قودسی، ته قویه نه کرد و له لایه کی تریشه وه ده رجه ق به حه ره کاتی دوژمن، ئیستیکشافاتی نه کرد.

ریشار، له ئەوانیلی ذی ئەلحجدا وه به عهكسی سه رماو صۆلهی زستان، رووی كرده رمله و به ئەزیه تیكی ژۆر، ئەم قه صه به یه ی گرت و له پاشدا تا (بیت نوبه) ش هات، به لام خۆی رانه گرت و گه پایه وه و به عزی ئەهلی صه لیبیش بلآوه ی كرد و چوون بۆ (یافه) و (عهككا). به م تهرحه قوه تی ریشار كه م بووه وه، وه ویستی عه سقه لان ته عمیر بكاته وه و بیکا به ئوسی حه ره كه بۆ خۆی، به لام نیفاقی به ینی صه لیب و رقه به ریی كونارد له گه ل (ریشار) دا وه ئەخباری ناموساعیدی ئینگلتره، ریشاری مه ئیوس كرد و دیسانه وه كه وته ته لژی صولح، له وه قتی به هاردا به عزی عوصیان له ولاتانی جه زیره دا روویدا، وه سولتان صه لاح ئەدین مه جبور بوو له شكره كه ی نارد بۆ جه زیره.

ریشار ویستی له م وه ضعیفه ته ئیستیفاده بكا، وه ته عه روض بكاته سولتان، به م فیکره له شکری كۆكرده وه له ئەواسیطی جه مادی ئەلئولی ۵۸۸هـ دا تا حصن ئەلدارون چوو.

له دواي خراپه و كوشتاریکی ژۆر له ئیسلامی ئەوناوه دا، ریشار له ترسی شكان و نه گرتنی قودس، ویستی بگه پێته وه. به لام ئەهلی صه لیب به قسه یان نه كرد و به ناعیلاجی تا (بهیت نوبه) چوو، به رامبه ر به م حه ره كه تی ئەهلی صه لیبه، سولتان صه لاح ئەدینیش بۆ مودافعه و مقاومه ت خۆی حازر كردبوو، وه هه ر كانی و ئاوێکی سه ر ریگه ی دوژمن بوو، هه مووی وێران كرد. نیهایه ت ئەم حا له ئومه رای صه لیبی بیزار كرد وه مه جلیسیکی حه ربدا، قه راریاندا كه واز له قودس به ینن و بچه سه ر میصر.

قه رال ریشار گه پایه وه عه ككاو كاغه زی بۆ سولتان نووسی. سه ر له نوێ داواي صولحی كرد. نیهایه ت به شه رتی ئەمه كه (ریافه) ش به ده س ئەهلی صه لیبه وه به ینی صولح كرا (۲۲ شعبان ۵۸۸هـ، ۲ كانون ئەوه ل ۱۱۹۲م).

ئمه، نه تیجه ی سییه م سه فه ری ئەهلی صه لیب بوو. ئەم چه ند صه ده ازار فیدائی و جه نگاوه ره كه له ئەهروپاوه وه كو لافاوێکی ته عه صوب رووی كردبوو قودسی

شهریف، پینچ سال بهرامبر به عزم و ته دبیرو جورنت و به جهرگی سولتان صلاح نه ددین، هیچی پی نه کراو نیهایت دوو قه سه بهی قه راغ به حری دهس کهوت و به شی زوری له ناوچوو، وه به شیک کی که میشی ده رباز بوو و رۆیه وه بۆ ولاتی خۆی.

بیینه وه سه ر نیستیفادهی سولتان صلاح نه ددین، وه کوو موچه پیری (حیاه صلاح الدین الایوبی) نه لای، غه زای فه له ستین، له نیعیباری شه په گه وره کهی (حطین) وه ده سی پیکردوو له وته ئریخه دا بستیک له خاکی فه له ستین به دهس نیسلامه وه نه بوو، به لام له دوی صولحی رمله (۲۲ شعبان ۵۸۸هـ) هه موو فه له ستین، به غهیری پاره چهیه کی باریک له (صور) وه تا (عه ککا)، بوو به مولکی سولتان. فه رهنگ له وه موو ولاتانه ده رکرا. بهیت نه لمقدس سینرایه وه و شان و شه ره فی نیسلام، سه ر له نوی به رزکرایه وه.

قه هره مانی کورد و نیسلام، له دوی صولح چوو وه قودس، نه حوال و ئیداره ی داخلیه ی ریکخست و به عزئی مه کته ب و خهسته خانه ی تیا دورست کردو له پاشدا ویستی بچی بۆ حه ج، به لام ئومه رای نیسلام له ترسی غه دری فه رهنگ، به نه فسی موباره کی رجایان لی کرد که نه چی و نیهایت له سه ر نیصراری نه وان مؤقه تی وازی له م فیکره موباره که هینا. له پاش به یینیک له گه ل قوه تیکی بچوکی خاصه ی، چوو بۆ ولاتانی ساحلی و ته فتیشی قه لاکانی و نیستراحتی خه لکه که ی کرد وله پاشدا به سه ر نابلس و بیسان و کوکبدا چوو به بیروت و له وی له گه ل نه میری إنطاکیه مولاقتی کردو له دوایدا له ۲۶ ی شه وال ۵۸۸هـ دا چوو دیمه شق.

وه فاتی سولتان صلاح نه ددین:

سولتان صلاح نه ددین، به یینیک له شام دا له گه ل ریکخستنی ئیشوکاری ولاته که ی و دابه شکردنی سه ده قه به سه ر سواکهر و داماو و ناردنه وه ی غازیان بۆ جیگی خۆیان، خه ریک بوو. وه هه موو رۆژیکیش چه ند ساعه تیک به پاو رای نه بوارد.

پۆڤی ۱۴ سه فەر ۵۲۹هـ، چوو به پیر هه جاجه وه. وه نه م ئیستیقباله زۆر قه لابلان و رۆحانی بوو، ته ئیسیری تی کردو له نه چوونی بۆ هه ج، زۆر عاجز بوو، وه گریا. وه هه ر نه وشه وه له رزی لی هات و رۆژ به رۆژ، نه خۆشیه که ی گرانتر بوو.

نیهایه ت رۆژی چوار شه ممو ی ۲۷ سه فەر ۵۸۹هـ، (۴ مارت ۱۱۹۳م) نه مری خوای به جی هینا، عومری ۵۷ سال بوو. عاله م بۆی گریا و رۆژی وه فاتی، که س له مال خۆی نه چوه دهره وه. بازارو دوکان نه بوو. رینگه و کۆلان خالی بوو. مه یی موباره کی، به بی ته کلیف و هه را، کفن و دفن کرا. له دوائ سی سال مه لیک نه فزه لی کوپی له نزیک مزگه وتی نه مه ویه مالی پیاویکی صالحی کپی و به قایای جه سه دی موباره کی، رۆژی عاشوور، به حورمه ت و عیزه تیکی زۆر، نه قل کرایه نه وی و سه ر له نو ی دفن کراو مه لیک نه فزه ل سی رۆژ ته عزیه ی بۆ گرت.

رۆژی دووه می وه فاتی، عاله م کۆبووه وه ده نگ ی گریان و شیوه ن نه گه یشته ئاسمان. مه نع ی لوانه وه ی بۆ کرا، ته نیا شاعیر (عماد) قه صیده یه کی به گوول و مه رثیه ی بۆ نووسی.

دو قه تۆر بیللی نه لی: سولتان، وه فاتی کرد و به م وه فاته، ئوممه تی ئیسلام پادشایه کی زۆر به هیزی وای له کیس چوو که له به لایه کی وای رزگار کرد که نه وه نده ی نه مابوو تووشی فه وتانی بکا. سولتان سه لاح نه ددین وه فاتی کرد و دوژمه کانیشی ئیقراریان به گه وره یی کرد. وه ئیقراریان کرد که ئوستادیکی گه وره و عالمیکی عظیم بوو، زۆر ده رسی ئازایی و شاسواریان لی وهرگرت، نمونه ی که ره م، میثالی خه لقی باش و سه رچاوه ی ره حم و شه فه قه ت بوو.

له حاالی هه یاتیدا، هه فده کوپ و کچیکی هه بوو (کتاب الفتح القسی فی الفتح القدس).

ئەوصافى بلندى و ئەخلاق و تەبىياتى باشى :

لە خولاصەى تارىخى ئەم قەھەرمانى ئىسلامە، باش تىگە يىشتىن، كە لە و رۆژە وەى كە بوو وە زىرى خەلىفە عاضد تا وە فاتى، چەند سەئى كورد بۆ غەزاو چەند خزمەتى گەورەى بۆ عالەمى شەرق كورد، چۆن غەلەبەى بە سەر فەرەنگ و ئومەرا ئىسلامدا كورد چۆن توانى دوو مەملەكەتى وەككوو سورىو مىصر كە بە سەبەبى ئىختىلافاى مەزەبى و گەمەى شەخسىيە، رۆر لە يك جوى بوون، لە ژىر حوكمى خۇيدا دامەزىچىن و لە كوردستانە وە تا تونس و يەمەن و عەدەن، رۆر قەومى جوى جوى لە ژىر نفوزى خۇيدا كۆكەتە وە بارىيە تيان لە بەينا بىننىتە وجود.

لە بەينى ئەم قەھەرمانەدا كەس نەبوو كە بەدل سولتانى خۆش نەوى و ئىتاعەتى نەكاو لە وەقتى تەنگانەدا رۆحى خۆى بۆ فېدا نەكاو ئەمەش دەلىلى موحىبەتى و حورمەتى عمومى بوو. وە بۆيە خۇشيان ئەويست چونكە مەعین و نەصيريان بوو، بۆ دوژمىيان قەھەار بوو، بۆ نەفسى خۆى و بۆ مالى دنيا ھەولى نەئەدا، ھەموو سەئى و تەقەللى بۆ مەصلەھەتى ئىسلام بوو.

سولتان صەلاح ئەددىن تەنبا بە عەقلى خۆى ئىشى نەئەكرد و دايمە لە راو فېكرى روئەساو عاقلان ئىستيفادەى ئەكرد. ئەم حالەش بە گوپرەى حوكمى دىنى ئىسلام و سوننەتى پېغەمبەر بوو. قەت حەزى لە ئىستېبادو موستەبېد نەئەكرد.

رۆر جار لە سەر فېكرو قەرارى ھەيئەتى ئىستېشارە، راى خۆى تەرك ئەكرد (وەككوو لە بەرامبەرى صورو عەككادا دېمان).

لە صەنئەتى جەلبى قلوبدا، رۆر شارەزا بوو. ھەموو كەس خۆشى ئەويست، لەبەر ئەمە وە فاتى بوو سەبەرى شىوہن بۆ ھەموو خزم و ئومەراو ئەتباع و رەعيەتى.

ھەموو كەسك زاتى موبارەكى سولتانى بە باوكىكى دالسىوز و بە رەحم، بە پادشاھەكى عادل، بە حوكمدارىكى توند و كوشندە بۆ دوژمن، بە تەپەقدارى راست و

به دوژمن زالم و په نای پیاوچاک به غازیکی مه تین و خادیمیکی دین و توحیدی ئیسلام، نه زانی.

له خزمه تکردنی بۆ ئیسلام نه نه خوښی و نه مال و مندالی مانعی نه نه بوو.

له وه قتیځدا که مه لیک ظاهری کوپی مه ئمور کرد، ئه م نه سیحه ته باشه ی دایه:

"ته وصیه ی ته قوات نه که م، که مه بده ئی هه موو خیریکه، ئه وی خوا نه مری پی کردوه، منیش نه مرت پی نه که م، چونکه سه به بی رزگاریته، خۆت بپاریزه له خوین پشتن، چونکه خوین نانوی، دلای ره عیه ت راگره و ته ماشای نه حوالی بکه، چونکه تو ئه مینی من و نه مینی خوای به سه ریانه وه. دلای ئومه راو ئه رکانی حکومه ت راگره، چونکه مؤفه قیه تی من، له سایه ی مودارای خه لکه وه یه، هه سوودی به که س مه به، چونکه نه جه ل مؤله تی که س نادا. له موعامه له له گه ل خه لکا زور دیقته بکه، چونکه ئه گه ر نه وانه ت لی ره زانه بی خوا عه فووت ناکا، به لام نه وه ی له به یینی توو خواتا واقع بی، به تۆبه کردنی لیت نه بووی، چونکه گه وره و لیبوورده."

سولتان سه لاه نه ددین به رامبه ر به په عیه تی قه ت کیبرو داعیه ی سولتانی نه بوو، هه موو که س به بی زه حمه ت نه یتوانی بجیته لای نه قاپیه وان نه وه زیر، مه نعی نه نه کرد.

صاحب شکات به بی ترس و خوف، نه چووه لای و شکاتی نه کرد. له هه موو لایه که وه شکاتکه ر نه هاته لایو قه ت سه غله ت نه نه بوو. خه لک بۆیه نه چوونه لای، چونکه شاره زای ره حمی و هه ق سه ندنی بوون. لای سولتان گه وره و بچوک له مه قامی هه قدا یه ک بوو. دلایکی نازکی بوو وه زور موته نه سیر نه بوو که ده نگی فه قیرو هه ژاری نه بیست، مه رحه مه تی نه هاته جۆش و چاوی پر نه بوو له فرمیسک و خه لات و پاره ی نه دانی.

ئینسانیه ت و خیری زوری، له لا خوښ بوو. قه ت نه ی نه هیشت له خادهم و کۆله بدی، وه لحال له و زه مانه دا حالی ئه م نه وعانه، زور خراپ بوو. که چاوی به هه تیوی

بکه وتایه، مەرحه مه تی نه هاته جۆش و نه گەر که سی نه بوايه جيگه ی بۆ نه دۆزیه وه، وه نه گەر که سیکی ببوايه پارو مانگانه ی نه دایه تا ته ربیه ی بکه ن.

په حمه تی خوای لی بیت، له جل و بهرگا له خصوص خوارد مه سکه ندا، نموونه یه کی قه ناعه ت و فضیله ت بوو. ده فعه یه ک خانوو یکی باشی بۆ خۆی دروستکرد، که ته وای بوو، هاته سه یری و قه ده ری ته ماشی کرد و گوتی: "له م خانوه دا تا نیه ایه ت نامینین و نه م خانوه لایه قی که سیک نییه که نه جه لی له شویننی بگه پئ و ئیمه له دنیا دا وه ظیفه مان ته نیا خزمه تی خواجه".

مالو مولکی زۆر، قه ت مه غورری نه نه کرد و نه ی گوت: مال و خۆل لام یه که.

له بهر نه وه هه رکه س داوای لی بکر دایه، به مه ئیوسی نه ی نه گێرپایه وه و دائیمه له ته له ب زیاتری نه دا. له بهر زۆری که ره م و ده س بلأوی، مه عییه تی زۆر جار مه وجودی پارهی خه زینه یان لی نه شار ده وه، تا به سه به بی که ره می زۆری بۆ وه قتی ته نگانه بی پاره نه مینیتته وه. میسالی که زۆر گه وه که ره م و ده س بلأوی نه مه بوو که له وه قتی وه فاتیدا نه پارو نه مولک و نه خانووی له پاش به جیما.

نه میر محمه د عه لی له (رحله الشامیه) دا نه لی: "مه رحوم له غایه ت به ده ر که ریم و سه خی بوو، وه نه لێن له دوا ی وه فاتی ته نیا چل و حوت دره می له پاش به جیما که میراتی سوال که ریکیش مومکینه له مه گه لی زۆتر بی".

له سالی ۱۳۱۶ هـ (۱۸۹۸ م) دا که ئیمپراتۆری ئالمانیا، شامی زیاره ت کرد، نو طقیکی داو گوتی:

"زۆرم پی خوشه که له شارێکدام که له وه قتی خۆیدا زاتیکی وای تیا ژیاوه، که هه ره گه وه ی پیاوی عه صری خۆی بوو، وه له شه جاعه ت و ئازاییدا بی نه مسال بوو، شوهره ت و شه هامه تی به دنیا دا بلأو بوو بووه و نه و زاته ش قه هره مان صه لاح نه ددین نه یوبیه".

له دوا ی نه مه بۆ ته عظیم و ته زکار، ئکلیلکی له سه ر مه رقه دی موباره کی دانا.

موحه پرپی (حیاء صلاح الدین الایوبی) ئە لێ، لە شە پێکی ئە هلی صە لییدا بە یی ئە مە ی که لە تیرە بارانی لە شکرێ صە لیبه پە روا بکا، هە لێ کوتایه پێ شە وه و بانگی کردن: لە جینگە ی خۆتان بوێستن، دلی ئە م شیرە لە دلی شیرێ ئیوه بە قوه ت تره .

لە وه قە تێکدا که هیلای که به دهوامی غەزا، بێ تاقە تی کردبوو، وه له بهر شید ده تی نه خۆشی له سه ر و لاخه که ی زۆر ناراحت بوو بوو، پێ یان گوت دابه زه و تۆزی به سیزه وه، به لام لێی قبول نه کردن و گوتی: من که له و ولاغه دابه زیم ئە وسایه به نه خۆشیه که م ئە زانم.

خولاصه ئە م سولتانه بێ ئە مساله به سایه ی ئە خلاق و ئە صافی بڵندیه وه ببوو به نمونه ی ئە ره فی ئیسلام و تیمثالی گه وه یه تی شه رق. مه جلیس پر بوو له عوله ماو عوقه لا، به قاپی پر بوو له فه قیره زار و موحتاجین، وه له گه ل ئە م هه موو گه وه ییه شدا، به ده ره جه یه کی وا متواضع بوو که گووتوو یانه: " تواضع و ته قوای به راستی محیر ئە لعقول بوو".

زۆر جار له شه پدا بۆ غه له به سه ندن و رزگاری مه مله که ت، هۆی تووشی ته هله که ئە کرد. وه لحال له ناو ئە مسالیدا نادر هه یه که ئە وه نده جه لاده ت و فیداکاری نواندبێ. بێ جگه له مه ش بۆ رێکخستنی ئیشوکاری مه مله که ت، زۆر خه ریک ئە بوو، وه له سایه ی ئە مه وه یه که مه مله که تی ئە یوبی له زه مانیداو له هه موو شتێکدا ته ره قیی کرد... به سه ر ره عیه ته وه وه کو باوکیکی دلسۆز وابوو، دانیمه بۆ خێرو سه عاده یتان نه صیحه تی ئە کردن.

لە م خصوصاته وه، شاهیدی هه ره به قوه تی دوژمنه کانیه تی، واقعیه ن (استانلی) ئە لێ:

"عالم له ئە و صاف و ئە خلاق ئە م سولتانه، ئە وه نده تی نه گه یشتبوو، وه لحال هه یج شوبهه نییه که نه فسێکی شه ریف و بڵندو قه هره مانێکی ئازا بوو، زۆر هه ساس و به ره حم بوو، دلیکی صاف و پاکی بۆ حه یاتی زاهیدانه ی بوو. بۆ دینی زۆر به غیره ت

بوو، وه‌به‌م نه‌وصافه‌یه‌وه به راستی لایه‌ق بوو که بیه‌ته نمونه‌یه‌کی قه‌هره‌مانی و مه‌ردایه‌تی بۆ ئیسلام".

کتیبی تاریخی موئه‌ریخین یش نه‌لی:

"له‌ خصوصی سه‌لاح نه‌ددینه‌وه نه‌وه‌ی که مه‌سیحیه‌کانی تووشی ده‌ه‌شه‌ت و حیره‌ت کردبوو، مروه‌ت و علو جه‌نابی، سه‌خا و که‌ره‌می، ره‌حم و حیلمی، لی‌بوردن و عه‌فووکردنی و با خصوص ریه‌ایه‌تی عه‌هدو په‌یمانی بوو، وه به راستی زۆر مه‌وجیبی حیره‌ته، که ئه‌م هه‌موو نه‌وصافه بلنده، که دلی نه‌وروپاییه‌کانی پڕ له ته‌قدیرو ته‌بجیل کردبوو، هه‌موو نه‌مانه وه‌صفی زاتیکی وایه که غه‌له‌به‌ی به‌سه‌ریانا کردوه و له ئاسیای ده‌رپه‌راندوون".

حورمه‌تی مه‌عیه‌تی خۆی نه‌گرت و له‌گه‌لیان زۆر باش بوو، وه نه‌گه‌ر قه‌باحه‌تیک له یه‌کیکیان بقه‌ومایه، قه‌ت نه‌ینه‌دایه رووی. قسه‌ی که‌م نه‌کرد و مه‌عیه‌تیشی به‌م ته‌رحه‌ فێر کردبوو. مه‌جلیسی زۆر پاک بوو، که‌س نه‌ینه‌وێرا له عه‌له‌یه‌ی دراوسی و یا که‌سه‌یک غه‌یه‌تی له‌ لا بکا. ماله‌ مندالی خۆی خۆش نه‌ویست، زۆر جار له‌گه‌ل منداله‌کانیا یاری نه‌کرد. زۆر دیندار بوو وه منداله‌کانیشی به‌و ته‌رحه‌ پێگه‌یانندبوو. عه‌داله‌تی زۆر له لا خۆشه‌ویست بوو، هه‌رکه‌س خیلافی هه‌ره‌که‌تی بکردایه، به‌ شیدده‌ت جه‌زای نه‌کرد. هه‌فته‌ی دوو ده‌فعه به‌ نه‌فسی خۆی، بۆ بیستنی شکاتی مظلومین داننه‌یشت. ده‌رگای بۆ گه‌وره‌و بچوک بۆ فه‌قیرو ده‌وله‌مه‌ن کرابوه‌وه. ئه‌م عاده‌ته‌ی له وه‌قتی سه‌فه‌ریشدا نه‌نه‌گۆری.

(ئیه‌ستیفان سن) نه‌لی:

"سه‌لاح نه‌ددین له ئیجرائاتیدا موه‌فه‌ق، له ئیشیدا شاره‌زا، له ته‌قدیرو لی‌کدانه‌وه‌ی قوه‌تی دوژمندا وریا بوو. که قه‌راری بۆ کردنی ئیشیک بدایه، له کردنی‌دا هیچ ته‌په‌دودی نه‌نه‌کرد. له ئیشدا قه‌ت هیلاکی و بی‌زاری نه‌نه‌زانی، به‌رامبه‌ر زه‌حمه‌ت و هیلاکی زۆر سه‌ه‌بور بوو. ئه‌منیه‌تیک خا‌روقه‌لعه‌ده‌ی به‌ نه‌فسی خۆی بوو.

ئو هه وو نه و صاف و مه زایا بلنډه ی تیا ظاهر بوو. نه فەری له ئیشدا زۆر صادق و
حوکمیشی ده رحه ق زۆر عادل بوو."

سولتان صهلاح نه ددین له جهلدی دووه می ته رجه مه ی (مصور تاریخ اسلام) دا له
ته پەف سه یید نه میر عەلی یه وه به م ته رجه وه صف کراوه:

"صهلاح نه ددین جهانک اک بوبوک و اک قهرمان حکمدار درندن بری ایدی"

نه حمەد زه کی پاشا له مجة له دی (رمسیس) دا به مونسه به تی کاسه که ی صهلاح
نه ددین نه لی:

"قهومی قبطی، نه م پادشا گه وره یه یان زۆر خوش نه ویست، چونکه حیمایه و
ریعایه تی کردن. له ده وری سولته نه تیدا سه عاده ت و ره فاه یان چاو پی که وت، ده لیلی
هه ره گه وره ی نه م موحه به ته ش نه مه یه که ره سمی سولتان صهلاح نه ددین یان له
ته نیش کاسه ی موقه ده سه وه داناهه."

له وه صیه ت نامه که یدا فه رموویه تی: "بۆ نه مه ی که رۆژی حه شر شاهیدی غه زام
بی، شیره که شم له گه ل بنیزن" (هامەر، جلد ٤، ل ٢٠٧، و ٢٠٩).

ئاثاری عومران و مه ده نیه تی:

ئاثاری عظمتی سولتان صهلاح نه ددین، ته نیا عیباره ت به غه زاو ته وحیدی ئیسلام و
حوسنی ئیداره و ده های حەری و سیاسه تی نه بوو. له گه ل نه مه شدا زۆر به بینای باش
باش، ولاته که ی رازاندۆته وه. له ٥٦٦ هـ دا، له نزیک (موطوتی قه دیم) مه دره سه ی
ناصره یه ی بۆ ته دریساتی مه زه بی شافیعی دروس کردو نه مه ش نه وه ل
مه دره سه یه که که له میصر دا دروست کراوه. له دوا ی نه مه (مدرسه القمیه) ی له نزیک
نه وه وه بینا کرد بۆ مه زه بی مالکی. له ٥٧٢ هـ شدا (مدرسه الحنیفه) ی له مالی (وزیر
البطاحی) دا کرده وه که ئیستاکه (السیوفیه) ی پی نه لێن. له گه ل کردنه وه ی نه م
مه دره سه نه دا وه فیه ی بۆ مامۆستا و قوتابیه کانیش ته عین کردو به م ته رجه توانی له
جیگه ی مه زه بی شیعه، مه زه بی سوننی بلاوکاته وه.

صاحیبی کتیبی (صبح الاعشی) ئه لای:

"خانه قاو ته کیه، له پێش حکومه تی ئه یوبیه دا له میصر دا نه بوو، وه ئه وه له موئه سیسی ئه مانه سولتان سه لاه ئه ددینه و له دروستکردنی خانه قای (صلاهی) وه که به (سعید السعداء) مه شهووره، ده سی پێ کرد و به عزێ ئه وقافیشی بۆ دانا".

ئه ساسی قوه تی به حریه له میصر دا، له ته ره ف سولتان سه لاه ئه ددینه وه دانراو به عینوانی (دیوان الاسطول) دائیره یه کی مه خصوص له ژێر نظاره ی مه لیک عادی برایدا بۆ دامه زانده. ئه سکه نده ربیه و دمیاط له قه راغ به حری سپی، وه فسطاط و قوص له سه ر نیل، به نده ری به حری موهم بوون.

چونکه دی که ئه سکه نده ربیه دایمه تووشی تعرضی فه رهنگ ئه بی شوره و قه لای زۆر باش ته عمیر کرده وه، وه له وێ و له میصر دا دوو خهسته خانه شی دروست کرد. قه صی (عه زیز بن ئه لمغن) فاطیمیشی کرد به خهسته خانه و له ناو ئه و قه صره دا غه ریا خانه یه کیشی ته ئسیس کرد.

بۆ ئیصلاهی زراعت و ته سه یلاتی زوراع، به عزێ پردو جۆگه شی دروست کرد. به غه ربی ئه مانه شووره یه کی مه حکه میشی به ده وری پایته ختی میصر دا که عیباره ت بوو له فسطاط و عسکرو قطائع و قاهره ی مضریه دا، کێشاو قه لایه کی مه حکه میشی له جیگه یه کی به رزیدا که بته وانی مودافعه ی ئه و چوار گه په که بکا، دروست کرد.

له ناو ئه و قه لایه شدا خانویه کی بۆ خۆی و سه رای حکومه تی تیا بینا کرد. ئیستاکه ش به سه ر دیواری ئه م قه لایه وه ره سمی هه لۆیه که هیه که عه لامه تی بایه خی نه فسی سولتان سه لاه ئه ددین بوو (هه لۆیه کی سوور له سه ر خامیکی زهرد).

ره سمی که مه رکیشی به ته وای له غه و کرده وه به م ته رجه ئیشوکاری زوراع و توجاری زۆر سه هل کرد. واقعیه ن له ده وری حکومه تی فاطیمیدا نه هلی میصر له ژێر باری گرانی ئه م ره سمه دا به ته وای پشتهی کۆمابووه وه له رووی ئه مه وه، زۆری ظوالم ئی نه کرا.

بیجگه له مهش، سالی دوو هزار دیناری له گه ل هه زار نه رده ب گه نمی به نه میری مه ککه نه داو ره سمی له سه ره حاج هه لگرت. دوو قوتور (نه حمه د بیللی) له نیهایه تی به حسی نه م سولتانه گه روه یه دا نه لی:

"نه مه ی که باسما ن کرد، جزئی که له نه و صافی نه م سولتانه گه وره یه و نه م سه رداره به شه و که ته و نه م فاتحه مظفره، من له و فیکره دام که نه گه نه مسالی سه لاه نه ددین له ناو ملوکی نیسلامدا زور هه لکه وتایه، نه حوالی نیسلام به م نه وعه له خاریج و داخل دا بی خیرو په شوکا و نه نه بوو".

سه یید نه میر عه لی نه لی: (الفضل قاضی) که وه زیری بوو له ئوموری خه یریه دا زوری یارییه ی نه دا، شورا حکومه تی سه لاه نه ددین، ته نیا قه ره قوش، حسام نه ددین و مه شطوب و نه مثالی نه بوو، وه کو قاضی و کاتب عماد نه ددین و عیسا الحکاری و به عزای عوله مای به شه ره تیشی تیا بوو.^(۱۱)

کورانی سولتان سه لاه نه ددین:

سولتان سه لاه نه ددین له حالی خه یاتیدا حکومه تی فه له ستین و سوریه ی به مه لیک نه فه ضل عه لی (نه بو نه له سه ن نور نه ددین)، و میصری به مه لیک عه زیز عوسمان (نه بو نه لفه تح عماد نه ددین) و حه له بیشی به مه لیک ظاهری غازی (غیاث نه ددین) دا بوو.

مه لیک عادلی براشی به شیککی جه زیره ی به ده سه وه بوو. کورانی شیرکۆهی مامیشی له حمص دا جیگیر بوون و یه مه نیش به ده سی کورانی سه یف نه لئیسلام (طفکتین) ی برایه وه بوو. له وه قتی وه فاتیدا سولتان که سی نه کرد بوو به واریث و خه لف، له بهر نه وه کوپه کانی هه رکه سه له جیگه ی خوی ئیداره ی حکومه تیان کرد و ته قریبه ن نزیک سالتیک تابیه تی عالییه ی مه لیک نه فه ضل یان محافظه کرد.

مەلیك ئەفزەل، مەلیك عەزیز، مەلیك عادل؛

مەلیك ئەفزەل، كۆپرە گەورە سولتان صەلاح ئەدەدین بوو، وە لە دواى باوكی مەتبوعى باقى حكومه تانى ئەیوبى بوو، ضیاء الدین ئیبن ئەپیر (برای موئەریخی مەشهور ئیبن اثیر) وەزیر و مودیری ئوموری بوو. ئەو وەزیرە، لە ئیدارە و سیاسەتدا زۆر ضعیف بوو. لە بەر ئەوە ئینتیقامی ئیدارە زۆر تێكچوو، وە لە رووی ئەم وەزیرە بى ئیدارە و تەدبیرە، ئومەرای مەشهورو ئیشكدارى زەمانى سولتان صەلاح ئەدەدین زۆر لە بەرچاوى مەلیك ئەفزەل كەوتن و عەزل کران. لە بەر ئەمە، هەموویان عاجزبوون و یەك لە دواى یەك سوریه یان بەجى هیشت و چوونە میصر لای مەلیك عەزیز. وە زاتەن زۆری پى نەچوو، مەلیك عەزیز سەر بە خۆی میصرى ئیعلان کرد و لە ۵۹۰ هـ دا، بۆ زەوت کردنى مولكى براكەى، بە لەشكرە وە رووی کردە سوریه.

ئیختیلافى بەینى ئەم دوو باریه بەناو بڑى مەلیك عادل و بەعزى ئومەرای ئەیوبى، هەرچۆنى بوو، ئەمجارە تەسكین کرا. بەلام سالى دواى، مەلیك عەزیز دیسانە وە هاتە سەر شام و ئەمجارە مەلیك عادل یارمەتى مەلیك ئەفزەلى داو بە سیاسەت و تەشویقاتى خۆى، لەشكرى میصرى لە مەلیك عەزیز وەرگێراو ئەم شازادە یەش بە نەتیجە، مەجبور بوو گەڕایە وە میصر.

مەلیك عادل، لە ئووه لدا بە ظاهر، تەپە فدارى رێك كەوتنى برازاكانى بوو، بەلام لە دوایدا كە تەماشای بى ئیدارەیی و بى تەجرەبەیی كردن وزانى كە رەنجى سولتان صەلاح ئەدەدین لە رووی كۆپرەكانیە وە، مومكینە بە باد بچى، وە مەملەكەتى ئەیوبى تووشى نشوستى و بى هیزى ببى، ویستى ئیدارەى مەملەكەت بگرتە ژێر دەسى خۆى و زاتەن نارێكى برازاكانیشى بۆ ئەم مەقصدە خدەمتى بوو.

بەم فیکرە لای مەلیك ئەفزەلى گرت و مەلیك عەزیزى بە ناو میڤدی گێرایە وە میصرو لەپاشدا دیسانە وە ناشتى کردنە وە و مەلیك ئەفزەل گەڕایە وە شام و خۆشى لە میصردا بۆ رێخستنى ئیشوکاری میصر، بەناوی مەلیك عەزیزە وە مایە وە. لە حەقیقەتدا

نه‌یویست بناغه‌ی حاکی خۆی له مه‌مله‌که‌تی فیرعه‌ونه‌کانا دابنێ. له‌دوای به‌ینیك، به‌عزێ به‌هانه، له‌گه‌ڵ مه‌لیك عه‌زیزدا له‌شکریان کرده‌ سه‌ر مه‌لیك نه‌فزه‌ڵ له‌ دوای شه‌پو ده‌عوا له‌ ۵۹۲ هـ دا شام زه‌وت کراو مه‌لیك نه‌فزه‌ڵی به‌ده‌خت، له‌ باتی دیمه‌شق، به‌ ناعیلاجی به‌ قه‌لای (سارخد) رازی بوو، سوریه‌ به‌ ناوی تایبعی ظاهیری میصر، که‌وته‌ ده‌س مه‌لیك عادل.

واقیعه‌ن ئهم موعامه‌له‌یه‌ له‌ خصوص نه‌خلاق و خزمایه‌تیه‌وه، زۆر ناشیرین بوو، به‌لام سه‌لامه‌تی مه‌مله‌که‌تی نه‌یوبی وای ئیجاب نه‌کرد و لازم بوو به‌رامبه‌ر به‌ ته‌عه‌ره‌چاتی یه‌ك له‌ دوای یه‌کی نه‌ه‌لی سه‌لیب و ریکخستنی ئیشوکاری مه‌مله‌که‌تی نه‌یوبی، حوکمداریکی به‌ شه‌وکه‌ت و سه‌رداریکی به‌ نفوز و ته‌جره‌به‌، بێته‌ سه‌ر ئیش. له‌به‌ر ئهمه‌ هه‌ر ته‌ماشای مه‌صله‌حه‌تی عمومی بکری، هیچ عیتابیکی تاریخی رووناکاته‌ فاتیحی که‌رگ.

مه‌لیك عادل له‌ دوای ساخ کردنه‌وه‌ی سوریه‌ بۆ خۆی و ریکخستنی کارویاری، ته‌فتیشیکی نه‌حوالی جه‌زیره‌ی کرد و ئیداره‌ی نه‌ویشی دامه‌زراند. وه‌ له‌دوای وه‌فاتی کتوپپی مه‌لیك عه‌زیز (۲۷ محرم ۵۹۵)، به‌ ناعیلاجی گه‌راپه‌وه‌ سوریه‌، چونکه‌ مه‌لیك نه‌لمه‌نصور محمودی کۆپی مه‌لیك عه‌زیز هه‌شتا منداڵ بوو. مه‌لکی نه‌فزه‌ڵی مامی بانگ کرابوو میصرو کرابوو به‌ نائیبی مه‌لیك مه‌نصور.

مه‌لیك نه‌فزه‌ڵ ویستی له‌م وه‌ظیفه‌ تازه‌یه‌ ئیتیفاده‌ بکاو حه‌قی خۆی له‌ مه‌لیك عادل مامی مسینی، له‌گه‌ڵ مه‌لیك ظاهری بۆی که‌ حاکی حه‌لب بوو، موخابه‌ره‌ی کرد و وه‌عدی یارمه‌تی له‌ویش سه‌ندو هاته‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ له‌شکر بکاته‌ سه‌ر سوریه‌.

مه‌لیك عادل، له‌م که‌ین و به‌ینه‌ خه‌به‌ردار بوو، وه‌ به‌ نفوزو سیاسه‌ت زوو به‌نی مه‌لیك نه‌فزه‌ڵ و ئومه‌رای مه‌عیه‌تی تیکداو به‌ له‌شکرێکه‌وه‌ رووی تیکردو ته‌نگی پێ هه‌لچنی، نیه‌یه‌ت له‌ ربیع الثانی ۵۹۶ هـ دا، مه‌جبوری ته‌سلیم بونی کرد و خۆی و

مه‌لیک مه‌نصوری له میصر کرده ده‌ره‌وه مه‌مله‌که‌تی میصریشی داگیر کرد و مه‌مله‌که‌تی خۆی ئیعلان کرد.

مه‌لیک نه‌فزه‌لێ به‌دبه‌خت، به‌ مه‌ئوسێ گه‌پایه‌وه قه‌لای (سرخد). له دواى به‌ینێک مه‌لیک ظاهری برای، ویستی شامی بۆ بسینێته‌وه و هه‌تا به‌ له‌شکری حه‌له‌به‌وه هاته سه‌ر ئه‌م شاره‌و موخاصه‌ره‌شی کرد، به‌لام ئه‌و وه‌قه‌یه‌ش سیاسه‌ت و ته‌دبیری مه‌لیک عادل به‌ فریادا گه‌یشت و به‌ینی دوو برای تێکداو مه‌لیک ظاهر وازی له موخاصه‌ره هێناو گه‌پایه‌وه حه‌له‌ب. مه‌لیک نه‌فزه‌لێش گه‌پایه‌وه سرخد.

له دواى به‌نێک مه‌لیک عادل، قلعه‌ت نه‌له‌نجم و سروح صمصادیشی دا به‌ مه‌لیک نه‌فزه‌لێ، به‌لام ئه‌م ئیحسانه، نه‌وه‌نده‌ی ده‌وامی نه‌کردو له ۵۹۹ دا له ده‌سی سه‌نده‌وه.

دایکی مه‌لیک نه‌فزه‌لێ گه‌لێ تگای له مه‌لیک عادل کرد، به‌لام فائیده‌ی نه‌بوو. مه‌لیک نه‌فزه‌لێ که‌ وایزانی، قه‌لای صمصادی ته‌عمیر کرده‌وه و خۆی به‌ تابیعێکی سه‌لجوقی رۆم ئیعلان کردو موده‌تێکیش به‌ونه‌وعه رایبوارد. هه‌تا که‌ مه‌لیک ظاهری برای وه‌فاتی کرد به‌ یارمه‌تی (کیکاس)ی حوکمداری سه‌لجوقی، ویستی حه‌له‌ب بگری و حکومه‌تێک بۆ خۆی پێکه‌وه بنی. به‌لام ئه‌م ئاخسته‌قه‌لایه‌ش، به‌ سه‌به‌بی ناپێکی موته‌فیه‌کانی و موخاخه‌له‌ی مه‌لیک نه‌شهره‌فی کوپی مه‌لیک عادل‌وه سه‌ری نه‌گرت (۶۱۵هـ) وه‌ شازاده‌ی به‌دبه‌ختی به‌ مه‌ئوسێ گه‌پایه‌وه صمصادو تا ئاخیری عومری مه‌تروک و مه‌هجور له‌ویدا ژیاو له ۶۲۲ دا کتوپڕ وه‌فاتی کرد.

سه‌لتنه‌تی مه‌لیک عادل:

سه‌یف نه‌ددین مه‌لیک عادل له ۱۶ی ره‌بیعوئه‌لئوخره ۵۹۶هـ (۲ شوبات ۱۲۰۰م) دا له قاهره حوکمداریی خۆی ئیعلان کرد، وه‌ وه‌کوو باسماں کرد به‌ صوره‌تێکی ماهیرانه، مه‌مله‌که‌تی سولتان مه‌لاح نه‌ددینی ته‌قربیه‌ن به‌ ته‌واوی، (بیجگه‌ له حه‌له‌ب) هێنایه

ژۆر حوكمی خۆی. له خصوصی ئیداره وه، له سه ر شوینی كاکی رۆیشت و ئیداره ی مهمله که تی به ناوی خۆیه وه دایه دهس کوپه کانی. مهلیك کاملی به سه ر میصره وه، (مهلیك المعظم عیسا) ی به سه ر سوریه وه (مهلیك ئەلئەشرەف موسا) ی به سه ر جهزیره وه دانا. به عزی له کوپه کانی تریشی کرد به حاكمی جیگایانی تر و تابییی براکانی بوون.

له دهوری حکومه تی مهلیك عادل دا، تضیقاتی ئەهلی صهلیب ئەوهنده نه بوو. له گه ل ئەمه شدا ئومه رای فره نگ، به ئاینیکی مه خصوص، ئەو عهدو په یمانه ی که له گه ل سولتان صهلاح ئەدینیان کردبوو، شکاند. وه ئۆردوویه کی گه وره ی ئەهلی صهلیب له عبه ره وه هاته سه ر به یروت و گرتی. ئەم تهعه پوزه ته صادوفی وه قتی شه پو هه رای به ینی کوپانی سولتان صهلاح ئەدینی کردبوو.

مهلیك عادل له دای هاته سه رته ختی، به له شکرێکه وه چوو (یافه) ی داگیر کرد. ئەهلی صهلیبیش (تیبین) یان مو حاصه ره کرد، به لام بۆیان نه گیراو داوای صولحیان کردو موتاره که یه کی سی سالی له بهینه دا کراو فره ته نه ی ئەهلی صهلیبی چواره م به م ته رجه برپایه وه.

له ۶۱۳ دا مهلیك ظاهر غازی، حاكمی حه لّهب، وه فاتی کردو ته شه بوسی مهلیك ئەفزه ل بۆ گرتنی ئەم شاره، له گه ل (کیکاس) ی سه لجوقی رۆمدا سه ری نه گرت و حه لّهبیش که وته دهس مهلیك ئەشره فی کوپی مهلیك عادل، وه ئیداره ی کوپانی قههره مانى هه ره گه وره ی ئیسلام، به م ته رجه دوا ی هات.

له بى طالییی مهلیك عادل بوو که ناگری ئەهلی صهلیبی ئەمجاره، نه گه یشته مهمله که تی ئیسلام و ته نیا ئستامولی سوتاند و وێرانکرد.

پاپا (ئینوسانی سییه م)، له ۱۲۱۶ - ۱۲۱۷ م دا، فره ته نه ی ئەهلی صهلیبی پینجه می ئیجاد کرد. قه رالی (مهجاپ)، وه دوقه کانی ئاوستریا و باویرا، له گه ل ئومه رای ئالمایا جنوبی، هه موو داخلی ئەم قافلە ی پینجه مه بوون. وه ئۆردوویه کی ۲۵۰,۰۰۰

که سی (نۆری ئالمان بوو)، رووی کرده ساحیلی سوریه و له به حرهاتنه دهره وه و ته پره فی عه ککایان تالان و ویران کرد و حهتتا له گه ل گه وره کانی سوریه شدا که و تنه شه پره وه. له دوا ییدا قه راریان دا که بچنه سه رمیصر. واقعی عه ن گه پانه وه قه راغ به حرو سواری گه میه کانیان بوون و روویان کردمه مه نصه بی نیل و له وی هاتنه دهره وه و ده وری دمیاطیان دا.

مه لیک عادل له و به ینه دا، له شیمالی سوریه بوو، که خه به ری دمیاطی بیست، به تالووکه بوو بۆ کۆکردنه وه ی له شکر و موقابه له ی نه هلی سه لیب. رووی کرده شام، به لام نه جهل مۆله تی نه داو له نزیک شام له (علاکین) دا وه فاتی کرد (جه مادی نه لئاخر ۶۱۵هـ، ۲۱ ئۆغسطوس ۱۲۱۸م).

نه و صاف و میزاتی:

موئه لیفی "مصور تاریخی اسلام"، سه یید نه میر محمه د عه لی نه لی، سه یف نه ددین مه لیک عادل، نه هلی مه عریفه ت و ته دبیر، نۆر دوور نه ندیش، له حه ره کاتیا فضیله ت په روه رو له ته شه بوساتیا به ثبات و له نه عمالییدا مه یالی چاکه بوو.

وه کوو کاکی نۆر عیلم و مه عاریفی خو ش نه ویست.

به ئازایی و به جه رگی له شه پدا، به عه قل و که مالی له ئیداره و سیاسه تدا، له زه مانى کاکیا ده سه پاستی بوو، چ له زه مانى کاکیا و چ له ده وری حکومه تی خویدا غه زایه کی نۆری له گه ل نه هلی سه لیب کردوه.

له گه ل قه پالی ئینگلیز (ریشاری شیردل) دا نۆر دوستانیه تی بوو. وه نه م قه پاله له موخابه به و موکاله مه دا، (خۆشه ویست و پرام) ی پی نه گوت، وه حهتتا به ناوی نه م دوستانیه تیه وه، مه لیک کاملی کوپی کردبوو به (شوالیه — جه نگاوهر).

له سکه دا عینوانی (نه بو نه لفدا) ی قبوول کردبوو. له زه مانى خویدا شه وکه ت و سه طوه تی حکومه تی به ته واوی محافه ظه کرد.

دهوری سه لته نه تی مه لیک کامل :

عینوانی (ناصر نه ددین) و کونی ه ی (نه بو نه لمعالی محه مه د) ه و کوپی مه لیک عادل ه، له ره بیعولنه وه لی ۵۷۶ ه دا هاتۆته دنیا وه. له دوا ی وه فاتی باوکی بوو به هوکمداری میصر و ده رکردنی نه هلی سه لیب له ده وری دمیاط و خاکی میصر، که و ته عۆده ی نه و.

له و به ی نه دا نه لمه لیک نه لموعه ظه م عیسا (شه ره ف نه ددین) هوکمداری سو ریه بوو، مه لیک نه لئه شه ره ف موسا (مظفر نه ددین) یش ئیداره ی حه له بی گرتبوه ده س خۆی. ئۆردووی نه هلی سه لیب، موده تیکی زۆر دمیایگی مو حاصه ره و ته ضیق کرد، چ مو حاصرین و چ مه حصورین، له بهر نه خو شی و برسیه تی، ضایه عاتیکی زۆریاندا و له دوا ی سال و نیویک مو حاصه ره و تضیق، ئینجا دمیاط که و ته ده س نه هلی سه لیب له ئیبتیدای مو دافه عه دا، نه هالی و مو دافیعی نی نه م شاره، ۷۰,۰۰۰ که سیك بوو، به لام له وه قتی ته سلیمیدا، ته نیا سی هه زاریکی ما بو وه و نه مانهش له ته ره ف نه هلی سه لی بی مو ته عه صیب و خو ینخوا ره وه، قه تل و عام کرا.

ئۆردووی سه لیب له دوا ی گرتنی دمیاط رووی کرده قا هیره. ئۆردووی مه لیک کامل، هه رچه نده له ته ره ف له شکری براکانیه وه ته قوییه کرابوو، به لام دیسانه وه به نه ظه ر ئۆردووی دو شمنه وه زۆر که م بوو، وه به ره به سستی تعرضی پی نه کرا، له بهر نه وه مه لیک کامل له گه ل قوماندا نی ئۆردووی نه هلی سه لیب که و ته مه و خابه ره وه به شه رطی وازه ینان له دمیاط، وه عدی ره تکر دنه وه ی فه له سستینی دان ی، به لام نه م ته کل یفی صولحه، له ته ره ف نه هلی سه لی به وه قبو ل نه کرا.

سقو طی دمیاط و ته عه روضی نه هلی سه لیب بۆ سه ر قا هیره، له نه و رو پا دا ته ئسیر یکی زۆری بوو، نه هلی سه لیب که و ته طه معی میصر، وه مه لیک کامل یش بۆ نه جاتدانی میصر حازر بوو واز له قودس به ین ی. له م حاله دا به طاشه تی ئۆردووی نه هلی سه لیب و طفیانی نیل، فه رحه تیکی باشی دا به مه لیک کامل.

نه‌مری دا هه‌موو سه‌ده‌کانیان شکاند و نه‌رازی ده‌لتا غه‌رق کرا. خه‌تی ره‌جعه‌تی نه‌هلی سه‌لیب بپرا، له به‌حه‌روه خواره‌مه‌نیان نه‌ه‌گه‌یشتی، وه تووشی برسیه‌تیه‌کی خراپ بوون. وه له‌لایه‌کی تریشه‌وه، له‌شکری ئیسلام به‌کۆمه‌لی بچوک بچوک، لییان که‌وتبوونه هجوم و ته‌عه‌روض و شله‌ژاندبوویانن. له‌سه‌ر ئه‌م نه‌حواله، نه‌هلی سه‌لیب که‌وته ته‌له‌بی صولحه‌وه، به‌شه‌رطی موساعه‌ده‌کردن به‌گه‌رانه‌وه‌یان و موساعه‌ده‌ی زیاره‌ی حه‌جاجیان، صولحیان کرد و رویشتن.

له‌دوای ئه‌مه که‌هه‌رای نه‌هلی سه‌لیبی شه‌شه‌م بپایه‌وه، نه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو له‌ناو کورانی مه‌لیک عادلدا شه‌پێ خۆمائی ده‌سی پێ کرد. مه‌لیک نه‌لموعه‌ظه‌م عیسا، حاکی سوریه، له‌کاکی وه‌رگه‌پاوی بپیه ته‌ختی میصرو خه‌ریک بوو سه‌غله‌ت بوو. له‌وه‌قته‌شدا ئیمپراتۆری ئالمانیا (فره‌دریقی دووهم) به‌له‌شکریکی گه‌وره‌وه‌رووی کردبووه میصر. مه‌لیک کامل، ناعیلاج ماو که‌وته موخابه‌ره له‌گه‌ل ئیمپراتۆرو ویستی صولحیکی له‌گه‌ل بکا.

به‌ته‌قدیری خوا، له‌وه‌ینه‌دا مه‌لیک المعظمی حوکمداری سوریه، وه‌فاتی کرد (زی نه‌لقعه‌ ۶۲۳ هـ) و مه‌له‌که‌ته‌که‌ی بۆ مه‌لیک ناصر داودی کورپی به‌جیه‌یشت. مه‌لیک کامل له‌م وه‌ضعیته ئیستیفاده‌ی کرد و به‌له‌شکروه‌وه‌رووی کرده‌شام، مه‌لیک نه‌شه‌رفی برای له‌نه‌وه‌لا ویستی یارمه‌تی مه‌لیک ناصر بدا، به‌لام له‌دواییدا له‌گه‌ل مه‌لیک کامل رێکه‌وت و به‌یه‌که‌وه‌شامیان گرت و مه‌لیک کامل به‌رامبه‌ر به‌به‌عزی ولاتانی جه‌زیره‌شامی دا به‌مه‌لیک نه‌شه‌رف ۶۲۶ هـ، وه‌که‌رگ و نه‌لشواک و به‌عزی قه‌لای تر، له‌باتی شام، درا به‌مه‌لیک ناصر داود (۱۲)

مه‌لیک کامل، له‌دوای جیه‌جێکردنی ئیشوکاری سوریه، رووی کرده‌جه‌زیره‌(مه‌زپۆتامیا)، وه‌بۆ به‌ربه‌ست کردنی لافاوی خواره‌زمی و موغۆل، ئه‌م ولاته‌ی تنظیم کرد و به‌عزی جیه‌گه‌شی که‌به‌ده‌س ئه‌م و نه‌وه‌وه‌بوو زه‌وت کرد و (حصن‌کرد)ی به‌ناوی مه‌لیکی خاصه‌وه‌دا به‌مه‌لیک نه‌جم نه‌ددین نه‌یویی کورپه‌گه‌وره‌ی و به‌سه‌ر

جه‌زیره‌وه دانا، له دواى به‌ینی، موساعه‌ده‌ی کرد که نه‌جم نه‌ددین نه‌یوب له‌شکری بیّ صاحبی خواره‌زمی بگریته ژێر ده‌سی خۆی تا بتوانی به‌ربه‌ستی لافاوی موغۆل بیی.

له ٦٢٩ هـ دا (١٢٢٩م)، ئیمپراتۆری ئالمانیایا فره‌دریق، که گه‌یشه‌ سوریه، موزاکه‌راتی صولحه‌ی به‌ینی ئیمپراتۆر و مه‌لیک کامل له‌م رۆژانه‌دا دوا‌ی هات.

به‌ گوێره‌ی ئه‌م موعا‌هه‌ده‌یه قودسی شه‌ریف له‌گه‌ڵ ناصره‌و اطراف‌ی و له‌عه‌ککاو‌ه تا یافه، پارچه‌یه‌کی ساحیل‌یش، به‌ موه‌قه‌تی که‌وته ده‌س فره‌دریق و به‌رامبه‌ر به‌مه‌ تا مو‌ده‌ی ده‌ سا‌ڵ و شه‌ش مانگ و ده‌ رۆژ واز له‌ شه‌ر هێنرا. وه‌ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه به‌رامبه‌ر به‌ هه‌موو دوژمنێک ئیمپراتۆر نه‌بوایه‌ یاریه‌ی مه‌لیک کامل‌ی بدایه. خولاصه‌ ئه‌م موعا‌هه‌ده‌یه نه‌ موسلمان و نه‌ گاوو‌ری مه‌ن‌ون نه‌کرد، وه‌ ئیمپراتۆریش زۆری پیّ نه‌چووه‌ له‌ستینی به‌جی هێشت و چووه‌وه بۆ ئالمانی.

له‌ دوا‌ی ئه‌م صولحه‌ زۆری پیّ نه‌چوو که به‌ینی مه‌لیک کامل و مه‌لک نه‌شه‌رفی برای، له‌گه‌ڵ سولتان‌ی رۆم تیکچوو. وه‌ سولتان که‌یقوبادی سه‌لجوقی، له‌شکری کرده‌ سه‌ر شیمالی جه‌زیره (٦٣١هـ) و له‌گه‌ڵ له‌شکری نه‌یوبیدا که‌وته شه‌ر په‌وه. له‌ نه‌وه‌لا، تالعی شه‌ر بۆ له‌شکری سه‌لجوقی موساعید بوو، وه‌ به‌عزێ جیگه‌یان له‌ مو‌لکی نه‌یوبی داگیر کرد، به‌لام پێیان محافظه‌ نه‌کرا، وه‌ نیهایه‌ت ئه‌م ده‌عوایه به‌ وه‌فاتی سولتان که‌یقوباد برپایه‌وه، وه‌ له‌شکری سه‌لجوقی له‌ خاکی نه‌یوبی ده‌رکرا (٦٣٣هـ).

رتیکی به‌ینی مه‌لیک کامل و مه‌لیک نه‌شه‌رف، نه‌وه‌نده ده‌وامی نه‌کرد و مه‌لیک نه‌شه‌رف له‌عه‌له‌یهی کاکێ، له‌گه‌ڵ باقی ئومه‌رای نه‌یوبیدا ئیتیفاقی کرد. مه‌لیک کامل ئه‌مه‌ی بیست و ده‌س پێشکه‌رکی کرد، به‌ له‌شکری میصره‌وه رووی کرده‌ شام. به‌لام له‌ پێش نه‌وه‌دا که له‌گه‌ڵ له‌شکری مه‌لیک نه‌شه‌رف و موته‌فیه‌کانی بکه‌وێته شه‌ره‌وه، مه‌لیک نه‌شه‌رفی برای له‌ شام نه‌مری خوا‌ی به‌جی هێنا (٤ی محرم ٦٣٥) وه‌ شاری شام بیّ مو‌حاره‌به‌ که‌وته ده‌س مه‌لیک کامل. به‌لام به‌رامبه‌ر به‌ ته‌سلیم کردنی ئه‌م شاره (به‌عه‌له‌به‌ک) و (بصری)ی دا به‌ مه‌لیک صالح ئیسماعیلی برای.

مه لیک کامل له دواى ئەم غه له به یه، به چەند مانگیك له دیمه شق وه فاتی کرد (۲۱ رجب ۶۳۵هـ، ۸مارت ۱۲۳۸م).

ئه و صاف و مزیاتی:

مه لیک کامل، بی شوبهه هوکمداریکی زۆر باش و موقته دیر بوو. ئه و صافی بلندی خوئی، چ له مهیدانی شه پداو چ له ئوموری سیاسیدا، زۆر چاک نواندوه. وه فاتی، مه بده ئی نوشوستی حکومتی ته یو بیه. له ته پره ف (ریشاری شیردل) هوه به (شوالیه) قبول کرابوو. له خصوص عیرافان و عومرانه وه، له سه ر شوینی باوک و مامی رویش. به عزئی ئاساری باشی هیه و له گه ل ریڅخستنی ئوموری نه سقاو نه روای، میصر، له گه ل خه ریک بوو. ته حکیماتی قه لای قاهره ش له زه مانی نه ودا ته واو کرا.

واقیعه ن به سه به بی ته سلیم کردنی قودسی شه ریف و به عزئی جیگه ی تر به ئیمپراتۆری ئالمانیای، به ظاهر لایه قی عیتابه. به لام له پیش نه مه دا که ئینسان له م خصوصه وه هوکمیکی قطعی بدا، لازمه ملاحظه ی وه زعیه تی سیاسیه ی نه و زه مانه بکاو نه حوال و حه ساده تی براکانیش بینیته به رچاو.

مه لیک عادل دی دووه م:

له دواى وه فاتی مه لیک کامل، ئومه رای شه یو بی، مه لیک عادل دی دووه میان، که کوپه بچووکی مه لیک کامل بوو، به سولتان ئیعلان کرد. وه لحال ئەم شازاده یه، چ له بهر بچووکی و چ له بهر بیکاره یی، قابلیه تی هوکمداری نه بوو. وه له م خصوصه وه حق له ته پره ف مه لکی نه جم نه ددینی بار گه وره یه وه بوو، که له وه ینه دا حاکی جه زیره بوو. له وه قتیڅدا که له گه ل موحاصه ره ی (ره ها) خه ریک بوو، خه به ری وه فاتی باوکی زانی و وازی له موحاصه ره هینا و له وه دا بوو که بی بۆ سوریه، به لام له پرێکا تووشی

عوصیانی خواره زمییه کانی مه عیه تی بوو، وه ویستیان بیگرن، مه چۆنی بوو نه جاتی خۆی دا و خۆی گه یانده سنجار.

به درنه ددین لؤلوی حاکمی موصل، که یه کئی له دوزمنانی نه میر نه جمه دین بوو، له م فرصه ته دا ویستی مه حووی بکاته وه له سنجاردا مو حاصه ری کرد.

به لام قاضیه عاقله که ی شازاده، به حوسنی ته دبیری، خوارزمیه کانی له گه ل ناشت کرده وه به یارمه تی نه و له شکری به در نه ددین لؤلوی زۆر خراپ شکاندو له ویه رووی کرده دیار بکر. وه سولتانی رۆمیشی له ده وری نه م قه لایه دا شکاندو ولاتانی جه زیره ی دیسانه وه هتیا به ژیر ئیطاعتی.

له سالی ۶۲۶ هـ دا، حاکمی شام (مه لیک جواد یونس)، ته کلیفی گۆپینه وه ی سنجارو ره قه و عانه ی له گه ل شام، له نه میر نه جم نه ددین کرد. نه میر نه جم نه ددین نه م فرصه ته ی له ده س نه داو قبولی کرد. تورانشاهی کوپی به سه ر جه زیره وه به جیه یشت. حه ران و ره ها و به عزئی جیه گی تریشی، دا به ئومه رای خواره زمی. وه به له شکریکه وه رووی کرده سوریه و شامی گرت.

مه لیک عادل و نه میر داوای ئامۆزای که حاکمی که رگ بوو، له به ینی خویانا وایان قه رار دابوو که بجینه سه ر مه لیک نه جم نه ددین نه یوب، له و وه قته دا به عزئی ئومه رای به ناویانگ له مو عامه له ی مه لیک عادل، عاجز بوو بوون و هاتبوونه لای مه لیک نه جم نه ددین. حه تا نه میر داودیش به شهرتی نه مه ی که شامی بدریتی، ویستی له گه ل مه لیک نه جم نه ددین دا ئیتیفاق بکا، به لام نه م ته کلیفه ی قبول نه کراو له دوا ی نه مه دیسان بایدایه وه سه ر مه لیک عادل.

له سالی ۶۲۷ هـ دا، مه لیک نه جم نه ددین بۆ زه و تکردنی میصر، خۆی حازر کردو به پینج هه زار که سیکه وه له شام هه لساو چوو بۆ نابلس. نه جم نه ددین ویستی بزانی، مه لیک ئیسماعیلی مامی به راستی یارمه تی نه دا یان نا، چونکه نه م مامه زۆر ته فره ی

دابوو، وه به قسه هیچی نه هیشتبووه، وه لحال ئه م مامه له گه لای خیانه تی ئه کردو له ژیره وه له گه لای ئه هلی حمص قسه یان کردبوو به یه ک.

له لایه کی تریشه وه ئومه رای له شکری مه لیک نه جم ئه ددینی، به ئه نواعی وه عد و قیل ته فره داو، له پڕیکدا بلاوه یان کرد و مه لیک نه جم ئه ددینیان له نابلس دا. به ته نیا به جی هیشت. ئه میر داوی حاکی که رگ، که ئه مه ی بیست، به له شکره وه هاته سه ر نابلس و مه لیک نه جم ئه ددینی ئه سیر کرد و ناردیه که رگ. هه رچه نده مه لیک عادل داوی کرد که بۆ بنیڕی، قبوولی نه کرد.

له وه به ینه دا موعاه ده ی به ینی مه لیک کامل و ئیمپراتۆر فره دریق، وه عده ی ته واو ببوو. به لام فره نگه کان نه یانته ویست بیده نه وه. ئه میر داود، به خۆیا راهه رموو، وه به له شکره وه چوو سه ر قودس و له داوی موخاصه ره یه کی بیست و یه ک رۆژی، زه وتی کرد (جه مادی ئه لئه وه ل ۶۳۷هـ). وه ئه و ته حکیمانه ی که له شاره که له ته ره ف فره نگه وه کرابوو هه مووی تی کدا.

له حوسنی طالعی مه لیک نه جم ئه ددین، موزاکه ره ی به ینی ئه میر داود ئیسماعیل و مه لیک عادل، سه ری نه گرت و به ته وه سوطی ئه میر حه ماما، مه لیک نه جم ئه ددین ئه یوب و ئه میر داود، پڕیک که وتن و هه ردووکیان له قودسدا موعاه ده یه کیان له به ینی خۆیا نا کرد. به گویره ی ئه م موعاه ده یه، میصر بۆ مه لیک نه جم ئه ددین و سوریه و ولاتانی شه رقیش بۆ ئه میر داود ئه بوو.

ئیتیفاقی به ینی ئه میر داود و مه لیک نه جم ئه ددین، مه لیک عادل ترساندو ده س به جی ئه مری دا به مه لیک ئیسماعیلی مامی، که بجیته سه ر ئه و دوو موته فیه و خۆشی به فیکری چوونه سه ر فه له ستین، به له شکری میصره وه له (بلباس) دا ئۆردوگای دامه زراند. به شیکی له شکری مه ملوک، که به ناوی مه لیک ئه شره فی باری مه لیک کامله وه، ئه شره فیه یان پڕی ئه گوتن، له مه لیک عادل رازی نه بوون، له ئۆردوگادا

چوونه سه‌ری و گرتیان و له سولتانی خه‌لیان کرد و ناردیان له قه‌لای قاهره‌
حه‌پسیان کرد. (۱۲)

له‌دوای چه‌ند رۆژێک مه‌لیکی میصریان ته‌کلیفی مه‌لیک نه‌جم ئه‌ددین کرد.

مه‌لیک ئه‌لصالح نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوب:

کۆپه‌ گه‌وره‌ی مه‌لیک کامله‌، له ۶۲۳هـ دا له میصر، هاتۆته دنیاوه. له ۶۲۵ دا
باوکی کردی به وه‌لی عه‌هدی خۆی. به‌لام به ته‌ئسیرو بوختانی دایکی مه‌لیک عادل
دووهم، له دوای به‌ینیك له‌به‌رچاو که‌وتوو له میصر دوورخرا‌بووه. وه‌کوو له سه‌ره‌وه
گوتمان، زۆر تووشی ئه‌زیه‌ت و کوێره‌وه‌ری بوو، به‌لام نیه‌یه‌ت بێ کاره‌یی مه‌لیک عادل
ئه‌بو‌به‌کر، به‌ فریادا گه‌یشته و له‌دوای خه‌لع و چه‌پسی مه‌لکی نه‌جم ئه‌ددین، بانگ
کرایه میصرو له وێ ئیعلانی سولتانی کرا (۶۲۷هـ، ۱۲۴۰م) زۆری پێ نه‌چوو
سه‌لتانه‌تی مه‌لیک صالح له ته‌ره‌ف خه‌لیفه‌ی به‌غداشه‌وه ته‌صدیق کرا.

مه‌مله‌که‌تی میصر، به‌م ته‌رحه‌و بێ شه‌رو هه‌را، بۆ مه‌لیک صالح ساغ بووه‌وه.
ولاتانی شه‌رقیش به‌ واسکه‌ی (توران‌شاه) ی کۆپه‌وه له‌ ژێر ئیداره‌یه‌کی باش و
مضبوطدا بوو. ته‌نیا سووریه له‌ به‌ینی شه‌رو شه‌رو نیفاقی ئومه‌رای ئه‌یوبی نا‌په‌حت بوو
ئه‌گه‌ر ئه‌م ولاته‌شی بۆ ساغ بکرایه‌وه، به‌ته‌واوی ده‌وری شه‌وکه‌تی زه‌مانی سولتان
سه‌لاح ئه‌ددین به‌ ده‌ره‌جه‌یه‌ک ئیعه‌ده ئه‌کرایه‌وه.

ئوه‌ی مه‌لیک نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوبی سه‌غله‌ت ئه‌کرد، موعه‌ه‌ده‌ی قودس بوو.
واقیعه‌ن بۆی ده‌ست نه‌ئه‌دا که‌ سووریه ده‌س ئه‌میر داود بکه‌وێ زاته‌ن چونکه
موعه‌ه‌ده‌ی قودسیش له‌ ژێر چه‌برو ته‌صدیقدا ئیمزا کرابوو، ئه‌وه‌نده قیমে‌تی حقو‌قیه‌و
ئه‌خلاقیه‌ی نه‌بوو. مه‌لیک صالح، به‌م فیکرو قه‌ناعه‌ته‌، به‌طالیی ئه‌و موعه‌ه‌ده‌یه‌ی
ئیعلان کردو به‌ ظاهری ئه‌میر داویدیشی به‌ وه‌عدی حاکیمه‌تی شام دامرکاند.

مه لیک صالح، سالی دواپی، له گهل ریکخستنی ئیشوکاری میصردا رابوارد. به دوی میصری عولیای ته ندیب کرد. روئه ساو مشایخی ئیختیلالی گرت و مولک و ئه راضیه کانی به سهر مه ملوکه کاندایه ش کرد. له عهینی سالدا له جه زیره ی (روضه) دا، که له ناو نیلدا بوو، سه رایه کی بۆ خۆی و قشله یه کیشی بۆ مه ملوکه کانی دروست کرد.

له عهینی سالدا مه لیک نه جم نه ددین له گهل دوزمنانی خۆمالیدا، تیک چوو. نه میر داود، له دواپی به طال کردنه وه ی موعاهه ده ی قودس، باش تیگه یشت که سولتان نه جم نه ددین، مهیدانی ناداتی تا نفوزیکی زۆر په یابکا. نه میر نه جم نه ددین ئیسماعیلی مامی سولتانیش، له بهر کرده وه ی خائینانه ی پیشووی له تریس و له زدا بوو، وه ئه یزانی که سولتان شامی به ده سه وه ناهیلی. له شه رقیشدا له (جه زیره) ش به درنه ددین لولوی حاکمی موصل، نفوزیکی زۆری په یا کردبوو. شاری (ئامه دی) له تورایشامی کوپی سولتان زهوت کردبوو، وه به غهیری (حصن کیف) و (قلعه الهائم) جینگه یه کی به ده سه وه نه هیشتبوو.

نیهایهت نه میر داودو نه میر ئیسماعیلی حاکمی شام، له عهله یی سولتان، له گهل فرهنگی میصردا ئیتیفاقیان کرد. له مولکی فتهح کراوی سولتان سه لاه نه ددین، (گه به ریه، شقیف، ئارنون و سه فهدی) یشیان دانی، موساعه ده یان کردن که له شام سیلاح بکپن. بۆ مه حوی مه لیک نه جم نه ددین نه یوب، ئیتیفاق کرا. وه ده سیان کرد به خۆحازر کردن. ئه ساس و موده ییری ئه م فه ساده، نه میر نه جم نه ددین ئیسماعیلی مامی سولتان بوو. له وه قتی خۆیدا دیسان هه ر به حيله و فه ساد، شامی له مه لیک (جواد یونس) سه ندبوو، وه ئه م نه میره له ترسی ئه و له خوانه ترسه، رای کردبوو له لای فرهنگ، نه میر ئیسماعیل له م ئیتیفاق و تیکه لیه دا، له گهل فرهنگدا ئیستیفاده ی کردو میقداری پاره ی نارد بۆ فرهنگ و مه لیک جه وادی ئی وه رگرتن و ظالمانه کوشتی.؟

خولاصه بۆ رووخاندنی بناغی سه لته نه تی نه یوبی، داود و ئیسماعیل ده نانه تیان که یانده ده ره جه ی نه یاهیه ت و له ژیره وه خه به ریان نارد بۆ فه رنگ که ئوسه رای ئیسلام، که له (شقیف) و (ارنون) دان، نه یانه وی عوصیان بکن.

فه رنگی موته عه صیب که ئه م خه به ری بیست، هه موو ئه سیره کانی هه لگرت و بردینه عه ککا و له وی هه مووی کوشتن.

له دوی به نی له شکری فه رنگ و داود و ئیسماعیل، به یه که وه روویان کرده له شکری سولتان نه جم نه ددین و له بهینی (غهزه) و (عه سقلان) دا، تووشیان بوون و شه پتی قورس له بهینیاندا قهوما. له شکری موسولمانی ئه میر ئیسماعیل له وه قتی شه پدا خۆیان جوئ کرده وه و چوونه لای مه لیک نه جم نه ددین نه یوب و له نه تیجه دا موته فیقین زۆر خراپ شکان و له فه رنگ زۆر به دیل گیراو مه جبور بوون له گه ل سولتانی میصردا صولحیان کردو له شکری میصر که پایه وه.

به سه به بی دوور که و تنه وه ی مه لیک نه جمه دین له سوریه، سالی دوی فه رنگ و ئه میر داود، به عزئ حه ره کاتی بچوک بچوک و به لام زۆر زالمه نیان کرد. له ۶۴۱ هـ دا، له بهینی مه لیک نه جم نه ددین و ئیسماعیلدا موزاکه راتی صولحیه ده سی پی کرد، وه ئه ساسی ئه م موزاکه ره یه ش ئه مه بوو، که مه لیک غیاث نه ددین کوپی مه لیک نه جم نه ددین^(۱۴)، که لای ئه میر ئیسماعیل ئه سیر بوو، به ربدرئ و مه لیک به مه تبوع بناسرئ و له خوتبه دا ناوی بخوینرئ ته وه. به لام ئه میر ئیسماعیل خه به ری وه رگرتبوو که مه لیک نجم الدین به دزیه وه خواره زمیه کانی لی هان نه دا، به سه به بی ئه مه وه، قه تعی موزاکه رات کرا، وه له نه واخیری نه و ساله دا ئیسماعیل و داود ئیتیفاقی کی قه تعیان له گه ل فه رنگدا ئیمزا کرد و به شی زۆری فه له ستینیان له گه ل قدسی شه ریف و به عزئ مه واقیعی موقه ده سه ی ئیسمایان که له ناوه دا، بۆ ته رک کردن (۶۴۱ هـ). ئه میر داود که دوشمنی کی زۆر به شیده تی فه رنگ بوو، مه جبور بوو که میزه که ی ناو صخره و زهنگه که ی مسجد الاقصی شیان بداتی.

مه لیک نه جم نه ددین، به رامبه ر به م دوژمنه موته فیکانه ی، خواره زمیه کانی به نیمداده وه هیتا واقعیه نه له شکری خواره زمی، سالی دواپی ٦٤٢هـ، له سه ر ریگه یانا (قودسی شهریف) یان زهوت کرد و ته خریباتیکی مودهشیان له و ناوه دا کرد. مه لیک نه جم نه ددینیش، له میصره وه ژور دوویه کی به یارمه تی خواره زمیه کانه وه نارد، ئیسماعیلش له شکریکی به نیمدادی فره نگه کانه وه نارد. دوو له شکر له (غه زه) دا شه پژیکی ژور مودهشیان کرد و ظه فهری قه طعی، که و ته دهس خواره زمی و له شکری میصر، له شکری خواره زمی تالانیکی بی حد و حیسابی کرد. له دواپی نه م غه له به یه، له شکری میصر (قودسی شهریف) و فه له ستینیان داگیر کرده وه (٦٤٢هـ)، که نه م ولاته له ئیعتیباری نه م تاریخه وه تا ١٩١٨ م به دهس ئیسلامه وه مایه وه. نه میر داود، ته نیا (کرت) و (سلط) و (عجلون) ی پی محافظه کرا. له شکری میصر، شامیشی موحاصره کرد و موحاصره ژور گوولی کیشا.

ئینجا سالی دواپی ٦٤٣هـ، ئیسماعیل ته سلیم بوو، وه موقابیل به شام به عله به ک و بصری و موحه قاتی درایه. له دواپی نه م مؤفه قیه ته، خواره زمیه کان به ته مای موکافاتیکی ژور بوون، به لام چونکه ره وه ی که دهسیان که و تبوو راچی نه بوون، داخلی خزمه تی ئیسماعیل و داود بوون، وه به نه مری نه وان (شام) یان موحاصره کرد، که له ته ر ه ف قوماندانیکی نه یوبیه وه تا نه وائیلی ٦٤٤هـ مودافعه کرا. نه میری حه له ب و حه م ما که تا نه و وه قته ته ر ه فداری مه لیک نه جم نه ددینیان نه کرد بوو، بۆ خاگری برینه وه ی شه پو موصیبه تی خواره زمی، له شکری خویان نارد سهریان و خواره میه کان له سه ر نه م وازیان له موحاصره ی شام هیتا و چون به پیر له شکری حه له به وه و له قصبدا تووشیان بوون و خواره زمی ژور خراپ شکاو یه کی له روئه سایان کوژاو یه کیکی تریشیان مه جبوری فره رار کرا.

ئیسماعیل ئیلتیجای کرده حه له ب، و نه میری حه له ب (یوسفی دووه م) حیمایه ی کرد، به لام به عله به ک له دهس چوو، وه که و ته وه دهس مه لیک نه یوب، کوپو ژنه کانی

ئه سیر کران و برانه قاهره. ئه میر دوا دیش به غهیری که رگ هه موو مولکه کانی له دهس چوو، وه ئه ویش رای کرده هه له ب و کوپکی ئۆر مندائی به سهر که رگه وه به جی هیشته. ئه میری هه له ب، ئۆر رقی له مه لیک نه جمه ددین ئه یوب بوو، وه بۆ مودافه عه ی مولکی خۆی به رامبه ر به مه لیک ئه یوب، ویستی حمصی لّی زهوت بکاو له شکرکی ناردنه ئه و شاره وه له دوا ی دوو مانگیك موحاصه ره، له ئه میر ئه شره فی داگیر کرد (۱۶۶هـ).

مه لیک نه جم ئه ددین له م ته جاوزه ئۆر عاجر بوو، وه بۆ شه پی ناصر یوسفی دووه م، هاته شام. یه کّی له سه ردارانی خۆی به له شکرکه وه ناردنه سه ر حمص. مه لیک نجم ئه ددین، له دوا ی گه یشتنی به شام، خه به ری هاتنی ئه هلی سه لیبی هه وته می زانی، که له قوماندانی قه پالی فرانسس (لوئی هه وته م) دا روویان کردبووه دمیاط. ئه م حادیسه یه مه جبوری کرد که به ته وه سوگی خه لیفه ی به غدا، له گه لّ یوسف ناصری دووه مدا صولحیکی به عه جه له بکا. له دوا ی ئه م صولحه به ره غمی نه خۆشییه کی گرانی، به (سديه) نقل کرایه (ناشیمونه ن Ashmunen)، به لام نه یوانی مانعی ئیخراجی ئه هلی سه لیب و گرتنی دمیاط بی، چونکه له دوا ی نه خۆش که وتنی انضباط و ئیطاعه تی ناو له شکرکی سست بووبوو. عه شیره تی به ده وی (کنانه)، که محافظه تی ئه و مه وقیعه ی گرتبووه ئه ستۆی خۆی، وایزانیبوو که له ته ره ف له شکرکی سولتانه وه به جی هیلراوه و به م ترسه نامه ردانه و بلّحانه رایان کردبوو.

مه لیک نجم ئه ددین، موده تیکی که م له پێش وه فاتیدا، وه زعیه تی کوپانی داودی به مه منونی چاوپێکه وت، واقیعه ن کوپه گه وره که ی، که دی باوکی، برا بچکۆله که ی له جیگه ی خۆی داناوه به حاکمی که رگ، چوبوو سه ری و ئه سیری کردبوو، وه به رجای کۆپینه وه ی که رگ له گه لّ مه وقیعیکی تر بوّی، ئه م قه لایه ی ته قدیمی مه لیک نه جم ئه ددین کرد و مه لیک یه کّی له ئومه رای به میقداری له شکره وه ناردو ئیشتغالی کرد.

مه لیک نه لصالح نه جم نه ددین نه یوب، له ١٥ شعبان ١٦٤٧ هـ (٢٣ تشرینی پانی ١٢٤٩ م) دا وه فاتی کرد.

نه هکارو ناشاری:

غایه ی موباره کی نه م حوکمداره، ته ئسیسی حکومه تیکی به شه وکته تی وه کوو حکومه تی سولتان صلاح نه ددین و مه لیک کاملی باوکی بوو، که عیبارت بوو له میصر و فه له ستین و سوریه و جه زیره، به فهرقیکی زۆر که م نه م مقصده دی له نه واخیری ده وری سولته نه تیدا هاته جی. ته نیا نه ماره تی سه ربه خۆی حه له ب و موصل له دائیره ی نفوزی به ده ر بوو. مه لیک نه جم نه ددین بۆ زیادکردنی قوه ت و ته ئسیری خۆی له شکریکی موملوکی^(١٦) ئیجاد کرد و نه م قوه ته له زه مانى خۆیدا به راستی زۆر به عه مه ل هات و فائیده ی بوو، به لام نه م قوه ته غه ربیه یه، وه کو نه مثالی تاریخی، له دوایدا بووه سه به بی له ناو چوونی حکومه تی نه یوبیه.

مه لیک نه جم نه ددین به سه ر مه ئمورین و ئومه رای خۆیدا نفوزو نه ظاره تیکی به قوه تی بوو، هیچیان له حضوریدا، تا لییان نه پرسرایه، نه یان نه توانی قسه بکه ن. نه م مه لیکه گه وره یه، بۆ ئیعمارو ئینشانات، زۆر هیمه تی کردوه. قه صره کانی روضه کبشی وه مه دره سه کانی، نمونه یه کی زۆر بلندی هیمه تیه. بیجگه له مانه ش، شاری (صالحیه) یشی دروستکرد و مقصده یشی نه وه بوو که بیکا به قه لایه کی سه رچه د.

ده وری سه لته نه تی تورانشاه:

کوپی مه لیک صالح نه جم نه ددین نه یوبه، له وه قتی وه فاتی باوکیا، حاکمی جه زیره و کوردستان بوو. هیشتا له زه مانى باوکیا له شه پو شوپی به درنه ددین لؤلوی نه تاپکی موصل و سولتانی سه لجوقی رۆمدا له ئیشوکاری سه رداری و ئیداره دا پیگه یشته بوو. له سه نه تی حه ربدا شوهره تیکی گه وره ی هه بوو، که خه به ری وه فاتا

باوکی بیست، ده‌تبه‌جی هه‌لساو رووی کرده میصر. (شجره‌الدی باوه‌ژنی ئافره‌تیکی تیگه‌یشتوو و عاقل بوو. تا تورانشاه‌گه‌یشته میصر، موردنی مه‌لیک نه‌جم نه‌ددینی شاردوه. تورانشاه، که گه‌یشته میصر، ده‌سبه‌جی له ته‌رپه‌ف ئومه‌راوه به‌یعه‌تی پی‌کراو به سولتان ئیعلان کرا.

تا نه‌وه‌فته له‌شکری سه‌لیبی (سن لۆ) ، (دمیاگ)ی کردبوو به ئوسی هه‌ره‌که‌و له‌دوای گه‌یشتنی ئیمداد، که عیباره‌ت بوو له ئینگلیز و فرانسز، رووی کردبوو په‌یاه‌ته‌ختی میصر. نه‌وه‌ل هه‌ده‌فی ئۆردووی سه‌لیب (منصوره)بوو. تورانشاه، له‌دوای گه‌یشتنی به میصر له‌گه‌ل کۆکردنه‌وه‌ی له‌شکرو ته‌ئیمینی مودافعه‌هه‌خه‌ریک بوو. نه‌ه‌لی سه‌لیب به‌سستییه‌کی عه‌جائیب ئینجا له‌ظرفی مانگی‌کدا له‌دمیاطه‌وه‌گه‌یشته مه‌نصوره. تورانشاه له‌سستی و ته‌مه‌لی نه‌ه‌لی سه‌لیب ئیستیفاده‌ی کرد و له‌شکری‌کی باشی کۆکرده‌وه‌و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌هه‌سه‌به‌ی مه‌نصوره‌شی باش ته‌حکیم کرد.

تا نه‌وه‌فته، له‌شکری‌کی ئالمانی‌ش هاتبوو به ئیمدادی نه‌ه‌لی سه‌لیبه‌وه‌و ئه‌م له‌شکره‌ بی‌حیسابه، گه‌یشتبوو مه‌نصره‌و موخاصه‌ره‌ی کردبوو. فیضانی شطی نیل، پلانی (سن لۆ)ی تیکداو به‌ئهمری تورانشاه پرده‌کانی به‌ینی مه‌نصوره‌و قاهیره‌ تیکردا و سه‌ده‌کانی شکینراو لافاوی ئاو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ده‌رووی ئۆردوگای سه‌لیبی داوخطی ره‌جعه‌تی برین و له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌له‌شکری ته‌وانشاه له‌هه‌موو لاره‌و، ته‌نگیان به‌نه‌ه‌لی سه‌لیب هه‌لچنی و هاتووچۆیانی له‌گه‌ل دمیاط تووشی نه‌خۆشیه‌کی خراپی کردن.

له‌لایه‌کی تیره‌وه‌و، تورانشاه ته‌شه‌بوسی‌کی خارقولعه‌ده‌ی بۆ زه‌وتی دمیاط و برینی ریگه‌ی ده‌رچوونی نه‌ه‌لی سه‌لیب کرد، به‌عزێ سه‌فائینی به‌حری پارچه‌پارچه‌و به‌پشتی حوشر نارد هه‌راغ به‌حری سپی و له‌وێ تیکی چه‌سپاندن و دونمابه‌کی

موناسیبی پیکه وه ناو له پرېکا ناریدیه سهر دمیاط و ارتباطی به حری صه لیبی له گه ل نه وروپادا بږی.

خولا صه له لایه که وه تضیقی له شکری میصرو له لایه که وه هجومی دائیمی شه گی نیل و له لایه کی تریشه وه برسیه تی و نه خوځشی، سهر داری له شرکی صه لیبی له گه ل توردووه که یدا مه جبوری گه پانه وه کړو له م ره جعه ته دا له شکری میصر زوریان لی کوشتن و ته نگیان پی مه لچنین و نیهایه ت نه سیریان کردن (۶۴۷هـ).

سن لو، به و به یاخوه که له مناستری (سن ده نیس) وهرکی گرتیوو، که و ته ده س تورانشاه و له دوانی دانی سهرانه یه کی ۸۰۰,۰۰۰ ئالتوونی و ته سلیم کردنی دمیاط، ئینجا خوئی ورونه سای رزگار کرد و موعاهه ده یه کیشی له گه ل تورانشاهدا ئیمزا کرد که به گویره ی نه وه، نه بوو ده سبه جی له خاکی میصر بجیته دهره وه و نه م شهرته شی به جی هینا و چووه سوریه و سی سالتیک له ویدا ما. ضایعاتی توردووی صه لیب له م حهره که ته بی فائیده یه دا، نزیک ۳۰,۰۰۰ که سیك بوو (معالم تاریخ العصور الوسطی).

له دواي پرانه وه ی هه رای نه هلی صه لیب، تورانشاه خه ریکی ته ئسیسی ضبط و ره بطیکی عه سکه ری له ناو له شکری مه ملوکدا بوو. به شی به حری که مه ملوکی باوکی بوون، زور خودسه ر بوون، تورانشاه به له شکری جه زیره ی پشت نه ستور بوو، وه ویستی مه ملوکی به حری بهینیتیه ژیر ضبط و ره بته وه. نه م فیکری سولتانه بق له شکری عه بدانی له ئیطاعة دهرنه چوو، ده سی نه داو سوئی قه صدیکیان دهره قی ته رتیب کردو به غافلۍ کوشتیان (۶۴۸هـ).

به عزئی له موئه ریخین نه لئن له م جینایه ته دا، ده سی (شجره الدری) باوه ژنی تیا بوو په نگه قسه ی نه مانه راست بی، چونکه نه م ئافره ته چاوی له سه لته نه ت بوو، به حثی باوه ژنی، به گه بیعه ت تورانشاه خوځ نه نه ویست، له لایه کی تریشه وه، له گه ل موره تیپی نه م جینایه ته، که مه ملوکی به حری بوو، زور ریک بوو. وه حه قتا به ینیک له دواي سه لته نه تیش، شووی کرد به قوماندانی مه ملوکی به حری که (ئیبیک) بوو، جا به

گوێره ی نه مه ههچ دوور نییه، که ته رتیباتی ئه م جینایه ته، به مه علوماتی (شجره الدار) کرابی.

خولاصه هه رچۆنی بی مه مله که تی به د طالعی نه یوبی، له حوکمداریکی به هه بیته و له سه رداریکی به شوهرت مه حرووم بوو. تورانشاه، ئاخیر سولتانی به شه وکه تی نه یوبی بوو، عز و سه باتی، جورئه ت و جه ساره تی، زۆر ره نگه که ره ونه قیه کی باشی به سه لته نه تی نه یوبی بدایه. به لام قه زاو قه ده ر و خیا نه تی داخلی، مه یدانی نه دا. تاریخ، نه قلّ کردنی دونمای به پشتی حوشر هه ر له م سه رداره دیوه و ئینجا له دوا ی دوو عه صر و چوار سال، سولتان محه مه دی فاتیح، شتیکی وای له بهر نه ستامولدا کردو ههچ شوبهه نییه که دره سی ئه م خاریقه یه ی له مه نا قیبی جه لاده تی تورانشاه وه وه رگرتبیت، بیجگه له مه ش مه حوکردنه وه ی ئۆردووی صه لیب و نه سیر کردنی قه پالی فرانسه ش، خاطیره کی نه به دی شان و شه ره فی ئه م حوکمداره یه.

دوا یی حکوومه تی نه یوبی میصر:

مه ملوکی به حری عاصی، له دوا ی شه هید کردنی تورانشاه، شجره الدری باوه ژنیان کرد به مه لیکه ی میصر، خوتبه یان به ناویه وه خوینده وه و سکه شیان به ناویه وه لیدا، عینانی سکه ی (المستعصمیه الصالحه الملكة المسلمین، ام ملك المنصور خلیل) بوو. له دوا ی ئیعلانی مه لیکه (معز ئه ددین ئیبیک) ره ئیسی مه ملوکی به حری، کرا به قوماندانی ئۆردووی میصر.

سه لته نه تی شجره الدر، زۆر ده وامی نه کرد، چونکه ئومه رای میصر له سه ر ته عین کردنی حوکمداریک له خانه دانی نه یوبی، ئیصراران کرد و نیهایه ت مه لیک ته لته شه رف موسای که چه زای مه لیک کامل و کوڤه زای ئاخیر ئه میری نه یوبی (یه مه ن)، له جیگه ی شجره الدر کرا به مه لیک میصر (ئیبیک) ^(۱۷) هوه بوو.

سالی دوايي ، میصر له گه ل مه ليک ناصري يوسفی حوکمداری حه له بدا تیځچو . نه م شه پو ئیختیلافه سی سالتیک دهوامی کردو نیهایت خه لیفه ی به غدا که و ته به ینه وه و صولحی به مه ليک ناصر یوسف و ئیبیک کرد (۶۲۵هـ).

نه میری مه ملوکی به حری و قوماندنی له شکری میصر (ئیبیک)، له ۶۵۳هـ دا حوکمداریی سه ره خوی خوی به سه ر میصر دا ئیعلان کرد و مه ليک نه شرفی مه خلوعیشی نارده وه یه مه ن لای خزمه کانی . به م ته رجه سه لته نه تی به شه و که تی نه یوبی میصر، نیهایت که و ته ده س عه بده کانیان و نه و غه لته تی سیاسی و عه شکریه که بو ه سه به بی له ناوچوونی حکومه تی عه باسی، بو ه سه به بی مه حووی سه لته نه تی نه یوبی میصریش . وه ل حال لازم بوو که مه ليک عادل له پیش دانانی بناغی له شکری مه مولک، ته ماشایه کی تاریخی خه لافه تی عه باسیه ی بکر دایه و عیبره تی لی وه ربگرتایه .

حکومه تی نه یوبی حه له ب :

۵۷۹ — ۶۸۵هـ

سولتان سه لاه نه ددین، نه ووه ل جار نه م ولاتی حه له به ی دا به مه ليک ظاهر غازی کوپی، که هیشتا یانزه ساله بوو . له دواي چهنه مانگیك ئیداره ی نه م ولاته ی دا به مه ليک عادل برای . له ۵۸۲هـ دا سولتان سه رله نوئ ته قسیماتی مولکی کرد و مه ليک عادل کرد به نه تاپکی مه ليک عه زیزی کوپی له میصر و ولاتی حه له بی دیسانه وه دا به مه ليک ظاهری غازی . وه (ضعیفه خاتوون) ی کچی مه ليک عادل لی ماره کرد . مه ليک ظاهر، له حالی حه یاتی باوکیا، وه کوو تابعیکی صادق، له هه موو شه پی نه هلی سه لییدا کۆمه کی باوکی کرد و له دواي وه فاتی باوکی تابعی مه ليک عادل مامی بوو . غایه ی نه م نه میره نه وه بوو که به ئیتیفاق، موازنه ی قوه تی حکوماتی نه یوبی، محافظه بکری . وه بو خاتری نه مه ی که بتوانی به رامبه ر به هه موو ته عه روزنکی

مودافه‌عه بکا، قه‌لای حه‌له‌بی زۆر مه‌حکه‌م، ته‌عمیر و ته‌قویه کرد. مه‌لیک ظاهر له ۶۱۳هـ دا وه‌فاتی کرد، مه‌رحوم له پێش وه‌فاتیدا، مه‌لیک عه‌زیز مه‌حمودی کوپه‌ بچوکی که که‌زای مه‌لیک عادل بوو، کردبووی به‌ خه‌له‌فی خۆی و مه‌قصه‌دیشی له‌مه‌ ئیستیفاده‌ کردن له‌ نفوزو معاوه‌نه‌تی مه‌لیک عادل بوو.

مه‌لیک ئه‌شرف موسای کوپی مه‌لیک عادل ئه‌مرو قوماندانی له‌شکری حه‌له‌بی گرته‌ ده‌س خۆی، وه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ته‌عه‌روزی سولتان که‌یکاوسی سه‌لجوقی، مودافه‌عه‌یه‌کی باشی کرد. ئوموری ئیداره‌ی مولکیه‌ی ولاته‌که‌، به‌ده‌س ئه‌تاپک (طغرل)ی نائیبی مه‌لیک ظاهر و مه‌شه‌وور قاچی به‌انه‌ددین ئیبن شاده‌وه‌ بوو.

مه‌لیک عادل و مه‌لیک کاملی خه‌له‌فی و کوپی، ته‌صدیقی حکومه‌تی مه‌لیک عه‌زیزیان کرد. وه‌ مه‌لیک عه‌زیز له‌ سالی ۶۲۸هـ دا، ئیداره‌ی گرته‌ ده‌س خۆی و بۆ ته‌ئمینی ئیداره‌ی خۆی، له‌ ئومه‌رای مه‌نسوبینی، مه‌ئمورینی تازه‌ی ته‌عین کرد و قوماندانی قه‌لای حه‌له‌بیشی دایه‌ ده‌س ئه‌میریکی خۆی. به‌ یارمه‌تی مه‌لیک کاملی خالی، قه‌لای شیرازی گرت. (ئه‌لبیره‌) که‌ قه‌صه‌به‌یه‌کی سه‌ر فورات بوو، له‌ناو میراتی (ئه‌لزاھر) داودی میامیا، گه‌وته‌ ده‌سی چ باوکی و چ خۆی زۆر ته‌ره‌قییان به‌ شاری حه‌له‌ب کرد، عومران و تیجاره‌تی، زۆر پێشکه‌وت له‌ ته‌ره‌ف جه‌زیره‌و سوریه‌ حدودی ته‌وه‌سوعی کرد.

مه‌لکی عه‌زیز له‌ سالی ۶۳۴هـ دا به‌ جوانه‌مه‌رگی مرد و مه‌قامی حکومه‌تی بۆ مه‌لیک ناصر یوسفی دووه‌می کوپی به‌جی هیشته‌^(۱۸) که‌ هیشته‌ حه‌وت ساڵه‌ بوو نه‌نکی یوسف (ضیفیه‌ خاتو) له‌ ده‌وری بوحرانیکی سیاسیدا بوو به‌ نائیبه‌ی خه‌لیک ناصر یوسف، وه‌ له‌ دوا‌ی عاجزییه‌کی له‌گه‌ڵ مه‌لیک کاملدا، له‌گه‌ڵ مه‌لیک ئه‌شرفی حاکی شام ئیتیفاقی کرد. له‌ وه‌قتیکدا که‌ له‌شکری میصره‌اته‌ سه‌ری و ولاته‌که‌ی ئیستیلا کرد، زۆر باش توانی خۆی مودافه‌عه‌ بکا و ئۆردوه‌که‌ی که‌ له‌ قوماندانی (المعظم) ی

کوری سولتان صلاح الدین دا بوو، له شکری دوشمنی تووشی چایعاتیکی ژۆر کردو گێپایه دواوه.

(ضیفة خاتون) بۆ زیادکردنی نفوزو قوه‌تی خۆی، به ئاشکرا له‌گه‌ڵ سولتان که‌یخه‌سره‌وی سه‌لجوقی رۆمدا ئیتیفاقی کرد و نه‌وی به مه‌تبوعی خۆی قبول کرد، له سکه‌و خوتبه‌دا ناوی نه‌وی داناو خوشکی سولتان که‌یخه‌سره‌وی بۆ مه‌لیک ناصری کوپه‌زای خواست له‌م به‌ینه‌دا ته‌هله‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی رووی کردبووه سوریه‌و هه‌موو نه‌هالی شه‌پکه‌ری خواره‌زمی، له ته‌ره‌ف جده‌نگیزخانه‌وه، له خاکی خۆی ده‌رکرا‌بوو، له جنوب به‌حری خه‌زه‌ره‌وه رووی کردبووه جه‌زیره‌و مه‌له‌که‌تی مه‌لیک صالح نه‌یوبی کوپی مه‌لیک کاملی نیستیلا کردبوو.

جیگه‌ی نه‌سه‌فه که نه‌و حسی هه‌ساده‌ته که له به‌ینی ئومه‌رای نه‌یوبیه‌دا هه‌بوو، نه‌یه‌یشت به‌رامبه‌ر به‌م ته‌هله‌که‌یه ئیتیحاد بکه‌ن وه یا به‌گوێره‌ی مه‌نفوعه‌تی خۆیان له‌گه‌ڵ خواره‌زمی یه‌ک بگرن. نیه‌یه‌ت له‌ سالی ۶۲۸ هـ دا، له شکری حه‌لب به‌رامبه‌ر به‌ قوه‌تی ژۆر غالبی خارزمی شکاو (المعظم)ی قومانده‌نی، نه‌سیر بوو. هه‌موو بارگرانیان که‌وته ده‌س دوژمن. وه تا حه‌مما هه‌موو ولاته‌که که‌وته ژێر نیستیلای خوارزمیه‌وه.

له‌ پاشدا له‌ شکری حه‌لب، له ته‌ره‌ف مه‌لیکی حمص و عاشایری به‌ده‌وی، که له له‌ شکری خوارزمی رای کردبوو، ته‌قویه کراو قودره‌تیکای وای په‌یا کرد که بتوانی سه‌ره‌له‌نوێ له‌گه‌ڵ له‌ شکری خوارزمی شه‌پکاوه له‌ نه‌وه‌ڵ مو‌صاده‌مه‌دا شکاندی و شوینی خوارزمی که‌وت و تا (رحبه) رادوی ناو له‌وه زیاتر ته‌عقیبی نه‌کرد. خوارزمی شکاو به‌سه‌ر هه‌راندا تا عانه‌ خۆی نه‌گرت و له‌وێ داخڵی ولاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بوو. شارانی جه‌زیره، که له ته‌ره‌ف خوارزمیه‌وه زه‌وت کرا‌بوو، هه‌مووی سێنرایه‌وه. نه‌و نه‌سیرانه‌ی که‌له ته‌ره‌ف خوارزمیه‌وه له هه‌راندا هه‌بس کرا‌بوون، هه‌مووی به‌ره‌لا بوون.

له ٦٤٠ دا له شکری حه‌له‌ب جارێکی تریش له شکری خوارزمی شکاند. وه له دواى ئەم غه‌له‌به‌یه به چهند مانگیك، (ضفیه خاتوون) وه‌فاتی کرد. مه‌لیك ناصر یوسف ئەم جاره ئهموری حکومه‌تی گرتە دەس خۆی و به‌سه‌ر به‌شی زۆری سوریه‌دا له (العیش) وه تا فورات حاکمیه‌تی خۆی جاری کرد. له تهره‌ف خه‌لیفه‌ی به‌غداد وه عینوانی سولتانی درایه. زۆر حه‌یف که طالعی ناساز، موصیبه‌تی تاتاری هه‌ینایه پێش، واقعیه‌ن هۆلاکۆ له ٦٥٨ ه دا رووی کرده حه‌له‌ب. سولتان ناصر، بێ فائیده ئیتیزاری معاوه‌نه‌تی له میصر کردو نیهایه‌ت ناعیلاج ما. حه‌له‌بی به‌جێ هه‌شت و چووه شام. به‌لام دیسان نه‌جاتی نه‌بوو، وه که‌وته دەس هۆلاکوو له‌ناو چوو، وه حکومه‌تی حه‌له‌بی ئه‌یوبی به‌م تهرحه دوا‌یی هات.

حکومه‌تی ئه‌یوبی شام:

سولتان صلاح الدین له حاڵی حه‌یاتیدا، شام و سوریه‌ی دابوو به مه‌لیکوله‌فزه‌لی کوپه‌ گه‌رده‌ی له‌دوا‌ی وه‌فاتی خۆی، زۆری پێ نه‌چوو، به‌ینی مه‌لیکئه‌فزه‌ل و مه‌لیک عه‌زیزی حوکمداری میصر، تیک چوو. وه له دوا‌یدا مه‌لیک عادلش خۆی تیکه‌لی ئەم هه‌رایه کرد و موده‌تیک زۆر ئەم ده‌عوایه توو‌لی کیشا، وه له‌م به‌ینه‌دا مه‌رکه‌زی حکومه‌تی مه‌لیک ئه‌فزه‌ل، که شام بوو، چهند جارێک که‌وته ژێر مو‌حاصه‌ره‌وه.

ئینجا له دوا‌ی وه‌فاتی مه‌لیک عه‌زیز و شکانی مه‌لیک ئه‌فزه‌ل، شام و سوریه، له ژێر ئیداره‌ی مه‌لیک عادل دا، حه‌سایه‌وه. له‌دوا‌ی وه‌فاتی مه‌لیک عادل، حکومه‌تی سوریه، که‌وته دەس (المعظم عیسا)ی کوپی و له زه‌مانی ئەمدا، ته‌هله‌که‌ی فه‌ره‌نگ، ئەو ولاته‌ی ناره‌حه‌ت کرد. له دوا‌ی وه‌فاتی المعظم، مه‌لیک ناصری کوپی بوو به حاکمی شام به‌لام مه‌لیک کامل وازی ئی نه‌هه‌یناو به له‌شکروه‌وه چووه سه‌ری. مه‌لیک (ئه‌شه‌ره‌ف موسا)ی برای مه‌لیک کامل، ئەوه‌ه‌ن لای مه‌لیک ناصری گرت، به‌لام له دوا‌یدا له‌گه‌ل

مه‌لیک کامل رێک کهوت و شامیان گرت و ئیداره‌ی ئه‌م شاره کهوته ده‌س مه‌لیک ئه‌شرف (٦٢٦هـ).

ئوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو، مه‌لیک ئه‌شرف، بۆ ده‌فعی ته‌هله‌که‌ی جه‌لال الدین خوارزمشاه، له‌گه‌ڵ سولتانی زۆم (کیقباد) دا، ئیتیفاقی کردو له‌شکرێکی له‌ قوماندی (ئهمیر عزالدین عمر) ی هه‌کاریدا، نارد و ئه‌م دوو موته‌فیه‌ی جه‌لاله‌دینیان له‌ نزیک ئه‌رزنجان شکاند (٢٨ ره‌مه‌زان ٦٢٧هـ) له‌ دوا‌ی به‌ینی، مه‌لیک ئه‌شرف له‌گه‌ڵ مه‌لیک کاملی برابیدا، له‌گه‌ڵ (علاوالدین کیقباد) تێک چوو. ته‌عه‌روزیکی که‌ یقوباد بۆ سه‌ر جه‌زیره، ئینجا له‌ دوا‌ی دوو ساڵ له‌ ٦٢٣هـ دا، ده‌فع کرا. مه‌لیک ئه‌شرف له‌ ئه‌واخیری هه‌یاتیدا له‌گه‌ڵ مه‌لیک کاملیش تێک چوو، وه‌ له‌شکرێ میصره‌اته‌سه‌ر شام و له‌و به‌ینه‌دا مه‌لیک ئه‌شرف وه‌فاتی کرد.

له‌ زه‌مانی مه‌لیک عادل دووه‌مدا، شه‌پو ده‌عوای به‌ینی ئومه‌رای ئه‌یوبی ده‌سی پێ کرد و مه‌لیک صالح ئیسماعیلی حاکی شام، به‌رامبه‌ر به‌ مه‌لیک صالح ئه‌یوبی حاکی میصر، له‌گه‌ڵ فه‌رنگدا، ئیتیفاقی کرد. مه‌لیک صالح ئه‌یوب، به‌ یارمه‌تی له‌شکرێ خوارزمی، موته‌فیه‌ینی (غزه‌) ی شکاند (٦٣٤ هـ ، ١٢٤٤م) و سه‌ره‌له‌نوێ سوویه‌و میصری ته‌وحید کرد.

له‌ دوا‌ی وه‌فاتی (معظم تورانشاه) ی کوپی مه‌لیک صالح ئه‌یوب، حاکی هه‌له‌ب، مه‌لیک ناصر یوسف، شامی زه‌وت کرد. وه‌ ئه‌م زاته ئاخیر ئهمیری ئه‌یوبی شام بوو. شاران و ولاتی سوویه، له‌ زه‌مانی ئه‌یوبیدا، زۆر ته‌عمیرات و ئیصلاحتی دی. ئومه‌راو ئه‌میراتی خانه‌دانی ئه‌یوبی و روئه‌سای ئه‌م ده‌وره، له‌ بیناکردنی سه‌راو قه‌صری جوان جوان، عاده‌ته‌ن له‌گه‌ڵ یه‌ک ده‌س پێشکه‌ریان ئه‌کرد. با خصوص شام زۆر پێشکه‌وت و به‌وه مه‌رکه‌زی عیلم و مه‌جمه‌عی مه‌داریس. (ابن جبیر) که له‌ زه‌مانی سولتان صلاح الدین دا، ئه‌م شاره‌ی دیوه، ئه‌لی له‌ شامدا بیست مه‌درسه‌یه‌ک هه‌بوو، ئوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو دوو میسلی ئه‌م عه‌ده‌ده مه‌درسه‌ کرا.

حکومته‌تی شه‌یوبی حه‌مما:

له دوا‌ی ئه‌مه که لیوا‌ی حه‌مما که‌وته ده‌س شه‌یوبی، سولتان صلاح الدین، دای به (مه‌لیک المظفر)‌ی کو‌پی (تقی الدین عمر)‌ی برای، وه نه‌ته‌وه‌ی ئه‌م ئه‌میره لی‌ره‌دا حاکم بوون و دایمه چاویان له‌وه بووه که له‌گه‌ل حوکمداره گه‌وره‌کانی شه‌یوبی، باش رابو‌ین. له وه‌قتیکدا که هۆلاکۆ، هاته سه‌ر سوریه، نه‌یا‌نتوانی به‌رامبه‌ری راو‌یستن و له‌دوا‌ی شکان و گه‌رانه‌وه‌ی هۆلاکۆ له سوریه، بوونه تابییعی حکومته‌تی مه‌ملوکی حه‌مما، ئه‌م خانه‌دانه، له ته‌ئریخی ۶۹۸هـ دا له‌ناو چوو. برا‌زای ئاخیر مه‌لیکی حه‌مما، مو‌ن‌ریخ و عالمی مه‌شه‌هور، ئه‌میر ئه‌بو ئه‌لفدا ئیسماعیل بوو، وه له‌گه‌ل (سولتان محمد الناصر)‌دا، ئیشتراک‌ی شه‌پی کرد. ئه‌و سولتانه، زۆری خو‌ش ئه‌ویست و حه‌مما‌ی دایه وعینوان و حقوقی سولتانیشی دایه. له ئیداره‌ی (ئه‌بو ئه‌لفدا)، شاری حه‌مما زۆر ته‌ره‌قی کردو. قه‌بری ئه‌م ئه‌میره گه‌وره‌یه له‌وییه.

له‌دوا‌ی سولتان ئه‌بو ئه‌لفدا، مه‌لیک ئه‌فه‌زله‌ محمدی کو‌پی، به سه‌به‌بی بی‌ ئیداره‌یی خو‌ی، ئه‌منیه‌تی سولتانی میصری ضایع کرد و نیه‌یه‌ت گیراو له شام دا قه‌له‌به‌ند کرا. وه به‌م ته‌رحه دوا‌یی حکومته‌تی شه‌یوبی حه‌مما هات.

ئه‌ماره‌تی شه‌یوبی حمص:

ئه‌م ولاتی (حمص)‌ه، له ۵۷۰هـ که‌وته ده‌س سولتان صلاح الدین و له دوا‌ی ئه‌م تاریخه به چوار سال، دای به محمدی کو‌پی شیرکۆهی مامی. به‌بینیک ئه‌م ولاته له ته‌ره‌ف مه‌لیک ناصر یوسفی دووه‌می حاکمی حه‌له‌به‌وه زه‌وت کرا (۶۴۶هـ)، به‌لام ئه‌وه‌نده به ده‌سیه‌وه نه‌ما وه له‌گه‌ل ئه‌م فاصیله کورته‌دا، دایمه به‌ده‌س نه‌ته‌وه‌ی شیرکۆه‌وه بوو. وه حکومته‌تی ئه‌م خانه‌دانه تا ۶۶۱هـ ده‌وامی کرد. وه له هاتنی هۆلاکۆدا، بی‌ مقاوه‌مه‌ت، قاپی حمصیان بۆ کرده‌وه و حکومته‌تی خاندانی شیرکۆه له‌ناو چوو.

ئه‌ماره‌تی نه‌یویی یه‌مه‌ن:

ئه‌یزانین که یه‌مه‌ن له تهره‌ف مه‌لیک المعظم تورانشاهی برای سولتان صلاح الدینه‌وه و له تاریخی ۵۶۹هـ فته‌ح کرا. وه مه‌لیک المعظم دوو سائی له یه‌مه‌ندا، به ناوی کاکیه‌وه حکومه‌تی کرد. له دواییدا وه‌کیلیکی به سه‌ره‌وه داناو خۆی گه‌پایه‌وه میصر. له‌دوای وه‌فاتی، یه‌مه‌ن درا به مه‌لیک (۵۹۳هـ). له‌دوای ئه‌م (المعز ئیسماعیل)ی کوپی، هاته‌ جیگه‌ی، به‌لام له ۵۹۸هـ دا کوژرا. (ناصر ئه‌یوب)ی برای، جیگه‌ی گرته‌وه‌و ئه‌میش له ۱۲ محرم ۶۱۱ دا ده‌رمانخوار کرا.

له‌ دوای ئه‌مه، مه‌لیک مه‌سعود صلاح الدین یوسفی کوپی مه‌لیک کامل، بۆته حاکی یه‌مه‌ن و به‌ قوه‌تیکه‌وه رووی کرده یه‌مه‌ن و له ۲ محرم ۶۱۲ دا گه‌یشته مه‌رکه‌زی یه‌مه‌ن که (زیید) بوو. له‌ دوای گرتنی (ته‌عن) (سلیمان بن ته‌قی الدین عمر بن شهنشاه) بۆ میصر، له‌گه‌ڵ ئیعامدا که‌وته شه‌په‌وه‌و له ۸ جماد الاخر ۵۱۴ دا (صنعا)ی زه‌وت کرد.

له ۶۱۹ دا ئوموری حکومه‌تی، ته‌ودییی کوپانی (ره‌سولی) کرد و له ۶۲۰هـ دا گه‌پایه‌وه میصر. له ۶۲۴ له ره‌جه‌ب دا، هاته‌وه یه‌مه‌ن و کوپانی ره‌سولی چه‌پس کرد و له‌ عه‌ینی رۆژدا به‌ری دان. له‌ عه‌ینی ساڵدا گه‌پایه‌وه میصر و ئیداره‌ی یه‌مه‌ن دیسان درایه‌ ده‌س نورالدین عمری کوپی عه‌لی ره‌سولی. وه له‌ دوای موده‌تیک ئه‌میر نورالدین ئیعلانی سه‌ربه‌خۆیی کرد و حکومه‌تی (ره‌سولی)ی یه‌مه‌نی دامه‌زراند.

ئه‌ماره‌تی نه‌یویی جزیره:

له ئه‌ساسدا تا سائی ۶۴۳هـ ده‌وامی کرد. مه‌رکه‌زی میافارقین بوو، وه له‌ زه‌مانی المظفر غازی دا به‌ده‌س مه‌فۆله‌وه له‌ناو چوو. به‌لام له‌ به‌عزێ شارانی جه‌زیره‌و کوردستاندا، به‌قایای ئه‌یویی هه‌ر مابوو، وه‌ هه‌تا له‌مانه ئه‌ماره‌تی حصن کیف تا عصری ده‌هه‌می هه‌جریش ده‌وامی کردوه.

موتاله‌عه‌یه‌کی عمومی:

سه‌لته‌نه‌تی ئه‌یوبی، که له‌سه‌ر میراتی خوله‌فای فاطمی و ئه‌تاپک دامه‌زرا‌بوو، به‌ره‌غمی هجومی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کی ئه‌ه‌لی سه‌لیب، له‌ ده‌وری سو‌لتان صلاح‌الدین و مه‌لیک عادل و مه‌لیک کامل دا، شه‌وه‌که‌تیکی ته‌وا‌وی بوو. له‌ ده‌وری مه‌لیک عادل دووه‌مدا، بێ ئیداره‌یی و سستی، بێ هی‌زی کرد. به‌لام مه‌لیک صالح نجم‌الدین ئه‌یوب به‌ نه‌زیه‌ت و کو‌یره‌وه‌رییه‌کی زۆر، نه‌هایه‌ت غه‌له‌به‌ی به‌سه‌ر به‌عزێ ئومه‌رای بێ ئیداره‌و ته‌مه‌عکارو موفسیددا کرد، وه‌ به‌ ده‌ره‌جه‌یه‌ک ره‌ونه‌قی پیشووی دایه‌وه‌ به‌ حکومه‌تی تورانشاه‌ی کو‌پی. ئه‌گه‌ر به‌ سه‌به‌بی شیدده‌تیه‌وه‌ تووشی عوصیانی له‌شکری مه‌ملوک نه‌بو‌وا‌یه‌، مومکین بوو خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی ئه‌م حکومه‌ته‌ بکا، چونکه‌ سه‌رداریکی مومتاز بوو.

فه‌عالیه‌تی سلاطینی ئه‌یوبی، ته‌نیا له‌ مه‌یدانی شه‌ردا نه‌بوو، به‌لکو له‌ مه‌یدانی عیرفان و عومران و ئقتیصادیاتیشدا، ئاساریکی گه‌ورو به‌ناوبانگی به‌ جیه‌یشت. له‌گه‌ڵ ئوموری زراعت و ریک‌خستنی ئوصلی ئه‌سقادا، زۆر خه‌ریک بوون. له‌ زه‌مانی خۆیانا بۆ ته‌شویق و ته‌سه‌یلی ئیشوکاری تیجاره‌ت، گه‌ڵی مو‌عاهه‌ده‌یان له‌گه‌ڵ حکومه‌تی ئه‌وروپادا کردوه‌.

ئۆردووی ئه‌یوبی دوو به‌ش بوو. له‌شکری خاصه‌ (مملوک)، له‌شکری ئومه‌رای تابیه‌ه، ئه‌م نه‌وعه‌ ته‌شکیلاته‌ به‌ گو‌یره‌ی ئه‌و زه‌مانه‌وه‌. زۆر باش بوو، وه‌ له‌گه‌ڵ واریداتی حکومه‌تدا، مو‌ته‌ناسیب بوو. له‌شکری مه‌ملوک، که‌ هه‌مووی عه‌بدی به‌ پاره‌ کراو و ته‌رییه‌ کراو‌بوو، به‌ فیکریکی عه‌سکه‌ری هی‌نرابوه‌ وجود، له‌ ئیبتیدادا وه‌کو‌و له‌شکری تورکی عه‌باسی و یه‌کیچری عوسمانی، زۆر باش بوو، وه‌ گه‌ڵی خزمه‌تی کرد، به‌لام وه‌کو‌ نه‌مسالی، له‌ ده‌وری ضعه‌فی حکومه‌تدا بوو به‌ می‌قرو‌ییکی مو‌هلیک و نه‌هایه‌ت بو‌نیه‌ی حکومه‌تی تووشی نه‌خۆشی إنقراض کرد.

دهوری سه لته نه تی ئه یوبی، بۆ عاله می ئیسلام، بناغه یه کی به قوه تی پیشکه وتنی دانا. له هه موو لایه که وه عوله ماو موته خه صیصینی مه شهوور، روویان کرده سه رای سلاطینی ئه یوبی و حورمه ت و عیزه تیکی زۆریان دی. بۆ عیرفان و عومرانی مه مله که ت، زۆریان خزمه ت کرد. ئوصولی ئیداره، وه کرکردنه وه ی رسومی حکومه ت، هینرایه ژێر قاعیده یه کی مونته زه مه. ئاداب و مه راسیمی سه رای حکومه ت و عینوانی ره سمی، ته نزیم کرا. ئوصولی ئه ماره ت (ده ره به گی) له مه مله که تی ئه یوبی دا زۆر ته ره قی کرد. وه ئه م ئوصوله به واسیته ی ئه هلی سه لیه وه داخلی ئه وروپاش کرا. زۆر ئوصول و مه راسیمی شوالیه ی ئه وروپا له ئه ساسدا له ئوصولی ده وری ئه یوبی، وه رگیراوه. مه سه له ن ئارمه ی خانه دان له A و B یه کانه وه ئیقتیباس کرابوو.

په راویزه کان

(۱) ئەم مه سنه له ی (دوین) ه به راستی موهممه، له داخلې مه نتيقه ی هه ولیریشدا شارێکی بهم ناوه وه هه بوو. به یینک مه رکه زی حکوومه تی سۆران بوو. قۆلکی گه وره ی عیلى (نه زبه نی) ش له ده ورى نه تا پکاندا، له و ناوه دا بووه. رهنگه له به یینی ئەم (دوین) ه و ئەم قۆلی نه زبه نیه و خیلې شادیدا، مونسه به تیک هه بیت. ئەم جیهه ته پیویستی به ته دقیتکی باشه، له فزی (دوین) رهنگه کوردی بی و مه عناکه شی قسه کردن یا پرسینه.

(۲) ئەم نه جدانکانه گوندیکی نزیکى دوین بووه (حياه صلاح الدين الايوبى. ل ۵۷).

(۳) رهنگه شیخان بی.

(۴) صاحبی کتبی (حياة صلاح الدين الايوبى) نه لى ۲۵۰ ه (ل ۶۱).

(۵) ئینسیقلوپه دیای ئیسلام ۵۶۰ ه نه لى.

(۶) مه جموعه ی (کل شی) له نوسخه ی ۲۶۹، وه له تاریخی ۱۱ ی یۆلیه ۱۳۱۹ له ژێر عینوانی (صلاح الدين والاميره الافرنجيه دا، ده رحه ق بهم موخاصه ره ی که رگه حیکایه تیکی نووسیوه و خو لاصه نه لى:

" له تشرینی پانی ۵۷۹ ه دا، سولتان سه لاح نه ددین قه لای که رگی ته چیق کرد. له و به ینه دا هه مفروای چواره م (کۆنت دی تۆرۆن) کچی (کۆنت رینۆدی شاتلیۆن) ی ماره کردبوو. وه له بورجیکی قه لاکه دا خه ریکی شایی بوون. دایکی زاوا پرنسس (ئیتانات) ئیلجیه کی له گه ل به عزى پیاو ماقول و دیاری دا، نارد بۆ لای سولتان و کاغه زیکی بۆ نووسی و رجای کرد که له شه وی مه علومدا نه و بورجه ناراحت نه که ن و ته ره فی ئیسلامیششایی قبول بکه ن، پریسس له کاغه زه که کهیدا، خه تاب به سولتان نه لى (له وه قتی که دا له قه صری ئیمه نه سیر بووی وه دایمه منت نه گرت به باوه شه وه نه تگێرام، له بهر خاتری دۆستایه تی نه و رۆژه مان شایی کۆره که م مه شیۆینه) واقیعه ن سولتان

سه لاه نه ددینه میردایو مۆقه تی وازی له ته چیق هیناو سولتان به ئیمزای خۆی کاغه زیکی دلنه وایی بۆ پرنسس نووسی و ناردی". به گوێره ی ئه م مه علوماته واهالی نه بین که سولتان له وه قتی خۆیدا، ئه سیر بووه و موده تیك به دهس (هومفرو) وه ماوه ته وه.

(٧) مه رحوم ئیبراهیم ئه فهندی چه یدری، پیتی گوتم که قازی محیددین ئه م شیعه ی کرد به موقه دیمه ی خوتبه که ی:

الحمد لله الذي ذلت دولة الصليبي

وعز بالكردي دين مصطفى العربي

زۆر جیگه ی ئه سه فه که مه رحوم مه ئخه زه که ی له فیکر چوو بووه وه، به لام له صیحه تی ئه مه دا هیچ شوبه ی نه بوو.

(٨) له نه تیجه دا غه له به له ته ره ف سولتانه وه بوو، له ئه هلی سه لیب ١٠,٠٠٠ که سیك مه حوو بووه (تاریخ اسلام. ل ٣٨٢)

(٩) سه یید ئه میر عه لی له جه لدی دووه مینی (مصور تاریخ اسلام) یدا ئه لی، به سه به بی ته عه فوونی جه نازه ی مه فتولین، (وه با) که وته ناو له شکره وه و سولتانیش بیلزات تووشی ئه و نه خۆشیه بوو، وه له سه ر ته وصیه ی حوکه ما ئۆردووی کیشایه (خروبه).

(١٠) قه پالی ئینگلیز و فرانسز، که گه یشته عه ککا، تووشی نه خۆشی بوون. سولتان سه لاه ئه ددین بۆ ئه م دوژمنه نه خۆشانه ی، له جه به لی لوپنانه وه به فرو میوه ی ئه نارد (مصور تاریخ اسلام).

(١١) مه شهوور سیاح عبداللطیف، له دوا ی موصله هه له قودس به خزمه ت سولتان سه لاه ئه ددین گه یشتوه و ئه لی:

"ئه وه ل شه و، که چوه لای، له ناو جه معیه تیکی عوله مادا دیم و گوئی له گه فوگزی ئه وان ئه گرت و جار جار یکیشی ئیشتیراکی موناقه شه ی ئه کرد. بۆ شوهر ی

قودس زۆر جار به‌شانی خۆی به‌ردی ئه‌کیشا. هه‌موو رۆژێک له رۆژه‌لاته‌وه ئه‌هاته سه‌ر ته‌حکیمات و به‌سه‌ریانه‌وه ئه‌ویستا. به‌شه‌ویش له‌گه‌ڵ ئیشوکاری حکومه‌ت خه‌ریک بوو" (مصور تاریخ اسلام).

(۱۲) مصور تاریخی اسلام، ئه‌لّی حه‌پان و ره‌ها و رقه‌، دراوه به‌مه‌لیک ناصر، به‌لام به‌گوێره‌ی وقوعاتی دوا‌یی ئه‌مه راست نییه‌.

(۱۳) ئه‌م ملك عادل ئه‌بویه‌ک‌ه، تا ۶۴۵ هـ حه‌پس بوو، وه له‌م تاریخه‌دا ئه‌عدام ک‌را.

(۱۴) ئه‌م شازاده‌یه له وه‌قتی چوونی مه‌لیک صالح نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوب بۆ نابلس و ئه‌سیر بوونی، که‌وته‌وه ده‌س ئه‌میر ئه‌سماعیل.

(۱۵) قودسی شه‌ریف له ده‌وری بیه‌یزنی خوله‌فای عه‌باسیدا ده‌س سه‌لجوقی که‌وتبوو. خه‌لیفه موسته‌نصره‌ی فاطیمی له ۴۳۹ هـ دا لێی سه‌ندۆته‌وه، له دوا‌یدا له ۴۹۲ هـ دا که‌وته ده‌س فه‌ره‌نگ و حه‌وت رۆژ قه‌تل و عامیان تیا کرد و له مسجد ئه‌لنه‌قصی دا ۹۰,۰۰۰ که‌سیکیان کوشت. له ۵۳۸ هـ دا که‌وته ده‌س سولتان سه‌لاح ئه‌ددین.

(۱۶) ئه‌م مه‌ملوکانه، عه‌ساکی‌ری خاسه‌ی سولتان نه‌جم ئه‌ددین ئه‌یوب بوون و (مه‌ملوکی به‌حری)یان پێ ئه‌گوتن. هه‌موویان عه‌بدی به‌پاره ک‌پ‌راوی چه‌رکه‌س بوون. له قه‌د نیلداو له جه‌زیره‌ی ره‌چه‌دا قشله‌یه‌کی مه‌خصوصیان بوو. له زه‌مانی سولتان مه‌ملوک (قلان)دا صنفی‌کی تری له‌مانه ئه‌یجاد ک‌راو ناویان ن‌را (برجی)، چونکه له برج‌ه‌کانی ئه‌یچ قه‌لا‌ی (قاهیره)دا بوون.

به‌شی ئه‌وه‌لێ حکومه‌تی ئه‌یوبی، له ناو () له (۶۴۸ هـ تا ۷۹۲ هـ) سه‌لته‌نه‌تی له میصر سو‌ریه‌دا کرد. صنفی دووه‌میش سه‌لته‌نه‌تی (مه‌ملوکی به‌حری)ی له‌ناو‌برد، تا ده‌وری یاوه‌ز ده‌وامی کرد. (له ۷۸۴ هـ تا ۹۲۲ هـ).

(١٧) صاحبی مصور تاریخی اسلام، سید نه میر محمدهد علی له باتی (ثیبیک)
(ئاغابک) نه لئ.

(١٨) نه م مه لیک ناصره، له فاطیمة خاتوونی کچی مه لیک کامل بوو.

به‌شی سییه‌م

صلاح‌الدینی ئه‌یوی

له دوو توئی (میژووی کورد له کۆنه‌وه تا

ئه‌مڕۆ) ی صالح قه‌قتان دا

حکومه تی نه یوبی :

بنیاتی نه م حکومته نه ته وهی (کورد) له کیشوهری میسر دایناوه، له دواییدا ولاتانی (یه مەن) و (سوریه) و (فهلستین) و بهشی باشووری خۆره لات له کوردستانی نه نادۆلشی خراوه ته سه رو بووه ته یه که مین ده وله تی گه وری نه و کاته. مایه وه جه وههری ده وله ته که ئیسلامه تی و پشتیوانیش کورد و عه ره ب بووه، که فره نه ی نه هلی سه لیب له نه وروپا روویدا نه مانه وه ک هار روویان کردووه ته خۆره لات، سوریه و فه له ستینیان پلیشاند ه وه. وا ریکه وت له و کاته دا نه م دوژمنه دپنده یه وه ستاون که وتنه بزووتن، سه ردارو ماقولانی کورد داویتی مه ردایه تیان کردووه به لادا و ئیسلامه تیان زیندوو کردووه ته وه، نه گینا له لایه ن نه وروپاییه کانه وه هر نه و کاته که یانی ئیسلامیه ت له ناو نه برا، چونکه (نه می سه لیب) کوتو پر که ده ستیان وه شاند خه لیفه ی ئیسلامی (قا هیره) ش و عه باسی به غداش که پشت و په نای ئیسلامیه ت بوون ده سته وسان دانیشتبووون. هیچ زیندوو یه تیکیان نه نواند. به لکو هر نه تابوکی زه نگیی موسی و کورده کان به رامبه ر نه م ده ستریزی خویان نه گرتووه و بازووی مه ردانه یان لیته لمایبووه و پریان داوه ته سه لیبیه کان ته فروتونایان کردوون و نه یانه یشتوو جه یگیر ببن. جا نه و سه رداره بی هاوتایه که به ره نگاری نه م رووداوه بووه، سولتان (سه لاهه دینی نه یوبی) ی کورده، که بناغه ی ده وله تی نه یوبی داناوه و له میژووی میلیه تانی خۆره لات و خۆرئاوا دا به بزورگی ناوی نوسراوه.

سه رگوزشته ی په یدا بوونی نه م ده وله ته :

با پیره ی سه لاهه دین (شادی) کوپی (مروان) ی ناوه. یه کێک بووه له ماقولانی خێلی روادی که لکێکی گه وری ئیلی (ها زبه نی) یه له ناوچه ی هه ولێردا دانیشتووی شاری (دوین) بووه. وادیاره پیا و ماقولانی نه و ناوه خه یالی گه وریان له سه را هه بووه، چونکه ناویانگی حکومه تی (شه دادی) ی کورد که له و ناوه دا په یدا ببو، هیشتا له بیر

نه چووبووه، وا زانراوه كه (شادى) له بنه رها خه لكى گوندى (نه جدانكان) بووه، له دواييدا له گه ل (أيوب) و (شیركز) گورانييا هاتوونه ته شارى (دوين)، له وى بووه ته دوستى (بهرؤن)ى رؤمى ناو پياوماقوليكي سه لجوقيان، له دواييدا هم كا براهه چووه ته به غذا له وى دهسته لاتى پهيدا كړدوه، نه وسا (شادى)ى بانگ كړدوه ته لای خوځى و كړدويه به سهردارو ناردويه ته (تكريت) كه بوى ئيداره بكات. له دواى ماوه يه ك شادى له وى مردوه، نه مها (نجم الدين أيوب)ى كوپى دانراوه له جتى، له م بهينه دا (عماد الدين زنگى) نه تابه گى موسل چووه به گز پادشاهى سه لجوقيداو (نجم الدين أيوب) كه ميواندارى عماد الدينى كړدوه حكومه تى به غداى لى زوير بووه، له سهر نه مه به خاوو خيزانه وه (تكريت)يان جى هيشتووه و چوونه ته موسل، نه لئين (سه لاهه دين) له م كاته دا له دايك بووه (۵۳۲هـ - ۱۱۳۷م). عماد الدين به رامبه ر هم دوو براهه ويلى نواندوه له لای خوځى دايمه زړاندوون و فهرمانى گورده ي پى سپاردوون. جا (جهنگى صليب) كاتيك له مه پيش هه لگيرساوه له (۱۰۹۵م) دا، هيرشى له شكرى نه وروپى مه سيحى به ناو خوځ و ويرانه دا خوځى گه يانده بووه خو ره لات. سوريه و فه له ستينى عه ره بى داگير كړدوه. له وى له سهر لاشه ي موسلمانان كان چوند حكومه تيكى بچوكيان پيكه وه ناوه. ملوك و نومه راى عه ره بى موسل كه وتبوونه ته قه لای توله كړدنه وه له نه هلى صليب و ده ر كړدنيان له ولاتى ئيسلام. عماد الدينى زهنگى نه تا به گى موسل كه (له له)ى شاهزاده كانى سه لجوق و به په گز تورك بوو له باكوورى عيراقدا حكومه تيكى به هيژى پيكه وه نابوو، بووه سهردارى هم بيره به ريزه يه عنى صليبيه كان بخريته به حره وه. جا هم شاسوارى به نرخه به پى و شوينى هم خه ياله دا به له شكرى كورد و عه ره به وه رووى كړدوه ته سوريه، شارى به غله به گى داگير كړدوه. نجم الدين أيوبى كړدوه به حاكمى نه وى (۵۳۴هـ)، به لام كه عماد الدين مرد پشيوى كه و ته ناو كوپه كانيانه وه. نه وسا (ديمه شق) بيه كان ويستيان به غله به گ بسيننه وه، له سهر نه مه نجم الدين ئايوب له سه ليقه ي سياسى خوځى له گه ل ديمه شقيه كان ريكه وت و چووه شام، له وى بووه ته

سه رکړده ی سوپاکه یان. شیرکوی براشی که له موسلدا مابووه وه به سایه ی زرنګی و زیره کیی خویه وه له وی بېوه ته سهرداری سوپای سولتان (نورالدین) ی کوپی عماد الدین که بېوه جینشینی باوکی. جا نه م سولتان (نورالدین) ه له باوکییه وه بیري به گژ نه هلی سه لیبیا چوونی به میرآت بۆ به جیما بوو، له شه پی دووه می نه هلی سه لیبیدا (نجم الدین ایوب) زۆر به مەردی شاری شامی له هه لمەت ی له شکری سه لیب پارسټووه، نه م سهرداره ماقووله نه یزانی تا شام و موصل یه ک نه گرن هیژکی وه ها پهیدا نابیت بتوانیت به رامبه ری له شکری سه لیب بوه ستیت. له بهر نه وه له گه ل (سولتان نورالدین) دا بیریان یه کی گرتووه. توپړه ی شام خراوه ته سهر حیمایه ی (نورالدین) ه وه. نجم الدین خویشی بووه به حاکی دیمه شق و (شیرکۆ) ی برایشی بووه ته سهرداری سوپای نه وی.

پیښه یشتنی میر سه لاهه دین:

سه لاهه دین به منالئی له خزمهت باوکیا گه وره بووه. ته مهنی هه رزه کاری له به عله به ک و له شام به خویندن و سورا یکه ری رابواردووه. باوکی ماموستای تاییه تی به زانایانی وهخت بۆ راگرتووه، قورشان، صه رف و نه خو، عیلمی حه دیس، میژوو و ویزه و ټینشای پی فیژکراوه. زانینی فه قییه تیشی خویندووه، هه په تی جه هیلئیتی له شاما رابواردووه. زیره کیی و زرنګی و بېشتی بیرو هوشی هه ر نه وده مه دیاری داوه. سه لاهه دین نه چووه باره گای سولتان نورالدین، ناوبانګی زیره کیی و نه دهب و دینداریتتی بلا بوو بووه وه. جوانیکی هوشیار بووه. زۆرجار سولتان نورالدین یاری (گزیین) ی له گه لا نه کرد. له خزمه تی باوک و مامیا زۆرجار چووه ته جه نگ و شه پ. سوارچاکیکی نازاو له بیر له شکرگیربیدا سهر نه فراز بووه. سولتان نورالدین حه یرانی زیره کیی و بیرجوانی نه م قاره مانه بوو. له م کاته دا حکومه تی فاتیمی میسر ئیجگار کز ببوو. دو به ره کیی و ناګوکی پی او ماقولانی حکومه ته که ی خستبووه گیژوو

له ناوچوون. سولتان نورالدین ئاگاداری ئەم کاره ساتانه بوو. نجم الدین ایوب وه زیری نورالدین، اسد الدین شیرکۆش سهردارای سوپاکه ی بوو. ئەمانه له (نورالدین) یان گه یاندبوو ئەگەر میسر بکه ویتته ژێر ده سه لاتیان و حکومه تیککی به هیزی تیا دانسی، ئەوسا ئەتوانن حکومه تهکانی ئەهلی سه لیبی سوریه بپێچن و له ناویان بهرن. جا که (شاوړ) وه زیری خه لیفه ی میسر داوای کۆمه کی له سولتان نورالدین کرد، زانیان ئەو هه له ی که ئەیانویست بۆیان هه لکه وت. نورالدین خیرا شیرکۆی به له شکره وه نارد بۆ میسر له (۵۶۰ هـ - ۱۱۶۴م) دا، ئەمیر (سه لاهه دین) یش به سه رکرده یی قۆله سوپایه ک له م له شکره دا له خزمه ت مامیا بووه، چونکه مامی له تیبینی و ته دبیره رای برازا که ی زۆر ئەمین بوو، تومەز (شاوړ) ئەم کۆمه که ی بۆ ئەوه ئەویست که (چه رغام) ی ناهه زی له ناوبه ریت. جا شیرکۆ گه یشته میسر، له شه پا شه رغام کوژراو له شکره که ی شکاو قاهره زه وتکرا.

له دوا ی ئەمانه ئینجا شاوړ بۆ له ناوبردن (شیرکۆ) که وتوه ته ته قه لاه موئامه ره کردن. ئەمیر (سه لاهه دین) له سه ر فه رموده ی مامی هه ندیک شاری میسری گرت. له سه ر ئەمه به ره زامه ندی هه ردوو وه ها ریککه وتوون که هیچ کامیکیان سوپا نه نین بۆ سه ر میسر. له سه ر ئەم بپیاره له شکری شیرکۆ میسری به جیه یشت و گه رایه وه شام. که چی شاوړی فیلباز له ژێره وه له گه ل قه پالی قودس دا ریکه وت که به دزییه وه سوپایه کی بچوک بنیریت بۆ میسر.

ئەم سایه بانیتی (حمایه ی) سوپای سه لیبه له سه ر میصر بۆ حکومه تی شام زۆر خراپ بوو، له به ره وه سولتان نورالدین له گه ل شیرکۆ بپاریان دا که میسر بگرن و ره زامه ندی خه لیفه ی عه بباسی به غداشیان جیه جی کرد. ئەوسا شیرکۆ سه لاهه دین به له شکری تازه وه چوونه سه ر میسر. له گه ل سوپای سه لیبی قه پالی قودس دا که وتنه موباره زه ی جهنگ. له سایه ی ئیداره و ته دبیره جوانهکانی سه لاهه دین و ئازاییهکانییه وه له شکری سه لیب زۆر خراپ شکا. له دوا ی ئەم سه رکه وتنه له شکری

شیرکو نه مجاره (نه سکه نده ریبه) شی داگیر کرد. سه لاهه دینى کرد به فهرمانپره وای نه م قه لا گه وره یه. نه مه سفتاحی حوکمرانی سه لاهه دین بوو. له شکری قودس به یاره مه تی شاور هیزی تازه ی بۆ هات، نه مجا چوونه سهر نه سکه نده ریبه و پیچایانه وه له ده ریاشه وه نه ستۆلیان بۆ هات.

نه مجا جهنگ قورس بوو، له م شه پانه دا نه میر سه لاهه دین قاره مانیتی نواندو نه سکه نده ریبه ی پاراست. ئازایی و هۆشیارییه کی بیهاوتای نواند. شیرکو به جیا تاوی داوه ته سهر قاهره. به مانه ترس که وته دلی دوژمنه وه، له تاوانا داوای ریکه وتنیان کرد. نه نجامی کار هه ردوولا به ناشتی له میسر چوونه ده ره وه. که چی نه م ناشتییه ش درۆژنانه بوو. قه پالی قودس له گه ل له شکرا هاته وه سهر میسرو شاری به لیبیسی گرت، کوشتاریکی زۆری له خه لکی شاره که کرد. نه مجا خه لیفه ی فاتیمی پرچی ئافره تی خۆی به هاوار نامه یه که وه نارد بۆ سولتا نورالدین، تکای یارمه تی لیکردوه. له سهر نه مه سییه م جار له شکری نورالدین به سهرداری شیرکو سه لاهه دین هاتوه ته میسر، برپاری نه مجاره یان به ته وای زه وتکردنی میسر بوو. قه پالی قودس (نه مله ریک) که نه م هه لمه ته کوتوپره ی دی و زانی که میسرییه کانیش دۆست و سویند خواریان، نه یتوانی بوه ستیت به سوپایه که وه گه رایه وه قودس (١١٦٩م - ٥٦٤ه).

نه وسا میسرییه کان له گه ل خه لیفه دا هاتن به پیر له شکری شامه وه شاورى دوودلیشیان له گه ل بوو. که چی له دواى نه مه شاور له ژیره وه خه ریک بوو به فیلیکی ناپاکانه سهردارانى کورد له ناویه ریته، هه موو که س دلپیسى شاورى زانیبوو له به رنه وه به فهرمانی (سه لاهه دین) له کاتی راوا گرتیان و ناردیان بۆ خه لیفه ی (عاضد)، نه ویش فهرمانی دا کوشتیان. به م ته رجه نه م ناپاکه له ناوبرا که له پیناوی رقه به ریدا نه یویست میسر بدات به فهرهنگه کان. له دواى نه مه خه لیفه عاجد اسد الدین شیرکو ی کرد به وه زیرو خه لاتى کرد و ناوی نا مه لیک مه نصور (نه میری سوپا)، که چی زۆری پینه چوو شیرکو نه مری خواى کرد له (٥٦٤ه - ١١٦٨م).

وهزاره‌تی نه‌میر سه‌لاحه‌دین:

له دواى مردنى مامى، نه‌میر سه‌لاحه‌دین له جیى ئه‌و، کرا به وه‌زیر، چونکه له‌ناو سه‌رده‌ره‌کانا که‌سی تر نه‌بوو ئه‌و شوینه پرپکاته‌وه. خه‌لیفه ناوی (الملك الناصر المظفر صلاح الدين يوسف ابن ايوب). سوڵتان (نورالدین) یش کردی به سوپا سالاری میسر، مه‌لیک ناصر ئه‌وکاته له ته‌مه‌نی ۳۲ سالیدا بوو. له دواى نواندنی کارامه‌یی و سیاسى و له‌شکرگێپی گه‌یشته‌وه ته‌ ئه‌م پایه به‌رزه. ئینجا له دواى ئه‌وه ناردی به‌دواى باوک و که‌سوکاریا بردنیه میسر. به راستی سه‌لاحه‌دین له سیاسه‌تا زۆر بالا بوو. له ئیداره‌ی فه‌رمانی ده‌وله‌تا به‌هه‌له نه‌ه‌چوو. په‌له‌ی مه‌سه‌له‌ه‌تى خۆی نه‌بوو. بۆ ئه‌وه‌ی دلی میسرپه‌یه‌کان خۆش بکات ئیشی چاکى بۆ ئه‌کردن. خۆی که‌ سوونى مه‌زه‌ه‌ب بوو ده‌سی له فه‌رمانی مه‌زه‌ه‌بى میسرپه‌یه‌کان نه‌دا که‌ شیعی مه‌زه‌ه‌ب بوون، ته‌نیا فه‌رمووی به‌ خویندنه‌وه‌ی ناوی (نورالدین) له دواى ناوی خه‌لیفه‌ی میسر له خوتبه‌دا، ئه‌مه‌ش سیاسه‌تیکی ماقوول و دڵسوژانه بوو به‌رامبه‌ر گه‌وره‌ی خۆی وه‌فای به‌جێهێناو پاشه‌رۆژی خویندوه‌ته‌وه. له‌م ده‌وره‌دا مه‌لیک ناصر له‌شکرى سه‌لیبى له (دمياط) ده‌رکرد وشارى (عه‌قه‌به) شى زه‌وت کرد که‌ سه‌ره‌ریگای هه‌ج‌اج بوو بۆ میسر. به‌مانه‌ پایه‌ی ونرخى سه‌لاحه‌دین لای میسرپه‌یه‌کان زۆر به‌رزبووه‌وه و ناوبانگى رویشت. سه‌لاحه‌دین به‌ چاویکی وریا ناچه‌زه‌کانى خۆی ئه‌دۆزییه‌وه، له‌ناوی ئه‌بردن. له‌شکرى (سودانى) که‌ یاخى بیوون ته‌فرو توونای کرد. به‌وه ولاتی تۆبه‌ی بۆ (میسر) ساغ کرده‌وه و نه‌میر (عادل) ی‌بارى کرد به‌ حاکمى ئه‌وێ بیینه‌وه سه‌ره‌فتارى ئه‌هلى سه‌لیب که‌ وازیان له میسر نه‌هێنا. دووباره‌هاتنه‌وه سه‌ر (دمياط) به‌لام هه‌یج خۆیان نه‌گرت شکان. ئه‌مجا مه‌لیک ناصر خۆی ده‌ستى کرد به‌ په‌لاماردانى فه‌له‌ستین، یه‌عنى جه‌نگى له میسره‌وه برده‌ ئه‌وێ. ئینجا گۆرانی بارى عه‌سکهرى و سیاسى به‌مجۆره لای میسرپه‌یه‌کان شتیکی عاجباتى بوو، ده‌مێک بوو له ترسى فه‌ره‌نگ خه‌لکى میسر ئارامى نه‌بوو. به‌لام ده‌ستى پۆلاین و بلیمه‌تیی سه‌ردارى کورد ژيانده‌بوونیه‌وه. ئه‌وسا

میسرییه‌کان به‌دل و به گیان ته‌سلیمی سه‌لاحه‌دین بوون. له دواى ئەم سه‌رکه‌وتنه جوانانه ئەمجا سه‌لاحه‌دین ده‌ستیکرد به ته‌دبیرو رای فه‌رمانی سه‌ربه‌خۆیی بۆ خۆی. ویستی مه‌زه‌به‌ی سوننیه‌تی بخاته میسره‌وه بۆ ئەم مه‌به‌رسته دوو (حوجره) یه‌عنی دوو (مه‌دره‌سه‌) ی گه‌وره‌ی ئایینی کرده‌وه یه‌کێکیان (ناصریه) و ئەوی تریان (کاملیه‌) ی ناونا. له‌مانه‌دا به‌رنامه‌ی مه‌زه‌به‌ی شافیع به‌جۆی نه‌هێنرا.

هه‌رچی (قاضی) شیعه هه‌بوو له میسرا نه‌یهێشت له جێی ئەوانه قازی (شافیعی) ی دانا! له دواى ئەمانه ئینجا کۆمه‌ڵێکی شوورای له پیاوماقوول کۆکرده‌وه و پرسى پێکردن که پێویسته خوتبه به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی بخوێنرێته‌وه و بۆ ئەمه‌ش بریارى پێدان. به‌ کورتی: سه‌لاحه‌دین بۆ ئەمجۆره ئالوگۆپی سیاسى و ئیداریه قورسانه له میسر دا بیری خه‌لکه‌که‌ی خووساندبوو. له‌م کاتانه‌دا خه‌لیفه‌ عاچد نه‌خۆش بوو سه‌لاحه‌دین نه‌یهێشت ئەمانه بیه‌نه‌وه و وا رێکه‌وت له پاش چه‌ند رۆژێک خه‌لیفه‌شی به‌سه‌را مرد له (۵۶۷هـ) دا که‌چی سه‌لاحه‌دین ئەم مردنه‌ی لا خۆشبوو، چونکه مردنی خه‌لیفه‌ عاچد له‌م کاته‌دا بۆ راگرتنی مابه‌ینی سولتان نورالدین و سه‌لاحه‌دین قازانجی نه‌بوو، به‌لکو دوودلیی هێنایه پێشه‌وه، چونکه له لایه‌که‌وه سه‌لاحه‌دین وه‌زیری خه‌لیفه‌ عاضد بوو، که‌چی له‌ولاوه سوپای سالاری نورالدین بوو. مه‌لیک ناصر بۆ دلخۆشکردنی میسرییه‌کان هه‌رچی گه‌نج و سامانی سارایی خه‌لیفه‌کانی فاتیمی هه‌بوو به‌سه‌ر پیاوماقوولانی میسرا دابه‌شی کرد. نێرو میّ مروّفه‌کانی خانه‌دانی خه‌لیفه‌ی لێک جیا کرده‌وه بۆ ئەوه‌ی زاووزتیان تێکه‌ڵ نه‌بیّت (۵۶۷ هـ - ۱۱۷۱م) له دواى مردنی عاچد مه‌لیک ناصر بوو به‌ حوکمداری سه‌ربه‌خۆی میسر. قاھیره‌ی به‌قه‌لا قایم کردو به‌کۆشک و سه‌را رازاندییه‌وه، به‌لام باری سیاسه‌تی له خوتبه‌دا هیچ نه‌گۆری. ناوی سولتان نورالدین هه‌روه‌ک جاران ئەخوێنرایه‌وه و سه‌کە‌ی پاره‌ی میسر به‌ناوی ئەوه‌وه لێدرا، سه‌ره‌پای ئەمانه دیارییه‌کی زۆر گرانبه‌هاشی بۆ نارد، سولتان سه‌لاحه‌دین نه‌یویست تا نورالدین بمیّنێت لانه‌دا لێی، به‌لام هیچ هه‌زیشی نه‌ئەکرد به

خزمه‌تی بگات له‌به‌ر ئه‌وه هه‌میشه خۆی ئی لانه‌دا. هه‌ندیك سهردارو ماقوولانی كه
 حه‌زیان له سه‌لاحه‌دین نه‌ئە‌کرد. دلی سولتان نورالدینیان ئی کرمی کردبوو، وایان
 تیگیان‌دبوو كه سه‌لاحه‌دین له سه‌ودای سه‌ربه‌خۆیی دایه، به‌لام سه‌لاحه‌دین قه‌ت ریی
 نه‌داوه كه ناحه‌زیی له‌وه‌وه داكه‌وێت. به‌لام هه‌رچی نورالدین بوو متمانه‌ی نه‌ما‌بوو، له
 هه‌ل نه‌گه‌را كه بیكا به‌ بیانوو كه سه‌لاحه‌دین له میسرا لابه‌ریت. ئه‌وه‌نده هه‌یه له بی
 تالیعی سولتان نورالدین لای (جزیره) وه‌میشه ئاژاوای بۆ په‌یدا ئه‌بوو. له‌به‌رئ‌ه‌وه
 نه‌په‌رژاوه ئه‌م دوودلییه‌ی ده‌روونی خۆی له ته‌ك سه‌لاحه‌دینی به‌وه‌فا ئاشکرا بکات.
 ئه‌وه‌نده هه‌یه كه سولتان نورالدین قاقه‌زی ئیتاعه‌ت و تابییعه‌تی له سه‌لاحه‌دین
 وه‌رگرت. ئینجا فه‌رمانی دا كه به‌ له‌شکری میسره‌وه بچیت بۆ فه‌له‌ستین تا پێکه‌وه
 بچن (قودس) بگرن. به‌لام له‌ ریی سه‌لاحه‌دین باسی نه‌خۆشی باوکی بۆ هات، له‌به‌ر
 ئه‌وه‌ گه‌پایه‌وه میسر. له‌سه‌ر ئه‌وه سولتان نورالدین ژۆر زویر بوو، ویستی به
 له‌شکروه‌وه بچیته‌ سه‌ر میسر داگیرى بکاو سه‌لاحه‌دینیش عه‌زل بکات، به‌لام (ئه‌جه‌ل)
 نه‌یه‌یشت له‌و رۆژانه‌دا مرد (۵۶۹هـ - ۱۱۷۳م) له‌م به‌ینه‌دا سولتان سه‌لاح ئه‌ددین هه‌یج
 ئارامی نه‌بووه، خه‌ریکی رێکخه‌ستنی میسر بوو، و تاره‌کاتی سوپایه‌کی گه‌وره‌ی
 به‌دسته‌وه بوو. هه‌یشتا نورالدین نه‌مردبوو كه تا شاری (قابس) هه‌موو (تاراب‌لوسی
 غه‌رب) و (تونس)ی داگیر کرد له‌ باکووری ئه‌فریقا. تووران شای براشی ناردوو به‌
 یه‌مه‌ن، ئه‌ویشی خسته‌وه‌ته ژۆر ده‌سته‌لاتی خۆیه‌وه. سه‌لاحه‌دین پشتی به‌ نه‌ته‌وه‌ی
 (کورد) قایم بوو. تیپه‌ سوپای قورسی له‌ (کورد)بوو. ئه‌وکاته‌ی ولاته‌کانی داگیر
 نه‌کرد. قۆله‌ له‌شکری کورد له‌ سۆرانی و هه‌کاری و میرانی و هه‌میدی و زه‌ررارییه‌کان
 پۆلی هه‌ره به‌ جه‌نگ و به‌ کاری سوپای گه‌وره‌که‌ی بوون. سهردارى ئه‌م کۆمارانه
 وینه‌ی به‌رزو به‌ شه‌وکه‌تی باره‌گاکی بوون. به‌ کورتی: سولتان سه‌لاحه‌دین
 ده‌وله‌تیکی به‌ ده‌سته‌لاتی ئه‌و ده‌روه‌ی پێکه‌وه نابوو، خۆشی پادشای به‌کارو به
 سامی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ بوو. له‌ دواى مردنی سولتان نورالدین هه‌یج قورته‌یک نه‌ما‌بوو رێگای

سەربەخۆیی لە سولتان سەلاھەدین بگرێت. رێکەوت وای هێنا بوو حاکمیەتی خۆرەلات و سەردارێتی سولتان کە وتبوووە عۆدە ی سولتان سەلاھەدینەو، چونکە مەنڵەکانی سولتان نورالدین و سیف الدینی حاکمی موصل و پادشای سەجلووقی رۆم هیچیان لەوانە نەبوون کە بتوانن لە رووی سەلاھەدیندا وەرگەرێنەو. پێویستە ئەو ی بزانرێت کە سەلاھەدین نەینەویست لە گەڵ ئەم حاکمە موسلمانانەدا یەک بگرێت تا کو حکومەتەکانی ئەهلی صەلیبی ئەو ناوہ لەناوبەرێت. جا ئەم بیروباوەری شاھانە یە بنچینە ی سیاسەتی لەمەودای سولتان سەلاھەدین بووہ هەتا مردن لەسەر ئەوہ رۆیشتووہ، مەلیک صالح إسماعیل کوپی سولتان نورالدین کە چووبووہ سەر تەختی باوکی یانزە سالان بووہ، لەبەرئەوہ سەردارەکان و خزمەکانی کە وتبوونە سەودای سەربەخۆیی بۆ خۆیان. (سیف الدین) ی ئامۆزای ناوچە ی موصل و جزیرە ی بێ دابوو بۆخۆی سولتان سەلاھەدین لەسەر ئەم پاشاگەردانیە قاقەزی بۆ نووسین و لۆمە ی کردن. کەچی ئەمیرەکان لەجیات ی گوێگرتن لە بەرامبەر سولتان ی کورد، لە گەڵ قەرالی فەرەنگی قودسا یەکیانگرت، بەلام سەلاھەدین ئە یزانی باری دنیا بۆخۆی باشە چونکە لە گەڵ پشێوی ئیدارە ی مەلیک صالح إسماعیلدا مەنڵکاری قەرالی قودس تینی لە پەیمانە کە یانا نەهێشتبوو، جا سەلاھەدین بەبێ هەلەشەکردن لەلایە کەوہ بۆ جەنگ تارەکانی ئەکردو لەولاشەوہ قاقەزی ناکۆکی ماقولان و کارگێرانی مەلیک صالح وایکرد کە خەلکی شام پەنا ببەن بۆ سەلاھەدین. بەم جۆرە ئاواتی سەلاھەدین بەجێهات. بۆ ئەم مەبەستە رەزامەندی خەلیفە ی بەغدادیشی وەرگرت. لەدوای ئەمانە ئەمجا سەلاھەدین بەسوپاوە بە چۆلی تە یهو فەلەستیندا تێپەریکرد گەیشتە شام (٥٧٠هـ). خەلکی ئەم ولاتە زۆر بە کەیفخۆشی بەپیریەوہ چوون، چونکە هەموو کەس هیوای بەو بوو کە ئیسلامیەت لەدەست فەرەنگ رزگار بکات، کە هاتە شام مەلکی زۆری دەستکەوت، گشتی دابەشکرد بەسەر خەلکا. سەلاھەدین بەهەموو جۆرێک وای ئەنواند کە بۆ رزگاری مەلیک صالح هاتوونە ئەو ناوہ. جا بەم تیزی بیرو زرنگیە تاق و تەرا

ئومەرا نه‌بێ هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی کوردبوو به‌دۆستی خۆی. له‌دوای رێکخستنی ئیش و کاری شام به‌ سوپاوه‌ رووی کردووه‌ ته‌ خه‌ڵب و حومص و هه‌مای گرت و شاری خه‌ڵبی پێچاوه‌، قه‌ڵای خه‌ڵب زۆر قایم بوو، پێچانه‌که‌ی درێژه‌ی کێشا، (کومه‌شته‌کین)ی حاکی خه‌ڵب که‌ مه‌لیک صالحی له‌په‌نادا بوو هه‌ندێک فیدایی نارد که‌ سولتان سه‌لاحه‌دین بکوژن، به‌لام فیداییه‌کان گیران و خۆیان کوژران. دیسان به‌ فیل و ده‌له‌سه‌ی ئەم کابرایه‌ مه‌لیک صالح له‌گه‌ڵ حاکی فه‌ره‌نگی ته‌رابولس (ریمۆند) ناوایه‌کی گرت و کۆمه‌کی له‌ حاکی موسڵ (سیف الدین)ی ئامۆزاشی کرد. سه‌لاحه‌دین بۆ تاره‌کاتی گه‌وره‌تر گه‌رابوووه‌ (شام)، که‌ ده‌نگی هاتنی سوپای دوزمنی بیست بۆنه‌وه‌ی خۆین له‌به‌ینا نه‌پژیت داوای ناشتی لی کردن، به‌لام مه‌لیک صالح رینه‌که‌وت. له‌سه‌ر نه‌وه‌ لای شاری هه‌ما شه‌پێکی قورس قه‌وما. له‌شکری سه‌لاحه‌دین سه‌رکه‌وت و دوزمن په‌رێشان بوو تا خه‌ڵب راوی نان. جا له‌ویدا هه‌موویانی پێچا، قوڵی سیف الدین به‌ره‌و موسڵ ویستی خۆی ده‌رباز بکات، به‌لام له‌شکری سه‌رکه‌وتوو له‌کۆلی نه‌بووه‌وه‌، هه‌رچه‌ند سیف الدین شه‌پێکی تریشی کرد که‌ دوزمن بوه‌ستینی، به‌لام خراپتر شکا. دیل و تالانیکی زۆر ده‌ستی له‌شکری موسڵ که‌وت و ئەو ناوچه‌یه‌ بۆ سولتان سه‌لاحه‌دین ساغ بووه‌وه‌، ئەمجا بۆ زه‌وت کردن خه‌ڵب سه‌غله‌ت کرا. له‌سه‌ر ئەمه‌ به‌هه‌ندێک شه‌رت ناشتی دروست کرا، هه‌ر شاری خه‌ڵب و چوارده‌وری شاره‌که‌ بۆ مه‌لیک صالح مایه‌وه‌، ئیتر هه‌موو سوویه‌ به‌ سولتان سه‌لاحه‌دین برا (٥٧٠هـ - ١١٧٤م). له‌دوای ئەم ناشتی یه‌ سولتان گه‌راپه‌وه‌ شام، له‌وی خه‌لاتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی بۆهات. به‌ناوی خه‌لیفه‌دا ناوی مه‌لیک صالح هه‌لگیراو به‌ناوی مه‌لیک (ناصر یوسف آیوب)ه‌وه‌ ناوی سه‌لاحه‌دین له‌ جێیان دانرا. له‌دوای ئەمانه‌ هه‌رچی تالانیکی هه‌بوو به‌سه‌ر سوپادا دابه‌ش کرا.

دهوری سه‌لته‌نه‌تی سه‌لاحه‌دین:

سولتان سه‌لاحه‌دین ئیشوکاری سوریه‌ی دامه‌زراندو (تورانشا) ی برای کرده وه‌کیلی خۆی و له‌گه‌ل سوپاکه‌یا گه‌پایه‌وه میسر، له‌وێ قه‌لاو شوره‌ی قاهیره‌ی ته‌واو کرد. نه‌مجا ئالای سولتان سه‌لاحه‌دین که (هه‌لۆ) یه‌کی سوره له‌سه‌ر زه‌مینی زه‌رد هه‌لکرا ئیسته‌ش له‌سه‌ر دیوارێکی نه‌و قه‌لایه ره‌سمی (ئالا) که ماوه. له‌ دوا‌ی نه‌مانه نه‌مجا به‌ جێپێنانی فرمانه‌ گرنگه‌ که هاته‌ پێشه‌وه، نه‌ویش نه‌هێشتنی نه‌هلی سه‌لیبه‌ که بپاردره‌ له‌ ولاتی ئیسلام ده‌رکێن.

حکومه‌ته‌ ورده‌ له‌ کانی سه‌لیبی سوریه‌ و فه‌له‌ستین له‌ کرده‌وه‌ کانی سولتان سه‌لاحه‌دین زۆر ترسابوون، نه‌یانزانی نه‌م پادشاهه‌ شاسواره‌ بیرى وایه‌ که نه‌وان ده‌رکا و له‌ ناویان به‌ریت. له‌ به‌ر نه‌وه‌ خۆیان ویستیان ده‌ستپێشکه‌یی بکه‌ن نه‌یه‌لن موسلمانه‌کان به‌سه‌ینه‌وه. بۆیه‌ له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی سولتان سه‌لاحه‌دین بۆ میسر هه‌له‌م تیان برده‌ سه‌ر شام و به‌عه‌به‌ک و نه‌و ناوه‌یان وێران کرد و تالانه‌که‌یان برد و زۆریشیان له‌ خه‌لک کوشت یا به‌دیل گرت. به‌ بۆنه‌ی نه‌م هاواره‌وه‌ سولتان په‌له‌ په‌لی کرد و به‌ سوپایه‌کی بچوکه‌وه‌ له‌ (۵۷۳هـ - ۱۱۷۷م) دا هات، نه‌یویست بێ شه‌پکردن بچێته‌ شام، به‌لام فه‌ره‌نگه‌کان لای ره‌مله‌ رێیان لێگرت و عامبازی بوون، له‌م جه‌نگه‌دا له‌شکری میسر شکا. تۆزێکی مابوو سولتان خۆشی له‌ ناوبچیت و گه‌لێک دیلێشیان دابوو به‌ ده‌سته‌وه‌ که نه‌میر عیسا‌ی (هه‌کاری) شیان له‌ ناوا بوو، ته‌نانه‌ت له‌ دوا‌ییدا سولتان به‌ پاره‌ کړیبه‌وه‌ له‌ فه‌ره‌نگه‌کان. نه‌مجا فه‌ره‌نگه‌کان له‌ سوریه‌ که‌وتنه‌ ده‌ستوه‌شاندن. موسولمانه‌کانیان زۆر ته‌نگه‌تاو کرد. له‌سه‌ر نه‌مه‌ سولتان سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ل سوپایه‌کی نه‌ستوورتر له‌ میسره‌وه‌ هات بۆ سوریه‌. فه‌ره‌نگه‌کان که نه‌مه‌یان بیست ترسیان که‌وته‌ ده‌له‌وه‌، ده‌ستیان کرد به‌ قایمکردنی سنوره‌کانیان. له‌ دوا‌ی نه‌مه‌ نه‌میر فه‌پروخ شای برا‌زای سولتان له‌شکری قه‌پالێ قودسی شکاند، نه‌ختیکی مابوو قه‌پالێ قودس به‌ دیل بگێریت. ئیتر هه‌رای سوریه‌ چوو بووه‌ ته‌حری شه‌پی

ثایینییه وه. قه پالی قودس بۆ تۆله سەندن به له شکرکی زۆره وه له (برج العیون) دا جهنگیکی خوینرپژانه له گەل سوپای سولتان سه لاهه دین کرد، به لام خویان په ریشان بوون. گەلیک حاکمی ناودارو پیاوماقوولیان لیڤه دا به دیل گیرا (۵۷۵هـ - ۱۱۷۹م) له دواى ئەمه قه لای به ناوبانگی (بیت یعقوب) یش گیراو تیکومه کان درا. له سه ره ئەمه فه ره نگه کان زۆر ترسان و داواى ناشتییه کی دوو ساله یان کرد له سولتان و ئەویش قبولی کرد. سولتان ئەویست موسلمانەکان هه موو ریک بکه ون تاکو به هیز بین، ئەوسا به ئاسانی ئەتوانن فه ره نگه کان ئەهلی سه لیب له و ناوه ده ره پێتن.

له به ره ئەمه سولتان بۆ پیکه یانی ئەم نیازه موباره که له م کاته دا زۆر هه ول و ته قه لای داوه تا به شیکی نیازه که ی به جیه ی ناوه. له لایه کی تریشه وه ئەویست نیشوکاری کورده کان ریکخا. فه رمانی (جزیره) و (بۆتان) ساغ بکاته وه، چونکه هیواى گه وه ی به بازووه قه وییه کانێ ئیره بوو. ئەیزانی بناغه ی شه وکه تی ده ول ته که ی به مان ئەستور ئەبیت، له به ره وه ی که ئەمان له گیان و خوینی خۆی بوون. به ره که تدا ته قه لای سولتان به خۆپایی نه چوو. گەلیک ئومه رای نیسلام سه ریان بۆ سولتان دانه واندو شوین نییه ته به رزه که ی که وتن. دوو سال په یمانیان له گه لا کرد له (۵۷۵هـ - ۱۱۸۰م) دا. حاکمه کانێ موسل و جزیره وه وه لیڤ و حسن کیف و ماردین و سولتانی رۆم و قه پالی ئه رمان تیکه لاوی ئەم په یمانه بوون که تا دوو سال شه پ له گەل یه که نه که ن. به مجۆره له ناو موسلمانەکاندا جهنگ بۆ دوو سال وه ستا. جا له رووی ئەم سه ره که وتنا نه وه ناوبانگی گه وه یی سولتان به ناو ولاتانی گوێ (ده ریای ره ش) و (خه لیجی فارس) و (ده ریای سپی) دا بلا بووه وه. توانای به کاره یانی زۆره ی هیزی نیسلامه تی به رامبه ره به فه ره نگ په یدا کرد. ئەوسا سولتان سه لاح الدین فه پپوخ شای برازای به سه ره شامه وه به جیه یشت و له (۵۷۶هـ) دا به دلکی خۆشه وه گه پرایه وه میسر. له م کاته دا حاکمی فه ره نگى (که رگ) به پپچه وانه ی مه رجی ناشتی کاروانیکی نیسلامه کانێ رووت کرده وه. سولتان له مه زۆر رقی هه لسا. جگه له مه سه ره کرده کانێ

سوریو و جزیره‌ش هه‌ندیك ئالوگ‌زپریان تیکه‌وتبوو شیرازه‌ی ئیداره‌که‌یان تیکدا‌بوو. سه‌رۆکه‌ تازە قه‌لاکان و فه‌ره‌نگه‌کان خه‌ریکی ناحه‌زیکردن بوون له‌ دژی سولتان له‌سه‌ر نه‌مانه (شاه‌سواری) ئیسلامیش به‌ تاره‌کاتی له‌شکرگه‌رییه‌و خۆی نه‌خلافاندو چاو‌ه‌پوانی ته‌واوبوونی ماوه‌ی ئاشتیه‌که‌ی نه‌کرد. که‌ ماوه‌ی ئاشتی ته‌واو بوو، به‌ سوپایه‌کی پڕ تاره‌کانی گرانه‌وه‌ سولتان له‌ میسره‌وه‌ به‌ره‌و سوریو که‌وتوو ته‌ری. (تاج الملوك بوری) برای به‌ بارگرانی سوپاکه‌یه‌وه‌ پێشه‌کی ناردی بۆ شام، خۆی و له‌شکره‌که‌شی به‌ده‌م تالانکردنی ولاتی فه‌ره‌نگه‌کانه‌وه‌ له‌ (۵۷۸هـ - ۱۱۸۲م) گه‌یشه‌ شام.

له‌گه‌ل فه‌ره‌نگه‌کانا ریگای ئاشتی نه‌ما‌بوو. کاتی به‌جیه‌پێنانی ئاواتی له‌ناوبردنی ئه‌م بێگانه‌ ئایین دوژمنانه‌ هاتبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ورده‌ ورده‌ ده‌ستیکرد به‌ شه‌پزه‌کردنی فه‌ره‌نگه‌کان. شاری (بیسان)ی داگیر کرد. له‌شکرێکی تری نارد، له‌ وشکانی و له‌ ده‌ریاوه‌ (بیرووت)یان پێچا خۆشی چوو بۆ سه‌متی جه‌زیره‌ له‌وێ سنجاری گرت. تیه‌به‌ له‌شکری کوردی ئه‌و ناوه‌ی شوێن خۆی خست و چوو (دیاربه‌کر)یشی گرت و گه‌پایه‌وه‌ (حه‌له‌ب)یشی خسته‌ ژێر ده‌ستی خۆیه‌وه‌ (۵۷۹هـ - ۱۱۸۲م). به‌ ته‌مای ئه‌وه‌ی فه‌ره‌نگه‌کان له‌ناوبه‌ری، ئیسلامی ئه‌وکاته‌ ئه‌مجۆره‌ کرده‌وانه‌ی سه‌لاحه‌دینیان زۆر له‌ لا‌خۆش بوو که‌س نه‌یه‌توانی سه‌ره‌پێچی بکات. عاله‌می ئیسلامی ئه‌و حه‌له‌ سه‌لاحه‌دینی به‌ سه‌رداری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خۆی دانا‌بوو، ته‌نیا موسڵ نه‌بی ئیتر گشت ولاتانی جه‌زیره‌و سوریو له‌فه‌ستینی ئیسلامی له‌ژێر فه‌رمانیا بوو. ته‌نیا هه‌ر مه‌راقێکی ما‌بوو ئه‌ویش ده‌رکردنی فه‌ره‌نگه‌کان بوو. فه‌رنه‌گه‌کان چونکه‌ ئه‌یانزانی سه‌لاحه‌دین خه‌ریکی چیه‌، له‌ تاوا ئه‌وانیش ئارامیان نه‌ما‌بوو. که‌وتبوونه‌ ته‌قه‌لای دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل ئیسلامه‌کانا. بۆیه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ئاگری جه‌نگ بلیسه‌ی دا‌بوو. پۆل پۆل به‌ له‌شکره‌وه‌ ئه‌هاتنه‌ سه‌ر ولاتی ئیسلام، تالانیان نه‌کرد و ئه‌یانسووتاند. ته‌نانه‌ت جارێکیان حاکی (که‌رگ) توژیکی ما‌بوو شاری (مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌ره‌) زه‌وت

بکا. سولتانیش له‌شکری نه‌ناردە سەر گاوردەکان زۆر شپێزه‌ی نه‌کردن. له‌سەر نه‌مانه‌ فه‌رنگه‌کان داوای ناشتیان کردو سولتانیش قه‌بوولی کرد، چونکه‌ له‌وکاته‌دا حاکی موسڵ که‌ له‌ لای خۆی ئیسلام بوو له‌باتی یارمه‌تیدان ئاژاوه‌ی نه‌نایه‌وه‌و هه‌رای نه‌خسته‌ کوردستانه‌وه‌. جا له‌به‌ر نه‌وه‌ سولتان چاره‌ی نه‌ما ویستی جاری ناوچه‌ی کوردستان ساغ بکاته‌وه‌، بۆیه‌ داوای ناشتی فه‌ره‌نگه‌کانی له‌ گوی گرت. حاکی موسڵ که‌ نه‌مه‌ی دی ترسا. ویستی رێک بکه‌وی، به‌لام سیاسه‌تی سولتان به‌ جۆریکی تر بوو، نه‌یویست ده‌وله‌تیکی ئیسلامی به‌ری به‌ چنگ پێکه‌وه‌ بنیّت. ده‌وری بلند و به‌ری ئیسلامه‌تی جارانی بژیننیه‌وه‌. له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌مجۆره‌ رێکه‌وتنه‌ سووکانه‌ (به‌لێن) نه‌نه‌بوو. بۆیه‌ به‌ سوپاوه‌ چووه‌ سەر موسڵ، ده‌وره‌ی شاره‌که‌ی پێچاو له‌شکری نارد (میا‌فارقین)یشی داگیر کرد، که‌چی له‌ به‌خت چاکی حاکی موسڵ له‌م کاته‌دا سولتان تووشی نه‌خۆشی بوو (۱۱۸۵م - ۵۸۱ه‌) سولتان چاره‌ی نه‌ما گه‌پایه‌وه‌ (حه‌پان)، له‌به‌ر نه‌م ته‌گه‌رانه‌ ئیتر سولتان له‌سەر سزاکردنی حاکی موسڵ نه‌رۆیشت، به‌ شه‌رته‌کانی لای خوارو پازی بوو، ده‌ستی لێهه‌لگرت، وه‌کو: کوردستانه‌که‌ی باکووری موسڵ و جه‌زیره‌ بۆ سولتان مایه‌وه‌و حاکی موسڵ رازی بوو که‌ به‌ناوی سه‌لاحه‌دینه‌وه‌ خوتبه‌ بخوینێ، هه‌ر به‌ناوی نه‌وه‌وه‌ سه‌کی پاره‌ش لێبدا. به‌مجۆره‌ فه‌رمانی نه‌و ناوه‌ بپایه‌وه‌و سه‌رداری ئیسلامیش گه‌پایه‌وه‌ شام (۵۸۲ه‌ - ۱۱۸۶م).

سولتان سه‌لاحه‌دین و نه‌ه‌لی سه‌لیب:

سولتان که‌ ئیشوکاری سوریه‌و جه‌زیره‌ی بېریه‌وه‌و ئاگری ناکۆکی نومه‌راکانی کورژنده‌وه‌و کردنی به‌ فه‌رمانبه‌ری خۆی، بۆی گونجا که‌ هیزه‌ په‌رش و بلاوه‌که‌ی ئیسلام بۆ ئاواته‌ به‌رزه‌که‌ی به‌کاربه‌ینێ، که‌ نه‌مانه‌ جارانی له‌ به‌ریه‌رکانی ناوخۆدا خه‌رج نه‌کار. سولتان ئیسلام نه‌مجا به‌ ته‌واوی بپیری دا که‌ شاری قودس بگریّت و نه‌ه‌لی سه‌لیب له‌ فه‌له‌ستین ده‌رپه‌ریننیت. نه‌مجا بپوای به‌هیزی خۆی کرد که‌ ده‌توانێ

ئەم ئەرکە قورسە هەرچۆنێک بێت بە جێبێنی. لەناو سەردارەکانی فەرەنگدا
 فەلەستینیان بە دەستەوه بوو. ئەو کاتە ناکۆکی و دووبەرەکی ئەوەندە قایم بوو بۆ
 ئەو ئەشیا کە موسڵمانەکان مۆترسییان ئی ئەکەن. حاکی تەرابلوس کە (ریمۆندی)
 ناو بوو، ئەیویست حوکم بکا بە سەر قودسا و بۆ ئەم مەبەستە کابرا داوای کۆمەکی لە
 سولتان کرد. لە سەر ئەمەشا سولتان ئەینەویست لە پێش تەرابلوونی ماوێ
 پەیمانەکاذا لە لای خۆیەوه ئاشتیی بشکێنرێت. خواو پاستان ئەم کردەوه ناشیرینە
 فەرەنگەکان خۆیان کردیان. ئەمجارەش حاکی (کەرک) کە ناوی (رتۆلە) بوو
 کاروانێکی گەورە ئیسلامی دامالێ، هەموو شتومەکەکانی بردن و کاروانچیەکانیشی
 بە دیل گرت و توخونی ئاینیشیان کەوتن. سولتان کە ئەم هاواری بۆ هات زۆر
 سەغەت بوو، سویندی خوارد کە ئەگەر رینۆلدی دەستکەوێ بە دەستی خۆی بیکوژێ.
 جا لە سەر ئەمە بانگی (جیهاد)یدا بۆ سەر فەرەنگەکان.

سولتان لە ئاقار شاری (بوسرا) بارەگای هەڵدا، لە هەموو لایەکەوه لە شکر ئەهات و
 کۆبوووه فەرەنگەکان ئەمەیان دی هەموو ئاشتبوونهوه یەکگیر بوون. سولتان لە
 بارەگادا شوورای جەنگی بەست. لە هەموو لایەوه پیاوماقوولێ ئیسلام ئەهاتن و
 مەجلیسیان ئەگرت. لێرەدا بێاری شەپ درا لە سەر فەرەنگەکان کە هەتا هەناسەی
 دوایی بە گزێانا بچن. ئەمجا لە بەردەمی سولتاندا سوپای ئیسلام تیپ تیپ بە
 ئیستیعران رویشتن (۵۸۳ هـ - ۱۱۸۷ م).

بۆ بەیانی لەشکری سولتان بەره و دوزمن دەستیکرد بە بزووتن، قەلای (تەبریه)یان
 پێچا لەولاوه فەرەنگەکانیش خۆیان ئاماده کردبوو لەشکرێکی زۆریان گرد کردبووهوه
 ئەوسا لەگەڵ لەشکری سولتاندا شەپێکی میژوویی دەستی پێ کرد لەبەر (حطین)دا.
 ئەو رۆژه دوزمن لە تینوانا پڕووکی تێکەوت. رۆژی دوایی شەپەکە دەستی پێکردەوه
 لەشکری سولتان بە هەلمەتی شیرانە دوزمنی شکاند و تەفروتوونای کردن. جا
 شکستی (حطین) بناغەتی رووخانی حکومەتەکانی لەرهنگی فەلەستینە (دارعاسای

پیرۆزی سه‌لیب) له‌ناو تالانا ده‌ست سوپای ئیسلام که‌وتوو و ژماره‌یه‌کی زۆر له سه‌ریازی سه‌لیب به‌دیل گیراوه.

مه‌لیکی قودس و براکه‌ی حاکی که‌رک و گه‌لیک له‌ئهمیر و ماقوولانی تر له‌ناو دیله‌کانا بوون. سولتان له‌پاش نه‌وه‌ی له‌رووی ئومه‌راکانی فهره‌نگدا کرده‌وه ناشیرینه‌کانی حاکی که‌رکی هینایه‌ پێش چاوی، به‌ده‌ستی خۆی کوشتی، وه‌فرمانی به‌کوشتنی هه‌ندیک خراپه‌کاری تریش دا له‌گاوه‌کان.

له‌دوای نه‌وه‌ دیله‌کانی تری به‌قه‌درو به‌شیرینی نارده‌وه‌ بۆ شام واته‌ (دیمه‌شق) له‌مه‌ولا له‌شکری سولتان پیتی نایه‌ فه‌له‌ستینه‌وه‌. فهره‌نگه‌کان هیزیان تیا نه‌ماوو که‌ به‌رامبه‌ری بوه‌ستن کرده‌وه‌ی جوان ده‌ریاره‌ی ئه‌م لیقه‌وماوانه‌ نه‌کرا. زۆری پێ نه‌چوو (عه‌کا) که‌وت و تالانیکی زۆر ده‌ست ئیسلام که‌وت.

ئیتز ورده‌ ورده‌ شاره‌کانی قه‌راغ ده‌ریا نه‌گیران. به‌لام شاری (صور) که‌ له‌سه‌ر جزیره‌یه‌ک بوو نه‌گیرا. که‌ پتیوست بوو داگیر بکرایه‌، چونکه‌ ئه‌م نه‌گرتنه‌ بۆ دواڕۆژ خراپه‌ی هینا به‌سه‌ر ئیسلامه‌کانا، نه‌وه‌بوو له‌دواییدا که‌ جه‌نگی سه‌لیبی سیه‌م په‌یداوو ئیتره‌ بوو به‌ شوینیکی (ستراتیجی) بۆ سوپای فهره‌نگ، کردیان به‌ مه‌لبه‌ندی ئارامگرتن و بزوووتنی له‌شرکه‌کانیان.

سولتان نه‌مجاره‌ رووی کرده‌ (عه‌سقه‌لان) به‌ زۆر گرتی. ئیتز (غه‌ززه‌، ره‌مله‌، خه‌لیل ره‌حمان، به‌یت له‌حم) و گه‌لیک جیگای تری گرت، ئه‌م هه‌موو داگیرکارییه‌ له‌ دوو مانگدا ته‌واوووه‌ که‌ سه‌رکه‌وتنیکی وا به‌ نرخ بۆ هه‌موو پادشایه‌ک نه‌لواوه‌. ئه‌مجا رینگای (قودس) بۆ له‌شکری ئیسلام کرابوووه‌.

سولتان نه‌یویست به‌بێ زیان ئیتره‌ بگریته‌ که‌ شاره‌که‌ تووشی رووخان بێت. به‌بیری ئینسانیه‌ت کاریی ده‌سته‌یه‌ک پیاوماقوولی نارد بۆ شاری (قودس) عه‌ره‌ب له‌ چه‌ند رۆژێکا پلنگ ئاسایی شوره‌ی شاره‌که‌یان دپێ، فهره‌نگه‌کان که‌ تیگه‌یشتن به‌ کوشت نه‌چن که‌وتنه‌ ئامان خواستن، ئه‌مجا ته‌سلیم بوون.

ئه‌و حه‌له‌ مه‌جلیس گیرا. له‌ دوا‌ی گفتوگۆ به‌و مه‌رجه‌ی له‌ ماوه‌ی چل رۆژا فه‌ره‌نگه‌کان به‌ سه‌ربه‌ستی له‌ شاره‌که‌ بزۆن و بۆ هه‌ر پیاوه‌ (١٠) دینارو بۆ ژن (٥) دینار و بۆ منال (٢) دینار سه‌رانه‌ی رزگاری بده‌ن هه‌ردوولا رێکه‌وتن و گفتیشیان دا که جاریکی تر شه‌پنه‌کن. جا به‌م قه‌ول و برپیه‌ شاری قودس ته‌سلیمی سولتان بووه‌. ئه‌و رۆژه‌ی سوپای ئیسلام چووه‌ته‌ شاری قودسه‌وه‌ قازی شام (محی الدین) کوپی (زکی) ناو که به‌ فه‌رمووده‌ی سولتان هاتبووه‌ ئه‌و‌ی خوتبه‌یه‌کی شادیی داوه‌ بۆ ئه‌و عه‌شامه‌ که له‌و‌ی پاوه‌ستاوه‌ له‌ سه‌ره‌تای خوتبه‌که‌یا ئه‌م شیعه‌ی فه‌رمووه‌:

الحمد لله: ذلنا دولة الصلب وعز بالکرد دين مصطفى العرب

ئه‌م گاواره‌ له‌ شاری قودس ده‌رچوون و ئیتر له‌ ولاتی ئیسلاما نه‌ئهمان تیپ تیپ به‌ به‌رده‌می باره‌گای سولتانا تیپه‌پ ئه‌بوون. له‌م ده‌رچوونه‌دا سولتان فه‌رمووده‌ی ئه‌و سه‌رداره‌ قه‌شه‌کان تا توانیویانه‌ شتومه‌کی خۆیان ببه‌ن. میژوونووسی گاورکان له‌ نووسینه‌کانیاندا له‌م رووه‌وه‌ رۆر مه‌ردانه‌ راستیان وتوو له‌ پیاوه‌تی سولتان سه‌لاح الدین رۆر قه‌سه‌یان کردوو له‌ناو ئه‌وانا ناوبانگی زیاتر رۆیشتوو که چی به‌رامبه‌ر به‌مه‌ کرداری گاواره‌کان ده‌رباره‌ی موسڵمانه‌کان هه‌میشه‌ خراپه‌کردن بووه‌. سولتان نزیک مانگیك له‌ قودسا ماوه‌ته‌وه‌ ئیشوکاری ئه‌و‌ی رێکخستوو، مزگه‌وته‌کانی زیاندووته‌وه‌ و قوتابخانه‌کانی دامه‌زراندووته‌وه‌. له‌ دوا‌ی ئه‌مانه‌ سولتان به‌ له‌شکروه‌وه‌ چووه‌ته‌ سه‌ره‌ صوور له‌ به‌پو ده‌ریاوه‌ پێچاویه‌تی، به‌لام چاری نه‌کرا وازی لێهێناوه‌. به‌مجۆره‌ گاواره‌کان بۆیان لوا له‌ م قه‌لایه‌دا گه‌ردبینه‌وه‌ و بۆ شه‌پێکی تازه‌ خۆ کۆبکه‌نه‌وه‌. له‌ولاوه‌ ناوبانگی سه‌ندنه‌وه‌ی قودس له‌ لایه‌ن موسڵمانه‌کانه‌وه‌ که گه‌یشه‌ ئه‌وروپا ناگری ته‌عه‌صیبیان دووباره‌ بلیسه‌ی سه‌نده‌وه‌، هه‌موویان به‌ جاریك بۆ تۆله‌ کردنه‌وه‌ هه‌لسانه‌ سه‌رپێ، دراویکی زۆریان کۆکرده‌وه‌ ناویان نا (سه‌رانه‌ی سه‌لاحه‌دین) و له‌شکرێکی بێدادیان پێکه‌وه‌ ناو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ به‌ره‌ و خۆره‌لات هاتن بۆ فه‌له‌ستین. ئه‌مجاره‌ پادشاکانیان سه‌ردار له‌شکر بوون. ئیمپه‌راتۆری ئه‌لمان و

مه لیکي ئینگلیز که (ریچارد شیردل) یان پی نه گوت و مه لیکي فره نسا و گه لیک نه میری ناودار هاوړتی هاتنی نه مجاره بوون! سولتان گه پایوه شام، چونکه نه یزانی گاواره کان دینه وه سه ری. له وی دهستی کرد به تاره کانی سوپا گه ری. له (صوور) به ولاوه هرچی قه لای نه گیراوی فه له ستین مابوو گشتی زهوت کرد. له دواي نه مانه نه مجا پېشایی له شکری صه لیبی سییه م دهستی کرد به هاتن، له (۵۸۵هـ) دا.

جوری سوپا گه ری سولتان گورابوو، له پرکی شیبیه وه که وتبووه قایم کاری.

باری گه ردوون وای نه گه یاند که فره ته نه یه کی خوینپرژیی گه وره نه بیت. نه و فره ننگه ی که به ره لا بیون زوریه یان له صوور له ته رابلوسدا به پیچه وانه ی قه ول و په یمانه که یان چه کیان هه لگرتبووه وه. نه مان هاتن دهوری قه لای (عه کا) یان دا، سولتان به له شکره وه هات بۆ یارمه تی قه لاکه. نه م پیچانه دوو سال دریز بووه وه. سولتان نه یوانی دوژمن بشکینتی و عه کا رزگار بکات، لیزه شا دووباره که مته رخه می کرایه وه. له بهر نه مه کومه که کانی دوژمن هه میشه به ناسانی نه هات و له عه کا دا شه پی خوینپرژانه نه کرا گه لیجار هیژمی له شکری سولتان فره ننگه کانی به پاشا شکاندووه و کومه ک چووه ته عه کا وه بۆ ئیسلامه کان، به لام له سه ر نه مه شا دوژمن نه به زیوه، دووباره شاره که ی پیچاوه ته وه و قه لای تازه یان به دهوریا نه کرده وه. زاتیان وه ها زور ببوو نه مجا نه وان په لاماری له شکری سولتان یان نه دا باری په زم نارایی بلاوه ی به هیژی ئیسلام کردبوو. تیپیک له شکر به رامبه ر (انتاکیه) وه ستابوو، تیپیکی تریش له ته رابلوسی شام بوو. له شکری کیش بۆ پاراستنی (دمیاگ) و (نه سکه نده ری) له میسر بوو. له شکری گه وره ی له (حزوبه) دا دووراو دور بۆ یارمه تی (عه کا) زستانی رانه بوارد. سولتان له نه به زیی دوژمن و سستی و خو له شه پ پاراستنی سه رداره کانی خو ی مه ترسی دواړوی که وتبووه دلّه وه. له تاوا بۆ کومه ک به هه موو لایه کا نووسراوی نه نارد. دوژمنیش له دهوری عه کا زستانه که ی به تاره کات کردین رابوارد. له (۵۸۶هـ) دا جه ننگ داگیرسایه وه. ئوستوئی میسر ئوستوله که ی دوژمنی شکاند و

کۆمه‌کی گه‌یانده‌ عه‌ککا. له‌م کاته‌دا به‌رایێ له‌شکری ئه‌لمان ده‌یشته‌ ئه‌ده‌نه‌ و وا رێکه‌وت له‌وی ئیمپراتۆره‌که‌یان له‌ ئاوا خنکا.

سولتان که‌ ئه‌مه‌ی بیست به‌ هیوای کۆمه‌ک ناردن قاقه‌زی بۆ پادشاکانی ئیسلام نارد. که‌چی هه‌یچیان به‌ ده‌نگیه‌وه‌ نه‌هاتن. به‌مجۆره‌ ئه‌م قاره‌مانی کورد و پشتیوانی ئیسلامه‌ به‌رامبه‌ر به‌ لیشاوی ئه‌هلی سه‌لیب به‌ هیوای یارمه‌تی خواو بازووی مه‌ردانه‌ی خۆی مایه‌وه‌. له‌م به‌ینه‌دا هه‌ندێک له‌شکری ئه‌لمانی گه‌یشتبووه‌ فه‌له‌ستین. ئه‌و حه‌له‌ دوژمن قۆڵێکی خه‌ریکی پێچان بوو، قۆڵه‌که‌ی تری په‌لاماری سوپای سولتانی دا (٥٨٦هـ - ١١٩٠م) له‌ هه‌لمه‌تی سه‌ره‌تاییدا ئیسلامه‌کان شکاون و هه‌ندێکیان ته‌ره‌ بوون. به‌لام ئه‌وی خۆی گرتبوو نه‌شکابوو، ئه‌مانه‌ وه‌کو شیر خۆیان داوه‌ به‌ دوژمنان و شه‌ق و په‌قیان کردوون، مه‌یدانی جه‌نگ به‌ لاشه‌ی کوژراو داپۆشرا بوو، دوژمن به‌مه‌ چاوی شکا، له‌ولاوه‌ له‌شکری ناو عه‌ککاش ده‌ستی خۆی وه‌شاند و هه‌ندێک قه‌لای دوژمنی سوتاند. دووباره‌ له‌شکرێکی تازه‌ له‌ ده‌ریاوه‌ گه‌یشت به‌ فریای فه‌ره‌نگه‌کاندا. ئه‌مانه‌ ئینگلیز بوون لای عه‌ککا دابه‌زین. سولتان که‌ ئه‌مه‌ی دی گه‌پایه‌وه‌ (حزوبه‌) ئه‌و کاته‌ سه‌لیبه‌کان به‌ دلێکی قایم ده‌ستیان کرد به‌ هه‌رشکردن بۆ سه‌ر قه‌لاکانی عه‌ککا. سوپای پێچراوی ناو قه‌لا مه‌ردانه‌ شه‌پێ ئه‌کرد. زات و زۆری میر (حسان الدین)ی سورداری، قه‌لای دوژمنی هه‌یرانی سه‌رسام کردبوو، سوپای ناو قه‌لاکه‌ ته‌نگه‌تاو ئه‌بوون په‌لاماری قوله‌کانی دوژمنیان ئه‌داو ئه‌یان سووتان. وه‌ تاویان ئه‌دایه‌ سه‌ر دوژمن و ئه‌یانگه‌راندنه‌وه‌ به‌ پاشدا. کۆمه‌کی ئه‌هلی سه‌لیب دوا‌ی ئه‌نه‌هات. له‌ ده‌ریاوه‌ وه‌ک هه‌لقۆڵێت هه‌میشه‌ له‌ هاتندا بوو.

قه‌پاڵی فه‌ره‌نسا (فیلیپ ئوگوست)یش له‌ (٥٨٧هـ) دا به‌ له‌شکرێکی زۆره‌وه‌ گه‌یشته‌ به‌رده‌می عه‌ککا زۆری پێنه‌چوو قه‌پاڵی ئینگلیزیش له‌گه‌ڵ دوا‌ی له‌شکره‌که‌یدا گه‌یشتن و له‌ ده‌ریا هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ ئه‌هلی سه‌لیب ئه‌وه‌نده‌ زۆر بوو سامیان لێ ئه‌کرا. له‌م به‌ینه‌دا هه‌ندێک کۆمه‌کیش بۆ سولتان هاتبوو، له‌سه‌ر (ئه‌وه‌شا) نه‌یشتنه‌ توانی

یارمه تی (عه ککا) بدات. دوژمن له به پو له ده ریاوه شاره کای ئیجگار ته نگه تاو کردبوو، برسیتی و نه خوشی له لایه که وه و ناگری مه نه نیقی دوژمن له لایه کی تره وه هیزی خوگرتنی له شه پکه ره کانی ناو قه لادا نه هیشتبوو. ئه م قه لا پر شان و شه ره فی ئیسلامه دوو سال بۆ خوئی له بهر هه لمه تی سه لیبه کاندایا گرتبوو، به هیچ جوړی و له هیچ له یه که وه کومه کی نه نه گه یشتی به راستی که لکی خوگرتن نه مابوو له قه لاکه دا. له بهر نه وه به ناچاری له هاوینی سالی (۵۸۷ هـ - ۱۱۹۱ م) دا به هه ندیک شه رت و مه رج قه لاکه خویدا به دهسته وه. یه کیک له و مه رجانه نه وه بوو که دیل ناکوژیت. به لام له ولاره له فهره نگه کاندایا هیچ هۆشی ئینسانیهت نه مابوو، چه کدارو بیچه ک وه ک جانه وهر هه موو خه لکی شاره که یان کوشت. له م خوینخوارییه دا قه پالنه کانی ئینگلیز و فهرنسایش به شداربوون له میژوودا دهنگ وا بلآوه له م فه لاکه ته دا ۶۰ هه زار موسلمان له ناوچوو. هیشتا عه ککا نه گیرابوو که به ره به ره کانی و ناکوکی که وتبووه ناو سه رداره کانی فهره نگه وه.

قه پالی فهره نسه و قه پالی ئینگلیز ناخوشییان بوو. له سه ر قسه ی ره قی مه لیکي ئینگلیز مه لیکي فهره نسه توړاو له دوی که وتنی عه ککا فه له ستینی به جیه یشت. به کورتی ناکوکی و تیکچوونی نه مانه هیزو په روۆشی فهره نگه کانی سست کردبوو که نه مه به که لکی ئیسلام هات.

له مه ولا سولتان له گه ل دوژمندا که وته جهنگی چه ته گه ریبه وه. دوورو نزیک کیشهی پیشه کردن. هه رچی له سوپای سه لیب جیابوایه ته وه له ناوی نه بردن. ته نانه ت جارێکیان وه ختبوو (ریچاردی) مه لیکي ئینگلیز به دیل بگریت. مه به ستیش له مه نه وه بوو که فهره نگه کان بیزار بین و فه له ستین به جیه یلن. جا (ریچارد شیردل) زۆر چاک تیگه یشتبوو که سولتان سه لاح نه ددین له تین ناکه ویت و به درێژه ی جهنگ بهیده ست ناکریت. له بهر نه وه له گه ل نه م دوژمنه گه وره یه ی له سه ر جهنگ رویشتن که لکی نییه. جا چ نه م په روایه و چ ئاره زووی گه رانه وه بۆ به ریتانیا به نه نجام ریچاردی

هینایه سه‌ر نه‌وه که داوای ئاشتیخوازیی له سولتان بکات! هه‌رچه‌ند هیچ شتیك نه‌بوو کۆل به سولتان بدان، به‌لام بۆ نه‌وه‌ی ریی خوینپرشتن نه‌مینی و له‌به‌ر دوورنه‌ندیشیی تر، سولتان قبولکردنی داوای ئاشتی به باش زانی. ئینجا (مه‌لیك عادل) ی برای سولتان و (ریچارد) بۆ گفتوگۆی ئاشتی یه‌کتریان بینی. له داوای گه‌لیك هاتوو چۆ وه‌ها رێکه‌وتن که (ریچارد) خوشکی خۆی بدات به مه‌لیك عادل و خاکی فه‌له‌ستینی فه‌ره‌نگیش به ناوی جیازییه‌وه بدریژ به خوشکه‌که‌ی و سولتانیش قودس بدات به مه‌لیك عادل، به‌لام قه‌شه‌کان به‌مجۆره رێکه‌تنه رازی نه‌بوون. له‌م به‌ینه‌دا سولتان خه‌ریکی هه‌ندیك فه‌رمان بوو که ئه‌گه‌ر هاتوو جه‌نگ گه‌پایه‌وه، رێگای هه‌لسووێان له دوژمن بگيریژ. له‌به‌ر نه‌وه ناردی (عه‌سقه‌لان) و (ره‌مله) و گه‌لیك جیگای تریان وێران کرد تاكو دوژمن له‌و ناوه‌دا نه‌توانیژ به‌وێته‌وه.

له‌م کاته‌دا هه‌ندیك ده‌نگوباسی خراپی ناو به‌ریتانیا له فه‌له‌ستین بلاوێوه‌وه، ئه‌مه له‌ لایه‌که‌وه، له‌و لاشه‌وه به‌ربه‌ره‌کانی سولتانیش له فه‌له‌ستین هیچ هیوای له فه‌رنه‌گه‌کاندا نه‌هێشتبوو. له‌به‌ر ئه‌مانه مه‌لیکی ئینگلیز دووباره ته‌نگه‌تاو بووه‌ته‌وه. مه‌ترسیی شکان و نه‌گرتنه‌وه‌ی قودس هیوای ریزاردی هیچ نه‌هێشت و لات هه‌مووی وێران بوو. ئه‌م رووداوانه ئومه‌راکانی سه‌لیبشی به ته‌واوی بێزار کرد. له‌به‌ر ئه‌مانه (کۆگایه‌کی حه‌ربی) گیرا له‌ویدا بپاریان دا که واز له قودس بێنن و بچه سه‌ر میسر. ئه‌مجا ریچارد به‌ناوی ئه‌هلی سه‌لیبه‌وه داوای ئاشتی له سولتان کرد له‌سه‌ر نه‌وه له ره‌مله مه‌جلیس گیرا.

له داوای گفتوگرکردن رێکه‌وتن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که (یافه‌)ش به‌ده‌ست ئه‌هلی سه‌لیبه‌وه به‌مینیژ. جا به‌وجۆره هه‌ردوو لا جاری ئاشتییان دا له ره‌مله له (١١٩٢هـ) — (٥٨٨هـ) دا. ئه‌مه بوو ئه‌نجامی سییه‌م سه‌فه‌ری ئه‌هلی سه‌لیب. ئه‌م چه‌ند سه‌د هه‌زار فیداییه که بۆ گرتنی قودس هاتبووه فه‌له‌ستین و ئه‌یووست خوینی هه‌موو ئیسلامی خۆره‌لات بپرژینیژ. که‌چی به‌رامبه‌ر نه‌به‌زیی و تیکۆشه‌ری به‌جه‌رگی وه‌ك سولتان

سه لاه نه ددن هیچی پینه کراوه. ته نیا دواى له ناوچوونى دووبه شی نه م هۆردووه کینه له دلّه، دوو شارى گوی به حریان به دهسته وه ماوه، به شی سییه میشی که گیانی رزگار بووه به سایه ی (که میی) یه کانیانه وه خویان ده ربا زکردو گه پانه وه نه وروپا. جا قاره مانى کورد و نیسلام له دای جهنگ وه شاندى نیکی پینچ ساله له گه ل لی شاوی ده مبه خوینی نه وروپاییان، به شان و شهره ف گه پاره ته وه (قودس) و دهستی کردووه به ریکخستنی فه رمانی ولاته که. نه وی رووخابوو تازه ی کرده وه. مه کته ب و نه خو شخانه ی تازه شی دروستکردو، به ناوچه کانی ولاتدا گه پاره چووه ته به یرووت و له ویشه وه چووه شام. که چی داخی گرانم نیت نه حه سایه وه دواى فه رماندان بو ئاوا کردنه وه ی جیگا ویزانه کان نه خوش که وت.

مردنی سولتان:

سولتان پینچ شەش سال له گه ل فه رنه گه کاندای بیتارام له جهنگدا بووه. نه م نه رکه دوو رو دریزه شپه رزه ی کردبوو. له سه ر نه وه شدا مشووری فه قیرو هه ژاری نه خوارد و مه شوو عی بو نه دۆزینه وه که له برسییه تی رزگاریان بکات. جا به م نه رکه تازانه وه ک لای سه ره وه وتمان نه خوش که وت. نه مجاره زۆر نه ژیا له (۵۸۹هـ - ۱۱۹۳م) دا له ته مه نی ۵۷ سالیدا نه مری خوی به جیهیتنا.

مردنی سولتان سه لاهه دین به بی ریا عاله می خستووه ته گریان. به راستی زۆربه ی نه مجۆره پیاوه به رزانه له ناکاوو بیتوه خست له ناو نه چن. به مردنی کوتوپپی سه لاهه دین و به تاییه تی نه ته وه ی کورد زیانیکی بیدادیان لیکه وتووه، هه موو که سیك نه یسه لمینن که سه لاهه دین نه بوايه نه هلی سه لیب، که یانی نیسلامه تی له ناو بردبوو. له نیسلامه کان زیاتر خه لکی نه وروپا که دژمنی نه ون هونه رو خزمه ته کانی سه لاهه دین نه ژمیرن و په سه ندی نه که ن. هه موویان به یه ک زمان نه لێن نه م شاسواره بلیمه ته بوو نه یه یشت هیوای فه رنه گه کان بیته جی. سه ره پای نازاییه کانی که له رۆژی

شهره په نه یواند. به ره وشتیش نمونه ی که ره م وینه ی خولقی جوان و سه رچاوه ی
 مرحله مه ت و دلسۆزیی بووه. له دواى مردنى به سى سال به فرمانى مه لیک نه فزله ی
 کوپى نزیك مزگه وتی (نهمه ی) گوپیکی تازه دروستکراوه نه مچا نیسکی (سولتانی
 نه م) گواستراوه ته وه نه وى، له وى ناستوویانه که وا مه رقه ده که ی نیستایه تی له شارى
 شام (دیمه شق) سه لاهه دین ۱۷ کوپو کچی بووه.

نه وصافی سه لاهه دین:

مه دح و سه نای جوانیى سه لاهه دین ته واو نابیت! به کورتی په کیکه له پیاوه هره
 گه وره کانى میژو له کاتى شهره پدا به رامبه ر دوژمن توند و بیثامان بوو، به لام له کاتى
 ناستیدا بۆ ره عیه ت دلسۆزو بۆ داماوو لیقه وماو به مرحله مه ت، له سیاسه تدا
 دووربین و کارناشنا بووه. ناجه زى زۆردارو پیاوخراب و خزمه تگوزارى به دل و گیانى
 نیسلامه تییه ت بووه، به لکو له ته ک دوژمنیشدا له چاکه کردن دوانه که وتووه. کاتیک که
 قه پاله کانى ئینگلیز و فره نسا به دوژمنایه تی هاتبوونه سه ری، که بیستی نه خۆشن
 دوخته رو دهرمانى بۆ ناریدوون. له لایه کی تره وه پشتیوانى زانست و زانین و زانا بووه.
 له ئیشوکارى ده وله تیدا بى موشاوه ره کردن فره مانى نه کردووه. نه نجوومه نى
 زانستى و شوورای ناوخواى ئیداره و کۆگای راو ته دببو ره زم و جهنگى جیاجیا بووه،
 هیچ ده عیه ی نه بووه. له گه ل فه قیرو هه ژاردا بیپه رواو زۆر به سه ربه ستى نه دوا. حه زى
 له ده بده به و دارا نه ئه کرد. که کۆچى دنیای کرد پاره و پول و زه وى و زارى
 به جینه هیشت. قیبتیه کانى میسر نیگار (ره سم) ی سه لاهه دینیان له ته نیشت کاسه ی
 موقه دده سی دینى خویان داناوه له کلێسه دا له سه ره مه رگدا فره موویه تی، که مردم بۆ
 نه وه ی له رۆزى قیامه تدا شاهیدی غه زاکانم بیت، شمشیړه که م له گه ل خۆمدا بنیژن.
 خزمه تی بۆ ئاوه دانى: گه وره یى سولتان سه لاهه دین هه ر نه وه نییه که له شهره پدا
 قاره مانیکى نه به زو ئازاو به تین بووه. به لکو له فره مانپه وایشدا زۆرزان و سیاسى

بووهو، له گهل نه مانه دا ولاته که شی به بینای جوان ئاواکردووه ته وه. له هه موو لایه کی میسر دا گهلک بینای دروستکردووه بۆ قوتا بخانه. له وانه ئیستاش هه ندیکیان ماوه به ناوی دیوانی ئوستۆله وه بینایه کی شاهانه ی پیکهیناوه و هه ر له میسر دا دوو بینای به رزی بۆ نه خۆشخانه دروستکردووه بۆ میلله ت. له (شام) یشدا نه خۆشخانه کراوه ته وه و گهلک مه دره سته شی تیا کراوه ته وه. نه وه نده هه یه له بهر دریزه ی جهنگو ره زمی دواپراوی نه هلی صه لیب له مانه زیاتر نه یه ره ژاوه له سه ر ئاواکردنه وه ی هه موو ناوچه کانی کیشوهره گه وه که ی به وات.

له دوا ی مردنی سولتان؛

سولتان سه لاهه دین که کۆچی دوا یی کرد، که سی نه کرد به جینشین ی خۆی، کوپو خزمه کانی هه ریه که فه رمان په وای شوینیک بوون. (الملك الافضل) ی کوپی، حاکی فه لستین و سوریه بوو. (الملك العزيز عثمان) ی کوپیشی حاکی میسر بوو. توپه ی حه له بيش (الملك الظاهر) ی کوپی له سه ر بوو (مه لیک عادل) ی برایشی به شیکی جهزیره ی به ده سته وه بوو. کوپانی (شیکرۆ) ی مامیشی له (حمص) جیگیر بیوون. ولاتی یه مه نیش درابوو به کوپانی (سیف الاسلام ته فته گین) ی برای. که سولتان مرد، هه ر که س له جیگه ی خۆی مایه وه تا سالتک، فه رمان په وایی مه لیک نه فزه لیان به جیهینا.

تیگچوونی ئیداره؛

به میژوو ساغ بووه ته وه هه تا میلله تیک تی نه که ویت، رژیمی ئه م میلله ته له خۆیه وه ناگۆریت.

باری حکومه تانیش به و پتی به به ی رووداو له خۆیه وه تیگنا چیت. جا حکومه تی نه یو بییش نه وسا (له سه ر) نه و پیودانگه رۆیش تووه، چونکه نه و کاته له خۆره لات و خۆرئاوا دا رژیمی (ده ره به گیتی) باو بووه. هه ر که سه لاهه دین مرد، کوپان و براو

برازاکانی توپه کانی له خویانا که وتوونه سه و دای سه به خوی و شیرازه ی حکومت گوره که یان تیکاوه که خاوه نه که ی به و هه موو ته قه لاو خوینی جگه ره دروستی کردبوو. مه لیک نه فزه لی کوپه گه و ره ی سولتان به ناو (مه تبوع) بوو له لایه ن هه موویانه وه، به لام چونکه ئیداره که ی ری کوپیک نه بوو براکانی لیی زیز بوون. (مه لیک عزیز) له میسر بانگی سه به خوی بۆ خوی دا (۵۹۰هـ - ۱۱۹۲م) و به له شکره وه هاته سه سوریه. (مه لیک عادل) ی مامیان که تی فکری له روی بی هونه ری له روی بی هونه ری برازاکانیه وه خه ریکه ره نجی سولتان سه لاحه دینی برای به باد بجی و حکومتی نه یو بی نشوست بینیت، ویستی ئیداره ی کیشوهره که بگریته دهستی خوی. له به رنه وه که وته نیوانی برازاکانیه وه. جارجار نه یکردن به گزی به کداو له دواییدا ناشتی نه کردنه وه. به ینیک چووه (میسر) بووه پشتیوانی مه لیک عزیز و پیکه وه له (۵۹۲هـ) دا سوریه یان زهوت کرد، به ناوی میسر وه، نه مجا مه لیک عادل خوی فرمانپه وایی سوریه ی گرت دهست. نه گه ر چی نه مه به پیشه ی خزمایه تی شتیکی ناشیرین بوو، به لام له و ده و ره تووشه ی نه هلی صه لیه دا پیویست بوو فرمانپه وایه کی به چنگ و سه رداریکی دنیادیده له سه ر کیشوهری نه یو بی بیت. جا له به ر نه م قازانجی گشتیه کرده وه کانی مه لیک عادل به ده ستریزی نه ژمیرووه. وا ری که وت له میژوی (۵۹۵هـ) دا مه لیک عزیز مرد. کوپیکی بجوکی هه بوو کرا به مه لیکی میسر و مه لکی نه فزه لی مامیشی کرا به نوینر (نائب) ی نه م پادشاهه بجکوله یه. به لام مه لیک عادل که ناکوکی سه رداره کانی میسری بیست به له شکره وه چووه سه ریان، میسری گرت و خوی بوو به مه لیک و مه لیک نه فچه لی ده رکرد و له (۵۹۶هـ - ۱۲۰۰م) دا ئیتر مه لیک عادل به ته واری حکومتی نه یو بی خستبووه ژیر دهستی خویه وه. مه لیک ظاهر که حاکمی حه لّ ب بوو، مه لیک نه فزه لیش که له م دواییه دا قه لای (سه رخه د) ی درابوویه له و ناوچه یه دا به شتیکی نرخداری نه وتو نه ژمیروان.

پادشایه‌تی مه‌لیک عادل:

له دواى ئەم ئەنجامانە مه‌لیک عادل کوپه‌کانی خۆی کردووه‌ته‌ فه‌رمانپه‌وا (حاکم)ی ناوچه‌کان و ئەوسا ده‌ستیکردووه‌ به‌ فه‌رمانپه‌واى گشتی کیشوهره‌که. ئیداره‌ مه‌لیک عادل له‌سه‌ر پێوانگی سولتان سه‌لاحه‌دین رۆیشتووه‌. له‌ ده‌وری فه‌رمانپه‌واى، واته‌ حوکمدارى مه‌لیک عادل دا هه‌رای سه‌لیبه‌کان ئەوه‌نده‌ به‌هێز نه‌بووه‌، ئەگه‌رچی له‌م چه‌رخه‌دا جه‌نگی چواره‌می سه‌لیبیان هه‌لگیرساندووه‌، به‌لام سوپای سه‌لیبییه‌کان ئەمجاره‌ نه‌گه‌یشتووه‌ته‌ سوریه‌ن، به‌لکو له‌ رێگادا شاری (ئه‌سته‌مبول)یان گرتووه‌، جارێ له‌وێ نه‌ترازاون. له‌سه‌ر ئەوه‌شدا له‌ دوایدا فه‌ره‌نگه‌کان له‌ سوریه‌دا (بێرووت)یان هه‌ر داگیر کردووه‌. مه‌لیک عادلیش (یافا)ی لێسه‌ندوونه‌ته‌وه‌. ئەم پادشایه‌ له‌ رواله‌تدا له‌به‌ر خزمایه‌تی له‌ ژێره‌وه‌، له‌به‌ر سیاسه‌ت ده‌ستی نه‌بردووه‌ بۆ مافی مه‌لیک ظاهیری برازای، به‌لام له‌ (٦١٣ه‌)دا که‌ ئەم برازایه‌ی مرد ناوچه‌ی هه‌لب که‌ مولکی ئەو بوو داگیرکراو ئەوه‌نده‌ی پێنه‌چوو.

(مه‌لیک ئەفه‌زەلی)یش به‌ کلۆلی مرد. به‌مجۆره‌ کوپه‌کانی قاره‌مانی گه‌وره‌ی ئیسلام دواى به‌ فه‌رمانپه‌وايان هات، ئیتر له‌ رووی ئیداره‌ی مه‌لیک عادلدا هه‌چ قۆرتیک نه‌ما. له‌م دوایه‌دا شه‌ری پێنجه‌م و شه‌شه‌می سه‌لیب یه‌ک له‌ دواى یه‌ک ده‌ستی پێکړدووه‌ و ئەوروپاییه‌کان هاتوونه‌ته‌ ئەو ناوه‌و که‌ناری ده‌ریای (عه‌کا)یان وه‌ک به‌لا وێرانکردووه‌ له‌وێهه‌ چوونه‌ته‌ سه‌ر میسر شاری (دمیاط)یان پێچاوه‌.

مه‌لیک عادل ئەم کاتانه‌ له‌ سوریه‌ بوو، به‌ تالوکه‌ سوپایه‌کی پێکه‌وه‌نا، که‌ بگا به‌ فریای میسردا، به‌لام مردن مۆله‌تی نه‌دا نزیک شاری شام له‌ شوێنیکدا مرد له‌ (٦١٥ه‌) — (١٢١٨م)دا. مه‌لیک عادل فه‌رمانپه‌وايه‌کی گه‌وره‌ بوو، نه‌یه‌یشت فه‌رمانپه‌واى ئەیوبیه‌کان له‌ناو بچیت، خۆی له‌ به‌ردسه‌تی کاکیدا گه‌وره‌ ببوو. له‌ شه‌ردا به‌ جه‌رگو له‌ سیاسه‌تدا زۆر دووربین و وریا بووه‌، له‌گه‌ڵ مه‌لیکی ئینگلیز (ریچارد شیردل) دا

هه میشه نووسراویان نه نارد بۆ یهك. له سكه ی پاره دا ناوی (عینوان) (ابو الفداوی) بۆ خۆی دانابوو.

دهوری فه رمانه وایی مه لیک کامل :

له دوا ی مردنی مه لیک عادل مه لیک کاملی کوپی بووه ته فه رمانه وای میسر، نه وسا مه لیک (معظم عیسی) ی برای فه رمانه وایی سوریه و مه لیک نه شره فی براشی حوکمداری ناوچه ی حه له ب بوو. نه هلی صه لیب وازیان له میسر نه نه هیتا. چونکه زانیبوویان تتاکو میسر نه گرن فه له ستینیان بۆ ساغ نابیتته وه. به و هویه وه له شکره کانیا ن که تاوی دابوو ه سهر میسر شاری (دمیاط) یان سال و نیویک زۆر به ته ندی پێچاوه و له دوا ی کوشتاریکی زۆر گرتوویانه و خوینخۆرا نه شه پکه ور شه پنه که ر گشت خه لکه که یان کوشتوه. هه رچه نده له براکانیه وه کۆمه ک هاتوه بۆ مه لیک کامل دیسان له شکری ئیسلام به ربه ستی دوژمنیا ن پێنه کراوه، تا گه یشتونه ته به رده م قاهره. مه لیک کامل نه یویست به شه رتیک نه هلی صه لیب له میسر ده رچن، فه له ستینیان بداتی. که چی نه وان رازی نه نه بوون. خوا وراستان وا ریکه وت له و کاته دا رووباری (نیل) زۆر هه لسا جا به فه رمووده ی مه لیک کامل به ندو بناوانی نیلیان سه ره پا تیک شکاندوه له سه ر نه وه لافاو زه وی و زاری ده لتای داگیر کردوه. ئاو پشتی سوپای صه لیبیه کانی گرت. ئیتر خوارد هه نییا ن نه نه گه یشتی وه لایه کی تریشه وه سوپای ئیسلام که وته چه ته گه ری لییا ن. له سه ر نه وه فه ره گه کان ته نگه تاو بوون و به ئاشتی رازیبوون و له میسر ده رچوون.

له دوا ی برانه وه ی نه م جه نگانه ی نه هلی صه لیب و کوپه کانی مه لیک عادل نه مجا به گزیه کداچوون. به لام له م کاته دا مه لیک عیسا به سه ریا مرد. له سه ر نه وه دوو برا که ی تر ریکه وتن و کیشوه ره که یان به شکرد. ناوچه ی سوریه و شام به ر مه لیک نه شره ف که وت و میسریش بۆ مه لیک کامل مایه وه له (۶۲۶هـ - ۱۲۲۸م) دا مه لیک کامل هه ری می

جزیره و بۆتانیشی بۆ خۆی هیئتبووه وه بۆ پاشه رۆژ. له م کاته دا بوو که کیشوهری ئیسلام تووشی فهرته نه ی (مه غۆل) بوو، پیویسته لیڤه دا پیشپه ویک بۆ ئه م رووداوه بنووسین. له و کاته دا خواره زم شاهه کان دهوله تیکی ئیسلامی رۆر به هیزیان پیکه وه نابوو له تورکمانستان به له شکرو سوپای خۆیانه وه ئه نازین و هه ر له مکاته شدا له خۆره لاتی خواره زمدا جه نگیزخان په یدابوو وه دهوله تیکی عالمی رۆر به شه وکه تی هیناوه ته کایه وه.

خواره زمیه کان بیته وه ی له هیژ و توانای جه نگیزخان بگه ن به بی حساب چون به گژ مه غۆله کاند. له سه ر ئه وه سوپای مه غۆل وه ک لافاو رووی کردووه ته ولاتی ئیسلام. خواره زم هه زوو له ناوچوون. ئه مجا هه موو کیشوهری ئیسلام بوو به پیخوست له ژیر پیی له شکری مه غۆلدا. جا بۆ به ربه سترکردنی هیژشی سوپاکانی مه غۆل و خواره زم مه لیک کامل چووه ته (جزیره = میژپۆتامیا) کاروباری ئه و ناوه ی به په له پهل ریڅخستوو وه مه لیک (نجم الدین) ی کوپه گه وده ی کردووه ته حاکی ئه و ناوه. ئه میشی له دوایدا که له شکری خواره زمیان بیخاوه ن مانه وه وه اتنه ئه و ناوه بووه سه رکرده یان و ئه مجا بۆ به ربه سستی لافاوی مه غۆل هه موو لایه ک که وتوونه هه ول و ته قه لا. به راستی ئه و رۆژانه رۆژی ره شی ئیسلام بووه.

له لایه که وه مه غۆله کان کیشوهره جوانه که ی ئیسلامیان ژیره وزه به ر ئه کرد و له م لاشه وه فهردریک ئیمپراتووری ئه لمانی له م کاته قه لبه دا به له شکری سه لیبی شه شه وه روی کردبووه میسرو سوریه و سه رزه مینه کانی ئه شیلو ولاتی ویران ئه کرد. مه لیک کامیل ده میک بوو له گه لیدا خه ریکی گفتوگۆی ئاشتی بوو. به ره که تدا له (۶۲۶هـ - ۱۲۲۹م) دا هه ردوولا ریکه وتن. به پیی په یمانی تازه ناوچه ی قودس و له (عه کا) وه تا (یافا) پارچه یه ک له که ناری ده ریا درا به فهردریک به و مه رجه ی هه تا ۱۰ سالی تر شه پ نه کریت، په یمانیان کرد. به کورتی ئیمپراتوور ئه یویست بگه ریتته وه بۆ ئه وروپا، بۆیه به هه موو مه رجیک رازی ئه بوو.

جا له دواى ئەمە سەلجوقى و رۆم و ئەيوبىيەكان بە بىسود سەردەمىك شەپيان كورد، زۆرى پېنەچوو مەلىك كامل و مەلىك ئەشرەفیش بەگزیەكداھاتن، بەلام له كاتىكدا كه سوپای مەلىك كامل ھاتو سوريەو، مەلىك ئەشرەف مرد. ئەوسا بەبى شەپ شام كەوتە دەست مەلىك كامل له دواى ئەمە زۆرى پېنەچوو مەلىك كاملش له چارى شام (دیمەشق) كۆچى دوايى كرد له (۶۲۵ھ - ۱۲۳۸م) دا. مردنى ئەم پادشايە سەرەتای نوشستی دەولەتى ئەيوبىيە بوو. مەلىك كامل پادشايەكى زۆردارو له سياسەتدا وریا بوو. بۇ پېشخستنى فەرمانى كشتوكال له میسریدا زۆر خەرىك بوو، لەمەولا ولات رووى كردوو تە ئاوابوونو، قەلاى قاھیرە ئەم تەواوى كردوو. جا نالەبارى زەمانە بوو، قودسى پېدا بە ئیمپەراتورى ئەلەمانى. ئەگینا مەلىك كامل پادشايەكى ئەوئەندە بێكارەو بێكەك نەبوو. كاتەكە زۆر كاتىكى بە ئاشووب و پېر فەلاكتى بوو، لەبەر ھەراو لێشاوى فیتنەى (مەغول) ھەكان و چەتوونى براو كەسەكانى خۆى بوو كە ھەمیشە ئەیانویست ئازاوە بنیئەو.

مەلىك عادل دووھم:

له دواى مردنى مەلىك عادل، مەجلىسى ماقوولان بەلئىنى دا كە شازادە عادل له جىگای باوكى مەلىك عادلى دووھمەو ھەببىتە مەلىكى دەولەتى ئەيوبى. ماقوولان ئەم ھەلبژاردنەيان بۆ قازانجى خۆيان كردبوو، چونكە مەلىك كامل بێكارە بوو، پادشايەتى ھى (نجم الدين) بارگەرەى بوو كە لەو كاتدا حاكىمى جەزیرە بوو، خەرىكى جەنگ بوو لەگەڵ حاكىمى موسڵ دوتای ئاشتبوونەو ھى خوازەزمىيەكان كە ئەو حاكىمى موسڵە ھانى دابوون. ئازادە نجم الدين حاكەمەكەى شكاندو چوو ھەردىاربەكرو لەوئى سولتانى رۆمیشى شكاند. ئەمجا شازادەى ئازا كەوتە بېرى سەندنەو ھى تەخت و تاجى باوكى كە بەھى خۆى ئەزانى. لە سالى (۶۳۶ھ) دا شازادە (تووران شاھ) ى كوپى بەسەر جەزیرەو ھەببىتەشت و خۆى بە لەشكرەو ھى رووى كردە سوريە و (شام) ى گرت.

له دواى نه وه له گه ل (میرداود) ی ئاموزایا که حاکمی (که ره ک) بوو که وتنه دووبه ره کیى. نه وه نده هه یه سهرداره کانی مه لیک نجم الدین له م که ین و به ینه دا لیى یاخی بوون. نه میر داود له م هه له دا هه لى کوتایه سهر (نابولس) که مه لیک نجم الدینی لیبوو، شاره که ی داگیر کرد و مه لیک (نجم الدین) ی به دیل گرت.

له دواى نه م رووداوه نه ستیره ی میرداود رووی کردووه ته دره وشانه وه، دواى نه مه نه نجا میر داود له شکری هه لگرت و چوو ه شاری قودسی له فه ره نگه کان سه نده وه، به لام به ختی مه لیک نجم الدین چاکی هیتا، میرداود له گه ل مه لیک عادل و ئومه راکانی تردا ریگ نه که وت. له سهر نه وه میرداود مه لیک نجم الدینی هیتا و له گه لیدا ریگه وت. به پیى په یمانیک که کردیان میسر درا به مه لیک نجم الدین و ناوچه کانی سوریه و فه له ستینیش بهر میرداود که وت. که مه لیک عادل نه مه ی بیست به له شکره وه له میسر هه لسا ویستی بیست نه م به کگرتوانه له ناوبه ریگ. که چی دهسته ی له شکری مه ملووه کانی خوی لی یاخی بوون و له پادشایه تیان خست و له به ندیخانه شان قایم کرد. جا پادشایه تی مه لیک (عادل) ی دووه م به مجوره کوتایی هات (۶۲۷ هـ - ۱۲۴۰ م).

مه لیک سالح نه جمه دین نه یوب:

وه کو لای سهر وه وتمان له شکری یاخیی که مه لیک عادلی له پادشایه تی خستبوو، له جیى نه و مه لیک نه جمه دینیان هه لباردو بانگیان کرده میسر و کردیانه هوکمدار. نه م پادشایه له شاهزادیدا وه که له سهر وه دیما زۆر ئازارو ناسۆری دیوه. له کاتی باوکیدا تووشی بوختانی باوه ژنی بووه و له سهر نه وه دوورخراوه ته وه له میسر. به لام له م دوایه دا به خت باشی بو هیتا و بووبه هوکمدار. خه لیفه ی به غدایش فه رمانی پادشایی بو ناردو چوو ه سهر ته ختی میسر. به مجوره کیشوهری میسر له ئاسانی بو مه لیک نه جمه دین ساغ بووه وه (تووران شاه) ی کوپیشی ولاته کانی جزیره ی بو خستبووه ژیر ئیداره ی خوی. ههر سوریه به دهست سهردارانی نه ییوبیه وه له شوپشدا

مابوووه. مه ليک سالت نه جمه دين په يمانه کې قودس له مهر مير داودی به شتيکی راسته قينه دانه نا. بويه هر که بووه فرمانېه وا خيرا نه و په يمانه کې به تال کرده وه. له سر نه وه شدا جاريک توخنی مير داود نه که وتوو له ميسردا خوی به نيشوکاری ده وله ته که يه وه خهريک کردوه. به لام له ملالوه نه مير هکاني سوريه له ترسی تاره کانی مه ليک سالت نه جمه دين که وتبون نه کوکردنه وهی خويان، ته نانه ته له گال فرمانه گه کانیشدا يه کيان گرتووه، هه نديک شاری نيسلاميشيان پيشه کې داوه به و فرمانه گه ناحه زانه. به مجوره رقه ره بيبه وه نه م سهر داره بيميشکانه سه لامه تبي کيشوهری نيسلاميان خسته به ختی فرمانه گه کانه وه. له ولالوه (بدرالدين لؤلؤ)ی حاکمی موسليش چوو به گز تووران شاه دا، گه ليک شويني ليسه ندووه.

نه م هه موو فیتنه بازيبه ش نه مير نيسماعيل مامی مه ليک سالت نه جمه دين نه يگيږا. له دواي ته داره کات (له شکری) ميسر هات بق فه له ستين له شکری نومه رای ناپاک و فرمانه گه کانیش پيکه وه به رنگاريان بوون لای غه ززه، جهنگيکی زور قورسيان کرد. له گهر مهی شه پدا تاقميک له موسلمانان کان لایانداوه ته لای مه ليکی ميسر. به وه دوژمنه کان زور خراب شکان. به لام نه م شکسته جهنگه کې نه برده وه، نه مجاره ش له گال قوسدا هه نديک جيگای تريشيان داوه به فرمانه گه کان، به وه سوپايه کې نه ستووريان کو کرده وه. مه ليک نه جمه دين نه يوبيش به مه له گال خواره زميبه کاندای ريکه وتوووه له ميسريشه وه له شکری تری هيناوه. نه مجاره ش هه ردو له شکره که له بهر غه ززه دا شه پيکی زور خوينرپژانه يان کردوه. به خت ياريدهی مه ليکی ميسری دا، دوژمنه کانی تارومارو بوون، تالانتيکی بيشوماريشيان دا به دهسته وه، له سر نه مه له گال قودسدا فه له ستينيش گيرايه وه (۱۶۴۲هـ) نه م سهر که وتنه هيواي لسبيبه کانی له رهگ دهره ينا، له و ساوه تا دواي شه پي گه وره ی جيهان که (۱۹۸۱)ی زانييه جاريکی تر نه م ولاتانه له دهست نيسلام نه چوو ته دهره وه. له دواي نه م نه نجامه به مير نيسماعيل و مير داورد هه ر بق نه وهی داسه کنين، هه نديک جيگايان دراوه تی، به لان

چونكە ئەم بەدبەختانە خولقى سەلامەتتىيان لە گياندا نەبوو، ئەمجارەش فەسادىكى تازەيان ناو، تەو. خوارەزمىيەكانيان كوردو، بە ئالەتى شەپو ئازاويەيان خستوو، تە ئەو ناو، بەم ھۆيەو، گەلەك شەپى تازە روويان داو، تەو، و زۆر خويىنى تازە رزائە ھەتا خوارەزمىيەكان تەفروتوونا كراون، سەردارە نارە، تەكان شكاون و بۆ لای ھەلەب رادوويان ناون، كەچى ئەمجارە ھاكىمى ھەلەب مېر يوسفى دوو، لەسەر ئەمانە ھاتوو، تە كايەو، مەلىك نجم الدىن ئەيۇبىش بۆ براندنەو، ئەم نارە، تەتيانە لە مسرەو، بە سوپايەكى زۆرەو، ھاتوو، تە شام ۶۴۶ھ. بەلام ھەرلەم كاتەدا سەلىبىيەكان جەنگى ھەوتەميان پەيدا كوردو. ئەمجارە قەرپالى فەرەنسا (لويىسى ھەوتەم) بە لەشكرىكى زۆرەو، رووى كوردو، تە ميسر. لەسەر ئەمە مەلىكى ميسر بە ناچارىي لەگەل ئومەرا ياخيەكاندا رىكەوتوو، بە نەخۆشى گيانەو، لەگەل سوپاكەيدا گەراو، تەو، بۆ ميسر. تا ئەم كەين و بەينە كراو، لەشكرى فەرەنگ چوو، تە ميسرەو (دمياط) يشيان گرتوو. قەرپالى فەرەنسا (دېوانە) يەكى ئايىنى عيسا بو، خۆى ئەخستە ھەموو ئاگرىكەو، لە رىگاي مەسىحدا.

بۆيە ھاتبوو كە تۆلەى ئەھلى سەلىبى رابردو، لە ئىسلامەكان بكا، تەو. داخى گرانە مەلىك نەجم الدىن ئەمجارە بەخت يارىدەى نەدا كە دواوژى ئەم قەرپالە دېوانەيە بېينىت. چونكە لە ھۆردوگا كەى خۆيدا كۆچى دوايى كوردو، لە (۶۴۷ھ - ۱۲۴۹ زايىنى) دا. ئەم پادشا بزورگەوارە ئەيۇبىست ھكومەتەكى سولتان سەلاح الدىن دروست بكا، تەو، دەولەتى ئەيۇبى بگەيەنیتەو، پلەكەى جارانى. ئەگەر ھەراى فەرەنگ تازە نەبوايە، تەو، ھەلەب و بەلكو موسلىشى ئەگرت و مەرامى شاھانەى بەجى ئەھات. بەلام مردن ھىچى لەگەلدا ناكريت. مەلىك نەجم الدىن بەو ناسۆرانەو، چوو، ژىر خاكەو. لەم دوايىدا تىپىك لەشكرى لە (كۆلەمەن) پىكەيتابوو، پەر تەعلیم و پەر چەكى كوردبون. مەلىك پشت و پەناى بەمانە بەستبو. بە راستى ئەم لەشكرە جوانە ھەتا خۆى ماو، بە كەلكى ھاتوو.

توران شاه:

کوپي مه ليک سالتج نه جمه دين نه يوبه. که باوکی مرد حاکی جزیره و کوردستان بوو. شاره زای نه و ناوه بوو، سهرداري سوپاکه ی نه ویش بۆ نه م پادشایه له سه نه ته تی شه ردا ناویانگی رۆییبوو. هه تا نه م گه یشتوو ته میسر (شجرة الدری) باوه ژنی نه یه یشتوو که س به مردنی باوکی بزانیته له م هه نگامه دا بوو که له شکری سه لیب ده می ژه ندبووه میسر، خه ریک بوون (منصوره) بگرن، تورانشا که گه یشته نه وی ده ستیکرد به تاره کاتی له شکرو خیرا که وه خۆی. په یتا په یتا کۆمه ک بۆ دوژمن نه هات. له سه ر نه وه شدا توران شاه به ده ستوبردتر بوو، له شکری فه رنگ هه ر خه یکی مه نسووه بوو، به ره که تدا رووباری (نیل) نه وکاته هه لسا بوو. نه مه پیلانی قه رالی فه ره نسای تیکداوه. جا به م بۆنه یه وه لافاو له هه موو لایه که وه ده وری سوپای سه لیبی گرتبوو، سوپاکه ی تووران شاه شاره زابوون له هه موو لایه که وه ته نگیان به دوژمن هه لچنی و ریگه ی (دمیاط) یان لی برین. زۆری پینه چوو دوژمن تووشی برسیه ت و نه خوشیی بوو. له م کاته دا تووران شاه به ته دبیریکی سهردارانه هه ندیک (گه میی) ی به پاره چه پارچه کراوی به پشته و شتر گه یاندوو ته سه ر ده ریا. له وی گه میکان دووباره سه ریه ک خراونه ته وه. به و جۆره نه ستۆلیک دروستکرا. نه م گه میانه له پرێکدا گه یشته سه ر (دمیاط) و ریگای هریایان له دوژمن گرت. به کورتنی فه رنگه کان له سی لاوه ده وریان گیرابوو: لایه ک له شکری میسر، لاکه ی تر لافاوی (نیل). سیته م لا برسیه تی و نه خوشی، نه م سی هیزه فه رنگه کانی شپه رزه کرد، هیچ چاره یان نه ما به ره و پاش ده ستیان کرد به گه رانه وه. نه وسا سوپای میسر نیلچا پرییان لی کردن و گه لیکیان لی کوشتن و هه رچ ما بووه وه به دیل گیران. جا له دوا ی نه م نه نجامه فه ره نسا گیانی خۆی و له شکره په ریشانه که ی به ۸۰۰ هه زار ئالتوون کرپیه وه و له میسر چوو ه ده ره وه. له دوا ی نه م رووداوه، تووران شاه که له سوپاکه ی خۆی وردبووه وه و هه ستی کرد که تیپه سوپای کۆله مه نه کان خه ریکی سه رکه شی کردن. ویستی به

گورجى و توندوتىژى عەسكەرىيەتى بىيانخاتەو ۋىزىر رېژىمى عەسكەرى چۈنكە بۇ ئەم
فەرمانە بە ترسە پىشتى بە لەشكرى كوردى جىزىرە ئەستۈر بوو كە ھىنا بوونى لەگەل
خۇيدا. بەلام كۆلەمەنەكان ھەستىيان بەمە كرد. ويستىيان دەستپېشكەرى بگەن،
لەبەرئەو ھەناكاو توورانشاين كوشت (۱۲۵۰ھ - ۱۲۵۰م) شۆرەت واپە لەم
جىنايەتەدا دەستى (شجرە الدر)ى باوھزنى توورانشا ھەيە، چۈنكە ئەم ئافرەتە چاۋى
لە فەرمانپەرە واپى ببوو، خۇى بە ئاشكرا دۆستى جانىيەكانىش بوو، تەنانت لە پاشدا
شەۋى كرد بە (عيزەدىن ئىپەك) كە سەردارى كۆلەمەنەكان بوو، جا بەماندا ديارە كە
(شجرە الدر) ھەزى لە توورانشاى ھەنەزاي نەكردوۋە بە كوشتنى داوھ. بەكورتى
كىشۈرە بەدبەختەكەى ئەيۈبى فەرمانپەرە واپەكى بە سام و سەردارىكى بە كارو
ناويانگى لە كىس چوو، فەرمانپەرە واپەكى بە دەسلەت و سەردارىكى مومتازى
ئەيۈبىيانە، ئەگونجا تووران شاھ دەولەتى ئەيۈبى بۇياندايەتەو ھە. بە پىشتى حوشتر
گەمىي گەياندن بۇ سەردەريا كارى ھەموو جۆرە پادشاىكە نەبووھ. بىچگە لەمە
لەناۋېردنى لەشكرى سەلىب و بە دىلگرتنى قەرالى فەرەنساش خاترەيەكى پېرشان و
ھەمىشە ژياۋى ئەم فەرمانپەرە واپەيە.

دوايى حكوۋەتى ئەيۈبى مىسر:

سوپاكەى كۆلەمەنى ياخى، لە دواى كوشتنى توورانشا (شجرە الدر)يان كرد بە
(مەلىكە)ى مىسر بەناۋى (المستعصمة ملكة المسلمين)، سەردارەكەشيان (عزالدين
ايبك)ى ناو بوو. ئىپەك واتە (ئاغا بەگ) كرا بە سەردارى لەشكرى مىسر. بەلام
سەردارەكان ئەيانويست ئەمىرىكى ئەيۈبى بىت بە فەرمانپەرە (ھوكمدار) لەسەر ئەمە
(ملك اشرف موسى)ى كچەزاي مەلىك كامەل لە جىياتى (شجرە الدر) بەيىنك كرا بە
مەلىكى مىسر. ئەو ھەندە ھەيە ديسان ھوكم بە دەستى عىزەدىن ئاييەكەو ھە بوو كە
دواجار ھەر ئەم ئەمىرە لە (۱۲۵۲ھ - ۱۲۵۵م) دا سەربەخۇ فەرمانپەرە واپەتى خۇى لە

میسر بڼا وکړدوه وه و مه لیک نه شره ف موسای غزل کرد و ناردییه وه یه مه ن. جا حکومتی نه یوبی میسر به مجوره له ناوچووه و فرمانږه وایی نه و کیشوهره که وتووه ته ده ست کڅله مه نه کان که پادشاکانی نه یوبی له وه پیش به پاره نه مانه یان کرپیوو.

جا نه م هله سیاسی و عه سکه رایه تییه که عه باسییه کان و نه مه وییه کانی نه نده لوس کردبوویان و تووشی ف لاکه تی له ناوچوون بوویون به ده ستیانه وه، نه مانیش دووباره یان کردووه ته وه که پتیویست و ابو پیش نه وه ی نه مجوره له شکره بیگانه یه دروست بکریت نه بوو پادشاکانی نه یوبی ته ماشای میژووی رابوردوویان بکریاوه و په نندیان لیوه رگرتایه، که چی داخم ناچیت نه مانیش له میژوو په نندیان وهر نه گرتووه.

نه ماره تی نه یوبی:

له ناو خاکی حکومتی نه یو پیدا هه ندیک ورده نومرا هه بوون هه تا بویان لواوه سه ربه خق بوون. نه مان وه ک برین و ابوون به له شی حکومت ته که وه، هه میسه جیگای نازار بوون و له هیژیان خستوون. به راستی نه مانه بق نه وه ناشین که حکومتیان پی بلین، به لکو ودها نه گونجیت هر به نه ماره تیان دانین، له بهر نه وه وایر ده زور به کورتی ناویان نه بهین.

نه ماره تی حه له ب:

له ٥٧٩ هجرییه وه تا ٦٥٨ هجری پایه دار بوو. بناغی نه م نه ماره ته مه لیک زاهیری کوپی سه لاهه دینی نه یوبی دایناوه له حه له ب، واته باوکی له وی دایناوه. نه م نه ماره ته له ژوو خوییه وه هاوسنوری ده ولته تی سه لجووقی روم بووه و زور شه پرو داویان له به یندا پیدا بووه، له ٦٣٨ هجری به دواوه له گه ل حکومتی نه یوبی میسر ده که وتووه ته رقه به ری و دوژمنایه تی و له م به یینه دا دووچاری هیژشی

خوارزمییان بوو کە ئەمانەش مەغۆلەکان رادوویمان نابوون. دواى جار (هۆلاکۆ) ئێرەى داگیر کردو ئەمارەتەکەى لەناو برد.

ئەمارەتى شام:

ئەم ئەمارەتە هەمیشە دەستاوودەست ئومەرای ئەیبوی کەوتوو و گەلیک شەپو مەرای دیو. لە دوایدا بەینیکیش چوو تە ژێر فەرمانپەرەواى ئەمارەتى حەلەب تاكو هۆلاکۆ هەردوو ئەمارەتەکەى لەناو بردوو.

ئەمارەتى حەما:

ئەم ئەمارەتە زۆر بچووک بە دەست برازاکانى سولتان سەلاحەدین، واتە کوپانى مەلیک مزەفەرەو بوو. بە پێچەوانەى ئەوانى تر، سەردارەکانى ئەم ئەمارەتە هەمیشە ویستوویانە لە میسر لاندەن و ئاسوودە بژین. لە دواى هۆلاکۆ بە جارێک بوو تە ژێر دەستەى حکومەتى کۆڵەمەنى میسر، ئەوسا خانەدانەکەش لەناو چوو.

ئەمارەتى حومس:

ئەم ئەمارەتە بە دەست نەتەوەى (شێرکۆ)ى مامى سەلاحەدین بوو و بە هاتنى هۆلاکۆ لە (٦٦١ ی ه) لەناوچوو.

ئەمارەتى یەمەن:

لە (٥٦٩ ه) دا یەمەن دەست سولتان سەلاحەدین کەوتوو هەتا (٦١٩ ه) بە دەست ئومەرای ئەیبوییەو ماو. لەو دوا دەست خانەدانى (رەسوولى) کەوتوو کە تورکمان بوون. گەلیک هۆزى کورد، واتە خانەدان، بەهۆى ئیدارەى ئەیبوییەکانەو لە یەمەندا جێگیربوو.

نه ماره تی جزیره:

ولاتی جزیره سولتان سه لاهه دین داگیری کردوه، تاکو (۱۶۴۳هـ)، به دهست نومه رای نه یوبیه وه ماوه و به میسروه وه به ستراره. شاری میافارقین جینشینی نه میره کانی بووه. نه میش مه غوله کان له ناویان بردوه. به لام له هه ندیک شاری جزیره و کوردستاندا ورده نومه رای نه یوبی تا سه دهی ده یه می هیجری (کوچی) ماوه.

خرمه ته کانی دهوله تی نه یوبی:

له زمانه وایی دهوله تی نه یوبی که جله وه که ی به دهست خانه دانیکی کرده وه بووه له سه میراتی خوله فای (فاتی) و نه تابه که کان دامه زراوه. له گه ل نه وه مو هیرشه قورسانه ی نه هلی سه لیبیشدا به شه وکه تیکی ته واره وه ۸۴ سال په یه دار بووه. نه مانه له و کاته ته نکوچه له مه یه دا که یانی عاله می ئیسلامیان پاراستوه. له و ده ورده دا هه مو حکومه ته کانی سه رزه مین به دهست رژیمی بۆگه نی دهره به گییه وه شپزه بوون. هیزی فرمانه وایی له ناوه روکی حکومه تدا نه مابوو. به گه کان ده سه لاتی پادشاکانیا نه هیشتبوو. له سه ر نه مانه شدا توانای حکومه تی کورد نه وه نده به برشت بوو له گه ل نه وه مو شه پ وه را نه هلی سه لیب و یاخیکه ری ناو خویه دا تا ۱۶۴۸هـ نه م دهوله ته گه وره یی و ده سه لاتی ناو خویی راگرتوه. نه گه ر ته بیات توندی تورانشا نه بویه که بووته هوی یاخیکه ری له شکره که ی و به نه نجام له ناوچوونی خوی و دهوله ته که ی، بیگومان نه م حکومه ته گه لیک کاتی تریش پایه دار نه بوو. پاشاکانی نه یوبی ته نیا بۆ سه رکه وتن له مهیدانی شه ردا هه ولیان نه داوه، به لکو له مهیدانی زانستی و ناوه دانی و ئابووریشدا بۆ به رزکرنه وه ی بارستی ژیا نی نه هالی ته قه لای زوریان داوه. کشتوکالیان پیشخستوه. جۆگای گه وره یان هه لبه ستوه، بره ویان داوه به فرمانی ته ندروستی، له گه ل دهوله ته کانی نه روپادا په یمانی بازرگانیا نیان به ستوه. سوپای دهوله تی نه یوبی دووبه ش بووه: یه کیکیان له شکری تایبه تی دهوله ته که بوو که له (کۆله مه ن) هکان

دروست کرابوون. ئه‌وێتر تێپه‌ له‌شکری ئومه‌رای ده‌ره‌به‌گ بوو. له‌و ده‌وره‌دا ئه‌مجۆره‌ چه‌که‌لگرتن و چه‌شنه‌ سوپای رێکخستنه‌ باو بوه‌. له‌شکری کۆله‌مه‌ن له‌ تاقمه‌ جه‌هێلی تورک و چه‌رکه‌زو میله‌ته‌ بێگانه‌کانی تر که‌ به‌ پاره‌ له‌ناو بازارێ ئه‌که‌رێان دروست ئه‌کرا که‌ کۆله‌مه‌نی تورک یا به‌حرییان ناوناو بوون له‌ منالییه‌وه‌ له‌سه‌ر ته‌ریبیه‌ی عه‌سکه‌ری پێته‌گه‌یه‌نران. جا ئه‌مانه‌ له‌ پێشدا وه‌کو له‌شکری تورکی عه‌باسی و (به‌نی چه‌ری) عوسمانی و (صقالبه‌)کانی ئه‌نده‌لوسی، زۆرباش و به‌که‌لک بوون خزمه‌تی ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆیان کرد، به‌لام له‌ دوایدا که‌ حکومه‌ت کزیوو، ئه‌مانیش خولقیان گۆپاو بوون به‌ میقرۆبی کوشنده‌ی ئه‌وتۆ که‌ بونییه‌ی حکومه‌ته‌که‌یان تووشی نه‌خۆشی له‌ناو بردن کرد.

ده‌وری فه‌رمانه‌روایی (سه‌لته‌نه‌ت)ی ئه‌یوبیه‌کان بناغه‌یه‌کی به‌هێزی پێشکه‌وتنی به‌خشیوه‌ به‌ عاله‌می ئیسلام. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ زاناو مرقۆفی به‌ هونه‌ری ئه‌وکاته‌ رووی کردووه‌ته‌ کۆش و سه‌رای پادشاکانی ئه‌یوبی. ئه‌مانه‌ قه‌دریان گه‌راوه‌و مووچه‌یان بۆ دانراوه‌و کردوویان به‌ مامۆستای زانیاری و ئاوه‌دانی کیشوه‌ره‌که‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌ شاره‌کاندا ئاوه‌دانییان خستوه‌ته‌وه‌، کۆشک و سه‌راو قه‌لای گه‌وره‌یان دروستکردوه‌، وه‌ستای به‌ هونه‌ریان له‌م فه‌رمانه‌ گه‌ورانه‌دا به‌کارهێناوه‌. جۆری ئیداره‌و کۆکردنه‌وه‌ی باج و خه‌راجی حکومه‌تییان هێناوه‌ته‌ ژێر قاعیده‌وه‌، هه‌لسان و دانیشتنی کۆشک و ته‌لاری پادشاکانی ئه‌یوبی هه‌میشه‌ حوکمه‌ته‌که‌یان خستوه‌ته‌ ژێر رژێمه‌وه‌. باره‌گای پادشاکانی ئه‌یوبی هه‌میشه‌ پرپیوه‌ له‌ ئومه‌رای ئه‌هلی سه‌لیب ئه‌مانه‌ ره‌وشتی ئیسلامه‌کانی ئه‌وکاته‌ فیزیون که‌ چوونه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌وروپا له‌وێ بڵاویان کردوه‌ته‌وه‌. ته‌نانه‌ت وێنه‌ی دروشمی خانه‌دانی ئه‌یوبیه‌کانیان وه‌رگرته‌وه‌و بردوویانه‌ته‌وه‌ ئه‌وروپا له‌گه‌ڵ خۆیاندا.

به‌شی چواره‌م

صلاح‌الدینی نه‌یویی

له دووتویی (میژووی کورد و کوردستان) ی

شوکروالله ی بابان دا

زنځیره پادشایانی میسر شام نه یوبی

بی پی نوسراوی میژونووسه کان له یه کی له گونده کانی نازه ربایجانی ئیرانا به ناوی "نۆین" هۆزکی کورد له کوردانی (روادی) له نزیکي نه پاندا نه ژیان که سه ره ک و سه رداری نه م هۆزه ناوی "شادی" بوو، زۆرتی میژونووسه کان شادیان به کوپی "مه روان" ناوبردوه، به لام (ستانلی لپن پول) له پیره سی خویا شادی کوپی "نه یوب" نه نوی و نه لی ناوانانی بنه ماله ش هر به م بۆنه وه بوه.

له نه نسکلوپیدی ئیسلامیا نوسراوه که نه م بنه ماله له هۆزی هازینی بو نه پۆنه وه سه ر پادشایانی شه دادی کورد له دویندا.

شادی دوو کوپی بوه به ناوی "نه یوب نه جم الدین" وه "نه سه دالدین شیړکو" کوپی نه یوب نه جم الدین ناوی (یوسف سه لاح الدین) ه که ده وه ته خوی به ناوی باوکیه وه ناوانوه.

نه یوب نه جم الدین باوکی سه لاح الدین له ئاواپی (ئیحدانقان) یا (ئیخوانقاه) له به رامبه ری دینه وه هاتوه دونیا، به لام قازی به هاالدین (ئیب شهاد) نه وی به خه لکی دوین داناوه، به پی نوسراوه ییکی تر له (شیخه تانا) هاتوه ته دونیا وه شادی له گه ل (مواجهیدین بهروز) دا دۆست و هاوه ل بون که به هرۆز له له ی کوپانی پادشای سه لجوقی بوه، پادشای سه لجوقی (بهروز) نه کاتا حوکمرانی به غداو شارو قه لای (تکریت) به ناوی زیاده به ش نه دا به نه و.

بیهرۆز شادی بانگ نه کا بق لای خوی و فه رمانپه وایی تکریتی پیته دا، شادی و کوپه کان و خیزانیان نه پۆنه ته کهریت و له وی دائه مه زین، به لام زۆری پی ناچی شادی کۆچی دواپی نه کات و له وی نه نیژری که ئیستاش قه بره مه رقه ده که ی هه ماوه.

پاش مردنی شادی نه یوب نه جم الدین کوپی نیشته جیگه ی وه بو به فه رمانپه وای ته کهریت (۵۲۶) ی کۆچی.

بهینى به شوین نه مه دا (عمادالدين زهنگى) نه تابه کی موسل له شه پدا که له گه ل له شکرى خلیفه و (قهراجا) کردی تیکشکاو به تیشکاوی هاته ته کريت نه یوب نه جم الدين نه وی به پیز گرت و یارمه تی داو گه لی گه می و پاپوپی پيدا تا خوئی و له شکره که ی له چۆمی ده جله تیپه پین و گه پانه وه نه م کاره یوه هوی ئالۆزی بیهرۆز، چه ندی به شوین نه مه دا یه کی له پایه به رزه کانی ده زگای بیهرۆز له لایه ن نه سه دالدين شیرکۆوه کوژاو نیوان به ته وای تیکچوو مواهید الدین بیهرۆز ناردیه سه ریان که نه بی بۆن نه وانیش خویان کوژده وه و که وتنه ری بۆ لای عیما دالدين و نه تابه ک هر نه و شه وه که کۆچ و بار نه که وته پئی سه لاح الدین له دایک بو (عیما دالدين زهنگى به چه شنیکى زۆر باش قوبولی کردن و به عله به کی پيدا که شوپشیان کردبوو دایمرکیئنو ببنه فرمانپه واه.

به م جوړه فرمانپه وایى نه یوب نه جم الدین له ته کريت وه گوپزایه وه به عله به ک (۵۲۴) کۆچی وه تا سالی (۵۴۱) تا کاتى عمادالدين زیندوو بو له وئى حکومه تی کرد.

کاتى عمادالدين کۆچی داویى کرد کوپی گه وره ی نورالدين بوه فرمانپه واه نه تابه ک و هر نه و به پیز گیرى له نه جم الدینه ی به لاوه بو، تا له سالی ۵۴۹ ی کۆچی ۱۱۵۴ زاینی کردی به حاکمی (دیمه شق) و هاوده نگی تاییه تی خوئی وه تا رۆژئ که نه یوب نه جم الدین رۆیشه میسر بۆ لای سه لاح الدین هر له م پله دا مایه وه و فرمانپه وای دیمه شق بۆ سه لاح الدینی نه یوبی: (مه لیک ناسرالدين نه بو الموزه فر یوسو سه لاح الدین) کورشی نه یوب نه جم الدین کوپی شادی دامه زیننه رو یه که م پادشای فرمانپه وایانی ده و له ته کانی نه یوبی میسرو لقه کانی به هاوده نگی میژونوو سه کان له سالی ۵۳۲ ی کۆچی ۱۱۳۸ ی زاینی له شارى ته کريتا هاتوه دونیاو ناوی یوسو سه لاح الدین بو خه لیفه ی فاتمی (العازدین الله) رۆژئ که کردی به وه زیر نازناوی (نه لمه لیک الناسر نه بو الموزه فر سه لاح الدینی و دنیا) ی پيداوه، وه له سالی ۵۷۰ ی کۆچیدا له لایه ن خه لیفه ی عه باسی (المستفی بامر الله) نازناوی (سولتان الاسلام

والمسلمین) ی پیدراوه، له سالی ۵۷۴ کۆچیدا دوباره هه ر ئه م خلیفه نازناوی (الموعیظ نه میر المومنین) ناوه کانی تری زیاده پیدراوه، سه لاه الدین ده وره ی مندالی وه کو شازاده کانی تر خراوه ته به خویندن و فیروونی سواری و کاروباری شه پو وه لاتداری (نیستانلی) نه لی باشترین و چاکترین ماموستایان سه لاه الدینیان باره ی ناوه . خاوه نی کتیبی (حیاه صلاح الدین الایوبی) نه لی، چونکو کورد بوه سوارچاک و له نازایی و نه ترسیدا سه ره رزیوه .

قازی به هائه دین شه داد له کتیبی (النوادر السلطانیة) دا نه نوی سه لاه الدین له خزمه تی باوکیا له خهرمانی مرقایه تی گوله وچنی نه کرد تا به ناویانگ بی . میژونووسه کان و لیکنوله ران بهوایان وایه که له ناو پیشهاته کانی نیسلام و قه و ماوه کانی گرنگی میژودا، پهیدا بوونی سه لاه الدین و خزمه ته به نرخه کانی نه و له ریگه ی سه رکه وتوو په ره سه ندنی ته وانی نیسلام و به رزی و سه رکه وتی وه لاته نیسلامیه کان و نه و شه پانه که له گه ل نه هلی سه لییدا به پیچه وانه ی ده سدریژه کانیان و نه و خه باته که بۆ هه لکرده نه وه ی نالای نیسلام و پیشه وتی وه لاته نیسلامیه کانا کردویه ، یه کی له و پیشهاته گه وره و گرنگانه یه که نه بی هه تا هه تابه له هه موو میژوه کانا به دریژایی باسی بکری .

به ناویانگه که له ته واوخواو خده کانا وینه یکی ته واو دیاری له خلیفه ی دووه می نیسلامه .

سه هه ری یه که م بۆ میسر ۵۵۹ ی کۆچی ۱۱۶۴ زایینی؛

به رله وه ی مه به ستی رویشتنی بۆ میسر بنوسین پیویسته کورته یی له کاروباری نه وکاته ی میسر باس بکه یین .

له سالی ۳۵۸ ی کۆچیدا سه ردار جه وه ر ناوی به یارمه تی چه ن هۆزکی عه رب و به په پ هیرشی کرده سه ر میسرو زنجیره ی (نه خشیدی) هه لپچاو زنجیره ی

خهلیفه کانی فاتی میسری دامه زراند ((پاش نه و ده که سی دیکه له میسرا بون به خهلیفه که دوا خهلیفه نه م ره که زه (العازیدل دین الله) (نه بو عه بدولا موحه مه د کوپی فاینه که له سالی ۵۵۲ تا ۵۶۷ ی کۆچی فه رمان په وایی و خه لافه تی کرد)) ئیتر له کاتی خه لافه تی نه لعا زیدا خولی ناته وانی و پیری و له ناوچوونی نه م زنجیره که یشت.

زۆرجار له نیوانی که وره کان و نه میره کانی میسردا، له سهر پله ی وه زاره ت شه پرو هه را په یدا نه بو، وه نه م ناحه زی و شله ژاویه پی بیگانه ی نه کیشا ناو کاروباری میسر. له سالی ۵۵۸ ی کۆچیا پیاوی به ناوی (شاور) به ره له سستی نه لعا دیل وه زیری خهلیفه وه ستاو نه وی له کارخست و خۆی بوبه وه زیرو ده سه لاتی به سهر میسرا به ناوی (زه رهم) کوپی عامیر به پیوانه ی شاور هه ستاو شاور هه لات و رویششت بۆ شام وه له (نوره دین مه حمود) کوپی نه تابه ک زهنگی داوی یارمه تی کرد، له به رانه ره وه به ئینی دا که سی یه کی داهاتی میسر پیکه ش کا.

(نورالدین) "نه سه دالدین شیرکو" و "یوسو سه لاه الدین" له گه ل تا قمی له پیشمه رگه کانی خۆیا بۆ یارمه تی نارد.

شاور له ناو ریگه دا به ئینی به نه سه دالدین دا.

(ابن خلکان) نه نوی ناردنی سوپا له لایه ن نورالدینه وه بۆ میسر له بهر دوو شت بو یه کی بریتی بو له په نادانی شاور وه ئویتر نه وه بو که له کاروباری میسر تیبگات، به م چه شنه له بهرواری ۵۵۹ دا رویششتن بۆ میسر.

نه مین زه کی به گ خاوه ن میژووی کورد و کوردستان نه م بهرواره ی سالی ۵۶۲ ی نویسه .

نه نسکلوییدی ئیسلام ۵۶۰ ی نویسه .

(ئیبین شه داد) نه نوی جو مادی الاخری ۵۵۸ ی کۆچی، به لام چونکو زۆرتیر میژوونو سه کان کوژرانی زه رغامیان ۵۵۹ نویسه نه م بهرواره راسته "پاش گرتن و کوشتنی زه رغام شاور به یارمه تی نه سه دالدین شیرکو سه لاه الدین نیشته وه

سه رکه تی وه زاره ت، به لام له دوایا هیچکام له واده و به لینه کانی به جی نه هیتنا، له سه ر
 نه مه نه سه دالدین شیرکو سه لاح الدین برزای خوی نارد ه سه ر بیلیبیس بۆ
 کۆکردنه وه ی خه رج و باج، وه بۆ خۆیشی مه لبه نده کانی رۆژه لاتی داگیر کرد و شاور
 په نای برده (ناموری) پادشای به یت المقدس نه ویش هاته هاوار شاوړه وه و شاری
 بیلیبیس و له شرکی سه لاح الدینی گه ماره دا، به لام به هۆی قارمانی سه لاح الدینه وه
 هیچی پی نه کرا له لایه کی تره وه نورالدین که نه ترسا میسر که ویتته دهس نه هلی
 سه لیب له شکرکی نارد ه یارمه تیان.

شاور له تاوا پیشنیاری ناشتی به نه سه دالدین شیرکو دا نه ویش قبولی کرد و
 گه ماره دوایی هات "پاش دامرکاندن شله ژاویه کی نه سه دالدین و سه لاح الدین
 گه پانه وه شام.

سه فه ری دووه می سه لاح الدین بۆ میسر ٥٦٢ کۆچی:

پاش نه وه ی که شیرکو سه لاح الدین نه و نازاوه شیان کۆژانده وه گه پانه وه بۆ شام،
 به لام به چاکی له کاروباری ناله بارو شله ژاوی میسر ناگاداریوبون و چاوی ته مایان تی
 بریبو.

له لایه کی تره وه شاور تی گه یشتبو که نه مانه سوک و ئاسان دهستی له کۆل
 ناکه نه وه له بهر نه م مه ترسیه نامه ی نارد بۆ ناموری و داوای یارمه تی لی کردو
 برپاریکیان پیکه وه به ست "نه م هه وال گه یشته نورالدین و له وه ترسا که میسر دیسان
 بکه ویتته داوینی گاوړ.

له بهر نه مه ئیزنی له خه لفه ی عه باسی وه رگرت و جاریکی تر له شکرکی هه ر
 به سه رۆکایه تی نه سه دالدین شیرکو خسته پی بۆ میسر "نه سه دالدین پیی داگرت که
 نه بی سه لاح الدین له گه لیا بره و" هه م سه لاح الدین دلای پیوه نه بو، هه م نورالدین

حه زی نه نه کرد سه لاه الدین بپواو، به لام پیداکرتنی نه سه الدین هه ردوکیانی ناچار کرد ره زابدهن.

سوپای شیرکو گه یشته میسر و له جیزه دا ئوردو به زی "له شکری ئاموریش هاته ئه لفه ستات و له وی خێوه تی لیدا ئاموری له گه ل خه لیفه ی فاتی دا بپاریان دابو له دووقوله هه هیرش بکه نه سه سوپای نه سه الدین، سوپای ئه مان له پرا توشی ئه م هیرشه بون که سه ره تا شله ژان، به لام به هزی ژیری و راسپیتری سه لاه الدینه وه له شکریان کرده دوو به شه وه له بهر و پشته وه دایانه مل سوپای میسرو ئاموریاو به چه شنیککی خراب تیانیان شکاند، شیرکو که وه شوین له شکری تیکشکاو میسر تا کو ته فرو تونایان کرد، نه سه که نده ریه یان داگیر کرد شیرکو سه لاه الدین له نه سه که نده ریه داناو کردیه فرمانپه وای نه وی، نه مه یه که م حکومه تی سه ره خوی سه لاه الدین بوو.

له م به ینا ئاموری به له شکره یه وه هاته قاهره وه هیزی خه لیفه شی ته یار کردو هیزی ده ریایی سه لیبی خسته ری و رویشتن ده وری نه سه که نده ریه یان گه ماره دا، سه لاه الدین ماوه ی هفتا روژ شه پی کرد و به رگری له شکری ئاموری و میسری کرد له م به ینا نه سه الدین شیرکو هیرشی کرده سه ر قاهره نه م کاره مه ترسیکی زۆری خسته دلی ئاموری و خه لیفه ناچار بون گه ماره ی نه سه که نده ریه یان شکاند و ئاشتیا راگه یاند.

بپاری ئاشتی به سرا که له وه دا په نجا هه زار دینار زیاده له وه ی که له ده ستیا نا بۆ بیانده نی و فه رانساییه کان سوپای خویان له میسر ببنه وه و ته نانته ته نیا گوندی له ده ستیا نا نه بی بۆ به ستنی نه م په یمانه له لایه نه سه الدین شیرکو وه سه لاه الدین دیاری کراو رویشته ناو له شکری فه رانساییه کان و چه ن روژ له وی مایه وه تا بۆ خوی به وردی له کاروباری عه سه کری نه وان تیبگا و بری نوسراوه ی بۆ خوی نوسی.

پاش دامه زانی هیمنی و به ستنی بپاری ئاشتی به و چه شنه روژی ۱۸ ی زی قه عیده سالی ۵۶۲ ی کوچی گه رانه وه بۆ شام.

سه‌فه‌ری سییه‌می سه‌لاح‌الدین بۆ میسر ۵۶۴ی کۆچی ۱۱۶۹ی زاینی:

چونکو شاور بێ ئاگایی خه‌لیفه "ئه‌لعازید" له‌گه‌ڵ فه‌رانساوییه‌کانی ئاموریدا بپاریکی نه‌یانی به‌ستبو وه‌ دارو‌غه‌ییکی له‌وان له‌ قاهیره‌ دانابو، وه‌ فه‌رانساوییه‌کان له‌ کاروباری میسریدا ده‌ستیان کردبوه‌ خۆ تیگه‌یاندن، وه‌ سه‌لیبییه‌کان ئاموریان هه‌ڵه‌خزاند بۆ داگیر کردنی میسر خه‌لکی زۆر ئالۆز بون و خه‌لیفه‌ش له‌م کاره‌ساته‌ زۆر په‌شیوو له‌ژێر گیرو گازابو نامه‌ییکی بۆ لای نورالدین کورشی عی‌مادالدین زه‌نگی که‌ له‌ جیگای باوکیا فه‌رمانه‌وه‌ی شام بو نارد وه‌ له‌و نامه‌دا که‌ بپێ قژی سه‌ری په‌کی له‌ ژنه‌کانی خۆی تێدابو ده‌رخوازی یارمه‌تی کردبو "ئه‌م جاره‌ش ئه‌سه‌دالدین شیرکۆ سه‌لاح‌الدین بۆ که‌ په‌ته‌ی سییه‌م له‌گه‌ڵ له‌شکریکا که‌ وتنه‌ پێ بۆ میسر ئه‌لبه‌ت ئه‌مه‌ش ئه‌بێ بزانی که‌ دیسان سه‌لاح‌الدین قه‌ت دلی به‌ رو‌یشتنه‌وه‌ نه‌بو، ئه‌سه‌دالدین به‌ زۆرو پێ داگرتن له‌گه‌ڵ خۆیا بردی.

(قازی به‌هائه‌دین) ئه‌لێ سولتان سه‌لاح‌الدین به‌منی وت له‌و کاتا بۆ ئه‌م کاره‌ من له‌ هه‌موو نه‌به‌دلت‌ر بووم وحه‌زم نه‌ئکرد، په‌که‌می ره‌بیع‌ الثانی ۵۶۴ی کۆچی ۳ ژانویه‌ ۱۱۶۹ی زاینی گه‌یشته‌ میسر".

ئه‌سه‌د‌الدین شیرکۆ سه‌لاح‌الدین برازای له‌ میسریدا مانه‌وه‌ "چونکه‌ بۆیان ده‌رکه‌وت هه‌موو پیلانه‌کان له‌ژێر سه‌ر شاورایه‌و له‌گه‌ڵ خه‌لیفه‌و خه‌لک و ئیسلاما فروفیل ئه‌کا گرتیان و کوشتیان (۲۷ ربيع‌ الآخر ۵۶۴ی کۆچی، ئه‌نجا سه‌ره‌که‌یان کرده‌ نوکی رمه‌وه‌و هینایانه‌ لای خه‌لیفه‌.

خه‌لیفه "ئه‌لعازید" کاتی خۆی له‌ شه‌پی شاور رزگاری دی به‌ که‌یف و خۆشییه‌وه‌ شیرکۆی بانگ کرده‌ کۆشکی خۆی و پێشوازی لێکردو خه‌لاتی وه‌زاره‌تی پێ به‌خشی و نازناوی (ئه‌لمه‌لیک‌ المه‌نسوری ئه‌میر‌ الجیوش)ی پێدا.

به‌م چه‌شنه‌ ئه‌سه‌د‌الدین شیرکۆ له‌ حکومه‌تی "حوس" وه‌ گه‌یشته‌ پله‌ی وه‌زاره‌تی میسر، ئه‌لبه‌ت له‌ هه‌موو کاروباره‌کانا له‌ بیروپاو زانایی و لیها‌توویی سه‌لاح‌الدین

که‌لکی وهرنه‌گرت، به‌لام ده‌وری وه‌زاره‌تی شیرکو نه‌ه‌نده‌ی نه‌خایاند پاش دوو مانگو پینچ رۆژ کۆچی داویی کرد، به‌ته‌واوی رینگای سه‌رکه‌وتنی سه‌لاح الدین ناوه‌لا بوو. (دووه‌می مانگی جیمادی یه‌که‌می ۶۵۴ی کۆچی)، "قازی نه‌لفازیل" له‌کتییی "وه‌فه‌یات الاعیان" دا نه‌لێ پاش چه‌ن سال تر ته‌رمی شیرکو له‌گه‌ل ته‌رمی نه‌یوب نه‌جم الدینا گوێزایه‌وه‌ بۆ "مه‌دینه".

وه‌زاره‌تی سه‌لاح الدین له‌ ۵۶۴ی کۆچی تا ۵۶۷:

پاش له‌ دنیا ده‌رچوونی نه‌سه‌دالدین شیرکو خه‌لیفه‌ نه‌لعازید برزاکه‌ی نه‌و سه‌لاح الدین کرد به‌ وه‌زیر، باوه‌کو نه‌میره‌کانی سولتان نورالدین، وه‌کو قوتبه‌دین خه‌سه‌ره‌ کۆپی به‌لیل، نه‌میر عه‌ین الدوله‌ یاروقی، سه‌یف الدین کۆپی نه‌حمه‌دی هه‌کاری، شه‌هابه‌دین مه‌حمود حارمی خالۆی سه‌لاح الدین له‌م کاتا له‌ میسرا بوون و هه‌رکامه‌ به‌ جۆری داوا کاری پله‌ی وه‌زاره‌ت بوون، به‌لام خه‌لیفه‌ هیوا‌ی هه‌موویانی به‌تال کرده‌وه‌، له‌ ۲۵ی جیمادی الاخری ۵۶۴ی کۆچی ۲۰ی مارس ۱۱۶۹ی زاینی فه‌رمانی وه‌زاره‌تی وه‌رگرت.

له‌ سه‌ره‌تای کرا سه‌لاح الدین خۆی به‌نایبی (نه‌لمه‌لیک العادی نورالدین) داننه‌نا، تاکو به‌ته‌واوی هه‌یزی گرت.

قوله‌ره‌شه‌کان به‌هۆی هه‌لخاندنی نه‌میره‌کانی میسره‌وه‌ شوپشیان کرد، سه‌لاح الدین فه‌رمانی دا شه‌مس الدوله‌ تورانشا برای شوپه‌شه‌که‌ دامرکینی که‌ نه‌ویش به‌ دلۆ گیان نه‌م کاره‌ی کرد نه‌م شوپشه‌ له‌ میژودا به‌ناوی قه‌وماوه‌ی (نه‌لسودان) ناو‌براهه‌ له‌م کاتا سه‌لیبییه‌کن هه‌ریشان کرده‌ سه‌ر "دمیگ" و داگیریان کرد سه‌لاح الدین الشکرکی بۆیان نارد نه‌وانی ته‌یکشان‌دو شاری لییان سانه‌وه‌و شاری (عه‌قه‌به‌شی) داگیر کرد که‌ له‌ سه‌ر رینگه‌ی حاجیه‌ میسرییه‌کانه‌وه‌ بو زۆر گرنگ بو.

له لایه‌کی تره‌وه نورالدین هێرشێ کرده سه‌ر (الکهرک)، به‌لام له‌م کاتدا بومه‌له‌رزیه‌کی سه‌خت له‌ هاوینی ٥٦٥ی کۆچیا قه‌وماو گه‌ڵێ شاری روخاند. هه‌موویان ناچار چه‌کیان داناو خه‌ریکی ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی مه‌لبه‌نده روخواوه‌کان بوون.

هێرش بۆ فه‌له‌ستین ٥٦٦ی کۆچی:

سه‌لاح الدین له‌سالی ٥٦٦ی کۆچیا پاش دامه‌زرانی کاروباری ناخۆیی میسرو سپاردنی کاره‌ گرنگه‌کان به‌ خزم و که‌س و کاره‌کانی خۆی و به‌تینکردنه‌وه‌ی سوپاو له‌شکر له‌ میسر هاته‌ ده‌ره‌وه‌و رووی کرده‌ فه‌له‌ستین وه‌ تانیژیکی (ره‌مه‌ عه‌سقه‌لان) رویشته‌ پێشه‌وه‌ شاری (غه‌زه‌)ی داگیر کرد.

پادشای فه‌رانساوی به‌یتولموقه‌ده‌س به‌ له‌شکرێکه‌وه‌ هات بۆ به‌رگری سه‌لاح الدین، به‌لام به‌چه‌شنێکی خراپ تێ شکا نه‌نجا سه‌لاح الدین گه‌پایه‌وه‌ بۆ میسر پاشان بۆ دامه‌زراندنی هێمنی ته‌واو له‌ نێوانی رێگای میسرو فه‌له‌ستینا هه‌م له‌ لایه‌ن ده‌ریاوه‌، هه‌م له‌ رێگای زه‌ویه‌وه‌ هێرشێ کرده‌ سه‌ر به‌نده‌ری "ئیه‌" و نه‌وێی گرت.

ئه‌مێ زه‌کی به‌گ له‌ میژوه‌که‌یا نه‌نوسی گۆڕپینی کاره‌ساتی سوپایی و سیاسیی میسر له‌ به‌رگرییه‌وه‌ به‌ره‌و هێرشێ به‌لای گه‌لی میسره‌وه‌ پێشهاتێکی چاوه‌پوان نه‌کراو و گرنگ بو وه‌نه‌مه‌ بوه‌ هۆی ژوره‌وه‌چوونی پله‌و پایه‌و خۆشه‌ویستی سه‌لاح الدین و نه‌وی به‌ره‌و ویست و ئاواتی خۆی نه‌برده‌ پێشه‌وه‌ نه‌نسکلۆپیدی ئیسلام ئه‌ڵێ نه‌و هێزانه‌ به‌ چه‌شنی بوون، کاره‌ساتی له‌گه‌ڵ نه‌وا سازگار کردبوو، نه‌وی مۆقیکی به‌ته‌واوی به‌ر خوردار پێشان ئه‌دا که‌ نه‌توانی نه‌و هێزانه‌ به‌کاربیا.

دوایی هاتنی خه‌لافه‌تی فاتی و پادشایی سه‌لاح‌الدینی نه‌یویی:

وه‌کو له‌مه‌پیش نویسم و ده‌رکه‌وت سه‌لاح‌الدین رۆژ بۆ رۆژ به‌هێزتر نه‌بو وه‌هه‌موو کاروباری وه‌لاتی گرتنه‌ ده‌س له‌ناوچه‌که‌دا فه‌رمانپه‌ه‌وای راسته‌قینه‌ نه‌بوو، ئیتر بۆ خه‌لیفه‌ جگه‌ له‌ناویکی بێناو که‌ شتی نه‌مایه‌وه‌.

خه‌لیفه‌ پاش نه‌خۆشیکی سه‌خت له‌به‌رواری ۵۶۷ه‌ی کۆچیا مرد بۆ جیگه‌نشینی دیسان لێره‌دا بیروپای هه‌موو میژوونوسه‌کان وه‌کو یه‌ک نیه‌ برێکیان وتویانه‌ چه‌ند رۆژ به‌ر له‌ مردنی نه‌لعازید به‌پیتی فه‌رمانی سه‌لاح‌الدین خوتبه‌و وتار به‌ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌وه‌ خویتر عه‌باس اقبال نه‌نوسی کاتی نه‌لعازید مرد له‌ نیوانی خه‌لکیا له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی خه‌لیفه‌ چه‌ن به‌ره‌کی به‌دی هات تا له‌ رۆژی هه‌ینیدا.

کاتی خویندنی نویژی جومعه‌ مرقفیکی ئیرانی له‌ لایه‌نگیرانی سه‌لاح‌الدین له‌سه‌ر که‌وته‌وه‌ به‌ناوی موسته‌زیی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی وتاری خوینده‌وه‌ سه‌لاح‌الدینی به‌ناو سولتان ناوبرد، وه‌ ریکه‌وت وابو له‌ لایه‌ن هه‌یج که‌سه‌وه‌ ره‌خنه‌ نه‌گیراوه‌ ده‌نگی ناحه‌زی هه‌له‌بپرا.

جۆرجی زه‌یدان چیرۆکیکی گێرانده‌ته‌وه‌و نه‌لی: سه‌لاح‌الدین به‌ پیتی هه‌لبژاردنی نه‌لعازید وه‌ ده‌نگی ته‌واو سه‌رداره‌کانه‌وه‌ بوته‌ سولتانی میسر.

به‌ هه‌ر جۆر بێ یوسو سه‌لاح‌الدین کورێ نه‌یوب نه‌جم‌الدین له‌ به‌رواری ۵۶۷ه‌ی کۆچیا بوبه‌ پادشای میسرو زه‌نجیره‌ی خوله‌فای فاتی که‌ماوه‌ی دوو سه‌ده‌ به‌سه‌ر میسرا فه‌رمانپه‌وا بیان کردبوو دوایی هات وه‌له‌چرا.

نه‌نسکوپییدی ئیسلام نه‌نوسی سه‌لاح‌الدین له‌ کاتی مردنی خه‌لیفه‌ نه‌لعازید نه‌و هه‌له‌ی ده‌س که‌وتبو وه‌ نه‌یتوانی مالۆ داراییکی زۆر به‌ده‌س بێنی و خه‌زنه‌و که‌نجینه‌یکی زۆر پێکه‌وه‌ بنی.

به‌لام هه‌موو خه‌زنه‌کانی خه‌لیفه‌ی وه‌کو (به‌تولمال) له‌ نیوانی له‌شکرا دابه‌شکردو خۆی هه‌یج داننه‌ا.

له کتییی (حسن المحازره) لاپه‌په ۲۵ دانوسراوه پاش هه‌لپچرانی خه‌لافه‌تی فاتمیه‌کانی میسر سه‌لاح الدین له رۆژی هه‌ینی، سییه‌می مانگی سه‌فه‌ری نه‌وسالا یانی مانگی پاش خویندنی خوتبه به ناوی خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی و پادشایی سه‌لاح الدین گه‌لی میسری له‌دانی سورات و مالیات ته‌رخان کرد، وه نه‌م کاره له دلی خه‌لکیا رۆ شوینی گرت.

"نوره‌دین زه‌نگی" ته‌مادار بو که سه‌لاح الدین خۆی به‌ژێر ده‌سته‌ی نه‌و دانی و وه‌لاتی میسر بکاته به‌شی له مه‌لبه‌ندی حکومه‌تی نه‌و، به‌لام ماوه‌یی بوردو له‌م مه‌به‌سته هه‌والی نه‌بون له‌سه‌ر نه‌مه‌ نیوانی نوره‌دین و سه‌لاح الدین تیکچوو، تا له دوا‌یا به‌هۆی ناوجیگه‌ری شه‌مس الدوله و پیدداگرنتی نه‌جم الدینه‌وه تۆژی نیوان خۆشبو، به‌لام له ناکادا هه‌ر نیوان قورپاوی و لیل بو.

سه‌لاح الدین بۆ به‌رگری په‌ره‌سه‌ندنی مه‌ترسی "نوره‌دین" پتویستی زانی وه‌لاتی خۆی په‌ره پیدداو له سالی ۵۶۸ه‌ شمس الدوله و تورانشا برا گه‌وره‌ی خۆی نارد بۆ (ناسوان) وه له‌وێهه رۆیشت بو (نه‌وبه) و قه‌لایکی قایم به‌ناوی (نه‌بزیم) و نه‌و جیگایانه‌ی داگیر کرد.

کۆچی دوا‌یی نه‌یوب نه‌جم الدین ۵۶۸ی کۆچی:

له‌م به‌ینا که تۆژی نیوانی سه‌لاح الدین له‌گه‌ل نوره‌دینا باش بو‌بوه وه‌و ناشتی به‌هۆی ناجیگه‌ری نه‌جم الدینا به‌دی هاتبو، نوره‌دین له سه‌لاح الدینی ویست که له‌گه‌ل له‌شکرێکا به‌ره‌و قه‌له‌ستین بکه‌وێته ری و بۆ خۆیشی له‌ولاوه بیته بۆ شه‌پی پادشای به‌تولاموقدیس، سه‌لاح الدین قوبولێ کرد و رۆیشت، به‌لام هه‌رکاتی نه‌وه‌ل که چاوی به‌نورالدین که‌وت زانی که له‌دله‌وه له‌گه‌لێا پاک و یه‌ک ره‌نگ نیه، سه‌لاح الدین نه‌خۆشی باوکی کرده بیانوو گه‌راوه بۆ میسر، چونکو له‌م کاتا ری‌ک که‌وت وابو "نه‌یوب نه‌جم

الدین" له نه سږ ګلابوو وه توشی دهر دیککی ګران بو، هه رچهنده تیمار کراو دهرمانیان کرد قازانجی نه بو، نه یوب نه جم الدین کۆچی دواپی کرد.

بږی له میژوونو سه کان به رواری مردنی نه ویان رۆژی ۱۸ ی زیحه جهی ۵۶۸ ی کۆچی نویسه.

هه وزو مزګه وتیککی جوان له قاهره و هه روه ها خانه قایی به نوی نه جمیه له به عله به کا به دهستی نه یوب نه جم الدین دروس کراوه، شوینی نه وه.

کاتی سه لاه الدین له (نه لکه رک) نه وه نه ګه پایه وه هه والی له دنیا دهرچوونی بابی پیدرا رۆپیی ناخۆش بوو به تایه بت بۆ نه وه دلګران بوو که له دوا هه ناسه دا له سه ریه وه نه بوو.

سه لاه الدین جاریکی تر تورانشا براګه وره ی خۆی خسته بږی بۆ یه مه ن به ویستی به ره پیدانی وه لات و به ده سه یتانی ناوچه کانی ترو کۆکردنه وه ی سوپا بۆ به تین کردنه وه ی کاروباری خۆی.

تورانشا له سالی ۵۶۸ دا که وته بږی و له یه مه ندا مړوئی به ناوی عه لی کوپی مه هدی خارجی فه رمانپه وایی کردبوو که له سالی ۵۵۴ دا نه وی داګیر کردبو ئیستا کوپی نه و (عه بدو نه بی) حکومه تی نه کرد له ګه ل تورانشا شه پی کرد، به لام تیکشاو تورانشا یه مه نی داګیر کردو مړوئیکی به ناوی (موباره ک) له لایه ن خۆیه وه کرده حاکم، بۆ خۆی رۆیشت بۆ عه دن له ویشدا (یاسیر کوپی بیلال) که له لایه ن عه بدو نه بیه وه حکومه تی نه کرد خۆی بۆ شه پ ناماده کرد، به لام نه ویش تیکشاو عه ده نیش داګیر کراو (عیزالدوله عوسمانی) کرده فه رمانپه واکه نه م عیزالدین و به ره ی نه و تادواپی هه ر له وی فه رمانپه واک بو.

نورالدین له م کارانه ی سه لاه الدین و له ګه پانه وه به په نگیا رۆر ئالۆز وتوپه بو، ویستی بږواته سه ر میسرو نه وی داګیر بکا، به لام مردن هه لو دهرفه تی پینه داو له رۆژی چوار شه موی ۲۱ ی شه والی سالی ۵۶۹ ی کۆچی، کۆچی دواپی کرد پاش مردنی

به‌غدا هه‌ول دابو که پێویسته سوریه‌شی به‌ده‌سته‌وه‌بێ تا باشتتر بتوانی به‌ره‌لستی سه‌لیبییه‌کان بوه‌ستی و له‌رێ گه‌وره‌یی ئیسلاما خه‌بات بکا، به‌م جو‌ره مه‌لیک ناسر سه‌لاح الدین له ئاخر و ئۆخری ره‌بیع الاولی ۵۷۰ی کۆچیا رویشته ناو شاری شام، له پێش رویشته خانوه‌که‌ی خۆیان تا له دواییا قه‌لاو کۆشکی نه‌تابه‌کیان پێشکه‌شی کرد، له‌وێش ته‌واو مائی و دارایی و خه‌زنه‌ی به‌سه‌ر له‌شکرو خه‌لکا دابه‌ش کردو شامیش بوه یه‌کێ له‌وه‌لاتانی ژێرده‌ستی، نه‌نجا (سه‌یف‌والاسلام ته‌فته‌کین) برای خۆی کرده حاکمی نه‌وی و بۆ خۆی روی کرده (حومس) نه‌وێشی له دوزمن پاک کرده‌وه‌و رویشته (حه‌ما) حاکمی نه‌م شاره نه‌میر عیزالدین جو‌ردیک بوو که له سه‌ره‌فه‌ری سییه‌می میسرا هاو‌پتی شیرکۆو سه‌لاح الدین بوو، حاکم له سولتان پێشوازی کرد و له‌ئه‌نجاما سه‌لاح الدین نه‌وی هه‌ر له‌وی داناهه‌.

نه‌نجا روی کرده هه‌له‌ب وه له روژی سییه‌می جیمادی الاخری ۵۷۰ی کۆچی شاری گه‌رماره‌دا.

(کو‌موشته‌کین) و چه‌ن که‌س تر له مله‌پێچیکه‌ران له‌وی بون ده‌سیان کرده پیلان گێپان و نامه ناردن بۆ رێمون حاکمی ته‌رابلوس و شیخ راشد الدین سنان سه‌ره‌کی ئیسماییلیه‌کان رێمون حاکمی فه‌ره‌نگ له‌شکری کرده‌سه‌ر خوس نه‌م هه‌واله‌ گه‌یشه سه‌لاح الدین گه‌ماره‌ی هه‌له‌بی واز لێهێناو روی کرده له‌شکری قودس، رێمون گه‌راپه‌وه‌و بێ شه‌پ نه‌م کاره‌ساته‌ دوایی هات، به‌لام سه‌لاح الدین ده‌ستی هه‌لنه‌گرت و به‌له‌شکرییه‌وه‌ هێرشێ برده‌سه‌ر عه‌سقه‌لان و ده‌رووبه‌ری و مائیکی زۆری له‌ خاچ په‌رسته‌کان وه‌رگرت.

وه له‌دواییا سالی ۵۷۳ی کۆچی به‌رانبه‌ری ۱۱۷۷ی زاینی قه‌لای هه‌له‌ب که‌وته ده‌ست سه‌لاح الدین نه‌ویش فه‌رمانه‌وه‌ایی هه‌له‌بی سپارده مه‌لیک زاهێر کوپی خۆی. له سالی ۵۷۴دا گاوه‌ره‌کان هێرشیان کرده سه‌ر شام که‌له‌و کاته‌دا فه‌روخشا برازای سه‌لاح الدین له‌وی بۆ به‌له‌شکرییه‌وه‌ رووی کرده قۆشه‌نی سه‌لیب پاش شه‌پێکی توند و

سه‌خت به‌چه‌شنیکی خراپ ئه‌وانی تیشکاندو له‌م شه‌را سه‌ره‌کی قۆشه‌نی سه‌لیب کوژرا.

له‌سالی ۵۷۳دا جاریکی تر شه‌پێ له‌ نیوانی ئه‌هلی سه‌لیب و سولتان سه‌لاح الدینا قه‌وما که‌پاش ماوه‌یه‌کی درێژ سه‌لیبییه‌کان تیشکان به‌شوینیا شاره‌کانی (نابلوس) (حه‌یفا) (ناسره) (عه‌سقلان) و (قیساریه) و چه‌ن جیگه‌ی تر که‌وته ده‌س له‌شکری سه‌لاح الدین.

سولتان پاش ئه‌م پیرۆزییه هاته‌سه‌ر قه‌لای یاقۆ ئه‌وی گرت، ئه‌م کاره بوه‌ هۆی ترسانی گاوه‌ره‌کان و داوای ئاشتیا ن کرد، قوبول کراو بۆ ماوه‌ی دوو سال بریار درا.

سه‌لاح الدین که له‌شه‌پی ئه‌هلی سه‌لیب تۆژی رزگاریو ویستی له‌م فرسه‌ته که‌لک وه‌رگرێ و کاری جزیره‌ش ساغ کاته‌وه هه‌لی کوتایه سه‌ر ئه‌رمه‌نییه‌ی بچوک و ئه‌ویشی ناچار کرد ئاشتی بکا به‌ شوین ئه‌وه‌دا گه‌لی له‌ وه‌لاته‌ بچکوله‌کان ملدانی خۆیانیا ن پاگه‌یاندا، وه‌کو موسڵ، جه‌زیره، هه‌ولێر، حسن کیف، مار دین.

له‌سالی ۵۷۶دا مه‌لیک ناسر سه‌لاح الدین گه‌راپه‌وه بۆ میسر تا به‌ته‌واوی خۆی له‌شکری ته‌یار بکا بۆ شه‌پی هه‌ره گه‌وره له‌گه‌ڵ فه‌ره‌نگدا.

به‌لام له‌ پێشان بپێ جیگای موسولمان نشین به‌ تایبه‌ت ناوچه کوردنشینه‌کان مابو که‌ بگیری یا ببه‌ هاوقه‌ول بۆ ئه‌مه له‌شکری خسته‌پێ و هات به‌ره‌و ژوور، سه‌ره‌تا گه‌یشته شام، له‌ناو رینگه‌دا قه‌لای (بیسان) گیرا، ئه‌نجا له‌ رۆژی ۲ی ره‌مه‌زانی ۵۷۸دا سنجاری گرت، له‌ دواي سنجار روی کرده قه‌لای (ئامید) دیاربه‌کرو ئه‌مانه‌شی داگیر کرد له‌و به‌ینه‌دا هه‌والی پێگه‌یشت که‌ عیما‌الدین حاکمی حه‌لب له‌گه‌ڵ ئه‌هلی سه‌لیبا رێک که‌وتوو سولتان گه‌راپه‌وه بۆ ئه‌وی له‌ناو رینگه‌دا (غیتانی) گرت موحه‌ره‌می ۵۷۹ی کۆچی ئه‌نجا حه‌لبی گه‌ماره‌دا عیما‌الدین که‌زانی چار ناکا داوای لی‌بور دنی کرد، وتی سنجار به‌ من بده له‌به‌رانبه‌ره‌وه ئه‌ملا هه‌مووی بۆ سولتان ئه‌م ئالوگۆره

کراو حه له ب بوه هی سولتان که یه کی له هونه رانی نه و کاته هونراوه ییکی بو نه م
پیرۆزییه داناهه.

کورتیه یی له باره ی شه ره کانی سه لیبییه وه:

له سه ده ی پینجه می کۆچیدا دوو کۆلارای گه وره له عاله می نیسلاما قه وما،
یه کیکیان هیژشی تورکه کان بو، نه وی دیکه هه نگامه ی گه وره ی شه ره کانی سه لیبییه .
عه ره به کان کاتی تورکستانیان داگیر کردو به سه ر تورکا زالبون گه لیکی زۆر له
تورکه دیلکراوه کانیان له گه ل خویانا به یه خسیری برد تابونه پاریزه ری کۆشک و قه لای
خه لافه ت و خزمه تکاری نۆزیک نه نجا ورده ورده هیژیان گرت تا جیگای که ده سه
جله وی کاروباری حکومه تیان به ده س هیئا.

خولی خه لافه تی فاتمیه کان که یازده خه لیفه ماوه ی ۲۹۰ سال، له سالی (۳۵۸ تا
۵۶۷ه ی کۆچی) خه لافه تیان کردوه نه م خوله به سی ده وره دابه ش نه کری " ده وره ی
یه که م خولی ده سپۆیشن و ده سداری تورک و به رپه ر له ده زگای خه لافه تا، ده وره ی
دووه م خولی ده سه لاتی تورک و ره شپیسه کان، ده وره ی سییه م خولی ده سه لاتی تورک و
گاورد" تورکه کان زۆر ده ستیان په یدا کرد به تاییه ت له ماوه ی خه لافه تی "زاهیر
لاغرازی لدین الله" به جۆری که ئیتر ده سه لاتی به رپه ره کان له ناوچوو ته نیا تورکه کان
بون نه م کاره ساته له خولی خه لافه تی "موستنه سه رو بالله" ش دا دریژه ی بوو، له گه ل
نه وه شدا، چونکو دایکی نه م خه لیفه ژنیکی ره شپیسستی به پاره کپراوبوو، گه لیکی زۆر
له قوله ره ش پیس ته نیا له ناو له شکرا بوو" باوه کو خه لیفه به ده سه لات بو، به لام هه ر
هاتن و بونی نه م ره شپیسانه له گه ل تورکه کان دوو هوی به دیه ئناو بوه هوی مله ملی و
شه ری ناوخواپی تانه و جیگا، خه لیفه ناچار بو له حوکمرانی شام که گاوریک بو به ناوی
"به در الجمالی" داوای یارمه تی کرد نه ویش به له شکرکی مه سیحیه وه هاته میسر گه لی

له سه روکانی نه رته شی کوشت و زۆریه ی له شکری گاوری له وی دانا، لیږه دا زۆرتی سوپا تورک و مه سیحی بو.

تورکه کان ده سه لاتی زۆرتیان بو ده سیان کرده ئازارو چه رمه سه ری هه مووان له ده روره به را حکومه تیکیان دانا که هه موو لی ئالۆزیون و به تاییه ت زیاره تکه رانی مه سیحی نه وروپا که له ریگای زیاره تی به یتولمه قده سا توشی جه زره وه نه بون، به هوی ئه م کاروباره وه خه لکی وه لاتانی نه وروپایی که و تنه جو له جول و له دواییا به هوی هه لخراندنی "پیرئرمیت" که یه کی له قه شه کانی که و ره ی فه رانسه بو له سالی ١٠٩٥ ی زاینیدا ئاماده ی شه ر بون "هه ر ئه م قه شه فه رمانی شه پی له "ئوروین" پایی نه و کاته وه رگرت.

له م به رواره دا ئه م قه شه له گه ل قۆشه نی گاواره کان هیڤشی کرده سه ر فه له ستین و نه وی داگیر کردو "گود فروادو بویون" ی کرده حوکمپانی نه وی. له سه ده ی شه شه می کۆچیدا به هوی پیروزییه که وه که نه هلی سه لیب له رۆژه لاتا به ده ستی هیئا شیرگیر بوون و له سالی ١١٤٧ ی زاینیدا شه پی دووه میان ده س پیکرد، به لام نه مجاره خولی پادشایی کوپی شیر سه لاح الدینی کورد بۆ که نه وانی تیکشاندنو فه له ستینی گرته وه و مه سیحیه کانی له وی ده رکردو به یتولموقه ده سی کرده وه هی ئیسلام.

پاش نه وه شه پی سییه می سه لیبی که سه خت ترین و گه رنکترین شه په کان ده ستپیکرا که نه ویش هه ر به تیکشکانی نه هلی سه لیب دوایی هات.

جاریکی تر نه مپراتۆری به ناوبانگی فه رانسه "سه ن لویی" له گه ل له شکریکی زۆرا هیڤشی کرده سه ر فه له ستین و تاپی دیواری شار هات، به لام تیشکا و خوی ده رده س کراو سوپا که شی ته فرو تونا بو ئه م شه رانه به ینا به ین هه ر درۆژه ی بو، ئه م ئیمپراتۆره هه موو جاری خه لکی نه وروپای ته یارکردو نه یانه یئا بۆ گرتنه وه ی فه له ستین تا کو له

شه‌پری هه‌شته‌ما له پی دیواری (تونس) تاعونی گرت و له شه‌پری هه‌شته‌ما ئاواتی برده قه‌بره‌وه.

ئه‌لبه‌ت ئه‌م مه‌به‌سته کارێکی سوک و ئاسان نه‌بوه، ده‌ها که‌س له پادشایان و ده‌سه‌لاتداره‌کانی ئه‌وروپا له‌گه‌ڵ له‌شکرو سوپا و قۆشه‌نی زۆرا ئه‌م هه‌شت جاره به‌ته‌وا و هینز و دلیری و له‌گیان بوردوییه‌وه، بۆ ده‌س په‌یدا کردن به‌سه‌ر مه‌زنترین و که‌وره‌ترین و خۆشه‌ویسته‌ترین جیگا تیکۆشاون و بری جار تاپه‌شتی دیواری ئه‌وره‌شه‌لیم چونه‌ته پیشه‌وه‌و به‌ده‌ستی خالی گه‌راونه‌ته‌وه، به‌چه‌شنی که‌ یه‌کی وه‌کو "ریشارد" شیردل ئه‌مپراتۆری ناواری انگلیز به‌ چاوی پر له‌ فرمی‌سکه‌وه ته‌ماشای "به‌یتوله‌قه‌ده‌سی" کرد و وتی ئه‌ی عیسی‌ای مه‌سیح بۆ خۆت ئه‌زانی تائه‌و جیگا واپیویست بو تیکۆشام، به‌لام نه‌متوانی کاری بکه‌م و ئه‌وا ده‌س به‌تال گه‌رامه‌وه.

گرنگی فه‌له‌ستین: فه‌له‌ستین به‌تایبه‌تی ناوه‌ندی ئه‌وی "به‌یتوله‌موقه‌ده‌س" زۆر له‌ میژه‌وه گرنگی ئایینی زۆرێکی بووه له‌وانه‌یه که‌ برپا نا‌پوات هیچ جیگایی له‌ دنیادا ئه‌وه‌نده گرنگ بۆی شوین که‌ وتوانی ئایینی "موسا" ئه‌وی به‌ مه‌لبه‌ندی واده‌ردراو "ئه‌رزه‌ موعود" وه‌ شوینکه‌ وتوانی ئایینی مه‌سیح له‌ ته‌واو دنیادا ئه‌وی به‌ خاکی پاکی "عیسا" و "توربه‌تی عیسا" و جیگای په‌یدا بوون و نه‌مانی ئه‌زانن، وه‌ بۆ موسولمانه‌کان و شوینکه‌ وتوانی ئایینی "موحه‌مه‌د" قیبه‌ی یه‌که‌م و جیگه‌ی ئاسمان چونی پیغه‌مبه‌ری خۆیان ئه‌زانن و شوینکه‌ وتوانی هه‌ر سی ئایین بۆ گرتن و راگرتن و پاراستنی ئه‌وی له‌ هیچ چه‌شنه‌ خه‌بات و لی‌بوردویی کۆتاییان نه‌کردوه‌و ناکه‌ن، به‌لام گه‌رموگوپی ئه‌م ویسته له‌سه‌ده‌کانی نێوه‌راستا زۆتر له‌ هه‌موو کاتی بوه.

ئه‌زانین موسل‌مانه‌کان له‌ سالی ۱۵ی کۆچی ۶۳۷ی زاینی له‌ خولی خه‌لافه‌تی خه‌لیفه‌ی ئیسلاما داگیران کرد "وه‌ ئه‌م خه‌لیفه‌ بۆ خۆی هاته‌ ئه‌وی و به‌لینی پاراستنی گیان و مال و ئازادی دینی به‌مه‌سیحیه‌کانداو له‌ پاشا چاودیری ئه‌کراو ئه‌م برپاره زۆر که‌م به‌ریوه‌ ئه‌برا.

به‌لام خه‌لیفه‌کانی فاتمی له‌م ره‌وشته‌کۆتییان کرد به‌تایبته‌ خه‌لیفه‌ی سی‌ه‌می نه‌م زه‌نجیره "ئه‌لحاکم بامر الله" له‌به‌رواری (۳۸۰ - ۴۱۱) ی کۆچیا فه‌رمانی یاساخ کردنی زیاره‌تی مه‌سیحیه‌کانی ده‌رکرد.

جاریکی تر له‌ به‌رواری ۴۷۱ ی کۆچیا (مه‌لیک شای سه‌لجوقی) که‌به‌سه‌ر نه‌ویدا ده‌سه‌لاتی په‌یدا کردو (ته‌کیش) برای خۆی له‌وێ کرده‌ حاکم سه‌باره‌ت به‌ مه‌سیحیه‌کانی فه‌له‌ستین زۆر سه‌ختیان بۆ پێشه‌پێنان و سه‌باره‌ت به‌ ئازاری زیاره‌ت که‌ران قه‌ت ده‌سیان نه‌ئه‌گێراوه‌، تا‌کو هه‌روه‌ها که‌ وتمان له‌سالی ۱۰۹۵ ی زاینیدا (ئوروین) ی دووهم پاپ فه‌رمانی شه‌پی ده‌رکرد به‌ جوړی که‌ ته‌نانه‌ت هه‌موو قه‌شه‌کان و سه‌رۆکانی ئاینی ته‌واو دانیش‌توانی کلێسا و نوێژخانه‌کان بۆ شه‌پ نه‌بی بره‌وا ته‌واو قه‌رزداره‌کان له‌ دانه‌وه‌ی وام و به‌ندیخانه‌و کوژراوان ئازادکران به‌و مه‌رجه‌ی له‌ شه‌پا به‌شداری بکه‌ن، به‌م چه‌شنه‌ ته‌واو ئه‌وروپا که‌وته‌پێ تا‌کو له‌ (ژوه‌نی ۱۰۹۹ ی زاینی) دا شوێنکه‌وتوانی عیسا مه‌سیح چاویان به‌دیاری فه‌له‌ستین که‌وت و له‌ ۲۳ ی شه‌عبانی ۴۹۲ ی کۆچی شاری ئه‌ورشه‌لیمیان له‌ده‌س تورکه‌کان ده‌رهێناو به‌ شوێنیا گود فروانو بویون بوه‌ حاکمی نه‌وێ، له‌ پاشا به‌ره‌ی نه‌و تا‌سالی ۱۱۷۳ ی زاینی ۵۷۰ ی کۆچی ئاموری مردو کورشی نه‌و "بودوینی چواره‌م" جێگه‌نشینی نه‌و بریاری ده‌س له‌ شه‌پ‌کێشانی چوار سه‌له‌ی له‌گه‌ڵ سه‌لاح الدینا به‌ست نه‌م حکومه‌ته‌ هه‌ر درێژه‌ی بو تا‌کو له‌ سالی ۵۸۲ دا بریاره‌که‌ به‌تال بوه‌وه‌ ئه‌وه‌ش به‌هۆی ده‌سدڕێژی حاکمیکی فه‌رانساوی ئه‌لکه‌رک دابو که‌ هه‌له‌مه‌تی دایه‌ سه‌ر کاروانیکی موسوڵمان و تالانی کرد وژنانی هاوپی کاروانه‌که‌ی به‌دیالی برد که‌ (زمروت خاتون) خوشکی سه‌لاح الدین له‌ناو نه‌وانا بوو.

ئه‌وه‌بو که‌ سه‌لاح الدین له‌شکری کیشا بۆ ئه‌لکه‌رک و نه‌وێ داگیر کردو دیله‌کانی ئازادکردو نه‌جا "سه‌فوریه" "ته‌به‌ریه" و قه‌لاکانی ده‌ورو به‌ری داگیر کرد.

له یه کۆ له و قه لایانه سه لیبی خاویڤ که پیتیان نهوت (سه لیب السه لیوت) که و ته دهس ئیسلام.

له م شه پرا سه ره کی دهسته ی هه یکه ل که یه کۆ له پیشه واکانی گه وره ی ئاینی عیسا بو له بورجی (عوین) له گه ل چن قه شه و برۆ له گه وره کانی وه لات وه کو (یوحانا عه مه دان) خاوه نی ته به ریه براکه ی (جیل) و چن که سیکی تر له گه وره کانی (قودس-عه کا) ده رده س کرابون، سه ره ک مریدو لاشه که ی له به رانبه ر پارهیکی زۆره وه درایه گا وره کان هه ر له م شه پرا، عه کا، عه سقه لان، نه ره مه ل، نه دارم غه زه، نه لئه لیل، به توله حم، به یت جیبه ییل-سژو چن قه لای تر که و ته دهس له شکری سولتان سه لاح الدین و ته واو نه م سه ره که وتانه له ماوه ی سی مانگ و نیوا به دهس هات ئیتر ته نیا فه له ستین یا شاری پیروزی "قودس" مابوه وه.

گرتنی فه له ستین یا گه وره ترین پیروزی:

پاش پیروزییه کان و گرتنی شاره کانی ده رو به ری شاری "قودس" دواپله ی پیروزی و دوا ئامانج که نه بوا به دهس بی گرتنی (به یت الموقه دهس) بو که واده ی گرتنی که یشتبو، دیاره نه م شه په و به رگری سه لیبییه کان له م شاره خاویڤه چن گرنگ و چه نده نه بی توندوتیژ بی وهر گرتنی نه وئ له دواپله ی سه ختی دا بوه.

سو پای سولتان به دوا پله ی لیبور دویی و تیگۆشان خۆیانیان گه یانده پای دیواری شاره نه ویان به ته واوی گه ماره داو زۆریان بۆ خه لکی شار هینا، له م کاتا گه وره کانی شاره ئاینی مه سیح پیشنیاری ناشتیان داو ئاماده بون شار بده نه دهسته وه پیشنیار قوبول کراو بریار به سرا که یه کۆ له به شه کانی بریارنامه نه وه بو تا چل رۆژ پاش مۆکر دنی بریارنامه هه ر پیاوی ۱۰ دینارو هه ر ژنی پینج دینارو هه ر مندالی دوو دینار بدا نه توانی له شار ده رچی بی نه وه ی له گه ل مه تر سیدا رو به پو بی نه گینا دیله و نه بی به به رده .

هیشتا مانگی نه‌بوردهو که شار چۆل بو هه‌ریپێ که م ده‌سی تیدا مایه‌وه، که هه‌وت هه‌زار کهس له‌سه‌ر تکای (مه‌لیک عادل) برای سولتان به‌خشران و به‌م جۆره‌ پاره‌ییکی زۆر بو (به‌یتولمال) کۆبوه‌وه‌و شاره‌که له‌ گاور خاوین کرایه‌وه (۵۸۵-۱۱۸۸).

سه‌لاح الدین پاش دامه‌زاندنی کاروباری شاری پیروزی (قودس) به‌ له‌شکرییه‌وه له‌وی که‌وته‌پێ و ده‌ستی کرده‌ گرتنی شارو‌قه‌لاکانی تری ده‌ورییه‌ر که له‌ماوه‌ی سی مانگا (حه‌به‌له - ئانتروس - لازقیه - سه‌هیون - بکاس - نه‌شه‌قه‌ر - به‌رزیه - ده‌ریاک - نه‌نتاکیه - سه‌فه‌د - نه‌شویه‌ک) و چه‌ند جیگه‌ی تر گه‌یروا به‌ وه‌لاتانی ئیسلام زیاد کرا.

شه‌ره‌کانی سییه‌می سه‌لیبی به‌شوێن گرتنی قودسا کرا که‌نه‌وه‌ش به‌سه‌رکه‌وت و پیروزی سه‌لاح الدین نه‌یوبی دوا‌یی هات و به‌پێی پێشنیاری ریشاردی شێردل نأشتی کراو به‌یارنامه‌یی به‌سرا (روژی چوارشه‌مه‌ی ۲۲ی شه‌عبانی ۵۸۸ی کۆچی یه‌که‌می نوامبری ۱۱۹۲ی زاینی) و شه‌پی سییه‌می سه‌لیبییه‌کان دوا‌یی هات.

سالی دوا‌یی له‌به‌رواری ۲۷ی سه‌فه‌ری سالی ۵۸۹ی کۆچی پادشای دادگه‌رو قاره‌مانی تیکۆشه‌ری کوردو به‌خیۆکه‌ری گه‌ل و موسولمانان له‌ته‌مه‌نی ۵۷ سالییدا کۆچی دوا‌یی کرد و له‌ دیمه‌شق له‌لای قه‌بری نه‌تابه‌ک نیژراو شمشیره‌که‌شی له‌ لا دانرا.

کۆره‌کانی سولتان سه‌لاح الدین نه‌یوبی؛

سولتان سه‌لاح الدین له‌کاتی ژيانا حکومه‌تی فه‌له‌ستین و سوریه‌ی دابوه‌ مه‌لیک نه‌فه‌زل عه‌لی (نه‌بوالحه‌سه‌ن نوره‌دین) وه‌ میسری سپاردبوه‌ ده‌ستی مه‌لیک عه‌زیز عوسمان (نه‌بوالفه‌تح عیما‌الدین) مه‌لیک عادیل برای به‌شیکی جزیره‌ی له‌ ده‌ستابو، کورانی شێرکۆ مامی له‌ (حومس) دا جیگیر بوبون، یه‌مه‌ن هه‌ر به‌لای کورانی سه‌یفوالاسلام (ته‌غه‌کین) برایه‌وه‌ بو.

له‌کاتی مردنا که‌سی بۆ جیگاداری خۆی دیاری نه‌کردبو، به‌لام پاش ماوه‌یی وه‌کو زۆر بنه‌ماله‌کانی تر ناحه‌زی که‌وته نیوان کوپه‌کان و جارجار به‌ره‌ه‌ستی یه‌کتر وه‌ستان پاش دوا‌یی هاتنی یاسای ته‌عزیه‌ی سولتان سه‌لاح الدین ئه‌بولفه‌تح کوپی که‌فه‌رمانپه‌وای میسر بو له‌گه‌ڵ مه‌لیک عادل مامیا هێرشان کرده سه‌ر مه‌لیک ئه‌فزه‌ڵ کوپی تری سولتان که‌فه‌رمانپه‌وای شام بو، پاش سێ جار شه‌پ له‌ به‌رواری ۵۹۲ه‌ی کۆچی ۱۱۹۶ زایینی له‌وێ ده‌ریان په‌راند و دیمه‌شق خرایه سه‌ر به‌شی حکومه‌تی مه‌لیک عادل.

سالی ۵۹۳ه‌ی کۆچی سه‌ه‌والاسلام ته‌غه‌ته‌کین کوپی ئه‌یوب نجم الدین که‌ پادشای یه‌مه‌ن بو کۆچی دوا‌یی کرد و کوپی ئه‌و به‌ ناوی فه‌تح الدین ئه‌یسماعیل به‌ ناوی مه‌لیک موغیز نیشته‌جیگای.

له‌ سالی ۵۹۵ه‌ی کۆچیا مه‌لیک عه‌زیز کوپی سه‌لاح الدین که‌ پادشای میسر بو پاش شه‌ش سال پادشایی کۆچی دوا‌یی کردو به‌ شوین ئه‌وا دوو ه‌و‌یی که‌وته نیوان جیگاره‌کان بونه دوو ده‌سته‌وه به‌ی لایه‌نگیری ئه‌بو مه‌نسور کوپی عه‌زیز بون و برێک لایه‌نگیری مه‌لیک ئه‌فزه‌ڵ کوپی سولتان سه‌لاح الدین که‌ له‌پێشا له‌ دیمه‌شق ده‌رکرا له‌ ئاکاما ئه‌م ده‌سته بردیان وه‌و مه‌لیک ئه‌فزه‌ڵ بوه پادشای میسر "به‌لام بۆ ماوه‌یێکی که‌م چونکا دیسان به‌ه‌و‌ی هێرشی مه‌لیک عادل وه‌ له‌وێ ده‌رکراو قه‌لای شه‌یشاتی پێدرا که‌ هه‌ر له‌وێ بو تامرد (۶۲۲ه‌ی کۆچی)، "ئێین ئه‌سیر" نه‌سروللا کوپی ئه‌بولکه‌ره‌م شه‌ییانی جزیری زانای به‌ناوبانگ له‌گه‌ڵ دووبرای ناوداریا وه‌زیری مه‌لیک ئه‌فزه‌ڵ بون ئه‌م (ئێین ئه‌سیر) ه‌ له‌پێشدا نوسه‌ریکی زۆر باش بووه‌و زانایانی به‌رێز گرتوه‌و سه‌لاح الدین ئه‌م زاناییه‌ی به‌ ئه‌ودا.

فه رمانډه وایی مه لیک عادل کوږی نه یوب نه جم الدین:

مه لیک عادل که له کاتی پادشایی سهلاح الدینا جزیره و چن ناوچه یه کی تر به ده سیه وه بو له کاتی پادشایی مه لیک عه زیزا شامی خسته سر وه لاتی خوی و پاش مردنی مه لیک عه زیز به ره لستی مه لیک نه فزله وه ستاو میسری له دهستی ساندو کوږی خوی مه لیک کامیل موچه مه دی کرده حاکمی نه وی.

کوږی تری خوی مه لیک موچه زه می کرده حاکمی دیمه شق و مه لیک نه شرف کوږی دیکه ی خوی ناردده سر جه جزیره وه چواره مین کوږی مه لیک نه وچه ده بوه فه رمانډه وایی نه خللات و بۆ خوی، نه نجا له میسرا پالی ناسایش و ره حه تی لیداو.

به لام زوری پی نه چوو مه لیک نه وچه نه یوب مرد و به شه که ی درایه مه لیک نه شرف (۶۰۹ کچی له سالی ۶۱۲) شدا مه لیک عادل کوږه زایه کی خوی به ناوی مه سعود ناردده یه مه ن و کردیه حکومه تی نه وی به جیگای مه لیک ناسری کوږی موغیز که زور مندال بو کرابوه جیگه داری باوکی.

له به رواری ۶۱۵ ی کچی ۱۲۱۸ ی زایینی مه لیک عادل کچی دواپی کرد و له م دنیا ده رچوو.

پادشایی مه لیک نه شرف موسا کوږی مه لیک عادل:

مه لیک نه شرف له کاتی بونی باوکیا حوکمداری روهه - نوه و حه پان و نه خللات بو.

مه لیک موچه زه م کورشی مه لیک عادل که پادشای دشمه شق بو له سالی ۶۲۵ دا کچی دواپی کرد و کوږی نه و به ناوی مه لیک ناسر بوبو به جیگه داری، مه لیک کامل کوږی مه لیک عادل که پادشای میسر بو له شکری هینا سر دیمه شق مه لیک نه شرف فیش له ولاره بو یارمه تی برای هات و له ناکاما برازایان له دیمه شق ده رپه پاند" له به رانبه ره قه لای (شوبه ک - نابلس - که ره ک) یان پیدا تا کو پی بزی.

له م لاهه، دوو برا وه لاتی نه ویان دابه شکردو دیمه شق که وته سهر به شی مه لیک نه شرف" نه لبت نه م مرقه زۆر زاناو لیها توو له لای سهرداره کان و سوپایه وه زۆر خوشه ویست بو.

مه لیک نه شرف له سالی ۶۲۵ ی کۆچی ۱۲۳۷ ی زاینی کۆچی دواپی کرد.

پادشایی مه لیک کامل موحه مه د کوری مه لیک عادل؛

مه لیک کامل کوری مه لیک عادل که به نازناوی نه بولمه مالی ناسرالدين موحه مه د ناودار بو، به کی له پادشایانی پایه به رزی زه نجیره پادشایانی بنه ماله ی نه یو بیه که له مه موو کاتیکا لیها تووی و ژیری وزانای خوی پیشان نه دا، نه م پادشا که له سالی ۶۲۵ دا جیگه ی گرته وه، به ره به ره وه لاتی خوی په ره پیداو ته نانه ت توانی حیجاز و به من و شامیش بخاته ژیر دهستی خوی.

له دواپی مه لیک کامل رۆزی چوار شه ممه ی ۲۱ ی ره جبهی سالی ۶۲۵ ی کۆچی ۸ ی مارس ی ۱۲۳۸ ی زاینی له کاتیکا جه وان بو وه ته نیا چل سال ته مهنی بو کۆچی دواپی کرد.

یافعی له میژوه که یا نوسیویه مه لیک مه سعود کوری مه لیک کامل که کردبویه پادشای به من له کاتی گهنجی و جه حیله دا له مه که کۆچی دواپی کرد، که مردنی نه م کوره زۆر له دلی مه لیکدا شوینی کرد وهر نه م په ژاره بوه هوی مردنی ناوه ختی. وه کو نه وه ی دهردی گرانی برانه وه ی بنه ماله که وتبیتته ناو زنجیره پادشایانی ره گزی نه یو بی، وهره وهره و به ینا به ی ن ته نیا له ماوه ی چهن سالا زۆریان مردن و که مبه ونه وه.

له سالی ۶۲۲ دا سهردار ی ناوداری نه م بنه ماله به ناوی سه واب خادم که مرقیکی نازاد و هه لکه وتوو بوو مرد له سالی ۶۲۲ ی کۆچی ۱۲۳۴ ی زاینی مه لیک زاهیر کوری

سولتان سه‌لاح الدین کۆچی دواپی کرد . له ساڵی ٦٢٣ی کۆچیا مه‌لیک موحسین کوپی سولتان سه‌لاح الدین له دونیا ده‌رچوو.

له ساڵی ٦٣٤ی کۆچی ١٢٣٧ی زاینی مه‌لیک نه‌شرف پادشای شام له دونیا ده‌رچوو.

به‌شوین نه‌م مه‌رگ و میرا له میسر مه‌لیک عادلی دووهم کرایه‌ پادشاو له لایه‌ن نه‌وه‌وه مه‌لیک جه‌واد بوه‌ فه‌رمانه‌وه‌ای دیمه‌شق " به‌لام پاش ماوه‌ییکی که‌م مه‌لیک سالح نه‌یوب کرایه‌ پادشای میسرو مه‌لیک عادل خرایه‌ به‌ندیخانه‌وه‌.

مه‌لیک سالح هی‌رشێ کرده‌ سه‌ر دیمه‌شق و نه‌ویشی داگیر کرد مه‌لیک سالح به‌شوین گرتنی دیمه‌شقا هه‌ره‌شه‌ی تارده‌ سه‌ر مامی خۆی مه‌لیک ئیسماپییل مامی له‌م هه‌ره‌شه‌ توپه‌بو به‌ره‌ه‌ستی وه‌ستاو کارێکی کرد که‌ سه‌ردارانێ دیمه‌شق له‌گه‌رانه‌وه‌دا مه‌لیک سالح نه‌یوبیان گرت و دایانه‌ ده‌ست مه‌لیک سالح ئیسماپیله‌وه‌، به‌لام نه‌م مه‌لیک سالحه‌ له‌ به‌رواری ٦٣٨دا قه‌لای شه‌قیقی دا به‌ ده‌ستی گاوه‌کانه‌وه‌.

ساڵی ٦٤١ی کۆچی مه‌لیک جه‌واد له‌ دونیا ده‌رچوو ساڵی ٦٤٥ی کۆچی به‌رانبه‌ری ١٢٤٧ی زاینی مه‌لیک عادل دووهم کوپی مه‌لیک کامیل کۆچی دواپی کرد.

له‌ ساڵی ٦٤٧ی کۆچی دا مه‌لیک سالحی نه‌یوبی پادشای میسر له‌ دونیا ده‌رچوو " کوپی نه‌و مه‌لیک موعه‌زه‌م بوبه‌ جیگه‌داری، له‌ کاتی پادشای نه‌م مه‌لیک موعه‌زه‌مه‌دا شه‌پێک له‌ نێوانی نه‌و گاوه‌کانا قه‌وما که‌به‌سه‌ر که‌وتنی نه‌م پادشا دواپی هات و پادشای گاوه‌کان به‌دیل گیرا.

به‌شوین نه‌م شه‌په‌دا ره‌ویشتی مه‌لیک مه‌عه‌زه‌م گۆپا به‌ جوړی که‌خه‌لکی لی هه‌لگه‌پایه‌وه‌و گرتاین و کوشتیان و یه‌کێ له‌ خۆیان به‌ناوی "عیزالدین تورکه‌مان" یان کرده‌ سه‌ردارو گه‌وره‌ی خۆیان و پادشای گاوه‌ دیله‌که‌یان فروشت به‌ خاچ به‌ره‌سته‌کان.

له‌م به‌ینا مه‌لیک ناسر فه‌رمانپه‌وای که‌ره‌ک له‌شکری کرده سه‌ر شام و دیمه‌شقی گرت و له‌ویه‌وه روی کرده قاهیره ئه‌ویشی داگیر کرد، عیزالدین تورکه‌مان و سی‌سه‌د که‌س له‌هاوله‌کانی هه‌لاتن و به‌ره‌و دیمه‌شق که‌وتنه‌پێ له‌ناو ریگادا توشیان له‌کاروانی بارومه‌تای مه‌لیک ناسر هات هه‌موویان تالان کرد و پیاوه‌کانیان کوشت ئه‌نجا هێرشیان به‌رده‌سه‌ر غه‌زه و ئه‌ویان داگیر کرد به‌شوینیا له‌شکرێکیان پێکهێناو یه‌که‌یه‌که‌چه‌ن که‌س له‌فه‌رمانپه‌وایانی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبیان کوشت.

به‌شوین ئه‌مه‌دا مه‌لیک ناسر میسری به‌جێ هێشت و رۆی، سالی ۶۵۱ ی کۆچی ۱۲۵۳ ی زاینی مه‌لیک سه‌لاح الدین کوپی مه‌لیک زاهێر له‌دuniaوه ده‌رچوو.

سالی ۶۵۲ ی کۆچی به‌رانبه‌ری ۱۲۵۴ ی زاینی پایه‌به‌رزه‌کانی میسر جاریکی تر (عیزالدین تورکه‌مان)یان کرده پادشای خۆیان و ده‌ستی بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی به‌ته‌واوی کۆتابو.

سالی ۶۵۶ ی کۆچی مه‌لیک ناسر داود کوپی مه‌عه‌زه‌م له‌ده‌ربه‌ده‌ریا کۆچی دوایی کرد.

له‌بنه‌ماله‌ی ئه‌یوبی موغیس کوپی عادل مابوه‌وه که‌ له‌که‌ره‌ک فه‌رمانپه‌وا بو ئه‌ویش له‌به‌رواری ۶۲۲ ی کۆچی ۱۲۶۵ ی زاینی به‌ده‌س تورکه‌مان له‌ناوچوو به‌مجۆره‌زه‌نجیره‌ی پادشایانی ئه‌یوبیه‌ له‌سه‌رانبه‌ری ناوچه‌کانا دوایی هات و بنه‌پر بو، وه‌پادشایی ره‌گه‌زێکی تر له‌پادشا ناوداره‌کانی کورد هه‌لپێچرا.

به‌لام ناوو شوهرت و ناوبانگی یه‌که‌یه‌که‌یان به‌تایبه‌ت پادشای ناودارو هه‌ره‌گه‌وره‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌ یوسف سه‌لاح الدین، هه‌روه‌ها شوینه‌واره‌ دیارییه‌کانیان له‌هه‌موو ناوچه‌کانا ماوه‌ته‌وه، جگه‌ له‌مانه‌ ناوی سه‌لاح الدین ئه‌یوبی له‌باری ئازایی، زانایی، هه‌لکه‌وتوویی، لێبوردن، دروستکردنی شوینه‌واره‌ به‌رچاوی و گرنگه‌کان هه‌تا هه‌تایه‌وه‌تا میژوو هه‌یه‌و خوینه‌وار هه‌یه‌ سه‌رنجی بدا ئه‌میڤته‌وه و ون نابێ.

به‌شی پینجه‌م

پاشکۆ

دهوری کورده‌کان له‌سوپای سه‌لاحه‌دین دا

د. محسین محهمه‌د حوسین

به‌شی میژوو – کۆلیجی په‌ره‌وه‌رده

زانستگای به‌غدا

گومان له‌وه‌دا نیه که کورده‌کان دهوری سه‌ره‌کی یان هه‌بووه له دامه‌زاندنی سوپای نه‌ماره‌ته‌کانی کوردی، که له‌قوناغه جیاوازه‌کانی میژووی ئیسلامیدا ده‌رکه‌وتوون^(۱). هه‌روه‌ها به‌شدارییان کردووه له دامه‌زاندنی گه‌لیک سوپای ئیسلامیدا، که له ده‌ورییه‌ری ناوچه کوردی یه‌کان سه‌ریان هه‌لداوه.

دهوری کورده‌کان به‌ئاشکرای ده‌رکه‌وتووه له دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی سه‌لجوقی و نه‌ماره‌ته‌کانی نه‌تابه‌گی دا، به‌جۆریک میژوو نووس ((دواداری)) وای راگه‌یاندووه که له ساڵی ۴۶۳ ک ۱۰۷۱ زایینی دا سولتانی سه‌لجوقی ی به‌ناوبانگ ((ئه‌لب ئه‌رسه‌لان)) ده‌هه‌زار (۱۰/۰۰۰) شه‌پکه‌ری کوردی له ده‌ورییه‌ری خۆی کۆ کردووه‌ته‌وه^(۲).

لێره ده‌بی باسی لایه‌نێکی گرنگ له میژووی کوردیی ئیسلامی بکه‌ین، نه‌ویش نه‌وه‌یه که کورده‌کان به‌شداری یان نه‌کردووه له سپای ئیسلامی دا به‌سیفه‌تی ((ممالیک) به‌لکو وه‌ک سه‌ریازی (ئیعتیادی) به‌شداری یان کردووه^(۳).

به‌شداریبوونی کورده‌کان له دامه‌زاندنی سپا ئیسلامیه‌کاندا شتیکی (اعتباطی) نه‌بووه، به‌لکو هۆی نه‌وه بوو که شه‌پکه‌ری چاک بوون، وه‌ک میژوونوسی ناویراو (دواداری) باسیان ده‌کاوه‌لی:

((کورده‌کان نیشانچی و سوارچاکی باش بوون))^(۴).

هه‌روه‌ها میژوونووس (حه‌سه‌ن کوردی عه‌بدوڵلای عه‌بباسی) باسی ئازایه‌تی و پیاوه‌تی و غیره‌تیان ده‌کاوه‌لی:

((ان الكرد فيهم الشجاعة والنجدة والحمية، فرسانهم ورجالتهم. وهم يتعصبون لبعضهم...وليس فيهم حيل ولا مكر)) هه‌روا ده‌لی: ((ان الكرد ینقادون للديانات والامانات))^(۹).

ئهو ره‌وشته گه‌لیک هۆی تر هانده‌ری سه‌ره‌کیی (دافعی اساسی) بوون بۆ به‌شداربوونی کورده‌کان له شه‌پی خاچ په‌سته‌کان ((سه‌لیبی یه‌کان)) له هه‌موو قۆناغه‌کانیدا. ده‌رکه‌وتنی بنه‌ماله‌ی نه‌ییوب و شیرکۆ یه‌کیکه له لاپه‌ره گه‌شه‌کانی میژووی جیهادی (خه‌باتی) کوردی و، ده‌وری ئهو بنه‌ماله‌یه گه‌یشه‌ لوتکه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی سه‌لاحه‌ددین یوسف کورپی نه‌ییوب.

وه‌نه‌بی بنه‌ماله‌ی نه‌ییوب تا‌که نمونه‌ییک بی له‌و میژووه گه‌شه، به‌لکو چه‌نده‌ها کاروانی دیکه له رۆله‌کانی ئهو گه‌له، تاراده‌ییکێ ئۆر به‌شدار یان کردووه له پیتاوی بیروباوه‌ریان و دژی داگیرکه‌ران. چ به (دافعی) ئایینی نه‌وه‌یه که کورده‌کان به‌ خۆیان میژووی خۆیان نه‌نوسیه‌وه، بۆی ئاوی ئۆری ئهو قاره‌مانانه بزببون یا پیمان نه‌گه‌یشه‌تون.

ئاسان نی یه له هه‌لیکی وادا هه‌موو ئهو میژووه دووردریژه ئالۆزه باس بکری. نه‌وه‌ی ده‌مانه‌وێ باسی بکه‌ین ته‌نها لایه‌نیکی به‌شداربوونی کورده‌کانه له سپای سه‌لاحه‌ددین دا.

باسه‌که‌مان پێویست به‌وه ده‌کا هه‌ندیک بگه‌پینه‌وه دوواوه تا بزانی چۆن سه‌ربازیک له سپای شیرکۆ توانی ئهو جیگایه به‌رزو گرنگه له میژوودا بگری. لی‌ره‌دا باسی نه‌وه ناکه‌ین چۆن بنه‌ماله‌ی سه‌لاحه‌ددین وولاتی عێراقی به جی به‌یژن له‌و شه‌وه که سه‌لاحه‌ددین له دایک بوو و بچه‌ شام، له پاشان بچه‌ وولاتی میسر.

تیک چوونی کاروباری ناوخۆی میسری فاتمی گه‌یشه‌ ئه‌وپه‌ری خه‌ته‌ری سه‌لیبی. (نورالدین محمود)ی نه‌تابه‌گی خاوه‌ن وولاتی شامی ناچار کرد هی‌زی خۆی بنی‌ری بۆ

به رگری کردن له میسر و راگرتنی دوزمنی سه لیبی له پیکه وتن^(٦). (واته به سه ر میسرا زال بوون)

(نورالدین محمود) سه رکده یه کی له شیرکو باشتی بۆ نه دوزرایه وه که بتوانی نه وه ټرکه گرنگه به جی بیتی^(٧). نه وه خته شیرکو سه رک سپای شام بوو و له پایه که شی دا دوه م که س بوو پاش نورالدین.

(ابن الاثیر) که میژونووسی هاوچه رخ بوو، و له و رووداوانه ی دا نووسیتی، ده لئ: که (نورالدین محمود) دیتی شیرکو کابرایکی شوینیکی به توانایه، (تعیینی) کرد به سه رک سپای خوی. به و جوړه شوینیکی به رزی وه رگرت له ه ل سوراندن و به پتوه بردنی ده وله تی (نورالدین محمود) و که س نه توانی بیگاتی له و مه سه له یه، به جوړیک وه که شه ریکیکی (نورالدینی) لی هات له حوکمدا^(٨) نه وه ی شایانی باسه که به یارمه تی شیرکو بوو (نورالدین محمود) توانی شاری حه له ب و دیمه شق بیتیته ژیر ئالای خویه وه و ئیستاش نه رکی کردنه وه ی میسر ده خاته سه رشانی.

له هه ر سی هیرش بردنه سه ر میسرا شیرکو سواره کانی خوی له سه ربازه کانی سپای نورالدین هه لېژاردو ژماره ی شه پکه ره کانی شیرکو له ژوربوونا بوون.

له هیرشی سالی ١١٦٤/هـ ١١٥٩ زاینیدا ژماره یان هه زار سوار بوو^(٩)، وله هیرشی سالی ١١٦٧/هـ ١١٦٢ زاینیدا بوون به ده هه زار سوار^(١٠) و له دووا هیرشدا ژماره یان که یشته هه شت هه زار سوار^(١١)، جگه له ژماره ی پیاده کان. هه چه نده سه رچاوه کانی میژوویی ژماره ی نه و کوردانه ی که به شداریان کردبو له و هیرشانه ده ست نیشان ناکه ن، به لام به وپه پی بپواوه ده توانین نه وه ده رخنه ی که به ناویانگترین سه رکده کانی هیرشه کان کورد بوون، جگه له تورکمانه کان که پشتیوانی ده وله تی (نورالدین محمود) بوون^(١٢)، هه روا عه ره به کانی ناوچه ی شامیش به شداریان کردبوو^(١٣).

ئه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌ش ده‌سه‌لمیڤی ئه‌و گفتوگۆیه‌ی نیوان قازی ی به‌ناویانگ عیسا‌ی هه‌کاری و سه‌رکرده‌کانی سپای شێرکۆیه، که له ئه‌نجامدا رازی بوون به‌وه‌ی سه‌لاحه‌ددین شوینی مامی خۆی بگرێ و ببیت به‌ وه‌زیری خه‌لیفه‌ی فاتمی.

میژوو نووسان ده‌لێن خه‌لیفه‌ی فاتمی که سه‌لاحه‌دینی به‌ وه‌زیر دامه‌زراند، هه‌ندێ له سه‌رکرده‌کانی سپا رێزبان نه‌گرت، له‌به‌ر بچووکی ته‌مه‌نی که ئه‌و وه‌خته (٣٢) سی و دوو ساڵی تیڤه‌په‌رپیوو وه‌ ده‌یانویست خۆیان ببن به‌ وه‌زیر.

فه‌قی عیسا‌ی هه‌کاری له‌م گفتوگۆیه‌دا ئاماده‌ بوو، و زۆر هه‌ولێ دا، و له سه‌رکرده‌کانی سپای شێرکۆ بکات لایه‌نگیری سه‌لاحه‌ددین بکه‌ن.

فه‌قی عیسا له سه‌ره‌تادا چوو له‌ (سیف الدین علی مشطوبی هه‌کاری) که یه‌کێک له گه‌رنه‌گه‌رن سه‌رکرده‌کانی سپا بوو و له هه‌ولدا نه‌که‌ی توانی پێی به‌سه‌لمیڤی (مشطوبی هه‌کاری) وازی له‌و خه‌یاڵه‌ هێنا که ببیت وه‌زیری میسر.

له پاشان فه‌قی عیسا توانی (شهاب الدین محمود) خاڵی سه‌لاحه‌ددینیش (اقناع) بکاو پێی گوت: سه‌لاحه‌ددین خۆشکه‌زاته و سه‌ربه‌رزێ و پێش که‌وتنی ئه‌و سه‌ربه‌رزێ و پێشکه‌وتنی تۆیه و رێگای بوون به‌وه‌زیری بۆ پاك بۆته‌وه، مه‌به‌ به‌ کۆسپ له‌ رێگایدا.

ئینجا فه‌قی عیسا چوو له‌ سه‌ره‌وه‌ی کوپی ته‌لیلی هه‌زبانێ، ئه‌ویشی ئیقناع کردو پێی وت: سه‌لاحه‌ددین خه‌لکه‌که‌ پێی رازین، تۆو یاروۆقی نه‌بیو، کوردێک ببیت به‌ وه‌زیر باشته‌ له‌وه‌ی تورکه‌مانه‌کان (ئیه‌ستیه‌لال) ی ئه‌و زروفه‌ بکه‌ن و، خۆیان ئه‌و مه‌رکه‌زه‌ داگیر بکه‌ن.

یارۆقی سه‌رکرده‌ی تورکمانه‌کان، که خه‌لگێکی زۆری له‌داواوه‌بوو، نه‌توانرا ئیقناع بکری. یارۆقی گه‌پایه‌وه‌شام و زۆربه‌ی سه‌رکرده‌ تورکمانه‌کانی تریشی له‌گه‌ڵ خۆی بردوو وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو که گوتی: من خزمه‌تی سه‌لاحه‌ددین ناکه‌م ^(۱۴).

ئه‌و گفتوگۆیه‌ بۆمان ده‌رده‌خات که سه‌رکرده‌و سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ته‌ کورده‌کان هه‌موویان پشتی سه‌لاحه‌ددینیان گرت، هه‌رچه‌نده‌ش هه‌ندیکیان وایان ده‌زانی خۆیان زیاتر مافی ئه‌وه‌یان هه‌بوو ئه‌و شوینه‌ گرنه‌گن بگرن، واته‌ بێن به‌ وه‌زیر، چونکه‌ به‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌تر بوون و (خیره‌ی عه‌سکه‌رییان) له‌ سه‌لاحه‌ددین زیاتر بوو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا وازیان له‌ (موناغه‌سه) کردنی سه‌لاحه‌ددین هێنا.

له‌ دیارترین کورده‌کان که چوونه‌ ژێر ئالای سه‌لاحه‌ددینه‌وه: هه‌زانیه‌کان بوون، که هه‌ندیك له‌ ناوچه‌ کورده‌کانیان حوكم کردبوو له‌سه‌رده‌مه‌کانی پێشوو، وه‌ک ولاتی هه‌ولێر پێش سه‌رده‌می ئه‌تا به‌گی یه‌کان ^(۱۵).

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ بئه‌ماله‌ی ئه‌یوب ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ سه‌ره‌شیره‌تی هه‌زانی و ^(۱۶) له‌و سه‌رکرده‌ به‌ناویانگانه‌ی که سه‌ربه‌و عه‌شیره‌ته‌ بوون: میر (موسک) و میر (خه‌سه‌ره‌) و میر (أبو الهجان) ^(۱۷). هه‌روه‌ها هه‌کارییه‌کانیش ^(۱۸) که ژماره‌یه‌ک قه‌لاو گوندیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو له‌ناوچه‌ی موسل و ئاکریو (جه‌زیری ابن عومه‌) دا چوونه‌ ژێر ئالای سه‌لاحه‌ددینه‌وه‌و سه‌رکرده‌ی ئه‌و هه‌کاریانه‌ (سیف الدین علی مشطوبی) ناوبراوبوو (ابن شداد) — میژوونوسی سیره‌تی سه‌لاحه‌ددین — ئه‌و سه‌رکرده‌یه‌ی به‌ (کبیر ملوک الأکراد) ^(۱۹) له‌قه‌له‌م داوه‌.

عه‌شیره‌تی (حه‌میدی) و (ززراری) و (حه‌که‌می) و گه‌لێک عه‌شیره‌تی کوردیی دیکه‌ به‌شداریان کردبوو له‌ سوپای سه‌لاحه‌ددینداو ده‌وریان گێراوه‌ له‌ رێکخستنی سوپای ئه‌و سه‌رۆکه‌دا.

پشت به‌ستنی سه‌لاحه‌دین به کورده‌کان

له نه‌ناوێردنی سوپای فاتمی له میسر دا :

هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه سه‌لاحه‌دین پشتی به کورده‌کان به‌ست به‌تایبه‌تی له نه‌هیشتنی سوپای میسری فاتمی دا. قوله ره‌شه‌کان - که کۆله‌که‌و برپیره‌ی سوپای فاتمی بوون، به سه‌رکرده‌یی (جه‌وه‌ر) له‌سالی ۵۶۴ ه‌.ک دا که ده‌کاته سالی ۱۱۶۸ ز، راپه‌پین دژی نه‌وه‌زیره لاوه که هه‌یزه‌کانی شامی هه‌ینا بۆ داگیرکردنی میسر. (جه‌وه‌ر) توانی هه‌موو نه‌وانه‌ی دژی سه‌لاحه‌دین بوون کۆ بکاته‌وه، ژماره‌یان گه‌یشته ده‌هه‌یه‌ری (۵۰) هه‌زار شه‌پکه‌ر^(۲۰). به‌لام سه‌لاحه‌دین توان هه‌یزکی وا پیکه‌به‌ینیت به‌سه‌رکرده‌یه‌تی (أبو الهجاء)ی کوردی هه‌زبان، که قوله‌کان و هه‌موو نه‌وانه‌ی که له‌گه‌لاینا بوون بیه‌زینتی له‌گه‌په‌کی (بین القصرین) له شاری قاهیره و ناگریان له‌مالیان به‌رداو گه‌په‌کی (مه‌نسوره‌ی) که تیدا ده‌ژیان سوتاند و نه‌وانه‌ی مانه‌وه له قوله ره‌شه‌کان (توران شاه) برای سه‌لاحه‌دین راوی نان بۆ ناوچه‌ی (جیزه) تا گه‌یشتنه ناوچه‌ی (صه‌عید) له‌خوارووی میسر^(۲۱).

قوله ره‌شه‌کان به‌رده‌وام بوون له یاخی بوونیان له‌نه‌جامدا نه‌و یاخیه‌تیانه هه‌موو دامرکیژان و قوله ره‌شه‌کان به‌ته‌واوی له‌ناو بران، به‌سه‌رۆکایه‌تی (أبو بکر سیف الدین و موسک کوپی چکو) که براو کوپی خالی سه‌لاحه‌دین بوون و سه‌رۆکی قوله ره‌شه‌کانیان کوشت^(۲۲).

نه‌وه به‌لگه‌یه بۆنه‌وه‌ی که سه‌لاحه‌دین هه‌میشه پشتی به کورده‌کان به‌ستبوو له چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفتی وادا گرنگ په‌یوه‌ندی به ئاسایشی ناوخۆی ولاته‌وه هه‌بوو له‌دامرکاندن و نه‌و بزوتنه‌وانه‌ی دژی حوکم و ده‌وله‌ته‌که‌ی به‌رپا ده‌بوون.

که به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ل خاچه‌رسته‌کان گه‌یشته لوتکه، کورده‌کان به‌سه‌رکرده‌و شه‌پکه‌ره‌وه بوون به برپیره‌ی سوپای سه‌لاحه‌دین.

لەو شەپەرە گەورەییە کە پێی دەلێن (الوقعة العظمی) کە لە مێژگی عەکا لە ساڵی ۵۸۵ هـ / ۱۱۸۹ ز دا رووی دا، خاچ پەرستەکان هەموو هیزی خۆیان تەرخان کرد بۆ ئەوەی تۆلەیی بەزینیان لە شەپەرە (حطین) و (شاری قودس) بکەنەو، سەلاھەد دین هیژەکانی خۆی بە سەرۆکایەتی خۆیی و براو کوپەرە گەورەکانی بەم جۆرە ئامادە کرد: لای راستی سوپاکەیی کە کوپەرەکانی تێدابوون بە سەرۆکایەتی میر (سیف الدین علی مشطوب) بوو، هەروا میر (مەجەلی کوپی مروان) و کۆمەڵێک لە کوردەکانی مارانی و هەکاریان لە گەڵ بوون و لای دواوەی سوپاکەش لە لایەن سەرۆکەکانی (تیپی ئەسەدی)^(۲۳) بە پێوە دەبرا.

سەرکردایەتی لای چەپی سوپاکە درابوو دەست (تقی الدین عمری) برازای سەلاھەد دین و (لاشین)ی خوشکەزایی و گەلێک سەرۆکی کوردو غەیری کوردیشی تێدابوو^(۲۴).

ئەنجومەنی سەرکردایەتی سوپای سەلاھەد دین

لەبەر ئەوەی زۆری شەپەرەکانی سوپای سەلاھەد دین کورد بوون ئەو کارێ لە ئەنجومەنی سەرکردایەتی سوپاکەیی کردوای کرد کە ژمارەیی کوردەکان لەم ئەنجومەنەدا زۆر بن شتیکی ئاشکراشە کە ئەندامانی ئەم ئەنجومەنە لەو سەرکردانە پێک هاتبێ کە خزمەتی گەورەیان پیشکەش بەم دەولەتە عەسکەریە کردبێ.

ئەم ئەنجومەنە لە کاروباری گرنگی ولاتی دەکۆلیوەو، بریاری دەداو جێبەجێیانی دەکرد بە پێی پێویستی، سەلاھەد دین کە خۆی سەرۆکی ئەم ئەنجومەنە بوو براو کوپەرە گەورەکانیشی ئەندام بوون تیایدا بە تاییبەتی براکەیی (سیف الدین أبو بکر) کە (موسە شاری ئەساسی) سەلاھەد دین بوو هەروا (تقی الدین عمری) برازای و (شەهاب الدین محمود)ی خاڵی هەروا گەلێک سەرکردەیی تری کوردی وەک (سیف الدین) علی

کۆپی أحمدی مشطوبی هه‌کاری، و (أبو الهجاء) ی هه‌زیانی و (فقی عیسا) ی هه‌کاری له‌م نه‌نجومه‌نه‌دا نه‌ندام بوون^(۲۵).

به‌لام نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نی که هه‌موو نه‌ندامه‌کانی نه‌وه نه‌نجومه‌نه‌ کورد بوون به‌لکو گه‌لێک غه‌یری کوردیشی تێدا بوون، بۆنموونه موسته‌شاره‌که‌ی (القاضی الفاضی) عبدالرحیم بیسانی و قازی ئوردو میژوونوسی ئیبن شه‌داد و (عمادالدین الکاتب الاصفهانی) نوێنه‌ری حه‌ربی و میژوونوسی شه‌په‌کانی سه‌لاحه‌دین و میر (علم الدین سلیمان جندر) و (مظفرالدین گۆگبوری) و گه‌لێکی تر هه‌بوون کورد نه‌بوون.

بوونی نه‌م ژماره‌ زۆره‌ کورده‌ له‌ سوپا و نه‌نجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی شه‌پی سه‌لاحه‌دین وای له‌ هه‌ندی میژوونوسی هاوچه‌رخ کردوووه که ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌دین به‌ده‌وله‌تی کوردی له‌قه‌له‌م بده‌ن. به‌لگه‌ی نه‌م میژوونوسانه‌ش له‌مه‌دا نه‌وه‌یه، وه‌ک دکتۆر (نظیر حسان سعداوی) ده‌لێ: که سه‌لاحه‌دین هه‌موو پله‌وپایه‌ گرنه‌گه‌کانی سوپا و به‌پێوه‌ بردنی ده‌وله‌ته‌که‌ی به‌ کورده‌کان سپاردبوو^(۲۶) سه‌لاحه‌دین پشته‌ی به‌ته‌واوی به‌که‌سو‌کاری خۆی و به‌کورده‌کان بوو چونکه به‌دل پشته‌یوانی بوون و لێیان نه‌ده‌ترسا.

په راویزه کان

- ١- بپوانه: محمد أمين زكى، تاريخ الدول والامارات الكردية في العهد الاسلامي. حسام الدين النقشبندى، الكرد في الدينور وشهرزور.
- ٢- الدوادارى، الدرة المضيئة في اخبار الدولة الفاطمية، ل: ٣٩٣.
- ٣- د. محسن محمد، الجيش الايوبي في عهد صلاح الدين، ل: ١٣٢.
- ٤- الدوادارى، الدرة المضيئة، ص: ١٦٦.
- ٥- الحسن بن عبدالله، أثار الاول، ل: ١٤٧.
- ٦- الكامل: ١١ / ٢٩٨.
- ابن العديم، زبدة الطلب: ٢ / ٣١٦.
- ٧- أبين الاثير، الباهر، ل ١٢٠.
- ٨- هه مان سه رچاوه، ل ١٦٨.
- ٩- المقرئى، الخطط، چاپى (المعهد الفرنسى) جزمى ٢، به شى ١ ل ١٥.
- ١٠- الكامل: ١١ / ٣٢٤. الباهر ١٣٣.
- أبو شامة، الروضتين جزمى ١ به شى ٢ ل ٣٦٤.
- أبن الوردى: ٢ / ١٠٢.
- أبن خلكان، وفيات الاعيان ٧ / ١٤٨.
- ١١- الكامل: ١١ / ٣٣٨.
- أبن واصل، مفرج الكروب، ١ / ١٥٨.
- أبن الفرات جزمى ١، جلدى ٤ ص ٢٦.
- السيوطى، حسن المحاضرة: ٢ / ١٨.
- ١٢- الكامل: ١١ / ٣٥١ الباهر، ل: ١٤٣.
- النكت العصرية ل ٧٨ - ٨١
- أبن الفرات جزمى ١، جلدى ٤ ل ٢٦.

- المقریزی، الخطط، چاپی أوفسیت جزمی ١ ل ٣٥٨.
- و (أتعاظ الحنفا) چاپی ١٩٤٨ جزمی ١ ل ٢٩.
- ١٣- بېروانه: نامه ی دوکتور أمان (الجيش الايوبي) ل: ٨٧ - ٩٠.
- ١٤- الكامل ١١ / ٣٤٤ الباهر ١٤٢.
- الروضتين جزمی ١، به شی ٢ ل ٤٠٧.
- وفیات الاعیان ٧ / ١٥٥.
- ١٥- الكامل: ١٠ / ٦٣٨. الباهر: ٣٠.
- بېروانه: (أربيل في العهد الاتابكي) ل ٢٧ ، ٣٢١.
- ١٦- الكامل: ١١ / ٣٤١.
- وفیات الاعیان: ٧ / ١٣٩.
- الروضتين: جزمی ١، به شی ٢، ل: ٣٢٩.
- ١٧- الروضتين: هه مان به ش، ل: ٤٠٦.
- ١٨- هه کاریه کان: مه به ست لی خیل هه کاری کورده که کومه له قه لاول
گونديکی به ويان له
روژه لاتى موسل هه بوو (وفیات الاعیان ٣/٣٤٥).
- هه روا مه به ست ناوچه ی هه کاریه که که وتوته روژه لاتى وولاتى
(نه نادول) واته (کوردستانی
- تورکیا) سه یری کتیبی (الاکراد) بکه، دانه ری ((مینورسکی)) ل: ١١٠.
- ١٩- النوادر السلطانية، ل: ١٧.
- سبط ابن الجوزي، مرآة الزمان ٨/٢٧٨، ٤٢٠.
- وفیات الاعیان: ١/١٨٣.
- اليونيني، ذيل مرآة الزمان: ٢/٢٢٤.
- ابن تفری بردی، النجوم الزاهرة: ٥/٣٥٤.

٢٠- سنا البرق الشامي، ل ٨٣.

الكامل: ٣٦٥/١١.

الروضتين جزمى ١ ل: ٤٥٣.

مفرج الكروب: ١٧٦/١.

الكواكب الدرية، ل: ١٨٤.

٢١- الروضتين: ٤٥١/١ - ٤٥٢.

أبن خلدون: جلدى ٥ به شى ٣، ل: ٦٢٤.

أبن الفرات، جزمى ١، جزمى ١، جلدى ٤، ل: ٧١.

شفاء القلوب، ل: ٧٢.

الكواكب الدرية، ل: ١٨٥.

٢٢- سنا البرق: ١٧٥/١ - ١٧٦.

النوادر، ل: ٤٧ - ٤٨.

الكامل: ٤١٤/١١.

مفرج الكروب: ١٦/٢ - ١٧.

المقريزي، السلوك: ٥٧/١ - ٥٨.

المقريزي، البيان والاعراب ل: ٤٦.

٢٣- تيبى نه سه دى: مه به ست نه وتيپه كه (أسد الدين شيركو) مامى

سه لاهه ددين دايمه زرانديبوو.

٢٤- النوادر، ل: ١١٠.

٢٥- بېروانه (الجيش الايوبي) ل ١٧٨.

٢٦- د. سعداوي، جيش، ل: ٣٤.

سه رچاوه کان

- ۱- شهره فنا مه، نویسنی شهره فحانی به دلیسی، وه رگیپانی مه ژار- ده زگای ناراس.
- ۲- خولاصه یه کی تاریخی کورد و کوردستان، نویسنی محمد آمین زکی، ناماده کردنی صدیق صالح- بنکه ی ژین.
- ۳- میژوی کورد له کۆنه وه تا ئه مێو، نویسنی صالح قهفتان- سلیمانی ۱۹۶۰.
- ۴- میژوی کورد و کوردستان، شوکروللا بابان- به پێوه به رایه تی گشتی پۆشنبری سلیمانی.
- ۵- سوپای نه یوبیان له سه روده می سه لاهه ددینی نه یوبیدا، نویسنی: دکتۆر محسن محمد حسین، وه رگیپانی عثمان سید قادر- پرۆژه ی تیشک.

ناومروک

لایه په	بابه ت
۵	پیشه کی
۱۲	بهشی یه که م
۱۳	صلاح الدینی نه یوبی له دوو توئی (شهرم نامه ی شهرم فغانی به دلیسی دا
۱۴	پادشایی میسر و شام که به بنه ماله ی نه یوبی به ناویانگن
۲۲	ته را بلوس و یه مهن :
۲۴	شهری رمله :
۲۶	هی رشی سهر شام :
۲۷	شهری ته به ریا (طبریة)، که به شهری حوتین به ناویانگه :
۲۹	گرتنی قودس :
۳۰	قه لای سهر :
۳۱	قه لای به رزیه :
۳۲	قه لای شقیف :
۳۶	کۆچی یه کجاری :
۳۷	ناکارمکانی :
۳۸	نه و یولفه تح عوسمان کوری سه لاهه دین :
۳۹	مه لیک نه فزهل کوری سه لاهه دین :
۴۳	مه لیک عادل کوری نه جمه دین نه ییوب :
۴۳	به کوش چوونی موغیز :
۴۴	مردنی نه ییوب :
۴۴	مه لیک نه شرف مووسا کوری مه لیک عادل :
۴۶	مه لیک کامیل معمه د کوری مه لیک عادل :
۴۷	باسیک دمریاری مهرگ و نه مانی پادشایانی میسر و شام :
۴۹	پادشاکانی دیکه ی نه و خانه دانه و باسی برانه و میان :
۵۷	په راویز مکان
۷۵	بهشی دووم
۷۵	صلاح الدینی نه یوبی له دوو توئی (خلاصه ی تاریخی کوردو کوردستان ی محمد امین زمکی دا
۷۶	حکومه تی نه یوبی تا دامه زانندی
۷۶	باپیر و باوکی مونه سیسه که ی کین و نه کوئوه هاتوون :

۱۶۲	بهشی سینهه
۱۶۲	صلاح الدینی نه یوبی له دوو توئی (میژووی کورد له کۆنه وه تا نه مروی صالح قه قهتان دا)
۱۶۴	حکومهتی نه یوبی:
۱۶۴	سه رگوزشتهی په یدابوونی نه دموله ته:
۱۶۶	پینگه یشتنی میر سه لاهه دین:
۱۶۹	ومزارهتی نه میر سه لاهه دین:
۱۷۴	دموری سه لته نه تی سه لاهه دین:
۱۷۷	سوئتان سه لاهه دین و نه هلی سه لیب:
۱۸۵	مردنی سوئتان:
۱۸۶	نه وصافی سه لاهه دین:
۱۸۷	له دواي مردنی سوئتان:
۱۸۷	تیکچوونی نیداره:
۱۸۹	پادشایه تی مه نیک عادل:
۱۹۰	دموری قهرمانروایی مه نیک کامل:
۱۹۲	مه نیک عادل دووم:
۱۹۳	مه نیک صالح نه جمه دین نه یوب:
۱۹۶	توران شاه:
۱۹۷	دواي حکومتی نه یوبی میسر:
۱۹۸	نه ماره تی نه یوبی:
۱۹۸	نه ماره تی حه له ب:
۱۹۹	نه ماره تی شام:
۱۹۹	نه ماره تی حه ما:
۱۹۹	نه ماره تی حومس:
۱۹۹	نه ماره تی یه مهن:
۲۰۰	نه ماره تی جزیره:
۲۰۰	خزمه ته کانی دمله تی نه یوبی:
۲۰۲	بهشی چوارم
۲۰۳	صلاح الدینی نه یوبی له دوو توئی (میژووی کورد و کوردستان ی شوکروالله ی بابان دا)
۲۰۴	زنجیره پادشایانی میسر شام نه یوبی
۲۰۶	سه قهری یه کهم بو میسر ۵۵۹ کۆچی ۱۱۶۴ زایینی:
۲۰۸	سه قهری دوومی سه لاه الدین بو میسر ۵۶۲ کۆچی:

- ٢١٠ سه ههری سییه می سه لاه الدین بو میسر ٥٦٤ ی کۆچی ١١٦٩ ی زاینی:
- ٢١١ ومزارهتی سه لاه الدین له ٥٦٤ ی کۆچی تا ٥٦٧:
- ٢١٢ هیرش بو فه له ستین ٥٦٦ ی کۆچی:
- ٢١٣ دواپی هاتنی خه لاههتی هاتمی و پادشایی سه لاه الدینی نه یوبی:
- ٢١٤ کۆچی دواپی نه یوب نه جم الدین ٥٦٨ ی کۆچی:
- ٢١٩ کورته پی له باری شه رمانی سه لیپییه وه:
- ٢٢٢ گرتنی فه له ستین یا گه ورهترین پیروزی:
- ٢٢٤ کورمانی سوئتان سه لاه الدین نه یوبی:
- ٢٢٦ فه رمان پوایی مه نیک عادل کوری نه یوب نه جم الدین:
- ٢٢٦ پادشایی مه نیک نه شرف موسا کوری مه نیک عادل:
- ٢٢٧ پادشایی مه نیک کامل موحه مه د کوری مه نیک عادل:
- ٢٣١ به شی پینجه م :
- ٢٣١ پاشکۆ :
- ٢٣٢ دهوری کوردهکان له سوپای سه لاهه دین دا :
- ٢٣٧ پشت به ستنی سه لاهه دین به کوردهکان :
- ٢٣٧ له له ناو بردنی سوپای هاتمی له میسر دا :
- ٢٣٨ نه نه جوومه نی سه رکردایه تی سوپای سه لاهه دین :
- ٢٤١ په راوێژمکان :
- ٢٤٤ سه رچاومکان :
- ٢٤٥ ناو مړوک :

